

TOREK, 18. NOVEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

Podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

3. Sklep o nujnem postopku

Predlog Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 332/2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (COM(2008)0717 - C6-0389/2008 - 2008/0208(CNS))

Pervenche Berès, predsednica Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (FR) Gospa predsednica, ta razprava bo potekala danes zvečer, če bo na plenarnem zasedanju večina glasovala za nujni postopek o tem vprašanju. Gre za spremembo evropske zakonodaje, ki nam omogoča odobritev olajšav za plačilne bilance držav zunaj evrskega območja.

Kot vsi dobro vemo, gre za vprašanje Madžarske, vendar sem žal mnenja, da se moramo ozreti naprej in povečati olajšave Evropske unije pri zagotavljanju pomoči svojim državam članicam, vključno s tistimi ki so zunaj evrskega območja.

Zato prosim, da plenarna skupščina glasuje za ta nujen postopek.

(Parlament je odobril zahtevo po nujnem postopku)⁽¹⁾

4. Skupna pravila za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in uvedba nekaterih shem podpor za kmete - Spremembe skupne kmetijske politike - Podpora za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja - Strateške smernice Skupnosti za razvoj podeželja (2007-2013) (razprava)

Predsednica – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilu (A6-0402/2008) gospoda Luisa Manuela Capoulasa Santosa v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu Uredbe Sveta o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (COM(2008)0306 - C6-0240/2008 - 2008/0103(CNS));

- poročilu (A6-0401/2008) gospoda Luisa Manuela Capoulasa Santosa v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu Uredbe Sveta o spremembah skupne kmetijske politike s spremembo uredb (ES) št. 320/2006, (ES) št. 1234/2007, (ES) št. 3/2008 in (ES) št. [...]/2008 (COM(2008)0306 - C6-0241/2008 - 2008/0104(CNS));

- poročilu (A6-0390/2008) gospoda Luisa Manuela Capoulasa Santosa v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EAFRD) (COM(2008)0306 - C6-0242/2008 - 2008/0105(CNS));

- poročilu (A6-0377/2008) gospoda Luisa Manuela Capoulasa Santosa v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu Sklepa Sveta o spremembah Sklepa 2006/144/ES o strateških smernicah

⁽¹⁾ Za dodatne podrobnosti: glej zapisnik.

Skupnosti za razvoj podeželja (programsko obdobje 2007-2013) (COM(2008)0306 - C6-0239/2008 - 2008/0106(CNS)).

Luis Manuel Capoulas Santos, *poročevalec*. – (PT) Gospa predsednica, komisar, predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, vesel sem, da vas lahko pozdravim na začetku te razprave. Gre za zaključno dejanje v dolgem in participativnem postopku razprave in razmišljanju o sedanjosti in prihodnosti skupne kmetijske politike (SKP).

Izkazalo se je, da gre za zelo naporno delo, pri katerem je v zadnjih mesecih, dejansko v več kot v enem letu, bilo potrebnega veliko sodelovanja s strani Parlamenta, Sveta, Komisije in celotnega podeželja in kmetovalcev v Evropski uniji. V tem obdobju sem imel možnost prisluhniti številnim mnenjem organizacij, ki zastopajo kmetijski sektor in podeželje v različnih državah članicah in se pogovoriti s poslanci parlamenta in predstavniki institucij iz številnih, dejansko iz skoraj vseh, držav članic in institucij Skupnosti, seveda tudi z Evropskim parlamentom.

Sodeloval sem na različnih seminarjih in konferencah in pozorno prisluhnil vsakomur, vključno sporočilom prek medijev, da bi našel najboljšo možno sintezo. Zato se moram zahvaliti vsem mojim kolegom, ki so zavzeto sodelovali v tej razpravi, pa tudi vsem koordinatorjem političnih skupin. Predvsem moramo izpostaviti vlogo gospoda Goepela, ne le kot koordinatorja skupine PPE-DE, ampak tudi poročevalca za samoiniciativno poročilo, ki je bilo pripravljeno pred poročili, o katerih razpravljamo danes.

Prav tako se moram zahvaliti predsedniku Parishu za način, na katerega je vodil delo našega odbora in za odlično sodelovanje sekretariata Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, glede na to, da so nosili najtežji in tehnično najzahtevnejši del dela.

Na koncu bi se rad zahvalil Komisiji, ki jo zastopa komisar, za pripravljenost na sodelovanje, ki so jo prav tako pokazali njeni oddelki, pa tudi gospodu Barnieru za način, na katerega je nenehno komuniciral s Parlamentom, še pred uradnim začetkom francoskega predsedovanja.

To izboljšano sodelovanje se je pokazalo za dober predhodni primer dobrih lastnosti soodločanja, za katere upam, da bodo začele veljati ob polni ratifikaciji Lizbonske pogodbe, čim prej, ko bo to mogoče.

Ta razprava z neločljivo povezanim strinjanjem in nasprotovanjem jasno kaže na celovitost evropskega kmetijstva v vsej svoji raznolikosti. Prav tako na vzoren način ponazarja pomembnost, ki jo Evropa, njene institucije, predvsem pa Parlament, namenjajo tej temi. 1 170 sprememb k predlogom Komisije, predvsem ob upoštevanju dejstva, da je bilo razpoložljivo obdobje prekinjeno zaradi poletnih počitnic, ponazarja široko udeležbo poslancev v tej razpravi.

Vendar pa kompromisi, doseženi med štirimi glavnimi političnimi skupinami v Parlamentu, s skoraj 400 spremembami o najpomembnejših vprašanjih, ki so združene v šest kompromisov, prav tako razkrivajo čut poslancev za odgovornost, pripravljenost na kompromis in popuščanje.

V zvezi z vsebino poročila, za katero menim, da je primerno uravnotežena, primerna za soočanje s trenutnimi izzivi in primerna za zagotavljanje dobrih smernic za prihodnost, moram povedati, da Parlament priznava njeno pozitivno vlogo in sprejema številne predloge Komisije.

Rad bi izpostavil naslednje: potrditev potrebe po skupni politiki, kot predpogoju za konkurenčno in okoljsko vzdržno kmetijstvo v Evropi; prispevke Komisije, s katerimi bo mogoče zagotoviti, da bo SKP bolj poštena in sprejemljivejša za družbo; poudarek na poenostavitvi in zmanjševanju birokracije; potrditev predloga, s katerim bo kmetovalcem na voljo večja svoboda izbiranja pri opredeljevanju njihovih proizvodnih možnosti; finančno okrepitev razvoja podeželja in razširitev na nove izzive (energija, podnebje, voda, biotska raznolikosti); uvedbo načela progresivne modulacije; dodatno prožnost, zagotovljeno državam članicam pri upravljanju SKP (govorim o členu 68); vzpostavitev sistema za obvladovanje tveganj in kriznih razmer ob sofinanciranju s strani Skupnosti in pozitivno splošno usmeritev, ki izhaja iz razprav o modelih po obdobju 2013 ter odziv Evropske unije na pogajanja s Svetovno trgovinsko organizacijo, namenjena poštenemu in vzajemnemu sporazumu za regulirano mednarodno trgovino s kmetijskimi proizvodi.

Vendar pa predlogi Komisije vsebujejo tudi vidike, za katere Parlament in sam, kot poročevalec menimo, da niso tako pozitivne. Kot sem že omenil ob drugih priložnostih, predlogi Komisije vsebujejo v nekaterih vidikih, na primer v zvezi z instrumenti upravljanja trga in mlečnim sektorjem preveč liberalen prizvok, ki se lahko izkaže za nevarnega ravno v času izjemne nestabilnosti in nestanovitnosti na trgih. Prav tako je premalo socialnega čuta, kar se jasno kaže v predlogu, ki izključuje male kmete.

Prav tako menim, da je neustrezen predlog Komisije v zvezi s socialno in ozemeljsko kohezijo, saj v skladu z novo modulacijo predlaga odpravo mehanizma za prerazporejanje plačil. Prav tako menim, da Komisija ni ustrezno upoštevala nekaterih sektorjev, ki so se posebej ranljivi v trenutni krizi na trgih in pri katerih obstaja resno tveganje, da bodo ukinjeni, glede na predlagan časovni razpored in stopnjo razdruževanja vse do leta 2013. To velja za sektor ovčereje in prav zaradi tega smo se strinjali s poimenovanjem skupne ureditve trgov, saj so, čeprav so majhni, zelo značilni ter politično, gospodarsko in družbeno zelo pomembni za nekatere evropske regije, kjer je težko najti alternative.

Namen poročila, ki je bilo izglasovano z veliko večino v Odboru za kmetijstvo sta bila namenjena odpravi nekaterih teh manj pozitivnih vidikov.

Pet kompromisov, sprejetih v zvezi s ključnimi elementi modulacije, predstavlja pomembne predloge Parlamenta. Ti kompromisi so: odstotna in progresivna narava pomoči za male kmete, kar državam članicam daje večjo svobodo pri določitvi najnižjih pragov; ohranitev odstotka v skladu s členom 68 in razširitev njegovega področja uporabe; širši obseg sistema zavarovanja, ki je razširjen na ribiško industrijo; vprašanje sofinanciranja razvoja podeželja in širitev novih izzivov. Tudi številni drugi predlogi Parlamenta predstavljajo pozitiven prispevek. Rad bi izpostavil vrednotenje faktorja zaposlenosti pri izračunavanju dodeljevanja pomoči in spoštovanja zahtev glede zdravja in varnosti pri delu v zvezi s pogoji za prejemanje omenjene podpore.

Odbor za kmetijstvo je prav tako zavzel jasno stališče glede najtežjega vidika tega vprašanja in sicer mlečnega sektorja. To je zelo pomembno vprašanje, ki glede na trenutno stanje na trgu zahteva pazljivo obravnavo.

Kljub globokemu spoštovanju, ki ga čutim do vseh stališč, čeprav so nekatera popolnoma nasprotna mojim na nekaterih področjih, vseeno pa jih je treba upoštevati, verjamem, da je stališče, ki ga je zavzel Odbor za kmetijstvo, smiselno. Želim si, da bi bilo na plenarnem zasedanju sprejeto ter potrjeno s strani Sveta ob podpori Komisije. Preudarno povečanje proizvodnje čez dve leti, ki prispeva k 2 %, ki smo ju določili za leto 2008, in končna odločitev v začetku 2010 o prihodnosti sektorja, ki temelji na razvoju trga, s 4 % povečanjem v obdobju treh let, je po mojem mnenju dokaj razumno stališče, stališče, ki bi lahko predstavljalo končni kompromis.

Gospa predsednica, na koncu bom izrazil upanje, da bo ta razprava pripomogla k razjasnitvi stališč in da bomo lahko dosegli soglasje, ki ga kmetijstvo in kmetje pričakujejo od nas. Upam, da smo se vsi – Parlament, Svet in Komisija – pripravljeno soočiti s tem izzivom.

Michel Barnier, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zelo sem vesel, da sem spet v Parlamentu in da sem se ponovno srečal z vami v tem ključnem trenutku, ko tako Parlament, kot tudi Svet iščeta dokončno stališče glede tega vprašanja pregleda stanja skupne kmetijske politike.

Zavedamo se, da ta pregled stanja ne predstavlja bistvene spremembe pristopa, kot je bila reforma v letu 2003, ampak znatna prilagoditev te reforme na močno spreminjajoče razmere.

Predvsem omogoča odzivanje na razmere, ki so bile še pred nekaj leti nepojmljive. Kdo bi lahko predvideval tržna gibanja od leta 2008, ki so pripeljala do drastičnega povečanja cen kmetijskih proizvodov in imela, kot vsi vemo, za posledico nemire, povezane s hrano, skoraj po vsem svetu?

Te razmere so pokazale obseg, v katerem kmetijstvo za evropsko celino še vedno ostaja strateško sredstvo in kako smiselno je koncept prehranske neodvisnosti v tem kontekstu povečane nestanovitnosti cen kmetijskih proizvodov.

Čeprav se pregled stanja nanaša samo na spremembe, so le te številne, celovite in vsem nam predstavljajo paket, ki ga je zelo težko dokončati.

Svet je opravil že veliko dela na vseh ravneh, da bi odpravil številna vprašanja. V zvezi s tem bi se rad iskreno zahvalil za dragoceno delo, ki ga je opravilo slovensko predsedstvo, ki je omogočilo zelo konstruktiven začetek dela, predvsem v zvezi s sporočilom Komisije. Gospe in gospodje, to delo v zvezi s sporočilo, ki se nanaša na zakonodajne predloge in ga je zahteval Parlament, sta opravila vaša poročevalca, Lutz Goepel in Luis Manuel Capoulas Santos. Obema bi se rad iskreno zahvalil za kakovost vajinih poročil, ki sta zelo temeljiti in vsebujeta številne predloge.

Kot veste, sem si za sodelovanje z Evropskim parlamentom, prizadeval že od vsega začetka. Izkušnje s tem sodelovanjem sem si pridobil, ko sem bil pet let evropski komisar, odgovoren za regionalno politiko in institucije in kot sem že povedal, sem hotel na tem vprašanju delati v duhu prihodnjega sodelovanja.

Zelo pozorno sem spremljal nadaljnje delo, ki ga je Parlament opravljal vzporedno z delom Sveta in vsi smo pripomogli k neke vrste izboljšanemu dialogu med nami.

V tem smislu sem imel zelo produktivne in redne razprave glede statusa pogajanj s člani Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in znotraj Parlamenta – skoraj 50 ur sestankov z Evropskim parlamentom ali kolegi. V vsaki ključni fazi se bomo srečali s Svetom, 27. septembra in 22. oktobra, po glasovanju na Odboru za kmetijstvo in 4. novembra, da bi obravnavali zaključno fazo pogajanj in postopke oktobrskega Sveta.

Gospe in gospodje, tu bi se rad še posebej zahvalil predsedniki vašega odbora, Neilu Parishu, za njegovo aktivno sodelovanje v tem postopku. Prav tako bi se rad zahvalil vašim predsednikom skupin Lutzju Goepelu, Luisu Manuelu Capoulasu Santosu, Nielsu Busku, Friedrich-Wilhelmu Graefeu zu Baringdorfu, Vincenzu Aitu in Sergiu Berlatu.

V času našega predsedovanja smo o statusu dela Parlamenta redno obveščali Svet na ministrski ravni in na tehnični ravni. Na primer, na našem zadnjem srečanju Sveta ministrov v Luksemburgu sem v pisni obliki osebno obvestil vsakega ministra posebej o stališču Parlamenta v zvezi z vsako posamezno točko, ki smo jo obravnavali znotraj Sveta.

Jutri bomo, po tem, ko boste podali svoje mnenje, lahko skupaj z gospo Mariann Fischer Boel poiskali politično soglasje znotraj tega Sveta. Pred začetkom, pri tem res mislim na začetek, zadnje faze pogajanj, bom ministre seznanil z izidom vašega glasovanja o pregledu stanja.

Kot vedno, gospe in gospodje, doseganje kompromisa ni enostavno, saj je odprtih še veliko pomembnih točk. Gre za razdvajajoča vprašanja, vendar smo odločeni – predsedstvo je odločeno –, da skupaj s Komisijo in ob upoštevanju vašega glasovanja poišče najboljši dinamičen kompromis.

Delo znotraj Sveta je pokazalo, da imamo ministri o številnih vprašanjih podobne pomisleke, kot Parlament. Navedel bom dva primera: Prvič, iskanje večje prožnosti člena 68, drugič, ohranjanje izrednih tržnih ukrepov v primeru zdravstvenih kriz, člen 44 Uredbe o enotni SUT, ki bo vključena v končni kompromis.

Zagotovem vam lahko, gospa predsednica, gospe in gospodje, da sta med najboljčutlivejšimi vprašanji vsaj dve, ki sta izredno občutljivi: vprašanje mleka in vprašanje modulacije. V Svetu smo razpravljali prav tako poglobljeno, zavzeto in živahno, kot so bile razprave tu v Parlamentu. Isti pomisleki so bili izraženi na obeh naših forumih.

Današnja razprava in jutrišnje glasovanje o pregledu stanja sta zato zelo pomembna koraka, ki ponovno dokazujeta ključno vlogo Parlamenta, ki jo mora še naprej igrati. V tem duhu, duhu tega poglobljenega dialoga, v duhu soodločanja, sem si v imenu predsedstva v teh mesecih želel delati.

Prav zaradi tega sem zelo zadovoljen, nedvomno pa je zadovoljen tudi komisar, ko vas danes poslušam, odgovarjam na nekatera vaša vprašanja in sodelujem v tej končni razpravi z vami.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije.

– Gospa predsednica, preden začnem s podrobnejšo obravnavo te razprave, se želim zahvaliti gospodu Capoulasu Santosu za delo, ki ga je opravil na tem poročilu. Vsekakor ne podcenjujem težkega dela in kot je omenil tudi sam gospod Capoulas Santos, zaradi velikega števila sprememb naloga iskanja vmesne poti vsekakor ni bila nič kaj lažja.

Skupaj smo porabili več kot leto za razpravo o pregledu stanja, včasih tudi zelo podrobno, najprej na podlagi poročila gospoda Goepela in sedaj končno na podlagi poročila gospoda Capoulasa Santosa. Mislim, da mi ni treba poudarjati, kako hvaležna sem za konstruktivno sodelovanje s Parlamentom in da smo vedno poskušali prisluhniti in poiskati kompromis, ki je bil vedno blizu našim stališčem.

Ker je moj čas omejen, je popolnoma nemogoče, da bi šla v vse podrobnosti, zato se bom osredotočila na nekatere pomembnejše podrobnosti, začela pa bom z mlečnim sektorjem.

2007 je bilo, čeprav mogoče nenavadno, vsekakor zelo poučno leto. V letu 2007 smo spoznali, da naš sistem kvot ne omogoča, da bi ponudba zadostila povpraševanju. Zaradi tega so se cene mlečnih proizvodov enostavno dvignile prek vseh razumnih meja. Kar nekaj kmetov mi je povedalo, da je bilo to dobro, dokler je trajalo, vendar pa smo zaradi povečane pridelave, ki je sledila visokim cenam, bili potem priča zelo močnemu padcu cen.

Verjetno se danes strinjamo, da si sektor res močno prizadeva, da bi pridobil nazaj stranke, ki so zapustile mlečni sektor ali sektor mlečnih proizvodov, ker so menili, da so bile cene previsoke. Parlament zaradi tega predlaga povečanje za 1 %, vendar samo za obdobje dveh let, torej 2 % povečanje, preneseno v leto 2010.

Pomembno je, da ponovno preučimo posledice odločitev, ki jih bomo sprejeli v mlečnem sektorju, vendar pa bi v letu 2010 bilo to prehitro in menim, da bi morali ostati pri letu 2011, hkrati pa jasno pokazati, da se bomo v tem letu pripravljali pogovarjati o čemurkoli. Dejstvo je, da sistem kvot preneha veljati leta 2015.

Prav tako sem na podlagi vseh teh razprav spoznala, da obstaja močan pritisk glede financiranja tega mleka. Strinjam se, da je nekatere spremljajoče ukrepe treba sprejeti ali prilagoditi in prepričana sem, da je mogoče veliko storiti z novim členom 68.

Priznavam, da je trenutni člen 69 preveč omejen in omejevalen, da bi ga bilo mogoče uporabljati na v prihodnost usmerjen način, zato sedaj odpiramo možnosti novega člena 68. Če bomo lahko dosegli dobro kombinacijo med členom 68 in novimi možnostmi razvoja podeželja, potem sem prepričana, da bomo lahko našli rešitve za posebne probleme, ki jih opazujemo v nekaterih regijah.

Glede sheme enotnih plačil, torej ločevanja, Komisija predlaga, da ohranimo možnost združevanja plačil na dveh ali treh področjih – krave dojilje, ovce in koze – saj priznavamo, da se na teh treh področjih srečujete s posebnimi problemi. Prav tako želite obdržati vezana plačila za premijo za moška goveda, stročnice in posušeno krmo. Moje temeljno stališče je, da je zelo pomembno ločiti sistem – to je dejansko temeljni element vseh reform, ki so bile izvedene –, prav tako pa moramo še enkrat preučiti in izkoristiti vsako možnost za poenostavitev našega sistema. Vseeno pa sem pripravljena na iskanje rešitve, ki je manj zapletena, kot rešitev, ki smo jo predlagali.

Predlagali smo pristop dvofaznega ločevanja in pripravljena sem to izvesti, skupaj s predsedstvom, v eni fazi, če to storimo v letu 2012 – zadnje leto uporabe – tako da se bodo učinki nanašali na proračunsko leto 2013. Povsem upravičeno ste vprašali, zakaj mora biti bolj zapleteno, kot je potrebno. Kot sem že povedala, člen 68 se mora uporabljati kot prožnejši instrument, vendar z nekaterimi omejitvami, saj želite razmere, kjer je mogoče združiti 10 %. Zelo previdni moramo biti, da ne bomo prišlo do okoliščine, kjer bomo ločevali s pomočjo zadnjih vrat, s členom 68.

Nenazadnje še o modulaciji, o razvoju podeželja in novih izzivih, menim, da se vsi strinjamo, da potrebujemo več denarja za soočanje s temi novi izzivi. Podnebne spremembe so na vrhu našega seznama. Potem moramo najti nove načine kako upravljati naše vodne vire. Voda je pičel vir, ki pa je zelo pomemben za kmetijstvo predvsem v nekaterih naših južnih regijah, tako da moramo uporabljati nove tehnologije za uporabo vode in najnaprednejše možne načine, kako se izogibati neustreznemu porabi vode. To je izvedljivo, vendar je vsekakor potreben denar.

To je razlog, da sem predlagala prenos iz prvega v drugi steber: 8 % je bilo postopno uvedenih v zadnjih letih. Vem, da se bomo tudi jutri lahko vrnili na kompromis glede tega vprašanja, vendar bi rada poudarila, da bo denar vsekakor potreben, saj bo namenjen biotski raznolikosti in mlečnim potem, ki smo jih vključili v sistem.

Ne bom se spuščala v podrobnosti progresivne modulacije. Poznam vaše poglede in vem, da sedaj govorite „1, 2, 3“. Prepričana sem, da bomo tudi v tem primeru lahko našli spodoben kompromis glede tega vprašanja.

Nekaterih pomembnejših vprašanj sem se le dotaknila in prepričana sem, da bom po razpravi lahko odgovorila na vprašanje, sem pa skupaj s predsedstvom zavezana k iskanju spodobnega kompromisa. Vsi vemo, da ne bomo nikoli dobili vsega, kar si želimo in menim, da bomo morali vsi sprejeti dejstvo in „pogoltniti kakšen velik cmok“, ter poiskati kompromis, ki bo pozitivno vplival na evropski kmetijski sektor in bolj globaliziran svet.

Kathalijne Maria Buitenweg, pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (NL) Gospa predsednica, čeprav je Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane mogoče pripisati velik pomen zaradi tega, ker je zanesljiv organ, to ne pomeni, da ne morete izvesti večjih sprememb; pomeni pa, da jih morate najaviti precej vnaprej in da mora biti ljudem zagotovljena tudi alternativa.

Lani je Evropska komisija predložila sporočilo o stanju skupne kmetijske politike, ki potrebuje radikalno reformo. Namen je bil izvesti drastična zmanjšanja neposrednih subvencij in povečati rezultat z vidika varstva okolja in zaposlovanja. Skrajno smo razočarani nad načinom, kako so bili opredeljeni predlogi, ki vsebujejo številna nepomembna znižanja neposrednih subvencij. Kmetje ne smejo prejemati subvencij glede na pretekle pridelke ali lastništvo zemlje. Odbor za okolje želi, da bi to potekalo glede na javne storitve, ki jih zagotavljajo,

kot so širjenje biotske raznolikosti in upravljanje vodnih virov ter njihove dejavnosti, ki ugodno vplivajo na okolje, dobro počutje živali in varnost hrane, ki presega normativne zahteve. Želimo, da bi bilo to začelo veljati od leta 2020.

Zvečer bomo razpravljali o upadanju števila čebel. Da bi lahko izboljšali te razmere, bo treba zmanjšati uporabo škroplil, spodbujati pa bo treba biotsko raznolikost z uvajanjem varovalnih pasov. V zvezi s tem predstavljata problem genska tehnologija in intenzivno enostransko kmetovanje. Upam, da se bomo tudi zvečer, tako kot smo se jutraj, zavezali k vrsti kmetijstva, pri katerem se poljedelstvo in narava medsebojno nadgrajujeta.

Markus Pieper, pripravljavec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, naredili smo pomemben napredek k prostim kmetijskim trgom, tako z vidika predpisov odpiranja trga, kot tudi socialnega in gospodarskega blaženja evropskih politik.

Izrecno pozdravljam dejstvo, da je Komisija že zavzela pozitivno stališče v zvezi s številnimi predlogi Parlamenta. Prav tako bi se rad zahvalil poročevalcu, ki je upošteval številne predloge Odbora za regionalni razvoj v zvezi z modulacijo in razvojem podeželja. Vseeno pa imamo še nekaj pomislekov: še več malih kmetij želimo izvzeti iz dodatnih zniževanj virov. Odbor za regionalni razvoj in veliko število drugih kolegov je mnenja, da biti mora omejitev izvzetja povečana na največ 10 000 EUR.

Komisarka, v nasprotju z mnenjem, ki so ga izrazili drugi in ki ga vsi poznamo, to ni neumen predlog. Prav nasprotno, naš predlog je zelo resen, saj naj bi kmetijam omogočil, da bi z gotovostjo načrtovali, ko vstopajo v tržno gospodarstvo, hkrati pa spoštuje obljube, določene v kmetijskih reformah iz leta 2003. Nihanja na trgu v zadnjih mesecih so še posebej prizadela male kmetije. Zaradi tega jim moramo ponuditi politično podporo. Seveda lahko ta program omeji posebne programe v posebnih sektorjih. Vseeno pa se moramo zavedati napake v sistemu. Ne moramo zmanjšati premij za kmetovalce, ki proizvajajo mleko na eni strani, nato pa kazati na sklad za mleko, ki se financira na ta način, kot na rešilno možnost.

Če je za te strukturne spremembe potreben denar, potem ga je treba najti v neporabljenih kmetijskih in strukturnih skladih. Kmetijska politika bo ostala sporna in nepreračunljiva tako dolgo, dokler bo obravnavana na ta način. Zaradi tega na Odboru za regionalni razvoj pozivamo k načrtovanju varnosti za programe razvoja podeželja in za prihodke kmetov. Oboje bo mogoče doseči, če bomo v prihodnje strogo ločili usmerjen pristop kompenzacijskih plačil od regionalnih programov. Od Komisije sedaj pričakujemo predloge v tej smeri.

Lutz Goepel, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, dve minuti časa je zelo malo, da bi zaobjela enoletno skrbno opravljeno delo v zvezi s tem pregledom stanja. Rada bi dodala le nekaj točk. Da vas spomnim: novembra 2007 je Komisija objavila 8 % modulacijo in 45 % zmanjševanje. V poročilu gospoda Goepela je bila najavljena vrednost 4 % progresivne modulacije, se pravi modulacije, ki je odvisna od velikosti kmetije. Nato smo slišali za 8 % osnovno modulacijo in 9 % progresivno modulacijo, kar skupaj daje 17 %, kot ponudba, ki jo je predlagala Komisija, nazadnje pa smo dosegli vrednost 5 % pri glasovanju v odboru. Za nas je bilo pomembno, da vsi viri modulacije ostanejo v regiji in se porabijo, ne glede na velikost kmetije ali njeno pravo obliko.

Komisarka, pozvali ste k večji prilagodljivosti za države članice v času prehoda na sistem. To bi pomenilo več priložnosti za uvedbo nadaljnega ločevanja in odmik od zgodovinskih referenčnih vrednosti. Načeloma se strinjam s tem. Razprave znotraj odbora so pokazale, da to ni priporočljivo na vseh zemljiščih, predvsem pa na to ne smemo pozabiti v zvezi z zemljiščem s kmetijskimi rastlinami, ker se odmikamo od manjših tržnih ureditev. Novi izzivi in vse večja globalna mobilnost na trgih zahtevata nove, prožne mehanizme. Tudi v mlečnem sektorju nam je uspelo ponovno opredeliti člen 68, da bi zagotovili podporo prikrajšanim regijam.

Na koncu se dotaknimo mleka, najzapletenejše zadeve pri tem vrednotenju. Ker je tako zapletena, bi želel, da bi ta zahteven sklop vprašanj povezanih z mlekom obravnavali z možnostmi in dopolnilnimi ukrepi, kot je celovito poročilo, ko bodo kvote odpravljene v 2010 ali 2011. Sklad za mleko je precej velik in bo zagotovil dodatno podporo kmetovalcem, ki proizvajajo mleko, predvsem v prikrajšanih območjih. Ne smemo podcenjevati spodbujanja naložb za kmetovalce, ki proizvajajo mleko, brez vezanih kvot po celotni EU, saj bi to zmanjšalo nakupni pritisk, s katerim se soočajo podjetja.

Izpostavil bi rad še eno osebno stališče: rad bi se zahvalil moji ekipi, ker jim je uspelo ta paket zaključiti do konca mojega aktivnega obdobja v vlogi poslanca v Parlamentu v času francoskega predsedovanja.

(Aplavz)

Stéphane Le Foll, v imenu skupine PSE. – (FR) Komisarka, minister, gospod Capoulas Santos, želim spregovoriti nekaj besed in kot je povedal gospod Goebbels, sta dve minuti za tako pomembno poročilo premalo.

To kar bi rad povedal je zelo enostavno. Najprej bi rad podprl uravnoteženost poročila, ki jo je danes predlagal gospod Capoulas Santos. Posodobitev skupne kmetijske politike je bila nujna, kar je tudi namen pregleda stanja, vendar pa je bilo hkrati prav tako pomembno ohraniti enotnost te politike na evropski ravni, ter omogočiti, da še naprej ostane politika, ki določa kmetijske cilje po vsej Evropi. Prav to uravnoteženost nameravam sedaj podpreti z navedbo štirih primerov.

Prvi primer je primer mlečnih kvot, ki so sprožile razpravo in iskreno verjamem, da je zavzeto stališče, pravo stališče. V zvezi s tem vprašanjem moramo biti še naprej previdni. Vsi tisti, ki želijo hitro ukrepati in povečati proizvedene količine ter odpraviti mehanizme, ki temeljijo na trgu, močno tvegajo, da bo prišlo do znižanja cen mleka in da si bodo nakopali neprijetno delo prestrukturiranja.

Ločevanje pomoči: tudi tu smo našli stališče, ki je po mojem mnenju uravnoteženo. Popolno ločevanje ogroža številne vrste proizvodnje. Zaščititi moramo različne oblike proizvodnje v Evropi: ovce, govedo, koze in majhna pridelava zelenjave.

V zvezi z regulativnimi mehanizmi lahko sledimo isti poti, kot pri zavarovanju, vendar moramo hkrati ohraniti tudi javne mehanizme, ki omogočajo preprečevanje in urejanje; prav to je navedeno v tem poročilu in to je po mojem mnenju zelo pomembno.

In zadnje, v zvezi s celotnim razvojem pomoči in načinom, kako pri tem ravnamo, želim povedati, da so bili na področju modulariziranja in omejevanja člena 68 izvedeni pomembni koraki; predstavljajo napredek v pravi smeri, s katerim bo mogoče zagotoviti, da naš model globalne kmetijske proizvodnje postane trajnosten. Pri tem ne smemo pozabiti na ohranjanje operativnega modela, ki temelji na posameznikih ali skupinah in ki upošteva tri cilje in sicer gospodarske, ekološke in socialne cilje.

Niels Busk, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospa predsednica, pregled stanja je bil označen kot način za zagotavljanje poenostavitve in odpravljanje birokracije. To so bili ključni poudarki, ko smo začeli z razpravo. Prav tako je bilo mogoče slišati trditve, da bomo kmetijstvo v EU pripravili na povečano prosto trgovino – predvsem za novo obdobje po letu 2013, ko bo pretekel čas veljavnosti sporazuma. Za nas v Evropi je bilo prav tako pomembno, da prevzamemo svoj del odgovornosti glede proizvodnje kakovostne hrane – ne samo za evropske potrošnike, ampak za ves svet, predvsem za vse večje število svetovnega prebivalstva, ki potrebuje hrano.

Prav mlečni sektor je bil sektor, kjer smo nameravali preskusiti ali smo v Evropi pripravljeni na izzive, ki jih prinašajo zahteve po povečani proizvodnji. V zvezi s tem menim, da je pravo razočaranje sodelovati v razpravi o tem ali naj začnemo s tako imenovanim „nežnim pristankom“ in damo proizvajalcem mleka, ki to želijo, možnost, da povečajo svojo proizvodnjo mleka. Zame je to znak, da v Evropi nismo nič kaj pripravljeni na izzive, s katerimi se bomo morali soočiti jutri, predvsem pa v obdobju po letu 2013.

V zvezi s poenostavitvijo in zmanjšanjem birokracije – da bi olajšali življenje kmetov – moramo povedati, da ni nič kaj enostavno najti jasnih ali očitnih primerov, kako smo poenostavili razmere ali zmanjšali birokracijo. Celoten problem navzkrižne skladnosti, kjer trenutno obstajajo velike razlike med državami članicami, predstavlja področje, kjer moramo več kot očitno uvesti izboljšave. Najpomembnejša točka je, da mora ta pregled kmetijske politike jasneje opredeliti, v kateri smeri želimo nadaljevati s kmetijstvom po preteku obdobja veljavnosti sporazuma leta 2013.

Politika o podeželskih območjih predstavlja pozitiven element, pri tem pa je vsekakor pomembno, da modularizirani viri ostanejo na podeželju in prinesejo koristi. Zelo zadovoljen bi bil – prav tako menim, da bi to koristilo evropskemu kmetijstvu –, če bi se v Parlamentu bolj držali predloga, ki ga je že pred časom predlagala Komisija.

Janusz Wojciechowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, starši so dali bratoma vrečo sladkarij. „Razdeliva si jih pošteno“, je rekel starejši brat, mlajši pa je odvrnil: „Raje bi videl, da si jih razdeliva enako“. Ta zgodba opisuje odnose med starimi in novimi državami članicami, ko govorimo o kmetijstvu. Stare države dobijo več, nove pa nekajkrat manj.

Razumemo, da obstaja prehodno obdobje, vendar zakaj bi se te razmere morale nadaljevati tudi po letu 2013? Zakaj bi morale nove države še naprej dobivati sorazmerno dvakrat ali trikrat manj, kot stare države?

Kar naprej poslušamo, da je to pošteno in da obstajajo zgodovinski razlogi za to. Vendar si mi ne želimo poštenosti, želimo si enakosti. Sistem proizvodnih subvencij, ki je bil bolj naklonjen kmetom z večjo proizvodnjo, je vseboval nekaj utemeljitev za neenakosti. Sedaj pa, ko smo prešli na subvencije na zemljišče, za to diskriminacijo ni več nobenih utemeljitev. Končati se mora po letu 2013 in ne sme biti nobenih delitev na stare in nove članice. Tudi mi, nove članice, si želimo postati stare!

(Aplavz)

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, te razprave potekajo v neugodnih okoliščinah. Če bi Irci glasovali razumno, bi lahko o kmetijskih vprašanjih in kmetijskih finančah odločali že od 1. januarja 2009.

Trenutno pa naše razprave še vedno potekajo v skladu s staro ureditvijo, čeprav je predsednik Sveta, gospod Barnier, soglašal z našo udeležbo. Gre za prijazno ponudbo, vseeno pa ostaja le pobožna želja, saj so stvari takšne, kot so. To je razvidno tudi iz osnutka dokumentov Komisije. Prvi osnutek, ki ga je pripravil gospod Goepel kot poročevalec – pred nekaj minutami nam je posredoval številke –, je predvideval veliko zmanjševanje: 10, 25, 45. V parlamentu smo preučili te številke in dodali stroške dela, za katere veljajo posebni prispevki za zavarovanje. To bi vključevalo prerazporeditev, ki bi predstavljala primer za leto 2013.

Bojimo se, da bomo leta 2013 priča linearnemu zmanjšanju. V zvezi z vrednostmi, ki jih trenutno omenja Komisija, moramo povedati, da se je tresla gora in rodila miš. Ta predlog je v najboljšem primeru mlačen in nima nič opraviti z diagnozo, ki ste jo upravičeno ponudili in s katero se strinjam. Prej ste ponovili ključne točke: vodni viri, podnebje, genska raznolikosti, obnovljiva energija in proizvodnja mleka. Obravnavati je treba vsa ta področja, vendar pa je ukrep, ki ga predlagate, precej smešen.

Naj se na kratko dotaknem mlečnega sektorja. Poznate razmere v zvezi z mlekarstvom. Obstaja presežek mleka in cene so padle na katastrofalne ravni. Predlagate pospešitev zadev in povečanje proizvodnih priložnosti. Vendar pa tržno gospodarstvo pomeni proizvodnjo, ki je usklajena s povpraševanjem. Kar predlagate, je nekako tako, kot če bi avtomobilska industrija zmanjšala ali odpravila dopust v času božičnih praznikov in organizirala dodatno izmeno, da bi povečala zaloge avtomobilov. Ta pristop je zgrešen in podpiram to, kar je prej povedal gospod Goepel in sicer, da bi bilo smiselno, če proizvodnje mleka ne bi regulirali sedaj v kontekstu pregleda stanja, ampak šele po tem, ko bomo končno imeli analize trga, ki nam jih že tako dolgo obljubljajo, a jih še nismo prejeli, potem pa moramo sprejeti razumen zaključek za mlečni sektor, ki bo ustrezal trgu in zahtevam kmetov.

Vincenzo Aita, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, verjamem, da današnja razprava in glasovanje, ki ji bo sledilo, predstavljata pomembno fazo za skupno kmetijsko politiko.

Glede na to, kar se je zgodilo v zadnjih letih, predvsem pa v zadnjih dveh letih, verjamem, da v Evropi nujno potrebujemo še močnejšo skupno kmetijsko politiko (SKP). Namesto tega smo s tem obsežnim delom in delom, ki ga je opravil gospod Capoulas Santos, rešili nekaj problemov, vendar pa smo to naredili v sklopu starega sistema. Naslednji dve vprašanji, ki ju želim izpostaviti, sta v teh zadnjih letih za Evropo postali osrednjega pomena. Začeli smo s pregledom stanja SKP, ki je bil izveden leta 2003.

Zaradi nekaterih podatkov, bi se morali ustaviti in premisliti, ali naše delo poteka v pravi smeri, čeprav je bilo v tem letu in pol opravljeno izjemno delo. Izgubili smo ogromno število delovnih mest, približno – na osnovi podatkov Eurostata do leta 2005, ne vemo pa, kaj se je dogajalo v letu 2007 in 2008 – dva milijona zaposlenih, ki smo jih izgubili v tem stabilnem, sezonskem in poznanem sektorju zaposlovanja. Med letom 2003 in 2005 smo – ponovno na podlagi podatkov Eurostata – izgubili 611 000 kmetijskih gospodarstev. V trenutnih razmerah gospodarske krize se dogaja, da države članice močno posredujejo pri bankah in industriji, vendar pa v nobeni državi ne poteka razprava o stanju kmetijstva, saj vsi pričakujejo, da bo za to poskrbela politika Skupnosti in SKP.

Menim, da so naši ukrepi ravno v nasprotju z dejanskimi potrebami kmetov in ukrepi, ki jih zahtevajo: in sicer, da pomagamo tem podjetjem, da najdejo izhod iz podrejenega položaja glede na predelavo in trženje, saj je drugo dejstvo – pravkar bom končal –, da so kmetijska podjetja v zadnjih dveh ali treh letih izgubila delež dobička v korist preoblikovanja tržne industrije.

To so vprašanja, ki bi jih morali rešiti in glede tega je ocena v zvezi s tem, o čemer bomo pojutrišnjem glasovali v Parlamentu, zelo slaba.

Witold Tomczak, v imenu skupine *IND/DEM*. – (PL) Gospa predsednica, finančna diskriminacija nad družinskimi kmetijami in nad državami članicami sta dva osnovna mehanizma skupne kmetijske politike,

ki slabita EU in sta v nasprotju z njenimi temeljnimi cilji. Predlagane spremembe ne odpravljajo teh mehanizmov. Kako naj pošteno prenovimo evropsko kmetijstvo, če pri tem zanemarjamo 95 % vseh kmetij? Teh 95 % kmetij je družinskih kmetih, ki niso večje od 50 ha. Pri tem pa prejemamo le ostanke iz lonca kmetijskih subvencij EU. Najbogatejši kmetje, ki predstavljajo le 1 %, prejemajo več kot 9 milijard EUR, povedano drugače, več kot 90 % vseh farm. Ta politika deluje poroti družinskim kmetijam, ki predstavljajo hrbtenico evropskega kmetijstva. Zaradi trenutne in predlagane kmetijske politike, se bo odseljevanje s podeželja, degradacija okolja in izguba varnosti preskrbe s hrano v regijah, državah in celotni EU še nadaljevalo.

Peter Baco (NI). – (SK) Predlogi Komisije v zvezi s spremljanjem stanja skupne kmetijske politike (SKP) so bili oblikovani pod pogoji, ki se močno razlikujejo od pogojev, v katerih smo se danes znašli. Danes moramo večjo pozornost nameniti predvsem umiranju vse večji nestanovitnosti kmetijskih trgov, pospeševanju procesa usklajevanja s svetovnimi cenami, poudarjanju nenadomestljivo vlogo kmetijstva v družbi, krepitvi sistemov SKP, predvsem pa boljšemu izkoriščanju potenciala diskriminiranega kmetijstva novih držav članic.

Spremembe, ki jih je predlagal Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, žal predstavljajo le delen popravek glede na neustrezen odziv Komisije na potrebe, s katerimi se danes soočamo. Na primer, Komisija je uveljavila izvajanje progresivne modulacije ter tako poskusila državljanom EU dokazati, da lahko odpravi visoke ravni pomoči za kmetijstvo.

To je v nasprotju z vse večjo potrebo po povečani koncentraciji proizvodnih dejavnikov. Nepripravljenost sprejemanja predlogov, v skladu s katerimi kmetije ne bi bile obravnavane kot lastnina posestnikov, ampak kot razumna in smiselna federacija majhnih lastnikov zemljišč, ki ne bi mogli tekmovali med sabo, pa je popoln nesmisel. Zaradi tega mora biti vsak posamezen partner biti obravnavan kot en kmetovalec.

Zato pozivam gospoda Barniera, predsednika Sveta, da v razpravah Sveta nekaj časa nameni predlagani rešitvi tega problema.

Neil Parish (PPE-DE). – Gospa predsednica, naj se na začetku zahvalil Komisarki Mariann Fischer Boel, gospodu Barnieru, predsedniku Sveta, gospe Capoulas Santos, poročevalki, pa tudi gospodu Lutzu Goepelu za naše sodelovanje, kot tudi vsem članom odbora za njihovo trdo delo, saj gre za 27 držav članic in čeprav nimamo 27 različnih stališč o temu poročilu, jih imamo vseeno kar precej, in skupaj z odborom nam je uspelo najti, po mojem mnenju, razumen kompromis. Rad bi se zahvalil tudi komisarki, za njeno sodelovanje in pomoč, predvsem pa Michelu Barnieru, saj sva odlično sodelovanje, če že ne soodločala.

Sedaj se moramo premakniti naprej in sprejeti poročilo ter doseči kompromis in stališče, da bi kmetje v Evropi točno vedeli, kaj se bo z njimi dogajalo v prihodnje.

Obstaja potreba po proizvodnji hrane – to smo jasno videli prejšnje leto – in kmete moramo razbremeniti birokracije; potrebujemo poenostavitve. Prav tako moramo zagotoviti, da bodo lahko kmetje sami sprejemali svoje poslovne odločitve. Moramo se premakniti naprej. Da, potrebujemo neko obliko kriznega upravljanja, vendar se ne smemo vrniti v čase posredovanja – uravnoteženost mora biti ustrezna.

Mnogi izmed nas letimo po vsej Evropi, ob vrnitvi pa si želimo nežnega pristanka in tak nežen pristanek potrebujejo tudi mlečne kvote. Sprostiti moramo trg. Komisarka je povedala, da je bilo lani veliko povpraševanje po mlečnih izdelkih, ki pa je letos manjše – vendar pa lahko naslednje leto spet pride do povečanega povpraševanja in potrebujemo prožnost, s katero bomo lahko temu povpraševanju zadostili.

Kmetijsko in podeželsko okolje sta eno in isto in potrebujemo napredek, da bi se lahko soočili s podnebnimi spremembami in upravljanjem vodnih virov, da preučimo biogoriva in bioplin ter Evropi tako res zagotovimo dober položaj. Korakov nazaj ne smemo dopustiti, saj smo v dobrem položaju, kadar govorimo o STO. Storimo korak naprej in preoblikujemo kmetijsko politiko.

Brian Simpson (PSE). – Gospa predsednica, najprej bi se želel zahvaliti našemu poročevalcu za trdo delo v zvezi s to občutljivo temo.

Vendar se bojim, da z državno delegacijo, kljub njegovim velikim naporom, ne bomo mogli podpreti tega poročila. Verjamem, da SKP potrebuje korenito prenovu. Odmakniti se mora od stare poti neposrednih subvencij in preiti na sistem, ki je tržno naravnan in ceni trajnost podeželja in okolja ter učinkovito kmetovanje, ne pa podpiranje neuspešnega kmetovanja. Čeprav to poročilo samo po sebi ni pomemben reformni dokument, določa osnovo za nadaljnje reforme po letu 2013. Prav zaradi tega sem razočaran nad izidom glasovanja v Odboru za kmetijstvo, ki – vsaj meni se tako zdi – ponovno kaže na to, da je odbor obrnil hrbet temeljni reformi tega diskreditiranega sistema.

Predvsem izpostavljam obvezno modulacijo. Ne morem podpreti stališča, v skladu s katerim bo manj denarja namenjenega razvoju podeželja in bo še dodatno odpravilo potrebo, da bi države članice sofinancirale nov modulacijski denar. Prav tako ne morem podpreti stališča Komisije, da moramo narediti korak nazaj pri delitvi, moj največji strah pa se nanaša na Komisijo. Vaše stališče, komisarka, glede obvezne modulacije, je pravilno. Vaše stališče glede ločevanja je pravilno. Enkrat za spremembo imamo Komisijo, ki si resno želi prenoviti SKP, vendar pa se sooča s Parlamentom, ki nikoli ne pripomore k reševanju tega vprašanja in verjame, da je mogoče izzive, s katerimi se soočamo, rešiti z vztrajanjem pri starem diskreditiranem sistemu. Vztrajajte komisarka, imate prav, žal pa sumim, da bo napako storil ta Parlament.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Gospa predsednica, kot veste, nisem nič kaj navdušen nad vsemi temi predlogi glede pregleda stanja. Če bi bil kmet in bi v letu 2005 opravil izračune, kaj naj pričakujem vse do leta 2013, potem bi lahko pričakoval – potrpite še malo – 8 % znižanje zaradi modulacije, 10 % znižanje zaradi nacionalnih rezerv in morebitno 9 % znižanje zaradi omejevanja visokih bonusov, torej skupaj 27 % znižanje. Kako naj se povprečni kmet v prihodnje zaneša na evropsko vlado, ki izpolni svojo obljubo? Gospa Buitenweg je rekla, da 27 % nima nobenih posledic, vendar sam menim, da predstavlja velik del tistega, kar je bilo obljubljenega. Prav tako nasprotujem tej modulaciji, in raje bi videl, da bi bilo omejevanje teh skupnih bonusov veliko bolj omejeno.

V zvezi s to nacionalno rezervo menim, da bi morali izkoristiti edino priložnost, ki nam je na voljo, in sicer, čim prej bi morali pripraviti shemo zavarovanja, ki zagotavlja kritje v primeru bolezni živali in rastlin po vsej Evropi. Ker ljudje veliko potujejo, se bo Evropa prej ali slej spet soočila z nalezljivo boleznijo živali, naši proračuni pa na to niso pripravljeni. Če se to še enkrat ponovi, ne vem, kjer bi Komisija našla potreben denar. Shema zavarovanja bi bila v pomoč prav v takšnem primeru.

V zvezi z mlečnimi kvotami, lahko pripomnimo le, da v mednarodnem merilu nastaja vse več trgov. Menim, da ne bi bilo dobro za Evropo, če bi na primer Američanom ali Brazilcem rekli, da lahko prevzamejo ta trg, če želijo. Tudi mi moramo pri tem sodelovati in ravno zaradi tega je potreben nežen pristanek za mlečne kvote.

Lahko izvedemo tri ukrepe: zmanjšamo prekomerno oddajanje, postopoma povečamo kvote in vsako leto izravnamo tisto, kar ni v celoti doseglo kapacitete pridelave mleka med kmeti, ki so pridelali celotno možno količino mleka in celo presegli zmogljivost.

Gintaras Didžiokas (UEN). - (LT) Najprej bi se rad zahvalil vsem, ki so trdo delali na teh zapletenih, pomembnih in po mojem mnenju najpomembnejših zakonodajnih projektih leta, predvsem poročevalcu, gospodu Capoulasu Santosu. Nimam veliko časa, tako da se lahko dotaknem le najpomembnejših vprašanj, ki se nanašajo na kmete v moji državi.

Mislim predvsem na izenačevanje neposrednih plačil po 13 letih. To je zelo pomembno in če vsi govorimo o solidarnosti, pošteni konkurenci in skupnem trgu, potem moramo v skladu s tem tudi ravnati. Zagotoviti moramo, da bo podpora pravilno dodeljena.

Druga zelo pomembna stvar je nujnost odprave omejitev na površino zemljišča v skladu s pogoji z dne 30. junija 2003. Če govorimo o pomanjkanju hrane, lakoti v svetu, nenazadnje pa tudi o biogorivih, potem omogočimo kmetom, da izkoristijo možnosti obstoječih virov.

In najpomembnejše, zaščititi moramo financiranje skupne kmetijske politike Evropske unije, hkrati pa ne smemo dopustiti drobitve kmetijskega proračuna, samo da bi podprli najrazličnejše vprašljive ideje.

Alyn Smith (Verts/ALE). - Gospa predsednica, čestitam in zahvaljujem se vsem kolegom, ki so prispevali k temu, da smo danes uspešno prišli do konca. Kot so to storili že nekateri kolegi, bi tudi sam rad izrazil razočaranje, saj bi lahko storili še nekoliko več in bili nekoliko ambicioznejši, vendar ne smemo pozabiti, da je bil pregled stanja vedno le pregled stanja: temeljna reforma bo sledila kasneje in na to se moramo danes osredotočiti.

Ko se ozremo na leto 2013, opazimo, da je treba opraviti veliko dela, saj imamo skupno kmetijsko politiko, s katero, tako kot z vsemi dobrimi kompromisi, nihče ni posebej zadovoljen. Nadaljeval bom, kjer sta končala gospod Neil Parish in gospod Pieper, namreč, da se moramo ozreti v prihodnost in ugotoviti, kaj naj bi s skupno kmetijsko politiko dosegli. V to razpravo moramo vključiti reformo strukturnih skladov, saj je SKP v trenutni obliki preveč zapletena, zahtevna in le težko je pridobiti podporo javnosti, medtem ko bi bili strukturni skladni cenejši, učinkovitejši način za zagotavljanje javnih naravnih dobrin. Ne smemo pozabiti, da je SKP namenjena zagotavljanju neposredne podpore proizvajalcem kakovostne lokalne hrane. Če si

bomo to zapomnili, ne bomo preveč zgrešili. To je velika nagrada in danes bomo naredili korak na poti, k osvojitvi te nagrade.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) V tej razpravi o dodatnih spremembah skupne kmetijske politike (SKP) sodelujemo z zaskrbljenostjo, saj je njihov namen zagotoviti večjo liberalizacijo in podrejenost mednarodnim trgov, pri tem pa ni upoštevano, da je kmetijstvo strateški sektor in da sta suverenost in varnost preskrbe s hrano temeljnega pomena za zagotavljanje kakovostne hrane za prebivalce naših držav.

Prav tako je nesprejemljivo pomanjkanje socialnega čuta, ki ga je mogoče zaznati pri izvajanju celotne reforme, pri čemer ni upoštevano trenutno resno stanje na področju brezposelnosti. Vse to lahko uniči še tisto malo, kar je ostalo od kmetijstva, ki temelji na družinskih gospodarstvih, pri čemer še posebno grožnjo predstavlja zmanjševanje podpor za male kmetovalce, najava prenehanja uporabe sistema mlečnih kvot, ponovna nacionalizacija SKP in ponavljajoče nepravilnosti pri dodeljevanju podpore.

Zato vztrajamo pri predlogih, ki smo jih predložili, da bi bilo mogoče zagotoviti podporo kmetom proizvajalcem, odpraviti nestabilnost v proizvodnih sektorjih zaradi razlik v cenah ter preprečiti upad na podeželju in opustošenje mnogih regij.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Gospa predsednica, najprej smo se dolžni zahvaliti našemu kolegu, gospodu Luisu Manuelu Capoulasu Santosu in vsem ostalim, ki so sodelovali pri pripravi tega hvalevrednega poročila.

Grška podeželja, na katerih živijo ljudje, ki pridelujejo tobak, so najrevnejša območja v Grčiji; bojim se, da spadajo tudi med najrevnejša v Evropi, absolutno gledano. Ljudje, ki tam živijo, nimajo drugega dela, kot da pridelujejo tobak in prosijo le, da se shema za tobak podaljša vsaj do leta 2013. Prav tako prosijo, da se opravi krivica iz leta 2004, če je le mogoče, in da 50 % subvencija za tobak še naprej ostane v prvem stebru, vendar le od leta 2010, da bi tako lahko ohranili svoj prihodek. Ta prošnja je bolj humanitarne, kot tehnične narave.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, v času, ki mi je na voljo, se bom osredotočil na mlečni sektor, ker je v mojem volilnem okraju – kot sem komisarko prejšnji teden seznanil na najinem sestanku – v težavah zaradi velikega znižanja cen. Ta upad cen le še krepi moje prepričanje, da je odprava mlečnih kvot prezgodna in nepremišljena, ter ne bo v ničemer pripomogla k umiritvi razmer na trgu.

Prav tako se mi zdi, da je zmanjšanje številnih razpoložljivih ukrepov za upravljanje trga, nepotrebno in neumno glede na nestanovitnost, ki sedaj vlada na trgu. Če želimo urediti in obdržati razmere na tem trgu, potrebujemo smiselne možnosti za urejanje trga. Brez tega bomo v zvezi z mlekom doživeli vse prej, kot nežen pristanek.

Zaradi tega obžalujem, da si Komisija v času, ko nekatere države članice kažejo pripravljenost – Francija namenja neporabljena sredstva ovčereji, Nemčija pa razmišlja o skladu za mleko – želi zvezati roke z zmanjšanjem možnosti ukrepanja z nepotrebnim ukinjanjem ukrepov za upravljanje trga.

PREDSEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospod predsednik Sveta, naj se najprej zahvalim poročevalcu za zakonodajni predlog in poročevalcu za samoiniciativno poročilo. Reforme v letu 2003 in 2004 so predstavljale pomemben korak v prenovi skupne kmetijske politike (SKP). Temeljiti pregled SKP ne pomeni temeljne reforme, ampak naslednji pomemben korak pri zagotavljanju sodobne, večnamenske in konkurenčne skupne kmetijske politike. V zvezi s prednostnimi nalogami se ni spremenilo nič. Prva skrb je proizvodnja hrane, ki ji sledi pridelava krme, nato pa oskrba z energijo.

Pomembnost proizvodnje mleka, predvsem v gorskih območjih, kjer je kmetovanje na pašnikih pogostokrat edina možnost, kot je že bilo omenjeno. V tem primeru ohranjamo delovna mesta in ne le okolja, kar je po mojem mnenju prav tako pomembno. Menim, da priprava na nežen pristanek po letu 2015 predstavlja pomembno vprašanje. Trenutno nasprotujem splošnemu povečanju mlečnih kvot. Verjamem, da moramo biti v času, ko imamo tako velike presežke mleka, previdni. Nihče, ki pravi, da bi kvote morali povečati zaradi cen hrane, se ne zaveda, da kmetovalec, ki proizvaja mleko, prejme manj kot 30 % prodajne cene, medtem ko je prodajna cena v supermarketih – tudi v moji državi članici – enaka kot pred 25 leti.

Zelo pomembno je, da pride do stabilizacije drugega stebra, ne da bi to negativno vplivalo na prvi steber. Pozdravljamo ponoven ovrednotenje člena 68 zahvaljujoč neodvisnost pri sprejemanju odločitev držav

članic. Prav tako me veseli, da je bil dosežen sporazum o skladu za mleko, vključno v zvezi z proizvodnjo v gorskih regijah in prikrajskih regijah.

Na koncu naj povem, da močno upam, da bosta Svet in Komisija v naslednjih dneh dosegla sporazum. Prepričana sem, da bo pripravljena skupna kmetijska politika, s katero bo v prihodnje mogoče zagotoviti večnamensko, trajnostno, kmetijsko pridelavo v vseh regijah EU.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Gospod predsednik, komisarka, strinjamo se s cilji tega „pregleda stanja“, ne pa tudi z vsemi predlaganimi ukrepi.

Grožnje, ki jih predstavljajo nova podnebna, finančna, zdravstvena in druga tveganja kažejo na to, da mora skupna kmetijska politika, ki vsekakor ni zastarela, igrati temeljno vlogo pri zanesljivi preskrbi s hrano na svetovni ravni in ohranjanju naših podeželskih skupnosti.

V času reforme MacSharry iz leta 1992 smo naivno verjeli, da je bila prehranska samopreskrba nedvomno zagotovljena in da bo trg vse stvari postavil na svoja mesta. Vendar smo spoznali, da se vse bolj globaliziran trg ne odziva na stanje o stalni kmetijski pridelavi z varno hrano po razumnih cenah po vseh Evropi.

Zaradi zvišanja cen surovin – sedaj spet padajo –, ki je za nas predstavljajo koristno lekcijo, in mu je sledilo povečanje stroškov pridelave krme in gnojil, je številne sektorje, kot sta ovčereja in sektor govejega mesa, pahnilo v globoko krizo.

Komisarka, zdi se, da se bo ta „nihajoč“, vpliv še nadaljeval. Predvsem želim omeniti ovčerejo in mlečni sektor. Obseg ovčereje se zmanjšuje. Sektor potrebuje pomoč Skupnosti, h kateri je preteklega junija Parlament tudi pozval, sam člen 68 pa ne bo dovolj.

V zvezi z mlečnim sektorjem nežen pristanek zahteva prehodno obdobje, tako da se bo lahko sektor prilagodil brez togosti, ki jo trenutno povzroča pomanjkanje kvot. Poleg tega, komisarka, razmere v vseh državah članicah niso podobne ali enake.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel zahvaliti poročevalcu za odlično, pozitivno in inteligentno delo. Tema stanja skupne kmetijske politike (SKP) je dejansko zelo pomembna, saj je namenjena izboljšanju konkurenčnosti evropskega kmetijstva.

Pomembno se mi zdi poudariti le dve vprašanji: povečanje mlečnih kvot, kar bo zagotovilo večjo rast za države s primanjkljajem in države, ki presegajo državne kvote, ter podaljšanje združene pomoči za pridelavo tobaka do leta 2012.

V zvezi s tobakom želim poudariti, kljub močnemu nasprotovanju ponovnemu pregledu sporazuma iz leta 2004, saj je subvencioniranje tobaka zaradi njegovega učinka na javno zdravje za veliko skupino držav moralno nesprejemljivo, da pridelava surovega tobaka v Evropi predstavlja več kot 4 % svetovne pridelave in da je Evropska unija največja svetovna uvoznica surovega tobaka iz držav, ki niso članice EU, da bi tako zadostila več kot 70 % svojih potreb.

Zato menim, da smo dolžni poiskati pošteno rešitev, da bi se izognili dodatnim posledicam v zvezi z gospodarstvom in zaposlovanjem, ter s tem preprečili, da bi bila pridelava tobaka v celoti opuščena.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, ena izmed najpomembnejših nalog, s katero se je soočala in se še naprej sooča skupna kmetijska politika, je zagotavljanje kmetijske samopreskrbe posameznih držav Evropske unije. Ob branju sklepov pregleda opažam, da predlagane spremembe vključujejo večino mehanizmov, namenjenih izboljšanju razmer pri proizvodnji na posameznih trgih. To je dobro. Vseeno pa me skrbi, da ne vsebuje sporazuma o celoviti spremembi pristopa k usklajevanju subvencij za vse države članice EU na isti ravni, kar bi spodbudilo zdravo konkurenčnost znotraj in izven Skupnosti.

Pregled je le potrdil dejstvo, da v Evropski uniji še vedno obstajajo protekcionistična nagnjenja do nacionalnih kmetijstev s strani tako imenovanih starih držav članic EU v zvezi s nacionalnimi kmetijstvi novo pridruženih članic. Dejstvo, da sem le še eden izmed govornikov, ki to izpostavlja, kaže na resnost problema, ki ga Komisija še naprej zanemara. Zelo pomembno je, da je Parlament prav tako opozoril na nepoštenost pri prvotnem dodeljevanju mlečnih kvot. Dobro je, da sedaj poskušamo odpraviti ta problem, ne glede na zamudo.

Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospod Barnier, v zadnjih treh dneh so potekali Evropski razvojni dnevi, na katerih je pogostokrat prišlo do sklicevanja na prehransko krizo, ki ima resne posledice za najrevnejše države. V vseh govorih je bila izpostavljena prevladujoča potreba

po tem, da države v razvoju razvijejo svoje lastno kmetijstvo z optimalno uporabo svojih zemljišč in naravnih virov.

Čustvena razglabljanja tistih, ki so včeraj, pa tudi danes, pozivali k zmanjšanju poseganja države in javne porabe, splošni liberalizaciji, privatizaciji in preoblikovanju kmetijstva v skoraj prazgodovinske dejavnosti, pa tudi obrat za 180 stopinj v korist velikih javnih naložb v kmetijsko pridelavo in prehransko neodvisnost, so bili hkrati smešni in škandalozni.

Prihodnost kmetijstva v državah v razvoju je neposredno povezana z našo današnjo razpravo. Žal nisem mnenja, da ta pregled stanja skupne kmetijske politike (SKP), ki se je začel še preden so nemiri, povezani s hrano, in katastrofalne motnje na trgih dosegle vrhunec, upošteva razmere kmetijske skupnosti na jugu ali da sprejema popolne zaključke iz resne krize, s katero se sedaj soočamo z ekološkega, socialnega, gospodarskega in finančnega vidika.

Zelo mi je žal, da se solidnemu razmerju med severnim in južnim kmetijstvom posveča tako malo pozornosti, tako v predlogih Komisije, kot tudi v poročilu Parlamenta, ogrožanje obljubljenih sredstev v višini 1 milijarde EUR pa kaže na to, da je pred nami še zelo dolga pot.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Gospod predsednik, poljski kmetje in kmetje iz Srednje in Vzhodne Evrope, ki so se pridružili Evropski uniji, so bili obravnavani kot drugorazredni državljani, to pa med drugim velja tudi za subvencije in mlečne kvote. Sedaj opažamo vse večje težnje k ohranjanju te diskriminacije in neenake obravnave tudi po letu 2013. Ne pozabiti, da so številne kmetije v vzhodnem delu EU pravzaprav družinske kmetije. Odločitve sprejete v Bruslju in Strasbourgu vplivajo na družine. Gre za kmete, ki so glasovali za pridružitve EU, ker jim je bila obljubljena enaka obravnava po letu 2013. Ali naj jim sedaj povemo, da so bili zapeljani?

Pozivam kolege poslance, da zagotovijo, da skupna kmetijska politika ne bo skupna le v imenu. Izražanje plemenitega čustvovanja spremljajo ukrepi, ki bi lahko škodili poljskemu in evropskemu kmetijstvu in s tem se ne moremo strinjati.

Danes v Bruslju protestirajo kmetje iz sindikata Solidarnost. Oblasti EU želijo opozoriti na težke razmere, v katerih so proizvajalci žitaric in mleka. Pri tem jih podpiram in menim, da so ravno protesti v Bruslju najboljši dokaz, da s kmetijstvom ni vse v redu. Neenaka obravnava starih in novih držav članic se mora končno nehati.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, velika večina kmetov in živinorejcev čaka na odločitev in sporazume, ki jih bo Svet za kmetijstvo in ribištvo sprejel od danes pa do četrta v zvezi s tem preverjanjem stanja skupne kmetijske politike (SKP). Čakajo zaradi tega, ker ne gre za enostaven pregled, ampak bo to preverjanje imelo za posledico znatne spremembe, kot je izginotje številnih posestev, če bo prišlo do ukinitve neposredne pomoči, kar predlaga Evropska komisija.

Osrednja točka tega parlamentarnega poročila je modulacija, ki bi lahko bila ena izmed redkih elementov po mnenju Parlamenta z določenim učinkom na pogajanja, ki potekajo med kmetijskimi ministri EU.

Več let nasprotujemo vsakemu povečanju, ki ga evfemistično imenujemo „modulacija“, saj če v politiki razvoja podeželja primanjkuje ustreznih sredstev, to ni zaradi pomanjkanja virov znotraj proračuna SKP, ampak zaradi popolnega pomanjkanja politične volje glede zagotavljanja ustreznega proračuna Skupnosti za ta bistven steber.

Ali želimo liberalizirati trge? Seveda želimo, ampak morajo v tem primeru veljati enake zahteve in pogoji za vse proizvajalce, tako znotraj, kot tudi izven Unije.

V tem trenutku se Evropska unija igra s prihodnostjo številnih kmetov in živinorejcev. Še posebej moramo omeniti ranljive sektorje, kot so ovčereja, sektor govejega mesa in tobaka, preživetje katerih bo na številnih področjih pridelave odvisno od preverjanja stanja.

Nekateri pridelovalci, kot so rejci ovc, ne zahtevajo pomoči. Vse kar želijo je, da se lahko dostojanstveno umaknejo s trga, saj so dosegli svoje vsote in edini način, da lahko preživijo je, če zmanjšajo obseg vzreje. Opuščanje vzreje je zaradi tega edini izhod, ki smo ga pustili številnim proizvajalcem, katerih mesto bo nedvomno zapolnjeno z uvozom iz tretjih držav, saj potrošniki ne bodo prenehali trošiti, v svetu pa se bo število potrošnikov še naprej močno povečevalo.

Parlament mora podati pazljivo mnenje, ki ga mora Svet upoštevati. Predsedniku Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, gospodu Parishu se moram zahvaliti za vse, kar je storil, da bi Parlamentu prisluhnili, ne pa da bi ga ignorirali, kar sta Svet in Komisija do sedaj več kot očitno počela.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Gospod Barnier, gosa Fischer Boel, upam, da bo lahko odlično poročilo gospoda Capoulasa Santosa predstavljal dobro podlago za kompromis znotraj Sveta v času francoskega predsedovanja, hkrati pa upam, da bosta tako Evropski parlament, kot tudi Svet v to uspela prepričati tudi Komisijo.

Kar pomeni, kot sem že citiral pisatelja Saint-Exupérya, da je Mali princ ukrotil lisico. Upam, da nam bo to jutri uspelo. Popolna odprava intervencijskih mehanizmov je zelo nevarna za Evropo in za evropsko varnost živil.

Kaznovanje velikih kmetov bi bilo izjemno škodljivo za evropsko konkurenčnost, v primeru živinoreje pa je pomembno, da zagotovimo pomoč kmetom, ki nimajo zemlje.

Anne Laperrouze, (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, na začetku tega tisočletja smo vzpostavili finančni okvir skupne kmetijske politike (SKP) do leta 2013. Kmetje so na osnovi teh podatkov opravili naložbe. Ali se bomo sedaj, na polovici izvajanja kampanje, odločili in zmanjšali plačila, ki jih upravičeno pričakujejo? To ni pošteno.

Nasprotujem modulaciji, kot jo priporoča Evropska komisija ali poročilo gospoda Capoulasa Santosa. SKP je namenjena zagotavljanju podpore in oblikovanju kmetijstva. Na primer, opazamo splošen upad živinoreje, kar je v koristi uvozu ovc iz tretjih držav. Živinorejci potrebujejo SKP, ki jih podpira. Potrebne so premije za ovce, kot tudi okoljski dodatki za vzdrževanje pašnikov in nacionalnih rezerv, s katerimi se je mogoče zoperstaviti opustošenju, ki ga povzročajo izbruhi bolezni, predvsem bolezen modrikastega jezika.

Minister, komisarka, gospe in gospodje, kmetje računajo na vas!

Liam Aylward (UEN). - Gospod predsednik, prepričan sem, da komisarka in predsednik Sveta pričakujeta od mene, da bom pozval k izvedbi ključnih zahtev poročila o ovcah, ki je bilo sprejeto z veliko večino v tem Parlamentu.

O modulaciji, nasprotoval bi vrednosti 13 % do leta 2012 in prepričan sem, da ne bi smela biti obvezna, vsaka država članica pa mora imeti možnost, da se sama odloči. O mlečnih kvotah, namesto predlaganega 1 % si želim 2 % povečanja, državam pa, ki lahko proizvajajo mleko, mora biti to omogočeno, saj bo to zagotovilo nežen pristanek v letu 2015.

In najpomembnejše od vsega, ob zadnji reformi SKP nam je bila obljubljena poenostavitev in če kaj jezi kmete, potem je to birokracija. Sedaj je več uradnikov, ki zastopajo Komisijo, kmetijskih oddelkov držav članic in lokalnih organov, ki nadzorujejo kmete, kot pa je policistov na ulicah, ki se borijo proti kriminalu. To je smešno: kmetom mora biti omogočeno, da nadaljujejo in kmetujejo ter pridelujejo potrebno hrano za vse številčnejše prebivalstvo.

Moje osebno mnenje je, da v moji državi ne bo prišlo do Lizbonske pogodbe II, če ta zadeva ne bo rešena.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, poročilo, o katerem bomo jutri glasovali, predstavlja zaključek enoletnega dela in pogajanj, namenjenih prihodnosti skupne kmetijske politike in naših kmetov. 20. novembra lani nam je gosa Fischer Boel predstavila svoje predloge v zvezi s preverjanjem stanja.

Sedaj, po poročilu o napredku gospoda Lutza Goepela, imamo poročilo gospoda Capoulasa Santosa o predlogu Komisije. Obema našima kolegom moramo čestitati za njuno odlično delo. Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta je ohranil svoje stališče kljub prvotnim predlogom Komisije, za katere smo menili, da so preveč liberalni.

Še naprej bomo pozorni v zvezi z mlečnim sektorjem, predvsem pa ukrepi, ki bodo izvedeni pred odpravo kvot. Predvsem mislim na proizvajalce mleka v gorskih regijah, ki ne smejo biti žrtve te reforme in zagotoviti bomo morali, da ne bodo prezrti, saj jim bo treba zagotoviti večjo podporo, kot drugim.

Ne želim jim napovedovati črne usode, ampak kako si lahko predstavljamo francosko mlekarstvo združeno v eno samo regijo? Zato toplo pozdravljam predlog glede vzpostavitve „sklada za mleko“ in predlog glede ovrednotenja dvigovanja mlečnih kvot v skladu s smernicami na trgu od leta 2010 dalje.

Izračuni progresivne modulacije Odbora za kmetijstvo so po mojem mnenju pošteni in bi nam omogočili spodbuditi regionalni razvoj in razvoj podeželja, hkrati pa ohraniti biotsko raznolikost na trajnostni način.

Prav tako pozdravljam pojasnitev navzkrižne skladnosti, katere izvajanje je kmetom do sedaj povzročalo hud glavobol.

Prav tako upam, da bomo obdržali „sklad za tobak“, s katerim bomo lahko ohranili majhne kmetije v Evropi, kot tudi pomemben delež zaposlenosti v regiji, kjer ni mogoče pridelati ničesar drugega, hkrati pa se bomo izognili uvoženim proizvodom.

Gospod Barnier, zelo cenimo vaše sodelovanje v vseh teh pogajanjih. Pokazali ste veliko mero potrpljenja in določnosti, pri tem pa niste prehiteli stvari, daleč od tega. V veselje mi je bilo delati z vami. Vaše sodelovanje z nami je bilo neprecenljivo. Vem, da se lahko zanesemo na vas.

Lily Jacobs (PSE). - (NL) Gospod predsednik, v šestdesetih je Sicco Mansholt, ugleden član moje stranke na Nizozemskem, oblikoval evropsko kmetijsko politiko in ponosni smo na to. Njegova vizija je bila zagotoviti dovolj varne hrane za vse Evropejce in spodobne prihodke za kmete. Gre za ideale, ki jih tu ponovno iz vsega srca zagovarjam. Vendar se je v zadnjih 50 letih veliko spremenilo. Hitra rast števila svetovnega prebivalstva, podnebne spremembe, globalizacija, nepoštena trgovina in špekulacije v zvezi s cenami hrane, s trenutno prehransko krizo, ki je posledica vsega tega.

Razprava o preverjanju stanja je predvsem razprava o virih, instrumentih in domiselnih izjemah. Obžalujem, da se s tem, ko se približujemo letu 2013, celovitejša slika vse bolj pogreza v ozadje. Čas je za razumno posodobitev naše kmetijske politike, v kateri se oklepamo idej gospoda Mansholta, odpravimo pa odvečne dele, kot so na primer izvozne subvencije in proizvodne subvencije. Skrajni čas je za pošteno trgovino in večji poudarek trajnosti, zdravim in inovativnim rešitvam za izzive s katerimi se soočamo. To dolgujemo preostalemu svetu, našim prihodnjim generacijam in evropskim davkoplačevalcem.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, cilji kmetijske politike v skladu s Pogodbo so razvoj kmetijstva, varstvo obsega dohodkov za kmete in razumne maloprodajne cene, stabiliziranje trgov in zajamčena dobava.

Preverjanje stanja kmetijstva, poleg vseh ostali stvari, je v nasprotju s prvim ciljem in zaradi tega bi dejansko pomenilo spreminjanje Pogodbe. Odpravljena bi bila pomoč kmetom, zaradi česar bi bile prelomljene predhodno dane obljube. Pride lahko do dviga maloprodajnih cen. Zaradi omejevanja intervencijskih odkupov in odprave mlečnih kvot bi se povečala nihanja na trgu. Lani smo porabili več kot 500 milijonov EUR za subvencije za izvoz mleka. Razdruževanje pomoči od proizvodnje bi povzročilo zmanjšanje proizvodnje, njena sprejemljivost pa bi bila bolj vprašljiva.

Pri preverjanju stanja manjka predvsem solidarnost. Predlog komisije v ničemer ne odraža načela, pri čemer pa morajo ljudje prav tako sodelovati v trajnostnem kmetijstvu na tistih področjih, ki so najbolj prikrajšana z vidika naravnih pogojev, čeprav je Evropski svet to trikrat potrdil. Družinska kmetija je v primerjavi z multinacionalnimi velikani v prehranski industriji in silami na globalnem trgu prešibka pogajalska stran. Zato potrebujemo kmetijsko politiko.

Sergio Berlato (UEN). - (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, naš glavni cilj je zagotoviti, da bo imela Evropa skupno kmetijsko politiko po letu 2013. Prepričani smo, da je to bistvenega pomena, ne samo, da bi zaščitili kmetijski sektor in socialno-ekonomski sistem v naših državah članicah, ampak tudi zaradi tega, ker je na začetku tretjega tisočletja bolj kot kadar koli poprej v strateškem interesu zagotoviti varnost preskrbe s hrano.

Komisarka, izpostaviti želimo dejstvo, da moramo še naprej izvajati politike zagotavljanja podpore za vsako posamezno skupno ureditev kmetijskih trgov, kjer je to potrebno, predvsem pa smo prepričani, da:

a) V tobačnem sektorju mora delitev pomoči omogočiti možnost ohranitve deloma združene pomoči do leta 2013, da bi se tako lahko izognili popolni opustiti proizvodnje, saj bi s tem ogrozili celotne sektorje, povzročili povečanje brezposelnosti ter številne okoljske in gospodarske probleme v prikrajšanih območjih. Komisarko in predsednika želim spomniti, da je Evropski parlament že izrazil podporo, z veliko večino, glede tega vprašanja.

b) v mlečnem sektorju bi bilo priporočljivo povečati kvote za 2 % v vsakem tržnem letu v obdobjih 2009-2010 in 2014-2015, da bi kratkoročno ponovno vzpostavili ravnotežje na trgu, dolgoročno pa omogočili izhod iz sistema kvot z nežnim pristankom.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz želim čestitati poročevalcema, gospodu Capoulasu Santosu in gospodu Goepeleu, za izvrstno opravljeno delo.

Razpravljamo o skupni kmetijski politiki (SKP), ki je nastala konec devetdesetih let prejšnjega stoletja in je tudi obrodila sadove v letu 2003 v globaliziranem svetu, kjer je bila prekomerna proizvodnja, v katerem smo peli hvalnice prekomerni pomoči, ki je bila namenjena kmetijstvu. Izmislili smo si delitev, modulacijo, pogojenost in prekomerno birokracijo v sistemu dodeljevanja pomoči, v nekaj letih pa smo dosegli razvoj, ki smo si ga zamislili, kot je dejal gospod Barnier. Ta razvoj, ki smo si ga zamislili, je sledeč: prešli smo na primanjkljaj v proizvodnji, imamo probleme z oskrbo, predvsem pri žitih, v Evropi smo prešli na primanjkljaj v proizvodnji mesa, prav tako pa smo priča veliki izgubi delovnih mest.

Zato menim, da se mora pristop, ki ga je sprejela Komisija pri spreminjanju stališča iz leta 2003, končati v naslednjih nekaj dneh, skupaj s francoskim predsedovanjem in da moramo ponovno pregledati zavzeto stališče glede teh vprašanj ter glede modulacije, ki se zdi prekomerna. Z jemanjem virov proizvajalcem, ki jih nato prenašamo na drugi steber, jemljemo vire tistim, ki vsakodnevno proizvajajo in vlagajo v kmetijstvo, tistim, od katerih zahtevamo, naj spoštujejo zemljo in zdravje prehrabnih proizvodov, od katerih zahtevamo varnost pri delu, zahtevamo dobro počutje živali, od katerih zahtevamo visoko hranilno vrednost in varnost naše hrane, odvezemo jim podporo v vse bolj konkurenčnem in globaliziranem svetu.

Zaradi tega moramo še enkrat premisliti, predvsem v zvezi z mlečnimi kvotami, v državah, kot je Italija, ki že 20 let trpi zaradi te tragedije pomanjkanja proizvodnje, kljub temu, da ima velik potencial. Združeno pomoč bi morali obdržati: Podpiram, kar so povedali moji kolegi poslanci v zvezi s tobakom, saj se v Evropi s tem sektorjem preživlja 500 000 družin, odprava združene pomoči bi jih nedvomno pahnila v revščino, ne da bi se zaradi tega zmanjšalo število kadičev, če je težava v tem.

Vincenzo Lavarra (PSE). - (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, zelo vesel sem, da opažam dokaze o zelo pozitivnem postopku soočanju v kmetijstvu, ki je bil možen zaradi poglobljenega sodelovanja med Svetom, Komisijo in Evropskim parlamentom. Gre za dobro znamenje in prepričan sem, da mi boste dovolili izreči čestitke gospodu Capoulasu Santosu za njegovo uravnoteženo poročilo o modulaciji, o mladih kmetovalcih in varnosti na delovnem mestu, kot tudi v zvezi z novimi izzivi.

Smo sredi težkega prehodnega obdobja: vemo za nežen pristanek in delitev, ter druge inovativne ukrepe. Ko gremo skozi to prehodno obdobje, moramo zaščititi kmete, ki se bodo soočili z odpravo mlečnih kvot, kot tudi s prikrajšanimi območji, kot so območja v tobačnem sektorju, ta prehod pa bi morali izkoristiti za resen ponoven premislek po letu 2013 ter posodobiti cilje in nove naloge skupne kmetijske politike (SKP) in sprožiti razpravo o načinu za premagovanje delitve med prvim in drugim stebrom.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, zahvaljujem se Svetu, Komisiji in poročevalcu za vso trdo delo, ki so ga opravili v zvezi s tem. Edina „enostavna“ stvar glede skupne kmetijske politike, ki pa je bila v tej razpravi zanemarjena, je ta, da je proračun določen in se zmanjšuje, kljub temu pa so naše zahteve glede te politike vse večje, vključno s podnebnimi spremembami, biotsko raznolikostjo in upravljanjem vodnih virov. Napredno upravljanje vodnih virov je zelo dobra ideja in lokalne oblasti morajo odpraviti iztekanje. In kako napredno je to!

Naj preidem na mleko. Kaj je narobe z zagotavljanem 2 % povečanja kvot in zaupanja kmetom, ki lahko proizvajajo za trg, da to tudi naredijo? To ni obvezno. Naj se kmetje sami odločijo. Glede ovc, poročilo gospoda Aylwarda je sprožilo velika pričakovanja, ki jih v tem Parlamentu podpiramo. Ne smemo jih razočarati, ko bo Svet sprejel dokončne odločitve.

V zvezi z modulacijo in členom 68 govorimo o preoblikovanju sredstev iz kmetijstva za te nove izzive. To ni izvedljivo, če pa je, je mogoče le z manj in ne več pravili, kot se največkrat zgodi.

Največjo grožnjo SKP in evropskim kmetom predstavlja revizija proračuna, zapuščina Tonya Blaira tej instituciji, kjer je ogroženo financiranje kmetijstva. Kot odgovor na pripombo mojega kolega Liama Aylwarda glede Lizbonske pogodbe, lahko rečem, da, inšpekcije so povzročale težave. Menim, da bodo kmetje na Irskem sedaj bolj naklonjeni Lizbonski pogodbi, saj se bojijo, da bodo države članice imele več nadzora nad kmetijsko politiko in se zavedajo nevarnosti, ki izhajajo iz našega proračuna za leto 2009, ko je irska vlada ukinila podporo za kmetijstvo: bolj zaupajo Evropi, kot pa svoji državi članici. Tega ne smemo pozabiti.

Največjo nevarnost za kmete po vsej Evropi predstavlja nihanje prihodka in cen. Potrebujemo ukrepe za podporo trgu. Morajo biti prožnejši in inteligentnejši, uporabljati pa jih moramo, kadar jih potrebujemo,

sicer bomo opustili družinsko kmetovanje in uničili, kar smo ustvarili v Evropi in sicer oskrbo z varno hrano dobre kakovosti. Želim vam veliko sreče pri vaših razpravah.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Gospod predsednik, komisarka, naj se še posebej zahvalim poročevalcu Luisu Manuelu Capoulasu Santosu za obsežno delo, ki ga je opravil v zadnjih nekaj mesecih in za njegovo izjemno sposobnost doseganja kompromisnih rešitev.

Skupna kmetijska politika mora svoj značaj Skupnosti ohraniti tako, da zagotavlja celotni razširjeni Evropski uniji delovati pod enakimi pogoji. Obvezni pogoji za doseganje tega cilja vključujejo prizadevanje za enotne stopnje subvencij po vsej Evropski uniji. Prepričan sem, da se bo to zgodilo leta 2013 in da nihče ne bo poskušal najti načinov, da bi do odlašal še naprej.

Ker imam na voljo le malo časa, se bom osredotočil le na eno zadevo. Nove države članice bodo morale v vedno večji meri upoštevati zahteve glede varstva okolja, varnosti hrane in dobrega počutja živali. Skladnost s temi zahtevami vključuje velike stroške, ki bodo nastali v kratkem časovnem obdobju, to pa bo za te države pomenilo znatno zmanjšanje donosnosti kmetijske pridelave. Zaradi tega je treba uvajanje teh načel v celoti odložiti, vse dokler ne bodo vsa plačila in subvencije izenačene.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik komisarka, želim čestitati gospodu Capoulasu Santosu za zelo dobro poročilo, prav tako pa bi se rad zahvalil koordinatorju in poročevalcu v senci, gospodu Goepelu.

Na kratko bi se rad dotaknil treh točk: menimo, da bi morali obstoječi program pomoči za tobak ohraniti vse do leta 2013, 50 % financiranja pa naj ostane pod prvim stebrom in naj se ne prenese na drugi steber. Menim, da je to nepošteno in nepravično. Zakaj tako mislim? Zato, ker to želite uvesti samo za tobak. Drugič, menim, da bo to imelo katastrofalne posledice za več kot pol milijona družin, predvsem v moji državi, kjer gre v veliki večini za revne, majhne pridelovalce tobaka, ki bodo zapustili svoje kmetije in se preselili v velika mesta, kar je skrajno nevarno za okolje in podeželje.

Pri tem bi rad razjasnil eno stvar. Nasprotujemo kajenju, vendar pa ne smemo mešati dveh stvari: kakor dolgo bodo ljudje v Evropi kadili cigarete in bo evropska industrija potrebovala tobak, je za nas bolj smiselno, če ta tobak pridelamo sami, ne pa da ga uvažamo.

Drugič, prav tako je smiselno ohraniti obstoječe posebne programe pravic, predvsem za posebne pravice v zvezi s krmo.

Tretjič, nasprotujem najnižjemu pragu za dodelitev neposredne podpore, ki ga predlaga Komisija, pri čemer pravi, da vsak, ki prejme manj kot 250 EUR letno ali obdeluje manj kot en hektar, ne sme biti upravičen do financiranja. Evropska unija vendar želi podpreti tako velike, kot tudi male proizvajalce. Rabimo oboje, predvsem pa rabimo male kmetovalce. Zato pozivam, da se to popravi, kmetom pa odobri pomoč, ne glede na to, kako majhne so njihove kmetije.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Gospod predsednik, najprej želim čestitati gospodu Capoulasu Santosu za njegovo poročilo. Gospod Barnier, gospa Fischer Boel, ne glede na različne filozofije, ki ponazarjajo, da ima vsak od vas različen pristop k skupni kmetijski politiki in njeni vlogi pri razvoju Evropske unije, smo dosegli nedosegljivo; povedano z drugimi besedami, povzročamo nezaupanje in razočaranje tako med majhnimi, kot tudi med velikimi proizvajalci. Povedano drugače, z vsesplošnim zmanjševanjem, s predlogi glede dodatnega zmanjševanja vrednosti pravic v času, ko so se stroški proizvodne povečali, smo razočarali tako velike mlečne kmetije, kot tudi male proizvajalce v malih in gorskih območjih.

Predlog v zvezi s tobakov, v katerem Komisija predlaga nezaslišano 50 % zmanjšanje, brez kakršnih koli utemeljitev na podlagi Pogodbe ali horizontalnih politik skupne kmetijske politike ne pripomore k zaupanju. Naslednja razlika je izvzete majhnih kmetij v velikosti 10 hektarjev, kar za Grčijo predvsem pomeni, da bodo izvzeti otoki.

Komisarka, poznam vašo politiko komuniciranja in vas zelo spoštujem. Govorite o nežnem pristanku. Pazite na katerem letališču bomo pristali: Letališče je tudi v Gvantanamu.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, v tej dolgi jutranji razpravi smo že veliko slišali. Na srečo mi je uspelo komisarki dati porcijo sadja, ki se razdeljuje v šolah in upam, da bomo s tem prigrizkom lahko še nekaj časa razpravljali o tej pomembni temi.

Vendar pa se želim namesto na sadje, ki se razdeljuje v šolah, osredotočiti na mleko. Ne glede na razpravo o vseh oblikah tehničnih instrumentov po mojem mnenju evropskim državljanom ni mogoče pojasniti, da smo plačali 340 milijonov EUR dajatev za mleko, hkrati pa vsi ostajamo skoraj 1 % pod evropsko kvoto. To pomanjkanje logike bo vsekakor moral obravnavati Svet.

Kot sem že prej navedla, je po mojem mnenju predlog Komisije o povečanju letnih kvot za 1 % „zelo posnet“ in to bi bilo zelo lahko povečati na „delno posneto“ na Svetu ministrov. Nenazadnje z 1 % zamujamo priložnosti na trgu EU in svetovnem trgu. Argument, ki sem ga prej slišala v tej razpravi, da bi naš sistem kvot avtomatsko zagotovil dobro ceno, je preveč kratkoviden. To je več kot očitno tudi iz zgodovine cen vse od leta 1984. Ni treba posebej poudarjati, da so velike trgovine, kot jih imajo v Združenih državah, nepredstavljive v naši regiji. Vzpostaviti bomo morali varnostne mreže v zelo slabih letih in za nepredvidene okoliščine, kot so bolezni živali.

Prav tako želim, in to se mi zdi prav tako pomembno, pozvati Komisijo, da preuči, kako so dobički porazdeljeni v verigi proizvodnje živil. Medtem kot supermarketi trenutno poslujejo s približno 20 % dobičkom in distributerji z dobičkom skoraj 10 %, veliko primarnih pridelovalcev – kmetov – brez katerih hrane ne bi bilo – trenutno posluje z izgubo.

Vrnimo se na glavno temo. Kot sem že povedala, govorimo o našem vsakodnevnem kruhu. Varnost preskrbe s hrano bi zaradi tega morala biti ključnega pomena v tej razpravi, pa tudi v razpravi o kmetijski politiki po 2013, saj je zadnje, kar si želimo, da bi glede vsakodnevnega kruha postali prav tako odvisni od oddaljenih držav, kot smo odvisni glede energije.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospod Barnier, gospe in gospodje, svojemu kolegu gospodu Capoulasu Santosu sem zelo hvaležna za izjemno delo, ki ga je dobrovoljno opravil.

Naloga skupne kmetijske politike (SKP) je vedno bila zagotavljati hrano za vse. Ta namen je danes še bolj upravičen, saj so zaradi krize, s katero se soočamo, ranljivi tako potrošniki kot tudi kmetje. Ključnega pomena je, da potrošnikom zagotovimo dostop do prehranskih proizvodov, hkrati pa je treba kmetom zagotoviti spodoben dohodek. Zato moramo spodbujati in pomagati mladim kmetovalcem pri njihovem uveljavljanju in razvijanju dejavnosti, saj bodo v prihodnje ravno oni pomagali nahraniti planet.

Rada bi izpostavila težave, s katerimi se soočajo pri kozjereji in ovčereji, v zvezi s katerimi je bil gospod Capoulas Santos zelo dovzeten. Ključnega pomena je, da jim zagotovimo podporo, ne samo glede mesa, ampak tudi glede mleka, v sektorju, s katerim sem na Sardiniji dobro seznanjena.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Gospod predsednik, hvala za opravljeno delo ter za zaključke in smernice, ki izhajajo iz preverjanja stanja skupne kmetijske politike (SKP) in za poročilo gospoda Capoulasa Santosa.

Kmetijstvo je gospodarski sektor, ki se samo ne more odzivati na tržne signale. Kmetijska dejavnost vsekakor vpliva na prehransko samopreskrbo, pa tudi na, kot pogostokrat opažamo, regije in zaposlovanje.

Odpravljanje tržnih inštrumentov bi pomenilo resen udarec za naše kmetijstvo. Razdruževanje predstavlja resne probleme za nekatera območja živinoreje, namreč na krave dojilje in ovce in zelo sem vesel, ko sem gospo Fischer Boel pravkar slišal govoriti o tem vprašanju.

Poleg tega je jasno, da bi dosledno upoštevanje zgodovinskih sklicev predstavljalo veliko oviro za kakršno koli reformo. Še vedno sem prepričan, da je vprašanje drugega stebra SKP ključnega pomena, saj se mora podeželje zanašati na kmetijsko dejavnost, da bi lahko ustvarjalo delovna mesta na podeželju. Zato moramo misliti na to vprašanje drugega stebra, ne da bi pri tem zmanjšali prvega.

María Isabel Salinas García (PSE). – (EL) Gospod predsednik, najprej želim čestitati poročevalcu, gospodu Capoulasu Santosu za odlično opravljeno delo. Prepričana sem, da je v poročilu dosegel uravnoteženost in posodobitev.

Menim, da je v tej fazi razprave ključnega pomena, da našim kmetom posredujemo sporočilo o stabilnosti. Kmetje bolj kot kadar koli prej potrebujejo stabilnost in rešitve. Potrebujejo dovolj dolga prehodna obdobja, pa tudi nadaljevanje posebnih ukrepov za sektorje, ki so v težavah.

Komisarka, za vse sektorje ne moremo uporabljati istih rešitev. Ne smete pozabiti, da imamo sektorje, ki se soočajo z resnimi težavami. Skupna kmetijska politika ne sme predstavljati problema ampak rešitev in zaradi tega potrebujemo močan prvi steber.

Verjamemo in zaupamo v razvoj podeželja, vendar ne verjamemo, da rešitev predstavlja modulacija, ki jo je predlagala Komisija. Krepitev razvoja podeželja ne sme škoditi prvemu stebri. Strinjamo se s tem, da mora biti shema enotnih plačil poenostavljena s prenovo tržnih instrumentov. Vendar to ne pomeni, da jih je treba odpraviti.

Če nam to uspe, bomo postavili temelje za nadaljevanje skupne kmetijske politike tudi po letu 2013. Če nam ne bo uspelo, bodo številni evropski kmetje ostali brez dela.

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljam velik napor gospoda Capoulasa Santosa, našega poročevalca, pri zagotavljanju, da bi skupna kmetijska politika (SKP) ostala bližje kmetom in evropskim državljanom, kot pa potrebam trga, ter pri odpravljanju najrazličnejših pomislekov, ki se pojavijo, kadar obstajajo tako številni izzivi.

Prav zaradi tega je ključnega pomena, da 27 držav članic izvede skupen pristop k sektorju, prav tako pa je pomembno ohraniti instrumente za podporo in urejanje trga za ključne proizvode. V mislih imam mlečni sektor ali pomoč v zvezi s tobakom, katere odprava vsekakor ne bi pomagala pri zmanjševanju števila kadilcev, ampak bi imela za posledico opustitev pomembnega evropskega proizvoda in socialnega sistema, ki je z njim povezan.

Vendar je treba pri takšnih instrumentih vedno upoštevati izjemno raznolikost razmer v kmetijstvu v Evropi. Trenutno veljavni sistem mlečnih kvot je na primer odgovor na merila, ki so sedaj zastarela. V kompromisu predlagano 1 % povečanje ne zadostuje za pokritje domačega povpraševanja v večini držav članic. Zato potrebujemo prožnejši sistem, ki bo vsaki omogočal, da se vsaka posamezna država članica odzove na svoje potrebe, to pa bi hkrati spodbujalo tudi evropsko konkurenčnost v sektorju na mednarodnem trgu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospod predsednik, popolnoma se strinjam z ministrom Barnierjem, ko govori o neodvisnosti pri preskrbi s hrano in njenem pomenu, ter s komisarko Fischer Boel, ko govori o pomembnosti podnebnih sprememb na dnevnem redu kmetijstva danes. Ali bi lahko ta dva koncepta združili?

Pričakuje se, da bo rast svetovnega povpraševanja po mlečnih proizvodih – ki se bo do leta 2020 povečala za 35 % – pomenila okrepitev proizvodnje mleka na Irskem, zaradi česar bo verjetno naša čreda krav dojil prizadeta, če jo bo treba zmanjšati, da bi tako izpolnili cilje EU glede podnebnih sprememb v skladu s predlogom o skupnih prizadevanjih. Irski sistem pridelave hrane velja za enega izmed najučinkovitejših na svetu z vidika emisij na enoto proizvedene hrane. Vsako pomanjkanje na svetovnih trgih hrane – če bo Irska zmanjšala število živali – bodo verjetno morale zapolniti države z manj trajnostnimi sistemi kmetovanja in sistemi, ki proizvajajo veliko več emisij zaradi manjše učinkovitosti upravljanja svojih čred ali zaradi starostnega profila čred in krčenja gozdov.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Gospod predsednik, komisarka Fischer Boel, gospod Barnier, preverjanje stanja bi moralo biti namenjeno odpravljanju tistih vidikov, ki ne ustrezajo v celoti. Pri zakonodaji o kmetijstvu v najbolj oddaljenih regijah obstaja vidik, ki ne ustreza. Gre za urejanje sladkorja v avtonomni regiji Azorov.

Komisarko in ministra, pa tudi vse poslance, želim pozvati, da pregledajo spremembe, ki sem jih predložil, in preučijo zadevo, saj je ta problem mogoče zelo enostavno rešiti. Če problem ne bo rešen, bo to pripeljalo do brezposelnosti in propada sektorja z zelo resnimi posledicami za avtonomno regijo Azorov.

Še enkrat bi vas pozval, da temu posvetite veliko pozornost.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, verjamem, da se moramo za nedavno nastale razmere zahvaliti komisarki in poročevalcu. Rad bi se zahvalil poročevalcu za opravljeno delo, saj kadar razpravljamo o kmetijstvu, razpravljamo o hrani in zaradi tega gre za zelo občutljivo vprašanje.

Spreговорiti želim o dveh ključnih točkah: prvo je vprašanje mlečnih kvot. Pozdravljam doseženo soglasje glede stopnje 1 % – ki bi lahko bila povečana tudi na 2 % – vendar bo večji problem nastal po letu 2014, če ne bo šlo za nežen pristanek, ko bodo imeli izjemne težave tisti, ki so v zadnjih letih opravili naložbe, kmetijska podjetja, ki so povezana s tem sektorjem, pa bodo imela izjemne izgube. Drugi vidik ali vprašanje se nanaša na nadzor cen kmetijskih proizvodov. Pred enim letom je prišlo do problema preskrbe s hrano, ki je bil povezan z žitaricami, sedaj pa so se cene koruze in pšenice prepolovile v primerjavi z lanskim letom, medtem ko so cene testenin, kruha in krmil še vedno visoke. Mogoče je prišlo do napake pri načrtovanju ali pa je bilo premalo nadzora ...

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Gospod predsednik, Evropska komisija je za številne države članice predlagala zgornjo mejo izdatkov v skupni kmetijski politiki do leta 2013, pa tudi po tem letu. Če

pretvorimo te vsote v zneske na hektar obdelovalne zemlje, ugotovimo, da obstajajo ogromne razlike v podpori na hektar med različnimi državami: V Belgiji znaša približno 490 EUR, na Danskem 390 EUR, v Nemčiji 340 EUR ter v Franciji 260 EUR, medtem ko v novih državah članicah znaša veliko manj: 210 EUR v Češki republiki, 200 EUR na Slovaškem in le 190 EUR na Poljskem.

V razmerah ko se stroški proizvodnje v starih in novih državah članicah vse manj razlikujejo in ko Evropska komisija predlaga, da finančna podpora ne bi bila vezana na pridelavo, ohranjanje teh razlik ni le popolnoma neutemeljeno, ampak tudi diskriminacija kmetov v novih državah članicah. Če se stališče Komisije in Sveta do tega vprašanja ne bo spremenilo, bomo vedno imeli dve skupni kmetijski politiki: bogatejšo, namenjeno starim državam članicam in revnejšo, kjer bo pristalo veliko novih držav članic.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, komisarka, minister, bom zelo kratka in bi se rada osredotočila na dejstvo, da smo predvsem mi odgovorni za 500 milijonov potrošnikov v Evropski uniji, pa tudi za kmete v Evropski uniji, ki proizvajajo hrano za te potrošnike. Odgovorni smo tako za velike, kot tudi za male kmetije. Odgovorni smo za kmetije na prikrašanih območjih, na travnatih območjih, predvsem pa na vseh področjih, ki so povezana s proizvodnjo mleka in mesa.

Komisarka, rada bi se vam zahvalila za vaše pozitivno obravnavanje sklada za mleko, nekaj kar sem sama zahtevala dve leti, vse od razprave o mini paketu za mleko in odpravi ukrepov podpore na tem področju. Prepričana sem, da nam bo ta mehanizem omogočil zagotoviti pomoč, če ne bomo najprej odvzeli denarja drugim kmetom, ampak raje uporabili vire, ki so se sprostili z odpravo ukrepov za podporo trgu.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, v tej razpravi moramo govoriti o varnosti hrane, sledljivosti hrane, predvsem pa o varnosti preskrbe s hrano. Teh vprašanj ne moremo ločiti od naše današnje razprave in ne moremo ignorirati dejstva, da se leto za letom še naprej zmanjšuje število kmetov.

Povečanje obvezne modulacije enostavno pomeni vaše seganje v žepe evropskih kmetov. Vrednost enotnega plačila na kmetijo je od leta 2005 padla za približno 15 % zaradi inflacije in drugih vprašanj, kljub temu obstaja predlog za dodatno zniževanje.

Zdi se, da je poenostavitev moderen slogan. Kljub temu pa se je, vsaj na Irskem, povečalo število oseb, ki nadzirajo kmete. V zadnjih tednih so številni helikopterji, ob podpori 61 inšpektorjev na terenu, šteli ovce v hribovju Connemara, majhnem območju, kjer cena ovc ne bi pokrila niti naložb kmetov. Nekatere je to bolj spominjalo na invazijo na Irak, kot pa na blago roko Evrope. To je razsipno in vzbuja vtis prekomerno birokratske Evrope, ki ukrepa na popolnoma nesorazmeren način.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, čeprav nisem zadovoljna s kompromisom, se z njim lahko sprijaznim, saj bo mogoče preprečiti največjo škodo za naše kmete, če ne bomo zmanjšali neposrednih plačil, kot to Komisija tako uničuje predlaga.

Če bo ta denar šel v sklad za mleko, bo to zmanjšanje še manj boleče. Žal sem danes zjutraj prebrala, da je komisarka ponovno zavzela defenzivno stališče in nasprotuje skladu za mleko. Kmetom v Luksemburgu je vseeno, če ne zmanjšamo neposrednih plačil do 10 000 EUR, saj so vsi kmetje, ki so zaposleni za polni delovni čas, nad to mejo. Zato se moramo skušati izogniti zmanjšanju ali pa mora biti to zmanjšanje čim manjše. Sicer ne bo prihodnosti za kmete v Luksemburgu, zaposlene za polni delovni čas.

Giovanni Robusti (UEN). - (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, mislim, da sedaj ni pravi čas, niti pravo mesto, za sprožanje obsežnih razprav. Glede na pristojnosti, lahko Evropski parlament le izrazi mnenje o edinem vprašanju, ker ima EU absolutno moč in za katerega se porabi polovica proračuna.

Menim, da je preverjanje stanja konzervativno; ceno za globalizacijo, ki je prav tako cilj EU, plačuje kmetijstvo: žrtev neskončnega iskanja nemogoče vloge posredovanja. Vendar pa moja vloga poslanca EP kaže na pomanjkanje preglednosti pri uporabi skupne kmetijske politike (SKP). Komisarka je podpisala Uredbo št. 250 v letu 2008, vendar jo države članice še vedno ignorirajo, to pa se bo nadaljevalo tudi po 30. juniju 2009.

Trdim, da je še edini izhod, ki nam je na voljo, pritožba ustreznim imenovanim nadzornim organom, pri tem pa ne smemo pozabiti, da mora razprava o kmetijski politiki iti v smeri, ki je bližja državljanom, katerim morajo biti zagotovljene informacije, če želimo izbrati pravo pot. Če je ne bomo, bomo še naprej ogrožali kmetijstvo, ki je žrtev nenehne izolacije.

James Nicholson (PPE-DE). - Gospod predsednik, najprej bi se rad navezal na mleko. 2 % povečanja ne podpiram.

Podprl bi 1 % povečanje, saj ne verjamem v nežne pristanke, čeprav je bilo veliko povedanega o tem.

Medtem, ko mi tu sedimo, se svet okoli nas spreminja. Mlekarstvo, ki je še pred 12 meseci vsekakor bilo uspešen del naše proizvodnje, sedaj v zadnjih nekaj mesecih ni več zaradi sprememb na svetovnih trgih.

Komisarki želim povedati, da sem nekoliko zaskrbljen zaradi členov 68 in 69. Menim, da lahko besedo „skupna“ za vedno izvzamete iz skupne kmetijske politike. Glede tega bi bil zelo previden, da ne bi podelili preveč odgovornosti in da bi se lahko denar enostavno vrnil nazaj ter da bi države članice lahko vzpostavile neenake pogoje.

V zvezi z modulacijo mislim, da bi morali ostati pri enojnih številkah, vendar naj bo vse v zvezi z modulacijo tudi obvezno. Naj vsi po celi Evropi plačujejo enako stopnjo modulacije iz drugega stebra.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Gospod predsednik, rada bi dodala nekaj točk: prvič, okrepiti moramo prvi steber v skladu s skupno kmetijsko politiko (SKP), tako da bodo proizvajalci lahko zadostili trenutnim potrebam trga in rešili težave. Drugič, vsako dodatno razlikovanje bo med proizvajalci povzročilo negotovost v zvezi s prihodki. Tretjič, priporočila glede novih mehanizmov podpore, kot sta vzajemni sklad in sklad za varnost proizvodnje, ni mogoče financirati z dodatnimi izdatki ter četrtič, sofinanciranje prvega stebra SKP odpira možnost sofinanciranja skupne kmetijske politike.

Colm Burke (PPE-DE). - Gospod predsednik, rad bi čestital poročevalcema za delo o pregledu stanja SKP, saj je treba poudariti obsežnejše delo Parlamenta v tem procesu, prav tako pa bi rad pozdravil odnos Sveta in Komisije v teh pogajanjih. Verjamem, da predstavlja dober znak za nadaljnja pogajanja, ko bo Parlamentu zagotovljeno popolno soodločanje s Svetom glede kmetijskih zadev.

Žalostno je videti, da so se v zadnjem obdobju na kmetijskih območjih na Irskem kmetje obrnili proti projektu EU iz različnih razlogov in eden izmed teh razlogov je občutno pomanjkanje preglednosti pogajanj v Svetu. Če in ko bo sprejeta Lizbonska pogodba, bo vsekakor vključen tudi Parlament, s tem pa več možnosti za odprto, pregledno razpravo o vprašanjih, povezanih s SKP, kar bo pripeljalo do večje legitimnosti med kmečkim prebivalstvom.

Prihodnost Parlamenta v Evropi je v tem, da bo v celoti sodeloval v procesu odločanja, to pa bo mogoče doseči le s soodločanjem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) To je dobro poročilo. Kaj manjka, kaj je treba spremeniti? Pregled skupne kmetijske politike ne upošteva v zadostnem obsegu nove okoliščine, ki je nastopila v svetu, pa tudi v Evropi, kot posledica prehranske krize. Preveč se je zgodilo, zato je treba upoštevati ta pomemben dejavnik.

Številna vprašanja, ki jih obravnava predlog Evropske komisije, ne izpolnjujejo pričakovanj novih držav članic, ki zahtevajo bolj pošten sistem neposrednih subvencij. Prepričan sem, da je izenačitev stopenj subvencij med državami članicami neizogibna. Komisarka, zasedanje Sveta ministrov bodo spremljale demonstracije, kjer bo sodelovalo 8 000 pridelovalcev tobaka. Upam, da bodo njihove zahteve uslišane.

V zvezi z drugimi vprašanji moramo predvsem izbrati pazljiv pristop k opuščanju sistema mlečnih kvot leta 2015. Pripraviti moramo način za rešitev te okoliščine. Trg mleka je nestabilen in ga je zaradi tega treba nadzirati. Drugič, ohraniti moramo instrumente za posredovanje na trgu, na primer skladiščenje ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Michel Barnier, predsednik Sveta. - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvala vam za pozornost in vprašanja, ki ste jih naslovili na nas. Rad bi izpostavil nekaj točk.

Najprej bi rad spregovoril o modulaciji, ki so jo pred kratkim omenili gospod Goepel, gospod Baco, gospod Sanzarello in gospa Lulling. Zagotovem vam lahko, da bo vprašanje stopnje modulacije ključni element kakršnega koli kompromisa. Seznanil sem se z željo Parlamenta glede iskanja kompromisne rešitve. Dodal bi, da lahko preveč drastična progresivna modulacija vsekakor povzroči probleme v številnih državah članicah, vendar se moramo zavedati, da prav načelo progresivne modulacije predstavlja odgovor na pogosto omenjeno socialno potrebo. Skupaj z Mariann Fischer Boel moramo najti kompromis in v zvezi s tem verjamem, da bo predlagano stališče vašega poročevalca pripomoglo k temu kompromisu. V zvezi z modulacijo vprašanje stopnje sofinanciranja za dodatno modulacijo predstavlja drug element, ki mora biti vključen v paket. Predlagali ste 100 %, se pravi brez nacionalnega sofinanciranja. To je zelo ambiciozno, vendar menim, da je to prava pot.

Prav tako bi se rad dotaknil vprašanja novih izzivov. Popolnoma razumem stališče Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki dejansko podpira sektorju mleka obravnava kot enega izmed teh novih izzivov, ki bodo financirani z modulacijo. Menim, da je to ena izmed poti, na kateri bomo sodelovali z Mariann Fischer Boel.

Naslednje ključno vprašanje, gospe in gospodje, ki je obsežno in zelo problematično, je vprašanje, ki ga je omenil gospod Capoulas Santos, ki si želi preudaren in zmeren pristop, mišljenje, ki ga z njim delijo tudi gospod Goepel, gospa Mathieu in gospod Le Foll. Navedel sem le nekaj imen, vendar bi o tem vprašanju, vprašanju mlečnih kvot, lahko spregovorili številni izmed vas. Rešiti je treba dva problema: povečanje kvot in stopnjo povečanja ter ukrepe podpore.

V zvezi s povečevanjem kvot sem opazil, da so razprave v Parlamentu pokazale na zelo različna stališča. Če sem pošten, to velja tudi znotraj Sveta ministrov. Rešitev, ki jo priporočate – 1 % letno v obdobju 2009 in 2010 – nato pa sprejetje odločitve na podlagi poročila o nadaljnjem povečevanju, predstavlja razumen pristop, ki je v skladu z željami vašega poročevalca, gospoda Capoulasa Santosa. Istočasno obstaja tudi vprašanje srednjeročne prepoznavnosti kmetijskega podjetništva, pa tudi podjetništva na splošno. To zahteva načrtovanje poti od tega trenutka pa do leta 2015 in menim, da je predlog Komisije dokaj uravnotežen. Na tem bomo delali, predvsem pa na ukrepih podpore, saj se vsi strinjamo glede podpore za občutljiva območja. Priporočena rešitev uporabe člena 68 glede izvedbe več strukturnih ukrepov, bi nam po moje zagotovila uporaben nabor orodij, s katerimi bi lahko zagotovili podporo temu sektorju. Glede vprašanja delovanja finančnih instrumentov, ki naj bi bili izvedeni, menim, da je rešitev, ki bi bila sprejemljiva za vse, mogoče najti z razpravo. Tu seveda mislim na „sklad za mleko“.

Gospod predsednik, rad bi spregovoril o instrumentih za urejanje trga. Seznanil sem se z zahtevami po ohranitvi instrumentov za urejanje trga in učinkovitih instrumentov. Tako kot vi sem tudi sam mnenja, da v tem novem globalnem kontekstu kmetijstva in hrane, na katerega smo se mnogi sklicevali, ta proizvodni sektor, to realno gospodarstvo, ki vpliva na oskrbo ljudi s hrano, potrebuje instrumente za posredovanje v primeru resne nestabilnosti na trgu in s tega stališča je posredovanje pomemben vidik pogajanj.

Številne države članice, kot tudi številni poslanci EP, želijo spremeniti prvotne predloge Komisije in o njih ponovno razpravljati. Prav tako bomo skušali poiskati kompromis, ki nam bo omogočil ohraniti pravo in učinkovito varnostno mrežo.

Na koncu bi rad spregovoril o členu 68. V Parlamentu, kot tudi v Svetu so potekale številne razprave in obstaja močna zahteva po vzpostavitvi možnosti izvajanja tega člena, ki zbujajo veliko zanimanje in hkrati ohranja svoje lastnosti skupnosti. Iskanje možnosti za izvajanje tega člena bi verjetno – po mojem mnenju, zagotovo – omogočilo premik v smeri zagotavljanja pomoči tistim proizvodnjam, na primer v ovčereji, ki so bile omenjene in to podporo potrebujejo.

Tudi tu delamo s komisarko v tej smeri, prav tako, kot si bomo prizadevali najti rešitve za izboljšanje pogojev financiranja. Predvsem mislim na zahteve, ki so jih izrazili številni predstavniki novih držav članic glede večje enakosti in pravičnosti.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozorno in z zanimanjem sem prisluhnil vsem govorom. Na osnovi mnenja, ki ga boste podali, in rad bi se še enkrat zahval predsedniku gospodu Parishu, celotnemu odboru in poročevalcu za opravljeno delo, bo moje delo doseči dinamičen političen kompromis, ki nam bo omogočil prilagoditi in hkrati zaščititi skupno kmetijsko politiko v trenutnem globalnem kontekstu. To je naloga, pri kateri bomo sodelovali z Mariann Fischer Boel in vsemi njenimi kolegi, ki se jim zahvaljujem za odnose, ki smo jih v zadnjih mesecih vzpostavili.

Na koncu bi se rad dotaknil pripombe, ki jo je pravkar podala gospa Aubert, ki je omenila nezanesljivost preskrbe s hrano. Predsedstvo se popolnoma zaveda, da skupne kmetijske politike ne moremo obravnavati, kot da živimo v utrdbi in da se bomo v Evropi zaprli pred ostalimi. Prav v tem duhu smo 3. julija v Evropskem parlamentu z generalnim direktorjem Svetovne trgovinske organizacije, generalnim direktorjem Svetovne banke, generalnim direktorjem Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, številnimi poslanci EP in komisarjem Louisom Michelom organizirali konferenco na vprašanje: „Kdo bo nahranil svet?“ V istem duhu bi morali 28. novembra organizirati delovno srečanje, tudi tokrat s komisarjem Louisom Michelom, o povezavi med kmetijstvom in razvojem.

Tako kot predsedstvo, tudi sam pazljivo spremljam vse, kar je povedanega o kmetijstvu, da bi lahko ohranili kmetijski in regionalni prehranski model Evropske unije, ki je 50 let podpiral skupno kmetijsko politiko, hkrati pa obdržali jasno in dovezetno perspektivo glede dogajanja v drugih delih sveta.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, pozorno sem poslušala in mislim, da evidenca „catch-the-eye“ jasno kaže, da v tem Parlamentu obstaja velik interes za kmetijski sektor in posledice odločitev, ki bodo sprejete.

Naj izpostavim nekaj zadev, ki so bile omenjene. Najprej bi rada poudarila, da ste po mojem mnenju nekaj spregledali ali napačno razumeli, ko ste me poskušali prepričati, da modulacija pomeni jemanje denarja kmetom, kar vsekakor ne drži. Modulacijo potrebujemo zaradi novih izzivov in ker moramo podpreti možnosti kmetov za naložbe, da bi se lahko spoprijeli s temi novimi izzivi. Drži ravno nasprotno in rečemo lahko, da z modulacijo dejansko povečujemo sredstva, ki so na voljo kmetijskemu sektorju ravno zaradi sofinanciranja. To je bistvo. Če boste še naprej govorili, da jemljemo denar kmetom, potem tisti, ki ste izbrali ta argument, stvari napačno razumete.

Zdi se, da danes mleko predstavlja veliko vprašanje. V prvem govoru je Neil Parish povedal, da imate 27 držav članic – 27 strank – v vašem odboru, ko pa sem poslušala današnjo razpravo, se mi je zdelo, da jih je še več, saj lahko izbirate od 0 % pa vse do 10 % povečanja. Predsedstvo in Komisija sta dolžna poskusiti najti pravo ravnotežje.

Za tiste, ki govorijo o skladu za mleko: to se mi zdi čudno, saj se še vedno spominjam pogajanj iz leta 2003, ko smo proizvajalcem mleka po vsej Evropi izplačali nadomestila. Naj kot primer vzamem Nemčijo: nemški kmetovalci, ki proizvajajo mleko, so vsako leto prejeli nadomestilo v višini 1 milijardo EUR – denar, ki je bil iz njihovih plačil mleka prenesen v njihovo shemo enotnega plačila. Vendar takrat nisem nikogar slišala govoriti o skladu za mleko in ravno zaradi tega smo, saj vsi vemo, da se sektor mleka sooča s težavami, sedaj novim izzivom dodali proizvodno linijo mleka. Prepričana sem, da bomo lahko sestavili zelo dober paket za vse proizvajalce na tistih območjih, ki se soočajo s težavami.

Presenečena sem, da obstaja toliko nasprotovanja povečanju mlečnih kvot, glede na to, da smo lani od evropskih proizvajalcev mleka zbrali 338 milijonov EUR v dajatvah za mleko. Sama si vsekakor ne želim tako nadaljevati. Kmetom želim zagotoviti možnost, da se bodo lahko odzivali na trge. Povečanje kvot ne pomeni, da so kmetje te kvote tudi dolžni izpolniti: je le možnost za tiste, ki imajo dober položaj na notranjih in zunanjih trgih. Pri tem ne smemo pozabiti, da nekateri konkurenčni trgi plačujejo 338 milijonov EUR letno, da bi ostali v poslu.

V zvezi s prerazporejanjem je očitno, da je obstajalo široko soglasje, da ta pregled stanja ne bo predstavljal nove reforme in da smo izhajali iz reforme iz leta 2003. Tako predsedstvo, kot tudi Komisija lahko priznata, da obstaja velik pritisk s strani novih držav članic v zvezi z enakopravnim plačilom in vem, da gre za razpravo, ki bo močno zagovarjana v reformi 2013. Mogoče bomo lahko nekatere rešitve za nove države članice lahko našli že v kompromisu in upam, da boste pozitivno presenečeni.

Glede vprašanja tobaka lahko povem, da me je navdušil gospod Gklavakis, ki nas vedno znova skuša prepričati, da je tobak pomemben in verjamemo, da tudi je, vsaj v njegovi regiji. Vendar tobak ni zajet v pregled stanja. Tobačna reforma je bila izvedena leta 2004 in so jo podprle vse države, vključno z državami članicami, ki tobak proizvajajo. Kot sem že večkrat povedala, tobačne reforme zagotovo ne bom ponovno podprla. Vseeno pa sem pripravljena pomagati vsem tistim državam članicam, vsem tistim regijam, ki se soočajo s problemi, saj so v politiki razvoja podeželja na voljo številne možnosti. Prepričana sem, da lahko najdemo rešitve, ki bodo ublažile posledice odločitev, ki so za proizvajalce tobaka že bile sprejete.

Moje pripombe morajo biti kratke, vendar bo moj zaključek glede današnje razprave, da danes bolj kot kadarkoli poprej potrebujemo skupno kmetijsko politiko. Strinjam se z gospo McGuinness, da bi razmere, v katerih bi bila ponovno nacionalizacija edina rešitev, vsekakor ogrozile evropski kmetijski sektor.

Ohranimo našo skupno kmetijsko politiko s takšno prožnostjo, kot smo jo vključili v naše različne izbire znotraj politike razvoja podeželja. Vendar potrebujemo skupno evropsko kmetijsko politiko. To je moj zaključek glede današnjih razprav. Vsem bi se rada zahvalila za ta pristop.

PREDSEDSTVO: GOSPOD BIELAN

Podpredsednik

Luis Manuel Capoulas Santos, poročevalec. – (PT) Dolg seznam govornikov ter odločen in goreč način, na katerega so izrazili svoje ideje, ponovno potrjuje koliko ta tema pomeni Evropskemu parlamentu in izpostavlja pozornost, ki jo je treba nameniti kmetijstvu, kmetom in podeželju v Evropi.

V tej razpravi ni bilo nobenih presenečenj, saj so bila v glavnem ponovno potrjena stališča, izražena v različnih razpravah v tem dolgem postopku razprave, ki je trajal več kot leto, v posebnem primeru moje politične skupine pa še dodatnih šest mesecev pred tem.

Prav tako pa menim, da je bilo jasno izraženo, da ni nobenih alternativ za stališča, ki predstavljajo srednjo točko, kar omogoča razumen kompromis, sprejemljiv za večino.

Tudi Komisija in Svet sta ponovno potrdila svoja stališča, vendar sem vesel, ker je že mogoče opaziti znake prožnosti in odprtosti.

Zato zaupam vašemu političnemu realizmu, spoštovana Mariann in Michel, in duhu kompromisa za iskanje končne rešitve, ki je zelo blizu tisti, ki vam jo je predlagal Parlament o teh ključnih vprašanjih.

Ponovno bi izpostavil simboličen pomen tega pristopa v trenutku, ko Evropski parlament prevzema svoje pristojnosti soodločanja, saj upam, da bo problem ratifikacije Lizbonske pogodbe kmalu rešen, glede na to, da Evropa potrebuje Lizbonsko pogodbo.

Gospod Barnier, kot sem že večkrat povedal, sedaj še ne uporabljamo soodločanja, kljub temu pa že delamo v tem duhu. Zato upam, da se bodo težka pogajanja, ki jih pričakujemo danes in jutri, izkazala za zelo uspešna. Prepričan sem, da bomo lahko našli sporazumno rešitev, ki bo predstavljala odgovor na skrbi evropskega kmetijstva in kmetov, ki nas pozorno spremljajo. Vsi smo prepričani in to bo najboljši zaključek te razprave, da je skupna kmetijska politika v Evropi potrebna, da bo lahko evropsko kmetijstvo konkurenčno in okoljsko sprejemljivo.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 19. novembra 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Gerard Batten (IND/DEM), v pisni obliki. – Skupna kmetijska politika sili britanske potrošnike, da kupujejo hrano po previsokih cenah od celinskih kmetov, namesto po nižjih cenah, ki so na voljo na svetovnem trgu. Glede na ocene naj bi bile cene zaradi SKP vsaj 23 % višje od cen na svetovnem trgu.

Prav tako ekonomisti ocenjujejo, da znaša strošek SKP za potrošnike v Združenem kraljestvu vsaj 1,2 % BDP - kar je trenutno osupljivih 16,8 £ milijarde letno.

Zastopam številne ljudi v Londonu, ki imajo težave pri plačevanju računov. Soočajo se z vse višjim davkom in vse višjimi cenami. Celinskim kmetom ne dolgujejo ničesar. Če želijo države subvencionirati svoje kmetijske industrije, je to njihova zadeva, vendar morajo to kriti njihovi davkoplačevalci.

Skupno kmetijsko politiko plačujejo tisti, ki si to lahko najmanj privoščijo: upokojenci in tisti z nizkimi prihodki, tisti, ki za hrano namenjajo večji delež svojih razpoložljivih prihodkov. SKP je le eden izmed številnih razlogov, zakaj bi morala Britanija zapustiti Evropsko unijo.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Veseli me, da smo eno leto po tem, ko je Evropska komisija sprožila postopek posvetovanja o prilagajanju skupne kmetijske politike v skladu s trenutnimi potrebami kmetov in kmetijskih proizvajalcev, dosegli sporazum o nekaterih posebnih predlogih.

Menim, da je kompromis glede člena 68 ustrezen, predvsem povečanje z 10 % na 15 % pri zgornji omejitvi za vzpostavljane sredstev, potrebnih za kakršne koli nove strateške ukrepe javne politike v državah članicah in uvedba jasne zgornje omejitve za uporabo v obliki posebne pomoči.

Rad bi se vrnil na vprašanje v zvezi s skrajnim rokom za popolno izvajanje paketa navzkrižne skladnosti v primeru Romunije in Bolgarije. Obe državi bosta dosegli 100 % omejitev neposrednih plačil do 1. januarja 2016. Zaradi tega je pošteno, da bi tudi skrajni rok za popolno izvajanje paketa navzkrižne skladnosti v obeh državah bil do takrat. Zato z razočaranjem opažam, da sprememba, ki smo jo v zvezi s tem podprli, ni bil sprejeta. Glede na pomembnost tega vprašanja za nove države članice, pozivam kolege poslance, da to upoštevajo v naslednjih razpravah, da bomo lahko našli rešitev, ki bo ugodna za obe državi in ki jo bodo odobrili predstavniki vseh držav članic EU.

Béla Glattfelder (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Ocenjevanje razmer še ne pomeni pregleda skupne kmetijske politike (SKP). V resnici govorimo o reformi SKP in znatnem zmanjšanju podpore kmetijstvu. To je z vidika Madžarske in madžarskih kmetov nesprijemljivo.

Dosedanje reforme so madžarskemu kmetijstvu samo škodovala.

Modulacija bi na Madžarskem prizadela tudi manjše, 20-hektarske kmetije. Te manjše kmetije ne potrebujejo zmanjšanja, ampak povečanje neposredne podpore. Izvajanje modulacije v novih državah članicah pred 2013 bi bilo v nasprotju s pristopnim sporazumom.

Zaradi varnosti preskrbe s hrano še naprej potrebujemo podporo v obliki pomoči proizvodnje in ureditve trga, vključno z intervencijo za žita. Nesprejemljivo se nam zdi, da bi morala biti intervencijska cena vezana na ceno v pristanišču Rouen, saj so povprečne cene stroškov prevoza nižje v bolj oddaljenih, predvsem pa v novih državah članicah, to pa je diskriminacija.

Nasprotujemo povečanju mlečnih kvot. Povečanje mlečnih kvot spomladi se je izkazalo za napačno odločitev, ki je pripeljala do padca cen mleka v številnih državah članicah. Povečevanje mlečnih kvot je še posebej v nasprotju z interesi Madžarske, saj imamo znaten obseg neizkoriščenih mlečnih kvot. Takšen korak bi madžarskim proizvajalcem preprečil, da povečajo svojo proizvodnjo.

Strinjamo se z ohranitvijo podpore za proizvajalce tobaka. Več tisoč družin svoja sredstva za preživetje ustvarja izključno s pridelavo tobaka, predvsem v najbolj prikrajšanih, severno-vzhodnih regijah.

Roselyne Lefrançois (PSE), v pisni obliki. – (FR) Najprej želim pohvaliti izjemno delo, ki ga je opravil naš poročevalec, gospod Capoulas Santos, ki si je nenehno prizadeval najti uravnotežen in stabilen kompromis, ki bi Evropskemu parlamentu omogočil enotnost, kljub razdeljenemu in negotovemu Svetu.

Preverjanje stanja o katerem bomo danes glasovali, predstavlja izjemno priložnost, da temeljito premislimo, kako lahko skupno kmetijsko politiko (SKP) osvobodimo nezadovoljstva, ki jo hromi, in se ozremo naprej na obsežno delo, ki je potrebno za njeno reformo, predvideno po letu 2013.

SPK nedvomno potrebuje svežega vetra, predvsem z okoljskega in socialnega vidika. V zvezi s tem me veseli, da nam je uspelo spremeniti besedilo Evropske komisije v smeri večjega socialnega čuta, s tem ko smo predlagali povečanje pomoči za male kmetovalce in uvedbo dejavnikov „dela“ in „zaposlitve“ v pravila za dodeljevanje pomoči. Vendar mi je žal, in to je edini zadržek, ki ga bom navedel, da gospodarska in socialna merila niso bolj podprta z okoljskimi zadevami, saj mora „trajnost“ postati zaščitni znak naše kmetijske politike.

Lasse Lehtinen (PSE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, močneje si moramo prizadevati za takšen način dodeljevanja kmetijske pomoči, ki bo kmetijstvo usmerjal k trajnostnemu razvoju. Na obstoječe subvencije se na splošno gleda le kot na način za povečevanje prihodkov kmetov.

Kmetijstvo v državah ob obali Baltika je največji onesnaževalec morja v tej regiji. Če izplačujemo kmetijske subvencije, to samo povečuje emisije v podtalnico in s tem tudi v morje.

V prostovoljnem okoljskem delu in projektih morajo sodelovati vse vrste gospodarstva, vključno s kmetijstvom. To je edini način, na katerega lahko kmetijstvo opraviči svoj obstoj v prihodnje. Zakaj bi morali davkoplačevalci še naprej podpirati dejavnost, ki škoduje okoliškim območjem, če se lahko onesnaženju izognemo z nakupovanjem uvožene hrane?

Čista voda je postala redka dobrina. Edina razumna stvar je, da morajo ljudje plačati za onesnaževanje vode in da se to ne sme financirati iz javnega denarja.

Kmetijstvo mora ustrezno uporabiti številne okoljske ukrepe, ki so na voljo. Odstranjevanje fosforja in dušika je tehnično izvedljivo in bo kmalu postalo tudi finančno donosno. Te dragocene naravne vire in surovine je treba reciklirati, kot se to zahteva tudi v primeru drugih naravnih virov.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Kot smo pričakovali, je preverjanje stanja omogočilo širšo obravnavo načel skupne kmetijske politike (SKP), kot na drugih področjih politike in proračuna Evropske unije.

Kmetijska politika, ki je v določenem trenutku predstavljala tudi dobršen del proračunskih izdatkov in bo predstavljala eno tretjino proračuna do konca leta 2013, je bila deležna ostre kritike. Glavni argument se je nanašal na nesorazmernost med vlogo, ki jo ima kmetijstvo v gospodarstvu in pri zaposlovanju ter njegovim deležem v proračunu EU. Tu gre za nesporazum.

Celotna SKP je politika Skupnosti, njen delež skupne javne porabe EU, tako nacionalno, kot tudi skupno, pa ne presega 0,3 % BDP. Poleg tega so se spremenile mednarodne razmere, zaradi katastrofalne lakote v državah v razvoju pa moramo še enkrat razmisliti o načelih podpore kmetijstva v Evropi.

Evropski parlament je podrobno obravnaval problem, kar je tudi razvidno iz številnih sprememb. Z vidika države, kjer kmetijstvo relativno veliko prispeva k zaposlovanju, kot je to v primeru Poljske, bi bil dvig mlečnih kvot in zagotavljanje državne podpore za sektorje, ki so najbolj prikrajšani, povsem upravičen. Pri obravnavi modulacije, ki se je izkazala za najbolj sporno vprašanje, je treba spomniti, da bodo „nove“ države članice dosegle 100 % stopnjo neposrednega subvencioniranja šele leta 2013 in da je na modulacijo mogoče gledati, kot na znanilko ponovne nacionalizacije kmetijske politike, kar bi bilo slabo.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), v pisni obliki. – (RO) Kot predstavnik za regijo s pomembnim kmetijskim sektorjem v Romuniji, eni izmed novih držav članic, ne verjamem, da se razlike pri obravnavi kmetov iz teh držav in starih držav članic Evropske unije zmanjšujejo kot posledica ocen, ki so bile izvedene med preverjanjem stanja skupne kmetijske politike. Vseeno pa je koristno, da se nacionalne mlečne kvote za Romunijo niso spremenile, skupaj z dejstvom, da so države članice imele priložnost povečati svoje mlečne kvote za določeno časovno obdobje, če te kvote v drugih državah članicah niso bile dosežene. Če upoštevamo, da je trenutna kriza prizadela tudi ta sektor, je zelo pomemben predlog o vzpostavitvi sklada za mleko, namenjenega zagotavljanju podpore pri preoblikovanju tega sektorja.

Prav tako menim, da mora biti pred začetkom izvajanja novih predpisov o mlečnih kvotah od leta 2015 dalje proizvajalcem zagotovljena možnost, da se prilagodijo tržnim spremembam in opravijo naložbe v skladu s tržnimi zahtevami, pri tem pa ne gre pozabiti, da so skrajni roki za vložitev zahtev za pomoč za naložbe relativno dolgi. Poleg zagotavljanja proizvajalcem, da opravijo naložbe v skladu s tržnimi zahtevami, je treba odpraviti tudi omejitve na določene kvote.

Maria Petre (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Enega izmed kolegov poslancev sem slišala, ko je govoril o načinu razdelitve sladkarij med otrokoma. Če nadaljujem z analogijo, bi rada opozorila na dejstvo, da če bi ta isti otrok v prihodnosti postal Romunski ali Bolgarski kmet, bi rekla, da bo dobil, kar si zasluži, čez osem let. Sprašujem se, ali bo čez osem let še vedno otrok.

Ko sem kot romunska poslanka EP začela sodelovati v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja, je moja pozornost pritegnila besedna zveza „nežen pristanek“, ki se na primer pogosto uporablja ob sklicevanju na mlečne kvote. Takrat sem zastavila vprašanje, ki ga zastavljam še danes: kako naj romunski in bolgarski kmetje uskladijo postopek „vzleta“ s postopkom „nežnega pristanka“? Ko je Romunija šele začela s postopki pristopa, mi je partner z Danske med tem postopkom dejal, da bo kmetijstvo najzahtevnejše poglavje. Upam, da bo danes, dve leti po pridružitvi, kmetijstvo v Romuniji pomenilo priložnost za združeno Evropo.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Nadaljevanje reforme skupne kmetijske politike (SKP) je pomembno, saj Evropi omogoča ohranjanje vodilne vloge v tem sektorju. To pa seveda ne sme potekati na škodo proizvajalcev ali končnih potrošnikov. Dobro poznano dejstvo je, da se je Evropska unija spremenila od izvoznice v uvoznico kmetijskih proizvodov. Zaradi tega mora biti rezultat današnje razprave uravnotežen, tako da bomo lahko z gotovostjo trdili, da so bili interesi državljanov zaščiteni.

Menim, da velik del predlogov Komisije prinaša koristi kmetom v Bolgariji, predvsem zaradi tega, ker zaradi zlorab in slabega upravljanja s strani bolgarske vlade v tem sektorju niso bili doseženi rezultati, predvideni v predpristopnih mehanizmihi. Zaradi tega smo v zadnjih nekaj mesecih bili priča protestom kmetijskih proizvajalcev, predvsem proizvajalcev mleka in žit. Zato je pomembno zagotoviti varstvo za tiste regije, katerih prihodki so močno odvisni od mlečne živinoreje, ne da bi bila pri tem ogrožena popolna liberalizacija trga mleka in mlečnih izdelkov.

V Bolgariji je veliko kmetovalcev, ki proizvajajo mleko, v gorskih območjih in drugih območjih, ki se soočajo s posebnimi težavami. Zato podpiram idejo, da je treba več sredstev nameniti za njihov razvoj in ustanoviti poseben sklad za kmetovalce, ki proizvajajo mleko.

5. Sistem razdeljevanja sadja v šolah (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0391/2008) gospoda Niels Busk v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu Uredbe Sveta o spremembi uredb (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike in (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih

določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) za vzpostavitev sistema razdeljevanja sadja v šolah (COM(2008)0442 - C6-0315/2008 - 2008/0146(COD)).

Niels Busk, *poročevalec*. – (DA) Gospod predsednik, komisarka Fischer-Boel, minister Barnier, gospe in gospodje, Komisija je predložila izjemno konstruktiven predlog za vzpostavitev sistema razdeljevanja sadja v šolah, da bi s tem obrnila neugoden trend povečane debelosti med evropskimi šoloobveznimi otroki. Gre za predlog, ki ga toplo pozdravljam. Svetovna zdravstvena organizacija (SZO) priporoča, da otroci na dan zaužijejo 400 g sadja in zelenjave. Žal je le malo otrok, ki to tudi počne. V EU je 22 milijonov otrok predebelih, približno 5 milijonov otrok pa je močno predebelih. Najhujše pri tem je, da se to število vsako leto poveča za 400 000 otrok. Povečano uživanje sadja in zelenjave zmanjšuje tveganje za nastanek številnih bolezni in preprečuje prekomerno in močno prekomerno telesno težo. Prehranjevalne navade se vzpostavijo v otroštvu in znaki kažejo na to, da otroci, ki se naučijo jesti veliko sadja in zelenjave, to počnejo tudi, ko odrastejo. Če želimo uspeti pri oblikovanju prehranjevalnih navad naših otrok, je ključnega pomena, da posredujemo že v zgodnji fazi.

Prekomerna telesna teža predstavlja večje tveganje za nastanek bolezni srca in ožilja in sladkorne bolezni, visok krvni tlak in nekatere oblike raka. Te bolezni vse bolj ogrožajo javno zdravje v EU, stroški zdravljenja pa močno obremenjujejo zdravstvene proračune držav članic. Komisija se sklicuje na oceno vpliva, v kateri sta bili izvedeni dve študiji in ki sta pokazali na povezavo med zdravstvenimi izdatki in premajhno količino zaužitega sadja in zelenjave. Izdatke za razdeljevanje sadja v šolah je treba obravnavati v tej luči, zato bo načrt dejansko pomenil prihranke v zdravstvenih proračunih držav članic. Tako bo imel pozitiven učinek predvsem za javno zdravje, pa tudi za evropsko gospodarstvo. Vse dokler ne bomo dosegli cilja, da bodo otroci pojedli 400 g sadja na dan, bo to pomenilo, da več sadja, ko bodo otroci pojedli, večji bodo prihranki. Zaradi tega je preventiva cenejša od zdravljenja.

Kot poročevalec sem predlagal, da počtetverimo količino, ki naj bi bila predvidena v proračunu Skupnosti. Prvoten predlog Komisije v višini 90 milijonov EUR bi žal zadostoval le za en kos sadja enkrat tedensko v obdobju 30 tednov za otroke, stare od šest do deset let. To je vsekakor premalo, če želimo, da bo načrt imel kakršne koli pozitivne učinke na prehranjevalne navade otrok. En kos sadja v tednu ni dovolj, da bi spremenili prehranjevalne ali da bi vplivali na javno zdravje. Optimalna rešitev bi bila, da bi vsi otroci prejeli en kos sadja vsak šolski dan. Zato je treba mobilizirati več sredstev v proračunu Skupnosti.

Večina v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja se je strinjala z mobilizacijo 500 milijonov EUR, ki bodo razdeljeni skupaj z nacionalnim sofinanciranjem. S tem se ne strinjam. Upam, da bomo lahko na današnjem glasovanju razrešili to zadevo, saj sem ponovno predložil predlog v imenu moje skupine, v skladu s katerim bi morali mobilizirati 360 milijonov EUR. To je treba dopolniti s prispevkom držav članic, tako pa bo v celoti gledano mogoče zagotoviti precej višji znesek kot 500 milijonov EUR.

Večina v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja se prav tako strinja, da se v okviru sistema razdeljuje samo sadje in zelenjava iz držav EU. Zame je to preveč protekcionistično, sistem pa bi bil obremenjen z birokracijo. Države članice morajo same izbrati – s seznama, ki ga bo pripravila Komisija – katero sadje je mogoče razdeljevati in katero sadje bo vključeno v sistem.

Michel Barnier, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, v predsedstvu se močno veselimo obravnave skupaj z Evropskim parlamentom tega programa, ki ga je predlagala Evropska komisija in pripravila osebno – ob tej priložnosti bi jih rad izrekel priznanje – gospe Fischer-Boel. Gre za pomemben program za prehranjevanje najmlajših državljanov, hkrati pa je praktičen in učinkovit ukrep v boju proti povečevanju debelosti med mladimi.

Gospod Busk je pravkar navedel številke, ki jih lahko potrdim: v Evropi ima en izmed petih otrok prekomerno telesno težo ali je predebel. Debelost pri otrocih se povečuje s stopnjo 2 % letno. Zaradi tega moramo mladostnike spodbujati k raznoliki prehrani in k uživanju večjih količin sadja in zelenjave.

Prepričan sem, gospe in gospodje, da izvajanje tega sistema, ki ga vsi podpiramo, kaže na pomembno vlogo, ki jo lahko ima in jo ima skupna kmetijska politika pri spodbujanju potrošnje in proizvodnji zdravih, kakovostnih pridelkov. Kmetijstvo je primerno za soočanje s tem dvojnimi izzivom, ki ga sestavlja izziv glede količine – je prvi izziv, s prvo pogodbo, sklenjeno s kmetovalci v šestdesetih letih prejšnjega stoletja – pa tudi izziv glede kakovosti, ki se nanaša na kakovost in varnost proizvodov.

Gospe in gospodje, to dokazuje, da se Evropa lahko in tudi se odziva na posebne probleme naših sodržavljanov in da je kmetijstvo vsekakor v samem središču večine izzivov, s katerimi se sooča naša družba. Ko govorimo

o tem sistemu „sadja in zelenjave“, govorimo o oprijemljivi, k ljudem usmerjeni Evropi, ki daje poudarek na državljane, kar Evropejci tudi pričakujejo.

Ta program, gospe in gospodje, je bil v Svetu ministrov zelo dobro sprejet, razprava, ki pa smo jo opravili in bomo z njo nadaljevali danes in jutri, pa kaže, da smo naredili napredek pri tem vprašanju. V tem tednu nameravam doseči politično soglasje v Svetu. Zaradi tega seveda zelo pozorno spremljam stališče Parlamenta glede tega vprašanja, tako da ga bom lahko skupaj z vašo pomočjo vključil v razprave Sveta.

Gospod predsednik, rad bi se iskreno zavalil vašemu poročevalcu, gospodu Busku, za zelo natančno in prizadevno delo, ki ga je opravil v zvezi s tem vprašanjem, sedaj pa bom vam in komisarki z veseljem prisluhnil.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, dobro je vedeti, da me Parlament podpira glede predloga o sistemu razdeljevanja sadja v šolah. Rada bi se zahvalila odboru in poročevalcu, Nielsu Busku, kot običajno, za opravljeno delo.

Predem se dotaknem nekaterih vprašanj, ki so se pojavila tu – pa tudi v Parlamentu – bi rada povedala nekaj o temi, ki jo je pred kratkim obsežno obravnaval Svet. Številne države članice so zaprosile za možnost, da v določenih primerih od staršev lahko zahtevale, da prispevajo v sistem. Argumenti za in proti niso enostavni. Na koncu se je Komisija strinjala, da lahko države članice od staršev v nekaterih primerih zahtevajo sofinanciranje po lastni presoji.

Po drugi strani pa ne vidim nobenega razloga, da bi to vsilili vsem državam članicam. Zato bomo državam članicam omogočili, da se same odločijo za to možnost. Ko pa bomo 2012 pregledali program, se bomo osredotočili na končno vrednost, ki jo prinaša sofinanciranje staršev.

Že od vsega začetka pravim, da to, kar predlagamo, ne bo odpravilo problemov z debelostjo med mladostniki v Evropi, vendar verjamem, da bo v pomoč in pomeni jasno sporočilo Komisije, da je treba poskrbeti za dobre prehranjevalne navade mladostnikov.

V zvezi s celotnim proračunom, smo zagotovili 90 milijonov EUR. Videla sem tudi druge številke, kot je pravilno povedal Niels Busk – od 500 milijonov EUR pa vse do 360 milijonov EUR – vendar pa se vrednost 90 milijonov EUR, ki smo jih predlagali, v prihodnje lahko tudi spremeni. V našem pregledu celotnega programa, ki bo izveden leta 2012, moramo preučiti ali je treba povečati proračun. Pomembno je, da smo pokazali pripravljenost na prerazporeditev denarja. Če je v eni državi članici presežek denarja, ga je mogoče prerazporediti. Upam, da bomo tako lahko denar najučinkovitejše porabili.

V zvezi z vrsto sadja in zelenjave, ki se bo razdeljevala, menim, da je povsem primerno, če to prepustimo državam članicam. Ne glede na to ali želijo uporabiti predelano hrano ali zagotavljati lokalno zelenjavo in sadje – ali imeti možnost svojim otrokom razdeljevati celo banane iz ACP – morajo končno odločitev vsekakor sprejeti države članice. Menim, da bomo na ta način dosegli najboljše rezultate. Veselim se plodne razprave o tem vprašanju.

Maria Petre, v imenu skupine PPE-DE. – (RO) Gospod predsednik, komisarka, gospod Barnier, najprej se želim zahvaliti našemu poročevalcu, za opravljeno delo in prizadevanja pri zbliževanju različnih stališč.

Vsi se strinjamo, kako pomemben je ta sistem z vidika učenja otrok o sprejemanju zdravih navad in s tem tudi v boju proti debelosti, ampak tudi z vidika zagotavljanja pomoči družinam, ki si ne morejo privoščiti, da bi svojim otrokom kupile sadje.

Podpiram predlog Komisije, vendar menim, da ga je vsekakor treba izboljšati. Predlagano letno financiranje v višini 90 milijonov EUR ne zadostuje. Zagotavljanje dodatnih sredstev je eden izmed pogojev za uspeh tega sistema. Prav tako menim, da mora biti predlog Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja glede izključitve sofinanciranja s strani staršev, vključen vsaj ob začetku izvajanja sistema.

Prav tako želim spodbuditi, da se kot del sistema zagotavlja sveže, tradicionalno sadje, pridelano na ozemlju Skupnosti. Poudariti želim dejstvo, da morajo države članice določiti, katero sadje se bo razdeljevalo, pri čemer morajo še posebej upoštevati lokalno proizvedeno sezonsko sadje in zelenjavo.

Kakor zahteva načelo subsidiarnosti, morajo biti države članice pri določanju ciljne skupine dovolj prilagodljive, kar jim bo omogočilo, da razdeljujejo sadje šolam v zadostni meri in kar najširšemu krogu potrošnikov. Poleg tega naj bi sistem pri mladih potrošnikih povzročil, da bi imeli radi sadje in zelenjavo in

s tem bi imel zelo koristen učinek na javno zdravje in na boj proti revščini pri otrocih, predvsem v novih državah članicah.

Predvideti je mogoče skupni ukrepi za pospeševanje porabe nekaterih proizvodov, za kombiniranje z dodatnimi izobraževalnimi prvinami na področju zdravja in prehranjevanja ter za zagotovitev spodbujanja in pospeševanja regionalnih proizvajalcev, zlasti iz gorskih območij.

María Isabel Salinas García, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, sektor sadja in zelenjave že dolgo pričakuje ta sistem, ne le zaradi težav, s katerimi se sooča, ampak tudi zaradi zaskrbljujočega zmanjšane porabe.

Ta sistem je namenjen izboljšanju javnega zdravja in verjamem, da bi moral to biti evropski sistem, ki je v celoti financiran s strani Skupnosti. Ne strinjam se s tem, da bi morali starši sodelovati pri njegovem financiranju, saj se bo spet ponovila stara zgodba: otroci staršev, ki si prispevanje lahko privoščijo, bodo v šolah jedli sadje in zelenjavo, medtem, ko bodo ostali izključeni iz sistema.

Zato mora sistem financirati Skupnost, da ga je mogoče enakomerno uporabljati. Še posebej želim izpostaviti, da mora biti poudarek na izobraževalnih ukrepih. Ta sistem ne sme vključevati le tega, da otroci jedo jabolka; ampak morajo vedeti katero vrsto jabolka jejo, kakšne so njegove prehranske lastnosti, prav tako pa morajo razumeti koristne učinke tega sadja na njihovo zdravje in razvoj.

Seveda morajo proizvodi imeti vsa zagotovila glede kakovosti, prednost pa je treba, če je to mogoče, dati sezonskemu sadju. Prav tako podpiram, kjer je to mogoče, razdeljevanje sadja in zelenjave s poreklom iz Skupnosti.

Verjamem, da bodo pozitivni učinki tega sistema, ki ga pozdravljam in za katerega čestitam komisarki, takoj vidni. Ne bodo vidni le v trenutnem in prihodnjem zdravju naših otrok in njihovem izobraževanju o prehrani, ampak tudi v sektorju sadja in zelenjave, kar je zelo pomembno. Gre za proizvodni sektor, ki predstavlja del naše evropske kulturne dediščine in ki nam omogoča, da uživamo v uravnoteženi, zdravi in raznoliki prehrani.

Menim, da je vredno zaupati in vlagati v ta sistem za razdeljevanje sadja in zelenjave v naših šolah. Po mojem mnenju je proračun nekoliko omejen, zaradi tega bi še enkrat ponovila, da zagovarjam, da se tako ambiciozen sistem financira v celoti iz Skupnosti.

Donato Tommaso Veraldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo cenim pozitivno in inteligentno delo, ki ga je opravil gospod Busk pri tem predlogu, ki predstavlja del preoblikovanja skupne ureditve trga sadja in zelenjave, in je namenjen krepitvi konkurenčnosti sektorja in načina, na katerega je prilagojen trgu, ter boju proti zmanjšanju potrošnje.

Predlagan sistem za večjo porabo sadja in zelenjave v šolah bi pomagal pri spodbujanju mladostnikov, da jedo sadje in povečanju potrošnje. Poleg tega bi moralo brezplačno razdeljevanje sadja in zelenjave v šolah prispevati k boju proti problemu šoloobveznih otrok s prekomerno telesno težo; dobro poznano dejstvo je, da je več kot 22 milijonov otrok debelih.

Da bi bilo mogoče sistem za razdeljevanje sadja v šolah učinkovito izvajati, je ključnega pomena, da Skupnost pomaga pri kritju vseh povezanih logističnih stroškov, kot je nakup primernih avtomatov s hrano, ki bi jih drugače morali kriti šolski proračuni ali družine učencev. Nacionalno financiranje bi torej moralo biti dodatne narave, in bi moralo biti omejeno na nove sisteme in razširitev obstoječih sistemov.

Alyn Smith, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, ta predlog vsebuje same dobre stvari in čestitam našemu poročevalcu, ki ga je pripravil, predvsem zaradi bližajočih se volitev. Menim, da si bo vsak politik v tej sobi, ki pričakuje prihodnji junij, prizadeval za to, da evropski otroci jedo bolje in da jedo evropsko lokalno sadje. To je dobra novica za evropske kmetovalce, tudi zaradi tega, ker se bo s tem vzpostavil lokalni trg. To je dobra novica za zdravstveni proračun v prihodnje, predvsem pa je to dobra novica za same otroke.

Če bomo poskrbeli, da bodo otroci začeli zdravo jesti že v zgodnjem otroštvu, bodo to navado tudi ohranili. Finska je pokazala in dokazala, da je z agresivnim posredovanjem v zgodnjem otroštvu mogoče vplivati, in to lahko le pozdravimo. Če sedaj nekoliko špekuliramo glede kmetijskega proračuna, bomo v prihodnje prihranili v zdravstvenem proračunu. Ker prihajam s Škotske s sramom priznam, da nas ta sistem še posebej zanima, saj ima 21 % – eden od petih – naših osnovnošolskih otrok prekomerno telesno težo. To je popolnoma nevzdržno. Ne moremo se veseliti vse večjega problema debelosti v prihodnosti, torej to predstavlja del rešitve in Parlamentu z veseljem izrekam pohvalo. To so zelo dobre novice.

Bairbre de Brún, v imenu skupine GUE/NGL. – (GA) – Gospod predsednik, ta predlog bo omogočil izpolnitev ciljev Unije v zvezi s skupno kmetijsko politiko (SKP), hkrati pa bo zagotovil okvir financiranja za pobude, namenjene povečevanju količin sadja in zelenjave, ki jih zaužijejo otroci. To bi lahko pomagali v boju proti debelosti pri otrocih, dolgoročno pa bo prav tako v pomoč našim pridelovalcem sadja in zelenjave.

Prehranjevalne navade in vzorci se razvijejo v prvih nekaj letih življenja. Zato je pomembno, da lahko spodbudimo bolj zdrave prehranjevalne navade pri otrocih. Državam članicam mora biti zagotovljena možnost, da se odločijo za najboljšo metodo.

Raziskave kažejo na to, da so prehranjevalni vzorci povečini najmanj zdravi v gospodinjstvih z nizkimi prihodki. Zato lahko razdeljevanje brezplačnega sadja in zelenjave v šolah veliko pripomore k spremembam prehranjevalnih navad otrok.

Pozdravljam poročilo gospoda Nielsa Buska in se njemu in komisarki zahvaljujem za delo, ki sta ga opravila.

Jeffrey Titford, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, ta projekt se prikazuje kot projekt, ki je namenjen izključno dobremu počutju otrok. Vendar pa pravi namen predstavlja zaskrbljujočo mešanico pestunje Bruslja, groteskne želje po nadzoru, čiste propagande in prirejanja trga. Pestunja Bruselj želi vse kontrolirati, tudi to, kaj jemo. Prevezemanje nadzora nad tem, kaj otroci jedo v šolah, predstavlja prvi pomemben korak v tem procesu. Pridih propagande je v tem, da bo vsak kos sadja nosil oznako EU, celoten projekt pa bo podprt z obsežno promocijsko kampanjo.

Zavedam se, da bo v zvezi s trgom sadja ustvaril številne priložnosti za zlorabo, kot so obvezna pravila, da mora vso sadje izvirati iz EU. V primeru banan lahko to kratko malo izloči britanske dobavitelje, ki dobivajo svoje banane iz karibskih držav britanskega Commonwealtha, s tem pa se bo ponudila nova dobičkonosna priložnost za francoska otoka Guadeloupe in Martinique.

Christa Klauß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, minister, gospe in gospodje, nenehno nas bombardirajo z naslovnici. Govorijo nam, da smo debeli, naši otroci so debeli, prehranjujemo se z napačno hrano in jemo premalo svežega sadja in premalo zelenjave.

Priporočena dnevna zaužita količina za zdravo in uravnoteženo prehrano je pet obrokov na dan ali približno 400 g sadja in zelenjave. Tega se ni mogoče vedno držati. Hrana mora biti zdrava, dolgo trajati, biti dobrega okusa, hkrati pa mora biti čim cenejša. Vendar pa zaradi današnjega hitrega načina življenja pogostokrat le s težavo uravnavamo potrebe družine in dela, tako da včasih zmanjka časa za kuhanje, namesto tega pa se odločamo za polpripravljene in pripravljene proizvode. S tem ni nič narobe, če se zavedamo pomembnosti svežega sadja in zelenjave.

Ljudje, ki se že v mladih letih naučijo jesti prehrano, ki vsebuje veliko sadja in zelenjave, bodo skrbeli za zdravo prehrano tudi kasneje v življenju. Zato izrecno podpiram predlog Komisije glede uvedbe sistema razdeljevanja sadja v šolah, financiranega v višini 90 milijonov EUR. To je čudovita ideja, komisarka! Kot pa ste priznali že v svojih določbah, mora državam članicam biti zagotovljena možnost, da sistem prilagodijo svojim lastnim nacionalnim potrebam. Zagotovljena mora biti možnost oskrbe z ustreznimi regionalnimi in sezonskimi pridelki. Države članice morajo prav tako pripraviti strategijo, s katero bodo opredelile najboljši način za izvajanje in vključevanje sistema razdeljevanja sadja v šolah v šolski program. Zdrava prehrana predstavlja del splošne izobrazbe. Otroci se morajo naučiti na primer, da je mogoče poleg kuhane zelenjave, korenje uživati tudi v obliki juhe, solate, tort ali pečenih jedi. Morajo vedeti, kakšen okus ima krompir, kadar ni v obliki čipsa. Njihovo zanimanje je treba spodbuditi s številnimi načini priprave regionalnih pridelkov.

Informacije so edini način za zdravo prehrano, ki temelji na dobri podlagi. Znanje je ključnega pomena za zdrav življenjski slog. V tem smislu lahko sistem razdeljevanja sadja v šolah veliko pripomore.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Gospod Barnier, komisarka, kot nad vsako pobudo, tudi nad to drži roko kar nekaj ljudi. Tudi sedem mest trdi, da so rojstna mesta Homerja. Številni ljudje menijo, da je to njihova pobuda. Na podlagi zapisov sej lahko s ponosom izrazim, da sem 10. maja 2005, v razpravi o reformi trga sadja in zelenjave predlagal ta sistem in hvaležen sem komisarki, da je ta sedaj postal stvarnost.

Vsi, ki so govorili pred mano, so pojasnili, zakaj je to tako pomembno. Ni pomembno le iz socialnega vidika, ampak tudi za učenje mladostnikov o prehranski kulturi. To je francoska hruška, vendar je tu ne bom jedel, ker ni dovoljeno. Zelo pomembno je, da mladostniki, kadar prejmejo v šoli sadje, ki je opremljeno z logotipom EU, vedo – že od otroštva dalje – da je varno in ni polno kemikalij, ampak je, če je le možno, ekološko pridelano.

Naučimo otroke o prehranski kulturi, saj je to zelo pomembna naloga. Gospodu Busku čestitam za to. Ne bom jedel [te hruške], ker ne bom kršil pravil, vendar menim, da bi morali biti vsi ponosni na ta sistem. Hvala za vašo pozornost.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, včasih je zelo dobro, da lahko pridemo v ta Parlament in podpremo zelo pozitiven evropski predlog in danes je tak dan, kljub poskusu gospoda Titforda, da pokvari naše dobro razpoloženje. Ta predlog izpolnjuje številne pogoje. Spodbuja zdrave prehranjevalne navade med otroci in mladostniki. Izboljšuje splošno zdravje mladih Evropejcev. Zagotavlja, da se denar EU porablja za projekt, ki že daje pozitivne rezultate v številnih državah članicah, prav tako pa gre za praktičen, realen, izvedljiv predlog.

Dobro poznam podoben program na Irskem z imenom „Food Dudes“ – saj me vnuk nenehno seznaja z novostmi. Izkazalo se je, da je ta program učinkovit, z dolgotrajnimi rezultati v starostnem obdobju od 4 do 12, ti rezultati pa bo bili zabeleženi ne glede na spol, velikost šole in socialno-ekonomske dejavnike. Gradimo na dobrih temeljih.

Z veseljem podpiram povečano financiranje s strani Skupnosti in posvečanje posebne pozornosti ekološko in lokalno pridelanemu sadju in zelenjavi. Komisarki in našemu poročevalcu, gospodu Nielsu Busku želim čestitati in zelo zadovoljna sem z odzivom Sveta. Ta predlog bo pozitivno prispeval h kvaliteti življenja in zdravja v EU.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Gospod predsednik, dejstvo, da sta sadje in zelenjava pomembna za ljudi, ni nič novega, prav tako, kot ni novo dejstvo, da so to pomembna živila za otroke. Dobro je, da otroci v šoli dobivajo sadje. Dobro je za zdravje in zagotavlja nujno potrebno energijsko vrednost.

Kaj pa dejansko vključuje predlog, o katerem trenutno razpravljamo? Gre za predlog EU, ki je namenjen izključno propagandi. Namen te pobude je poceni nabiranje političnih točk ter istočasno prepričevanje otrok v odlične lastnosti EU. Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja je predložil nekaj absurdnih predlogov, vključno s trditvijo, da je evropsko sadje boljše od ostalega sadja. Razdeljevalo naj bi se le sadje iz EU, na primer banane iz odmaknjenih regij. To je odkrit protekcionizem. Otroke se skuša naučiti, da je EU dobra in da je sadje iz EU še celo boljše. Komisija in Evropski parlament bi se morala tega sramovati.

James Nicholson (PPE-DE). - Gospod predsednik, jem jabolko iz spoštovanja do gospoda Buska. Zunaj deli jabolka in vsak poslanec, ki to želi, lahko gre ponj, prepričan sem, da mu bo gospod Busk z veseljem dal jabolko!

Mislim, da je to odlično poročilo. Kot je povedala gospa Harkin, pogostokrat pridemo v ta Parlament in ne moremo biti tako srečni in se veseliti tako dobrih pobud. Vendar moramo zagotoviti več sredstev, s katerimi bi zagotovili, da bodo naši mladi ljudje imeli dostop ter sodelovali in izkoristili to priložnost v celoti, saj je to ena izmed redkih priložnosti, ko lahko nekaj dejansko ponudimo. Pritožujemo se nad razmerami in beremo v časopisih in medijih o tem, kako hude probleme predstavlja debelost in podobne stvari med soloobveznimi otroci. Naši mladi ljudje so danes kljub temu odlični ljudje, vendar so pod številnimi obremenitvami, s katerimi se mi mogoče v preteklosti nismo soočali. Menim, da je to ena izmed priložnosti, s katero jim lahko zagotovimo dobro zdravo prehrano. Pozdravljam to poročilo in izrekam čestitke.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Gospod predsednik, komisarka, Evropska komisija je predlagala dodelitev 90 milijonov EUR iz proračuna Skupnosti za sistem, v katerem bo vsak otrok v starosti od 6 do 10 let prejel en obrok sadja ali zelenjave vsak teden.

Pozvala bi države članice, da razširijo ta sistem in pripadajoče financiranje, tako na evropski, kot tudi na nacionalni ravni, da bodo lahko vsi otroci, vključno s predšolskimi otroki, prejeli obrok sadja vsak dan. Upam, da bomo vsi odobrili povečanje proračuna na 500 milijonov EUR. Pozdravljam dejstvo, da mora sistem vključevati le sadje in zelenjavo, proizvedeno v Evropski uniji. To sadje in zelenjava mora biti sezonska in pridelana na lokalnih, ekoloških kmetijah.

Želim predstaviti podobno pobudo, ki jo je romunska vlada začela izvajati leta 2003 in v skladu s katero vsi predšolski in osnovnošolski otroci vsak šolski dan dobijo kozarec mleka in svežo žemljico. Uvedba ustrezne prehrane za predšolske in osnovnošolske otroke je del zdravstvene vzgoje, ki jo moramo zagotoviti mladi generaciji.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, oskrba predšolskih in osnovnošolskih otrok s sadjem je nedvomno prava ideja, saj ne vsebuje le gospodarske dimenzije, ampak tudi širšo družbeno. To pa zaradi tega, ker pripomore k razvoju zdravih prehranjevalnih navad, s tem pa izboljšuje splošno zdravje

v družbi. Nobenega dvoma ni, da je 90 milijonov EUR premalo za zagotovitev ustreznega delovanja sistema. Sodelovanje nacionalnih organov in organov, ki financirajo šolstvo, kot tudi celotne skupnosti, je torej zaželeno. Upam, da bo sistem razdeljevanja sadja v šolah prejel široko podporo in da prizadevanja gospoda Buska niso bila zaman.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Radi bi izpostavili pomembnost vzpostavitve ustreznega sistema za brezplačno vsakodnevno razdeljevanje sezonskega svežega sadja in zelenjave v šolah, pri čemer imajo prednosti predšolski in osnovnošolski otroci. Ta sistem je ključnega pomena, glede na njegove pozitivne učinke z vidika zdravega prehranjevanja, javnega zdravja, boja proti revščini pri otrocih ter spodbujanja in pospeševanja v zvezi z regionalnimi proizvodi, vključno s tistimi iz gorskih regij, ki so jih lokalno proizvedli naši kmetovalci.

Za to je potrebno veliko več finančnih sredstev, kot predlaga Evropska komisija. Komisarka, zaradi tega je treba upoštevati predlog, ki ga je predložil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, pri čemer smo sodelovali tudi sami. Tudi jaz čestitam našemu poročevalcu za opravljeno delo.

Neil Parish (PPE-DE). – Gospod predsednik, pozdravljam predlog komisarke o sadju v šolah. Zelo pomembno je, da zagotovimo izvajanje sistema. Prav tako se strinjam, da potrebuje subvencioniranje, saj želimo sistem, ki ne bi bil preveč birokratski, da bi ga dejansko lahko vzpostavili v naših šolah. Prav tako menim, da moramo biti prožni glede vrste sadja, ki ga lahko zagotovimo, saj je v nekaterih letnih časih zelo težko dobiti sveže sadje in občasno bomo morali poseči po predelanem sadju. Poskrbimo, da ne bomo imeli preveč predpisujočih sprememb, ampak, da bomo sistem sprejeli.

Prav tako menim, da je nekaj predlogov Parlamenta o znesku, ki je potreben za financiranje, neprimernih. Saj če bi imeli v tem Parlamentu moč soodločanja, bi bili odgovorni tako za proračun, kot tudi za postopek. Če želimo biti v tem Parlamentu kredibilni, pripravimo sistem, ki ga je mogoče financirati, ki omogoča, da otroci, ki ga najbolj potrebujejo, v šolah prejemajo sadje, tako da bodo sadje jedli tudi v prihodnje. To je sistem.

Gospodu Titfordu naj povem, da me ne skrbi ali sadje zagotavlja Evropa, Britanija, Francija ali kdor koli drug, vendar moramo zagotoviti, da bo sadje, namenjeno šolam, tja tudi prišlo.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nasprotujem kmetijski pomoči in vsem njenim oblikam, ko pa gre za izboljšanje zdravja otrok, menim, da bi morali storiti veliko več. Vse organizacije, ki se bojujejo proti boleznim, so soglasno priporočile uvedbo sistema razdeljevanja hrane v šolah. Tudi majhne količine sadja pripomorejo k boljšemu zdravju. Zato v celoti podpiram predlog Komisije. Vendar je pri tem zelo pomembno, da poglobljeno vlogo predstavljata sadje in zdravje. Zato nasprotujem predlogu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, da mora sadje izvirati le iz EU. To je popolnoma napačno. Menim, da mora biti poudarek na zdravju otrok, ne pa na agrarni ekonomiki.

Michel Barnier, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, povedal bi rad nekaj besed, s katerimi bi izrazil svoje občutke ob zaključku te razprave, ki je bila zelo živahna in sporazumna. Na splošno odraža prvotni pobudi gospoda Buska in gospe de Lange. Razprava kaže, da obstaja soglasna podpora temu sistemu, ki ga je predlagala Evropska komisija, da bi spodbudila mlade Evropejce k uživanju večjih količin sadja in zelenjave. Povem lahko, gospe in gospodje, da tudi Svet ministrov podpira to zavezanost in prizadevali si bomo, da bi dosegli soglasje na podlagi stališča, ki ga boste sprejeli skupaj s Svetom.

Takoj se bom vrnil na štiri točke vaših pripomb, za katere menim, da so pomembne. Prvič, v zvezi z vprašanjem razporejanja proračuna za namene tega projekta. Proaktiven pristop Parlamenta jasno kaže, da ste zavezani tej pobudi in to me veseli. Svetu bom poročal o tem predlogu in strinjam se z gospo Fischer Boel, da vsota 90 milijonov EUR, navedena v predlogu, ni, kot se je izrazila, fiksno določena.

Druga točka, ki jo želim omeniti, je ta, da želimo mladim ljudem predvsem zagotoviti zdravo sadje in jim ponuditi široko izbiro zdravih proizvodov, brez dodatnega sladkorja.

Tretja točka se nanaša na spodbujanje lokalnih proizvodov, da bi se povečala ozaveščenost o kakovosti proizvodov Skupnosti. Prav tako bi rad dodal v zvezi z dvomi, ki jih je pravkar izrazil gospod Casaca glede oddaljenih regi, da na trgu Skupnosti obstajajo proizvodi, ki prihajajo iz teh oddaljenih regij – ki predstavljajo sestavni del naše Evropske unije—in da gre za zelo kakovostne proizvode. To je navedeno tudi v vaših razpravah in to je obravnaval tudi Svet ministrov.

Izrazili ste stališče, ki je prav tako usklajeno s stališčem Komisije: Za takšno ukrepanje je potreben okvir Skupnosti, kot okvir, ki vam je bil predstavljen, hkrati pa moramo državam članicam zagotoviti prilagodljivost in prožnost, ki sta potrebni za izvajanje tega sistema čim bližje skupnostim, združenjem in državljanom.

Gospe in gospodje, če povzamem te štiri točke, bi rad še enkrat poudaril, da je ta pravočasna pobuda vsekakor omejena z vidika proračuna, vendar gre za pobudo, ki simbolizira Evropo, ki je pozitivna in proaktivna, Evropo, ki se sooča z novimi izzivi v naši družbi, predvsem pa, gospe in gospodje, Evropo, ki bo prišla v šole in na katero bodo mladi ljudje Evrope gledali z odobravanjem.

Verjamem, da je podoba, ki jo dajemo s to pobudo Komisije, podoba pozitivne Evrope, ki je osredotočena na državljane. Prav to pričakujejo državljani Evrope.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi se vam zahvalila za izjemno podporo pri tem pomembnem predlogu.

Gospodu Titfordu in gospe Goudin lahko reče, da je govoriti o tem predlogu kot o propagandi, neumnost.

(Aplavz)

Predviden je bil – kot ste številni izmed vas omenili – šolskim otrokom zagotoviti dobre prehranjevalne navade. Prepričana sem, da če nam to uspe na jasen način, pri tem pa črpamo iz izkušenj, ki smo jih že pridobili pri irskem programu „Food Dudes“, lahko storimo zelo veliko. V letu 2012 pa bomo videli, ali lahko sistem še dodatno izboljšamo.

Popolnoma se strinjam z gospo Salinas García, da lahko to uporabimo na izobraževalni način, ne le zato, da naučimo otroke, da jedo več sadja in zelenjave, ampak da jim poskušamo tudi pojasniti, od kod prihaja sadje in zelenjava in kako pomembna sta itd.

Pričakujem, da bomo skupaj z Michelom Barnierjem našli pravo ravnotežje v Svetu, ki bo koristilo tudi zdravju mladih ljudi.

Niels Busk, poročevalec. – (DA) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil za številne pozitivne prispevke, v zvezi s tem pa bi se rad zahvalil tudi vam, komisarka, za vaše zelo konstruktivno sodelovanje. To je bilo tudi za pričakovati, saj vedno dobro sodelujemo z vami in vašim kabinetom. Prav tako bi se rad zahvalil vam, minister. V izjemno zadovoljstvo mi je bilo sodelovati z vami in francoskim predsedstvom, saj ste si vzeli čas, kar je neobičajno, ter poglobljeno obravnavali vprašanja. Predsedstvo nima vedno časa za to. Prav tako želim spomniti vse v Parlamentu, da so vsi tukajšnji govorniki pozvali k mobilizaciji več kot 90 milijonov EUR. Na to bi vas rad opozoril s preprosto opombo, če ne bomo mobilizirali več denarja, bo to sistem postal velik administrativnih aparat, kjer pa bo razdeljenega zelo malo denarja. Če res želimo spremeniti prehranjevalne navade otrok, nekaj, kar je žal močno potrebno, potem tega ne smemo dopustiti.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo v torek, 18. novembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Ivo Belet (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Prepričani smo, da moramo z vsemi močmi podpreti projekt, ki vsem mladim ljudem do starosti 12 let vsak dan v šoli zagotavlja kos sadja. Šole imajo ključno vlogo pri učenju otrok o zdravem življenjskem slogu. Zdrava prehrana in zadostna telesna vadba pomagata pri preprečevanju debelosti. Otroci, ki se navadijo jesti sadje v šoli, bodo sadje uživali tudi, ko odrastejo. Številne šole si že močno prizadevajo, da bi otrokom ponudile sadje vsak dan, vendar so temu namenjena sredstva nezadostna. Evropska finančna pomoč za sadje v šolah je torej pomembna.

Zaradi tega pozivamo Evropsko komisijo in Svet, da podpreta to povečanje proračuna. Nenazadnje tu govorimo o zdravju mladih ljudi, ta strošek pa bi bil s časom povrnjen.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Pomembno je, da se pri izvajanju tega sistema uporabi načelo subsidiarnosti, tako da se lahko države članice same odločijo glede starosti otrok, katerim bo namenjen sistem razdeljevanja svežega sadja v šolah ter katero sadje in zelenjava bo na voljo. Prav tako menim, da je treba prednost nameniti proizvodom s poreklom iz Skupnosti. Vendar pa ne smemo zavračati proizvodov, katerih poreklo ni iz Skupnosti, saj bi to predstavljalo kršitev konkurence in pravil Svetovne trgovinske organizacije.

Menim, da mora biti administracija tega sistema čim bolj preprosta, zato predlagam sprejetje pravil glede priprave strategije. Priprava nacionalne strategije za izvajanje enega ukrepa in z malim proračunom je prestroga zahteva. Namesto priprave strategije bi lahko obstajala zahteva glede priprave nacionalnih administrativnih pravil, ki vsebujejo nekatere določbe, navedene v pravilih za izvajanje strategije, ki jih je predstavila Komisija. Vse bi rad pozval, da pri pripravi pravil za izvajanje sistema (ta točka je zaradi administracije pomembna za Litvo) razmislite o potrebi po ureditvi strategije.

Izvajanje sistema razdeljevanja svežega sadja v šolah mora vključevati dodatna sredstva iz nacionalnih proračunov, saj bi moral biti deloma financiran tudi s strani držav članic. Vendar pa si moramo tudi v tem času finančne krize prizadevati za dolgoročne možnosti varovanja zdravja naših otrok in mladostnikov. Ne prelagajmo odgovornosti na ramena drugih.

Magor Imre Csibi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Predlog glede uredbe, ki se nanaša na sadje za otroke v šolah, predstavlja del sklopa pobud, ki ga je Komisija sprožila v boju proti debelosti in spodbujanju zdrave prehrane.

Proračun v višini 90 milijonov EUR, ki ga je predlagala Komisija, ne bi zadostoval za doseganje cilja sistema. Pobuda skupine ALDE za povečanje finančnih sredstev Skupnosti na 360 milijonov EUR, predstavlja pomemben korak v pravi smeri. Države članice bodo postopoma prispevale, da bo končni proračun znašal 720 milijonov EUR. Trdno sem prepričan, da bo sistem učinkovit le s takšnim proračunom. Tako bomo lahko zagotovili ustrezno število obrokov sadja v tednu učencem, starim med 6 in 10 let.

Istočasno bi rad spodbudil izobraževalne ustanove, da uvedejo predmet prehrane, kot del učnega programa, s katerimi bi bilo mogoče pojasniti teorijo, na kateri temelji zdrava prehrana. Prehranjevalne navade prihodnjih generacij bomo lahko spremenili le s skupnim, usklajenim naporom.

Urszula Gacek (PPE-DE), v pisni obliki. – Z veseljem podprem sistem oskrbe šolskih otrok s sadjem, da bi tako lahko spodbudili bolj zdrave prehranjevalne navade mladih. Upam, da bo ta projekt pripomogel k spreminjanju prehranjevalnih vzorcev najmlajših članov v evropski družbi. Dolgotrajne raziskave so pokazale, da služijo prehranjevalne navade, ki jih pridobimo v otroštvu, kot model tudi kasneje v življenju. Lahko se zgodi, da te navade ne bodo vplivale le na to generacijo otrok, ampak tudi na njihove otroke. Zanimiva so poročila, ki kažejo, da izbira hrane otrok vpliva tudi na prehranjevalne navade njihovih staršev. Upajmo, da bo ta sistem nekoliko pripomogel tudi k vitkejši postavi in boljšemu zdravju nas samih.

Bogdan Golik (PSE), v pisni obliki. – (PL) Zadovoljen sem, da bomo vzpostavili sistem Skupnosti, ki je namenjen spodbujanju uživanja sadja v šolah. Pozitiven vpliv tega sistema lahko obravnavamo na številnih ravneh: socialni, gospodarski in finančni.

Kot članu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta, mi je jasno, da bo sistem imel pozitivne posledice na evropsko kmetijstvo in pridelavo sadja v obliki povečanega povpraševanja po sadju in v ohranjanju visoke ravni proizvodnje v Evropi. Sem tudi oče in kot oče lahko predvidevam pozitiven rezultat, ki ga je težko ovrednotiti: zdravje mladih generacij. Povečevanje deleža sadja in zelenjave v prehrani soloobveznih otrok je zelo pomembno, saj se njihove prehranjevalne navade oblikujejo ravno v tem času.

Na Poljskem vsaka oseba na dan zaužije približno 250 g sadja in zelenjave. Ta količina spada med najnižje v Skupnosti: manj sadja in zelenjave zaužijejo le v Češki republiki, Latviji in na Slovaškem. Povprečje Skupnosti znaša 380 g, pri čemer Svetovna zdravstvena organizacija/Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo priporoča 400 g dnevno zaužitega sadja in zelenjave. Države, kot je Poljska, potrebujejo velike promocijske kampanje za spodbujanje razdeljevanja sadja v šolah.

Upam, da bo sistem razdeljevanja sadja v šolah kmalu uspešno uveden v vseh izobraževalnih ustanovah v Evropski uniji in da bo ostal trajen element njene izobraževalne politike.

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Željo Evropske unije, da bi podprla uživanje sadja v šolah, vsekakor velja pozdraviti. Zdrava prehrana v otroštvu predstavlja dobre temelje za zdrav življenjski slog kasneje v življenju, ustrezno izobražen otrok pa bo spodbudil zdravo prehrano tudi pri svojih prijateljih in v družini. Vsi, ki so odgovorni za sistem, se morajo prav tako posvetiti vrsti sadja, ki ga ponujajo otrokom.

Ne bi bilo dobro, če bi v šolah končalo sadje, ki je polno ostankov pesticidov in ga je zaradi tega težko prodati. Sistem mora biti vzpostavljen na tak način, da šole prejemajo le zdravo sadje, katerega ravni pesticidov so precej pod najvišjo dovoljeno ravnjo. Prav tako je v interesu zdrave prehrane zaželeno, da se uporabljajo predvsem sredstva Skupnosti za oskrbo z domačim sadjem, ki vsebuje manj sladkorja in več vlaknin, kot pa da se ponujajo na primer banane.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), v pisni obliki. – (BG) Komisarka,

Sistem razdeljevanja sadja v šolah je v številnih pogledih zelo pomemben korak, saj:

- zagotavlja zdravo in uravnoteženo prehrano za otroke;
- preprečuje bolezni;
- vzpostavlja nov model in metodologijo v prehrani mladih generacij, ki bo postopoma izpodrinila hitro prehrano.

Ne gre le za vprašanje uživanja sadja, ampak gre tudi za oblikovanje zdravih in uravnoteženih prehranjevalnih navad. Številni strokovnjaki lahko s pomočjo ustreznih meril določijo primerno sadje.

Po drugi strani pa bo sistem razdeljevanja sadja v šolah v zagotavljal pomoč kmetijskim proizvajalcem in finančno pomoč za države članice. To je še posebej pomembno v novih državah članicah, ki imajo težave pri zagotavljanju prehrane v šolah, kljub vsem njihovim prizadevanjem. V Bolgariji obstaja sistem obrokov v šoli, ki ga financira država, vendar ne zadostuje za pokrivanje potreb vseh učencev, pomoč iz Evropske unije pa bo zelo koristna. Seveda moramo vztrajati na uporabi ekološko pridelanih proizvodov v sistemu in zagotavljanju, da se bo sistem učinkovito izvajal.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Bolezni, za katerimi trpi sodoben človek, je mogoče pripisati prehrani, ki pa jih je mogoče pozdraviti s pravo prehrano.

Podpiram razdeljevanje hrane v šolah. Nenehno razmišljam o dejstvu, da v Romuniji že vse od leta 2002 v šolah učenci brezplačno prejemajo kozarec mleka in žemljico. Čeprav smo bili na začetku veseli, da lahko to ugodnost zagotovimo le otrokom v osnovnih šolah, je bil ta ukrep leta 2006 razširjen tudi na predšolske otroke od leta 2007 pa tudi na srednješolske otroke. Sistem razdeljevanja sadja v šolah bo, vsaj v Romuniji, dopolnil zgoraj omenjen ukrep.

To prinaša številne ugodnosti. Omenil bi rad le dve:

- Svetovna zdravstvena organizacija priporoča, da otroci do 11 leta zaužijejo vsaj 400 gramov sadja in zelenjave dnevno. V okviru tega mislim tudi na Resolucijo Evropskega parlamenta z dne 25. septembra 2008, ki se nanaša na belo knjigo o zdravstvenih problemih, povezanih s prehrano. Ne smemo pozabiti, da hrana in način, kako jo zaužijemo, igrata pomembno vlogo pri ohranjanju zdravja.
- Zmanjšane bodo razlike: otroci prihajajo iz različnih socialno-gospodarskih ozadij, pri čemer so nekateri zelo prikrajšani.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) V beli knjigi o prehrani, prekomerni telesni teži in debelosti, ki jo je letos prav tako sprejel Evropski parlament, strokovnjaki poudarjajo dejstvo, da je danes v Evropi 22 milijonov otrok s prekomerno telesno težo in 5 milijonov debelih otrok. Ti strokovnjaki menijo, da bo naslednje leto še dodatnih 1,3 milijona primerov.

V Svetovnem poročilu o zdravju Svetovne zdravstvene organizacije je nezadostno uživanje sadja in zelenjave navedeno kot eden izmed sedmih tveganj za zdravje ljudi. Parlament je v zvezi s to temo Evropski komisiji predlagal, da je treba v ta namen potrebne finančne vire vključiti v proračun EU.

Danes je Evropska komisija pripravila rezervni ukrep, ki podpira našo prejšnjo pobudo. Ta ukrep bi na podoben način, kot sistem razdeljevanja mleka v šolah, omogočil razdeljevanje sadja in zelenjave otrokom starim od 6 do 10 let v šolah v EU od šolskega leta 2009/2010 dalje.

To je vsekakor naložba v prihodnost, ki bo pomagala pri preprečevanju ali zmanjševanju izdatkov za zdravstvo, ki so posledica nezdravih prehranjevalnih navad. Upam, da bo Evropska komisija pripravljena ponovno preučiti predloge in povečati obstoječa sredstva, namenjena sistemu razdeljevanja sadja in zelenjave v šolah, z 90 milijonov EUR na 500 milijonov EUR, kar bi omogočilo, da bi ta ukrep ponudili otrokom vsak šolski dan, pa tudi širši ciljni skupini otrok.

Hvala za vašo pozornost!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Predlog Komisije glede povečanja uživanja sadja v šolah bo ugodno vplival na zdravje državljanov Evropske unije, kar bo znatno prispevalo h gospodarskemu in socialnemu razvoju vsake države članice. Prehranjevalne navade se izoblikujejo v otroštvu in se lahko ohranijo skozi celo življenje osebe.

Šole so najprimernejše izhodišče za oblikovanje tovrstnega obnašanja, saj je šola druga oblika avtoritete, takoj za družino, ki ima neposreden stik z otrokom in znatno vpliva nanj.

Ta sistem bi skupaj z začetkom izvajanja sistema prehranske vzgoje v šolah, dal boljše rezultate v zvezi z razvojem zdrave prehrane, ki vključuje sadje in zelenjavo. Otroke je treba v prvi vrsti izobraziti in spodbujati k temu, da uživajo tovrstne proizvode s povečano hranilno vrednostjo, tako da bo mogoče s sistemom doseči predviden cilj v zvezi s preprečevanjem bolezni, ki so posledica debelosti, nezadostne prehrane ali sladkorne bolezni, ki se lahko pojavijo v odrasli dobi.

Spremembe, ki jih je predlagal Parlament, bodo znatno izboljšale besedilo Komisije s tem, ko predvidevajo dodeljevanje 500 milijonov EUR vsako leto za izvajanje sistema, namenjenega razdeljevanju sadja in zelenjave učencem, kar bo znatno spodbudilo kmetijsko pridelavo na ravni Evropske unije.

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

podpredsednik

6. Predlog splošnega proračuna za leto 2009 (rok za vložitev osnutkov dopolnitev): glej zapisnik

7. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti o izidu glasovanja: glej zapisnik)

7.1. Protokol k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med ES in Kazahstanom zaradi upoštevanja pristopa Bolgarije in Romunije k Evropski uniji (A6-0416/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

7.2. Skupno podjetje za razvoj nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa (SESAR) (A6-0439/2008, Angelika Niebler) (glasovanje)

7.3. Predpisane oznake za dvo- ali trikolesna motorna vozila (A6-0382/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

7.4. Pravo družb o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom (kodificirana različica) (A6-0383/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

7.5. Vozniški sedeži na kmetijskih ali gozdarskih traktorjih na kolesih (kodificirana različica) (A6-0384/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

7.6. Jamstveni sklad za zunanje ukrepe (kodificirana različica) (A6-0387/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

7.7. Konvencija o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (A6-0428/2008, Hans-Peter Mayer) (glasovanje)

7.8. Evropski sistem nacionalnih in regionalnih računov v Skupnosti (A6-0376/2008, Pervenche Berès) (glasovanje)

7.9. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (A6-0430/2008, Reimer Böge) (glasovanje)

7.10. Zahteva za odvzem poslanske imunitete Franku Vanheckeju (A6-0421/2008, Klaus-Heiner Lehne) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, moja zahteva temelji na členu 168 našega Poslovnika. Gospod predsednik, 10 let sem sodeloval v Odboru za Poslovnik, preverjanje mandatov in imunitet. Pazljivo sem prebral poročilo gospoda Lehneja in izraziti moramo začudenje – ne glede na politično prepričevanje zadevnega poslanca –, da v tem času odstopamo od uveljavljene sodne prakse odbora, ki je do sedaj bila, da podpremo poslansko imuniteto poslancev, ki so sodno preganjani iz političnih razlogov.

Vendar je gospod Vanhecke sodno preganjan kot pobudnik publikacije. Sodno je preganjan zaradi članka, katerega avtor je poznan in v skladu z belgijsko zakonodajo, kot to navaja tudi poročilo, v tem primeru pobudnik članka ne bi smel biti sodno preganjan. Poleg tega sodni pregon temelji na dejstvu, da je bila razkrita tuja identiteta tistih, ki so oskrunili grobove. Razkrita je bila na pobudo belgijskih socialističnih svetnikov.

Jasno je, in to je moja zadnja točka, gospod predsednik ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Gospod Gollnisch, se opravičujem, vendar tovrstna razprava o glasovanju ni dovoljena; eno minuto sem vam dal besedo, da bi ponazorili zahtevo, vendar ste govorili dlje, razprave pa ne moremo odpreti.

(Zahteva za vrnitev zadeve v odbor je bila zavrnjena)

7.11. Zahteva za odvzem poslanske imunitete Massimu D'Alemlu (A6-0422/2008, Klaus-Heiner Lehne) (glasovanje)

7.12. Izboljšanje izobraževanja potrošnikov in osveščenosti o posojilih in financah (A6-0393/2008, Iliana Malinova Iotova) (glasovanje)

7.13. Točkovna tabela potrošniških trgov (A6-0392/2008, Anna Hedh) (glasovanje)

7.14. Splošni režim za trošarino (A6-0417/2008, Astrid Lulling) (glasovanje)

- Pred glasovanjem o spremenjenem predlogu:

Astrid Lulling, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, vse poslance, ki ne želijo podoživeti časa pred letom 1992, se pravi pred vzpostavitvijo skupnega trga, pozivam, da glasujejo proti poročilu, saj je prav sramotno, kaj počne Parlament z glasovi, ki jih prejme.

V poročilu je vse pomešano: zdravje, obdavčevanje in tako naprej. Glasujte proti poročilu; s tem boste glasovali za Komisijo, ki je podala dober predlog.

(Aplavz z desne strani)

Predsednik. – Zdi se mi, da je mnenje poročevalke, gospe Lulling, popolnoma jasno, ne glede na to ali se z njim strinjamo ali ne. Prešli bomo na poimensko glasovanje o celotnem predlogu, kot je bil spremenjen.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Želim protestirati zaradi izjave gospe Lulling, s katero poskuša vplivati na glasovanje poslancev tega Parlamenta. To ni smiselno.

Naša stališča se razlikujejo glede podane razlage. Le v tem smislu želim pozvati poslance, ki vedo, za kaj gre, ki vedo, da zagovarjamo druge interese in sicer interese javnega zdravja ter interese državljanov in držav, da glasujejo za to poročilo.

(Aplavz z leve strani)

Predsednik. – Poslance bi rad opozoril, da v tej točki izvajanja postopka glasovanj ni prostora za razpravo. V skladu s Pravilnikom je poročevalka upravičena, da izrazi svoje mnenje in zaradi tega sem ji tudi dal besedo

in nisem vedel, ali je naslednja priglasitev k razpravi temeljila na postopkovnih zadevah. Se opravičujem vsem, vendar so še druge priglasitve k razpravi, ki jih ne želim odobriti, ampak želim nadaljevati z glasovanjem.

7.15. Sistem razdeljevanja sadja v šolah (A6-0391/2008, Niels Busk) (glasovanje)

7.16. EMU10: Prvih deset let ekonomske in monetarne unije ter prihodnji izzivi (A6-0420/2008, Pervenche Berès, Werner Langen) (glasovanje)

- Po glasovanju:

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, želim opozoriti na pravilnost postopka. Sedaj smo glasovali o velikem številu skupnih sprememb skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu. Naši sezname vrstnega reda glasovanja vedno vsebujejo okrajšavo PSE/PPE-DE. Glede na abecedni red so stvari precej drugačne. Ali obstaja kakšno postopkovno pravilo, s katerim je mogoče pojasniti naravno prednost socialistov?

(Medklici)

Predsednik. – Gospod Rack, veseli me, da lahko odgovorim na vaše vprašanje kar sedaj, saj mi administrativne službe sporočajo, da so navedbe tistih, ki so podpisali spremembe, in so jih politične skupine skupaj vložile, prepisane na seznam glasovanja v enakem vrstnem redu, kot so navedeni podpisi skupin. V tem primeru torej ne gre za nobeno svobodo pri uporabi abecednega reda.

7.17. Uporaba načela enakega plačila za ženske in moške (A6-0389/2008, Edit Bauer) (glasovanje)

7.18. Podpora zgodnji predstavitvi trajnostne proizvodnje električne energije iz fosilnih goriv (A6-0418/2008, Christian Ehler) (glasovanje)

8. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročevalka: **Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, obseg finančne krize kaže na to, da niti banke, niti potrošniki niso sprejemali odgovornih odločitev. Močno podpiram naložbe v finančno izobraževanje, prav tako pa sem odobrila poročilo, vendar pa se ne morem strinjati z površnimi kampanjami in splošnimi načeli. Skrbi me, da analiza kaže na različne razmere v državah članicah. Prav tako se zavedam, da je treba izobraževanje ozko osredotočiti glede na posebne zahteve najrazličnejših skupin državljanov, da bi lahko bilo res učinkovito.

Rada bi vas seznaniila z vzorno prakso v Češki republiki. V zadnjih letih je ena sama oseba skrbela za spletno stran z imenom www.bankovnipoplatky.com. Ta spletna stran ključno prispeva k finančnemu izobraževanju čeških državljanov, ki imajo dostop do interneta. Iz tega je več kot očitno, da je mogoče vprašanje poceni in učinkovito rešiti. Vendar pa pri tem manjka izobraževanje šoloobveznih otrok in starejše generacije in to nam ne bo uspelo brez javnega financiranja.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Finančna kriza za evropske potrošnike predstavlja odlično priložnost, da preverijo svoje znanje na področju financ. Dana jim je bila čudovita lekcija glede pomembnosti njihovega razumevanja osebnih financ, glede načrtovanja varčevanja, glede uporabe zavarovalniških produktov in glede razumevanja navadnih bančnih izpiskov in računov. Vse to zahteva poznavanje finančnega izrazoslovja in njihovo pravilno uporabo pri upravljanju njihovih financ.

Zaradi tega menim, da je poročilo poročevalke, gospe Iotove, še dodaten pomemben prispevek EP na področju varstva potrošnikov in glasovala sem zanj. Trdno sem prepričana, da se mora izobraževanje potrošnikov začeti že v osnovni šoli. Države članice morajo to temo, predvsem finance, vključiti v učbenike osnovnih in srednjih šol. Spletne strani DOLCETA in EURÓPSKY DIÁR morajo biti deležne večje promocije.

Cenim dejavnosti potrošniških organizacij, ki niso namenjene le izobraževanju šoloobveznih otrok, ampak tudi učiteljev. Najrazličnejša tekmovanja, prirejena z velikim zanosom, pritegnejo veliko število mladih potrošnikov. Slovaška zveza potrošnikov prireja, pod mojim pokroviteljstvom in v sklopu izobraževanja potrošnikov, namenjenega šoloobveznim otrokom, letno tekmovanje z imenom potrošniki skozi celo življenje. Tekmovanje zbuja ogromno zanimanja, zmagovalci pa bodo nagrajeni z obiskom EP.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, hvala za priložnost, da lahko obrazložim glasovanje. V Parlamentu smo verjetno soglasni, da sta kreditni krč in likvidnostna kriza, s katerima se soočamo, posledica slabih odločitev glede kreditiranja, ne le s strani bank – te odločitve jim je vsilila Clintonova administracija in naslednje vlade, ki so predlagale, da morajo banke posojati tudi potrošnikom, ki so šeli za kreditno nesposobne –, ampak tudi s strani potrošnikov. Ker so bili spodbujani k tem, naj najamejo kredite, ki si jih mogoče niso mogli privoščiti, so se potem znašli v okoliščinah, ko jih niso bili več zmožni odplačevati.

To izpostavlja pomembnost finančnega izobraževanja potrošnikov. Vendar pa se mi zdi, da smo se ujeli v past, saj menimo, da EU predstavlja rešitev za vse probleme. Če pogledamo rešitve, ki so navedene na spletni strani Komisije, v evropskem dnevniku, zelo malo pripomorejo k reševanju vprašanja, ki se nanaša na izobraževanje potrošnikov. Upoštevati bi morali družbene organizacije – kot je kreditna zadruga Croydon Caribbean Credit Union v mojem volilnem območju – ki pomagajo pri reševanju teh problemov na ravni skupnosti, ne pa na evropski ravni.

- Poročevalka: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, Parlament sem pozvala, naj glasuje proti poročilu, saj je le slaba manjšina glasovala za okvirne vrednosti, ki so nižje od trenutno veljavnih.

Rada bi poudarila, da Komisija okvirnih vrednosti ne podpira. Leta 2005 je ta Parlament glasoval za poročilo gospoda Rosatija o odpravi okvirnih vrednosti, sedaj pa se vračamo korak nazaj in odpravljamo to, za kar smo glasovali. Večina poslancev ne ve, za kaj so glasovali.

Sedaj zmanjšujemo okvirne vrednosti za 50 %, kar pomeni, da ste namesto za 800 cigaret glasovali za 400 cigaret, namesto 10 litrov žganih pijač, ste glasovali za 5 litrov, namesto 90 litrov vina, ste glasovali za 45 litrov, namesto 110 litrov piva, ste glasovali za 55 litrov piva. Ubrali ste korak nazaj in prepolovili trenutne vrednosti glede nakupa s strani fizičnih oseb.

Menim, da je sporočilo komisarja Kovácsa in Sveta ministrov jasno; le pet poslancev na koncu ne bo glasovalo za moje poročilo. Zato želim Svet seznaniti s tem, da se komisar – kot je včeraj zvečer zatrdil – strinja z okvirnimi mejnimi vrednostmi, vendar s tistimi, ki trenutno veljajo. To mora biti jasno, gospod predsednik, da moram kot poročevalka to povedati, saj je ključnega pomena za obrazložitev glasovanja.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, v čast mi je, da zastopam prečudovite vasi, valovito gričevje in gozdičke divjih modrih hijacint domačih angleških okrajev. Kot vsi ostali poslanci v EP iz jugovzhodne Anglije sem prejel precej ganljivih pritožb volivcev, ki jih je prizadel samovoljen odvzem zakonito kupljenega alkohola in tobaka v pristaniščih Rokavskega kanala.

Ponavljajoče gonje laburistov pri trošarinah so odgnale prihodek, ki bi ga morali biti prodajalci v mojem volilnem območju, preko kanala. Počasi so bila iz domačih angleških okrajev prek morja izrinjena tudi delovna mesta. Prihodek, ki bi se moral stekati v britanski proračun, prihaja v celinske zakladnice.

Odziv vlade je bil takšen, da je ta vse manjši vir prihodkov zapravila za vse večje število uradnikov, z jalovim poskusom nadzorovanja sistema, v katerem se sedaj večina našega alkohola in tobaka pretihotapi. To je sitem, za katerega so pravkar, na njihovo sramoto, glasovali laburistični poslanci v EP. To je sramota.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, rad bi le ponovil občutke, ki sta jih izrazila predhodna govornika, gospa Lulling, poročevalka in moj kolega, Dan Hannan iz jugovzhodne Anglije.

Tudi sam sem, kot poslanec Evropskega parlamenta za London – najboljšega mesta na svetu in prestolnice najboljše države na svetu – prejel številna pisma volivcev, ki se pritožujejo nad strogim pristopom carine in trošarin, ko so kupili alkohol in cigarete na celine in jih pripeljali nazaj v domovino, kjer bi jih porabili sami ali pa njihove družine in prijatelji.

Kaj počnejo cariniki v Združenem kraljestvu? Izbirajo si jih za tarče, zastavljajo jim vsiljiva vprašanja, vlačijo jih iz vozil, tudi upokojece, ter jih s preiskavami, ki spominjajo na Gestapo, zaslišujejo, da bi ugotovili, koliko alkohola popijejo in koliko cigaret pokadijo. Takšnega ravnanja od uradnikov kazenskega pregona

ali carinikov v Združenem kraljestvu ali v Evropi ne bi pričakovali. Glede na to, kako smo danes glasovali, smo se vrnili nazaj – ne le pred leto 1992, ampak v obdobje, kjer ni bilo prostega pretoka blaga, ali pa je bil ta prost pretok zelo omejen.

- Poročevalec: Niels Busk (A6-0391/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). Glasoval sem za poročilo, saj se je pojav prekomerne telesne teže in debelosti v Evropski uniji v zadnjih dveh desetletjih močno razširil in ima skoraj 22 milijonov otrok prekomerno telesno težo, ta številka pa se vsako leto poveča še za 400 000. Več kot 90 % primerov debelosti pri otrocih je posledica slabih prehranjevalnih navad in pomanjkanja telesne aktivnosti. Ti otroci trpijo zaradi resnih motenj hranjenja, kot tudi zaradi bolezni sklepov, nizke odpornosti in povečane pogostosti bolezni.

Po odobritvi bele knjige o „strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo“, predstavlja ta direktiva dobro novico v boju proti debelosti pri otrocih. Menim, da je sistem, namenjen večjemu razdeljevanju sadja in zelenjave v evropskih šolah nujen. Prav tako bi morali več pozornosti nameniti predšolskim ustanovam. Svetovanje in razvijanje dobrih in uravnoteženih prehranjevalnih navad bi več prispevalo k razvoju zdravega prebivalstva, kot samo sistem razdeljevanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, sistem razdeljevanja sadja v šolah, kot tudi sistem razdeljevanja mleka v šolah in razdeljevanje hrane najbolj ogroženim v EU so čudovite pobude EU, ki so zelo potrebne in jih moramo vsekakor podpreti. Razdeljevanje brezplačnega sadja in zelenjave šoloobveznim otrokom ne bo pripomoglo le k izboljšanju njihovega zdravja in spreminjanju njihovih prehranjevalnih navad, ampak bo imelo tudi pozitiven družben vpliv. Pozitivno gledam na številne predloge Evropske komisije in menim, da ne bodo povzročile večjih polemik. Istočasno upam, da bo komisarka, predvsem pa kmetijski ministri EU-27, bolj radodarni. Ne smemo pozabiti, da govorimo o zdravju naših otrok in pri tem ne smemo varčevati.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem enako, kot ostali poslanci EP skupine PPE-DE iz Češke republike, proti poročilu gospoda Buska o sadju in zelenjavi v šolah. Za zdravo prehrano svojih otrok so predvsem odgovorni njihovi starši. Evropska unija nima na področju izobraževanja ali zdravja nobenih pristojnosti. Te zadeve morajo urejati države članice v skladu s svojimi nacionalnimi prednostnimi nalogami. Nobenega razumnega razloga ni, da bi Evropska unija z denarjem evropskih davkoplačevalcev plačevala šoloobveznim otrokom en obrok sadja tedensko. EU bi se morala ukvarjati s praviimi vprašanji, ki se nanašajo na celotno Evropo, kot je na primer odpravljanje ovir za štiri temeljne svoboščine in ne bi smela delovati v nasprotju s svojimi načeli glede subvencioniranja.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, veliko se je spremenilo od takrat, ko smo poskušali šoloobveznim otrokom preprečiti vstop v sadovnjak, saj so kradli jabolka, pa do danes, ko jih jabolka in sadovnjaki ne zanimajo več. Zato je program sadja dobrodošel. Težava je v tem, da se številni starši ne zavedajo pomena sadja in zelenjave, kar pomeni, da bo pomagal pri izobraževanju otrok in staršev o pozitivnem vplivu uživanja sadja in zelenjave na zdravje.

Seveda so za uspeh sistema ključnega pomena same države članice. Ne želimo zapletenega sistema, ki temelji na številnih pravilih. Želimo prožnost, prav tako pa moramo sodelovati z učitelji, ki bodo razdeljevali sadje in zelenjavo, in s starši, ki bodo poskrbeli, da bodo otroci zaužili in uživali v sadju in zelenjavi, ter tako razvili zdrave prehranjevalne navade za celo življenje.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, v ameriških mestih lahko pogosto srečamo najstnike, ki tehtajo prek 150 kg. Ne želim, da tudi mi ponovimo to napako. Spodbujanje zdravih prehranjevalnih modelov in uživanje bolj zdravih proizvodov, ki ne redijo, že v otroštvu in mladosti, predstavlja naložbe v zdravje prihodnjih generacij. Prav tako bo to pomenilo prihranke pri stroških zdravljenja sladkorne bolezni, bolezni srca in ožilja in bolezni kosti.

Zaradi tega bo sistem, ki je preskromen, v praksi neučinkovit tako z vidika zdravja, kot tudi z vidika gospodarstva. Prav zaradi tega sem podprla spremembo 7, v skladu s katero bi se najnižji izdatek za sadje, namenjeno šoloobveznim otrokom, povečal za štirikrat, s čimer bi bilo mogoče zagotoviti en obrok sadja ali zelenjave vsaj štirikrat in ne enkrat tedensko. Veseli me, da gre za spremembo, ki jo je predlagala Komisija. Izvajanje sistema ne bi smelo biti odvisno od strinjanja staršev, da ga bodo sofinancirali. Sadja in zelenjave v šolah bi morali biti predvsem deležni otroci revnejših staršev, zaradi tega je treba povečati sredstva za financiranje sistema.

- Poročevalca: Pervenche Berès in Werner Langen (A6-0420/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). - Gospod predsednik, naj pojasnim, zakaj sem glasoval proti poročilu gospoda Pervenche Berès in gospoda Wernera Langena. Izpostaviti želim vsaj tri točke.

Prva točka je, da poročilo poziva k obsežnejšemu in globljemu usklajevanju gospodarskih in finančnih nacionalnih politik. Druga je ta, da bo vključevala zelo usklajevano fiskalno politiko, ki bo zahtevala politično poenotenje in prav politično poenotenje je tretji razlog, zakaj sem glasoval proti.

Nisem mnenja, da bo politično usklajevanje, ki odpravlja naravne razlike med državami članicami, predstavljalo zdravilo za trenutne evropske probleme. Trenutni evropski problemi so prost pretok delovne sile ter prost pretok kapitala in storitev.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gledano z vidika 10-letnih izkušenj ekonomske in monetarne unije si moramo zastaviti vprašanje, ali res povezujemo oznako za evro z blaginjo in stabilizacijo. Nobenega dvoma ni, da lahko na to vprašanje odgovorimo le z enim odgovorom. Čeprav priznavamo, da so obstajali nekateri negativni vidiki sprejemanja skupne valute, kot je dviganje cen v začetni fazi, je treba priznati, da je evro postal ena izmed vodilnih svetovnih valut.

Ekonomska in monetarna unija je prispevala k rasti in gospodarski stabilnosti v državah članicah, prav tako pa je pozitivno vplivala na mednarodno trgovino, ter je tako imela prednosti za EU. Pozitiven vpliv evra je postal še posebej opazen v zadnjem času, ko smo se zaradi globalne finančne krize zavedli prednosti stabilnega menjalnega tečaja.

- Poročevalec: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Rad bi obrazložil svoje glasovanje. Vzdržal sem se glasovanja o zahtevi za odvzem poslanske imunitete Massimu D'Alema, saj imam kot odvetnik nekaj zadržkov v zvezi s pristojnostjo Parlamenta v tej zadevi, hkrati pa nimam nobene pravice ali želje, da bi se vmešaval v notranje zadeve Italije.

- Poročevalec: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Kot pripravljavec mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane pozdravljam izide glasovanja. Govorimo o tehnologiji, ki lahko, če bo vse potekalo dobro, zagotovi rešitev za podnebne spremembe, vendar pa nas to ne sme odvrniti od pomembnosti celotnega podnebnega paketa.

Nove države članice, vključno z Madžarsko, so od konca osemdesetih let prejšnjega stoletja znatno zmanjšale emisije toplogrednih plinov. Če bi jih sedaj kaznovala tiste, ki so do sedaj povečale svoje škodljive emisije, bi bilo to zelo sramotno. Zaradi tega želimo doseči sorazmerno porazdelitev 10 % prihodkov iz naslova sistema trgovanja z emisijami med tiste države članice, kjer je BDP na prebivalca nižji od povprečja Evropske unije.

Podobno bi dodelili 10 % tistim, ki so v zadnjih 15 letih zmanjšale emisije. Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane je uspelo doseči izvzetje daljinskih ogrevalnih sistemov iz dajatev za podnebne spremembe, dosežek, ki ga je treba ohraniti zaradi interesa več milijonov evropskih državljanov z nizkimi prihodki. Kot pripravljavec mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, poleg zgoraj navedenih, tudi sam podpiram poročilo.

Pisne obrazložitve glasovanja**- Poročevalec: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0416/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. - (IT) Glasujem za ta ukrep. Kazahstan je pričel z izvajanjem procesa demokratizacije, ki napreduje počasneje, kot izjemna gospodarska rast, ki jo je država zabeležila v preteklih letih: veliko je tujih podjetnikov, ki vlagajo velike zneske kapitala v to bivšo sovjetsko republiko. V tem kontekstu mora Evropska unija nenehno spodbujati k ukrepom, ki so namenjeni širjenju območij svobode, demokracije in socialne pravičnosti za državljane Kazahstana in da ne deluje le kot trgovinska partnerica z vse večjimi interesi. Gospodarska rast in demokracija morata potekati sočasno.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. - (RO) Med posvetovalnim postopkom sem glasoval za poročilo, ki odobrava sklenitev Protokola k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Republiko Kazahstan in ki upošteva tudi pristop Bolgarije in Romunije k Evropski uniji. To poročilo bo spodbudilo sodelovanje med Romunijo in Republiko Kazahstan.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Saryusz-Wolskega o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Republiko Kazahstan. To sem storil kljub nenehnim zadržkom v zvezi z spoštovanjem človekovih pravic vlade v Kazahstanu. Pomembno je, da Parlament in Komisija še naprej spremljata razmere v Kazahstanu in če se poslabšajo ali pa se ne izboljšajo v obdobju naslednjih dvanajstih mesecev, moramo ukrepati in začasno prekiniti ta sporazum.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Saryusz-Wolskega, ter s tem tudi za sklenitev Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami ter Republiko Kazahstan.

Tudi sam, tako kot poročevalec in Svet, podpiram stališče, da je zaradi obstoja Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju s Kazahstanom pred pristopom Romunije in Bolgarije treba pripraviti Protokol k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju, ki ga bosta lahko podpisali novi državni članici.

- Poročevalka: Angelika Niebler (A6-0439/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Zadevni dokument ne spreminja bistveno vsebine uredbe, ki jo je Parlament sprejel novembra 2006 in je vzpostavila zasebno-javno partnerstvo za razvoj evropskega sistema upravljanja zračnega prometa.

Sedaj predlagane spremembe uredbe so namenjene prepoznavanju SESAR (nova generacija evropskega sistema upravljanja zračnega prometa) kot organa Skupnosti in omogočajo uporabo kadrovskih predpisov Evropskih skupnosti za njegovo osebje. Prav tako so predlagane spremembe količinske opredelitve prispevka Skupnosti in njegovega prenosa na SESAR, pri čemer največ 700 milijonov EUR v enakih delih prihaja iz Sedmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj in iz programa vseevropskega omrežja.

Ustanovitev tega podjetja predstavlja nevaren precedenčni primer v uporabi javnega denarja za zasebne namene. Pristop javnega sektorja bi se lahko uporabil za posodobitev in izboljšanje sistema upravljanja zračnega prometa, vključno v zvezi z zanesljivostjo, kar bi zagotavljalo varnost strokovnih delavcev in uporabnikov zračnega prostora. Menimo, da teh ciljev ne bo nič kaj lažje doseči, če bodo izpostavljeni interesom in pritiskom zasebnega sektorja. Zato tega poročila nismo podprli.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Ta predlog bo imel velik pozitiven finančni vpliv na program posodobitve evropskega sistema upravljanja zračnega prostora. Podpiram predlog, da bodo prihranjena sredstva namenjena naložbam in raziskavam, razvoju in preverjanju, kar bo ugodno vplivalo na celotno skupnost.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Povedal bi rad, da sem glasoval za poročilo gospe Niebler o ustanovitvi skupnega podjetja za razvoj nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa SESAR.

Jasno, da obsežni projekti Skupnosti v sektorju raziskav in tehnološkega razvoja zahtevajo skupna prizadevanja javnih in zasebnih sektorjev, da bi tako lahko zagotovili trajne pozitivne učinke. Verjamem, da je v tem primeru usklajen sistem upravljanja zračnega prometa nove generacije potreben za zagotavljanje prihodnje rasti zračnega prometa na evropskem nebu in sicer iz gospodarskega in okoljskega vidika. Zato verjamem, da moramo ustanovitev skupnega podjetja na tem področju toplo pozdraviti. Vendar pa bi pri tem rad poudaril, da se moramo učiti na preteklosti (v tem primeru se nanašam na likvidacijo skupnega podjetja Galileo) in oblikovati jasno opredelitev statusa, ki bi ga morala imeti ta pravna oseba, tako da prednosti znanstvenega in tehnološkega ne bodo ovirane zaradi problemov postopkovne ali pravne narave.

- Poročevalka: Diana Wallis (A6-0382/2008)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Wallis o kodifikaciji predpisanih oznak za dvo- ali trikolesna motorna vozila. Ker je bila direktiva o predpisanih oznakah za tovrstna vozila večkrat spremenjena, verjamem, da je kodifikacija potrebna, da bi tako bilo mogoče zagotoviti boljše razumevanje in dostopnost do te zakonodaje Skupnosti za državljane, ter posledično do uveljavljanja pravic, ki izhajajo iz te zakonodaje.

- Poročevalec: Hans-Peter Mayer (A6-0428/2008)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Mayerja o sklenitvi Konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. Pridružujem se mnenju kolega poslanca, da lahko predlog, ki ga je predložila Komisija in ki naj bi zamenjal Lugansko

konvencijo 1988, pripomore k pohitritvi in večji učinkovitosti sistema priznavanja ter izvrševanja sodnih odločb na prizadetih področjih, predvsem pa v zvezi z registracijo in veljavnostjo pravic intelektualne lastnine.

- Poročevalka: Pervenche Berès (A6-0376/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Ta predlog je še posebej pomemben, saj uporaba postopka nadzorne uredbe močno razširja pravice Evropskega parlamenta, v skladu s katerimi lahko spremlja, kako se uporabljajo izvedbeni ukrepi. Evropskemu parlamentu je podeljena pravica, da nadzira osnutek izvedbenega ukrepa. Poleg tega obstajajo dodatne osnovnih uredbe, ki Evropskemu parlamentu dajejo pravico nasprotovati osnutku ukrepa ali predlagati spremembe osnutka izvedbenega ukrepa.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Podpiram odlično poročilo gospe Berès o spremembi uredbe Sveta o evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Skupnosti, kar zadeva Komisiji podeljena izvedbena pooblastila. Menim, da moramo po uvedbi novega postopka komitologije in sicer regulativnega postopka s pregledom, ki širi pravice Parlamenta glede pregleda nad izvedbenimi ukrepi, nadaljevati s splošnim procesom usklajevanja, ki ga je predlagala Komisija, tako da bo mogoče učinkovito uporabljati nov postopek.

- Poročevalec: Reimer Böge (A6-0430/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Med letom 2007 in 2008 je Italija predložila vloge v zvezi s presežnimi delavci na Sardiniji (1 044 presežnih delavcev, 5 podjetij), v Piemontu (1 537, 202), Lombardiji (1 816, 190) in Toskani (1 588, 461) zaradi liberalizacije sektorja oblačil in tekstila. Za skupaj 5 985 presežnih delavcev v 858 podjetjih Italija prosi za finančni prispevek v višini 38 158 075 EUR.

Kot smo že povedali, tega sklada ni mogoče uporabiti kot začasno „blaženje“ nesprejemljivih socialno-ekonomskih stroškov, ki so posledica liberalizacije trgovine, predvsem v sektorju tekstila in oblačil, in za vse večjo negotovost delavcev.

Glede na (morebitni) potek roka 31. decembra 2008 sistema dvojnega preverjanja pri izvozu nekaterih kategorij oblačil in tekstila iz Kitajske, moramo vzpostaviti mehanizme za omejevanje uvoza v EU iz vseh držav.

Glede na naraščajoče število podjetij, ki zaustavljajo ali selijo svojo proizvodnjo, povečevanje brezposelnosti in vse večje izkoriščanje delavcev – predvsem na Portugalskem – moramo zaustaviti politiko liberalizacije svetovne trgovine (h kateri poziva EU in socialistična vlada na Portugalskem) ter zavarovati proizvodnjo in zaposlitve s pravicami v številnih državah EU.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji na zahtevo Italije predstavlja odlično priložnost, da pretehtamo ukrepe, ki bodo potrebni v prihodnje, ko bo kombinacija učinkov globalizacije in gospodarske krize postala še bolj pereča. Iz oblike tega sklada, ki temelji na načelih, katerih področje uporabe je omejeno, je razvidno, da Evropska unija gleda na globalizacijo kot na dejstvo, njene negativne posledice pa so stvarnost, na katero se moramo prilagoditi, ne pa ji nasprotovati. Po mojem mnenju gre za realističen pogled z znatnim potencialom glede učinkovitosti.

Razumevanje globalnih sprememb in usmerjanje prizadevanj, da bi se odzvali na te spremembe, je primernejše, kot upanje, da se je mogoče v nedogled izogibati tem izzivom ali celo prepričanje, da je nasprotovanje tem izzivom učinkovito. Prilagoditev globalizaciji je politično primernejša možnost kot nasprotovanje globalizaciji.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Podpiram poročilo gospoda Bögeja o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije. Strinjam se, da so zahteve, ki so jih predložile štiri italijanske regije, v skladu z zahtevami za določevanje finančnih prispevkov, kot je določeno v uredbi EU, prav tako pa so v skladu z razlogi, na podlagi katerih je bil sklad ustanovljen. Danes moramo bolj kot kadar koli poprej pomagati tistim delavcem, ki so izgubili delo zaradi sprememb v strukturi svetovne trgovine in jim nuditi pomoč, da se vrnejo na trg dela. Zaradi tega podpiram zahtevo za uporabo sklada, kot je navedeno v poročilu kolega poslanca.

- Poročevalec: Klaus-Heiner Lehne (A6-0421/2008)

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Proti poročilu sem glasoval iz različnih razlogov. V odboru glede tega ni bilo resne razprave. Prisotnih je bilo le 7 članov od 28. Na plenarnem zasedanju razprava sploh ni bila mogoča. O tem je tekla razprava na flamski javni televiziji še pred glasovanjem v odboru, ko gospodu Vanheckeju ni bilo dovoljeno, da bi spoznal vsebino poročila. To je nezaslišano. Najhujši pa je zaključek poročila. V njem priporočajo, da se imuniteta odvzame, čeprav gospod Vanhecke ni avtor spornega besedila, belgijska ustava pa jasno opredeljuje, da je mogoče sodno preganjati samo avtorja, če je poznan.

Zaradi tega neprimernega dokumenta obstaja tveganje, da bo gospod Vanhecke izgubil politične pravice, saj delitev oblasti in neodvisnost belgijskega sodstva obstaja samo v teoriji. Gre le za politični manevar, s katerim bi izpostavili vodjo flamske nacionalistične opozicije. Sramotno je, da EP dopušča izkoriščanje v ta namen.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Odbor za pravne zadeve in člani političnih skupin so na današnjem plenarnem zasedanju še enkrat pokazali, kako nepomembna se jim zdita nepristranskost in spoštovanje zakonodaje v primerjavi z njihovo obsedenostjo, da bi se znebili vseh tistih, ki niso del njihove velike družine evrofederalistov.

Moj kolega, gospod Vanhecke, je tarča resničnega lova na čarovnice na Belgiji, katerega namen je, da bi ga obsodili in prisilili k odhodu s politične scene. Evropski parlament je pozabil, da je, kadar prejme kakršno koli zahtevo s strani države glede odvzema poslanske imunitete, dolžen v celoti uporabiti pravila za varstvo poslancev EP, kot je določeno v Poslovniku.

Prav tako kot gospod Gollnisch, ki je leta 2006 ostal brez poslanske imunitete izključno zaradi političnih razlogov, je tudi gospod Vanhecke žrtev zelo resnega napada zaradi preoblikovanja pravnega v politično vprašanje. Nesprejemljivo je, da institucija neupravičeno trdi, da je demokratična.

Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) 13. oktobra 1981 je André Laignel, socialistični poslanec Parlamenta, v francoskem parlamentu opravil svoj znameniti govor, naslovljen na poslance parlamenta iz opozicije, v katerem je trdil, da je nacionalizem, ki ga podpira vlada, neustaven. V tem govoru je trdil, da so razpravo spremenili iz pravne v politično in čeprav so bili do tega upravičeni, so bili v tem primeru pravno gledano v zmoti, saj so bili v politični manjšini.

Evropski parlament je več kot očitno to frazo vzel za svojo, saj se poskuša znebiti vseh, ki si ga drznejo obremenjevati s političnimi pogledi, za katere velja mnenje, da po njegovem okusu niso dovolj federalistična ali pro-evropska.

Moj kolega, gospod Vanhecke, je tarča pravega lova na čarovnice v tem Evropskem parlamentu, v katerega je bil zakonito izvoljen. Ta institucija je v popolni zmoti in se je osramotila s tem, ko dopušča nesprejemljivo: linčanje enega izmed svojih članov, s tem ko zaničuje vsa pravna načela in pravna varstva, ki se nanašajo na poslansko imuniteto in trenutno veljajo.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Glede na to poročilo in povezane pravne postopke belgijskih oblasti je treba nedvomno povedati, da celoten proces – predvsem sodni postopki – predstavljajo popoln politično motiviran sodni pregon bivšega vodje stranke Vlaams Belang, Franka Vanheckeja. Gospod Vanhecke je prejel ta sklep dva dni po tem, ko je odstopil z vodilnega položaja stranke.

Ker je do evropskih volitev ostalo le še šest mesecev, je popolnoma jasno, da je namen očrnuti ime kandidata stranke Vlaams Belang v politične namene. V skladu z belgijsko ustavo bi prav tako bilo treba pravno gledano sodno preganjati avtorja članka, saj je njegova identiteta poznana, ne pa založnika. Zato močno poudarjam, da na politično motiviran kazenski pregon ne smemo gledati kot na razlog za odvzem poslanske imunitete Franku Vanheckeju, ta lov na čarovnice s strani belgijskih pravosodnih organov pa je treba najostreje obsoditi. Do podobne situacije je prišlo leta 2003, ko so bili kazenski postopki sproženi proti Danielu Cohn-Benditu iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, čeprav je takrat odbor to zavrnil, saj je obstajal sum politične motiviranosti. Prav to velja tudi v tem primeru, če ni celo še očitneje in zaradi tega sem dolžen glasovati proti predlogu.

Frank Vanhecke (NI), v pisni obliki. – (NL) Vse moje iluzije so se razblinile in povedati moram, da se Evropski parlament spreminja v sramotnega sokrivca pri političnem linču, ki so ga sprožila belgijska sodišča. V Odboru za pravne zadeve mi je bilo, v navzočnosti 7 od 28 članov, danih 20 minut za govor v zvezi z dokumentom, ki je dolg več sto strani. Na plenarnem zasedanju mi – v nasprotju s členom 7 našega Poslovnika – ni bila dana možnost, da bi se zagovarjal.

Če bi se to zgodilo v Rusiji, bi se že pripravljali na bitko. Sam še vedno stojim z dvignjeno glavo in se zavzemam za svobodno izražanje mnenja v Flandriji in v Evropi, ne samo v zvezi z vprašanji priseljencev in nevarnostjo, ki jo predstavlja Islam.

- Poročevalec: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Marco Cappato (ALDE), v pisni obliki. – (IT) Predstavniki radikalne stranke, skupaj z Marcom Pannello, glasujemo proti poročilu gospoda Lehneja o imuniteti gospoda D'Alema, saj vsebuje nelogične zaključke, ki lahko temeljijo le na samoobrambi – ali na refleksnem odzivu – dela italijanske in evropske politične elite.

Poročilo navaja, da je zahteva za odobritev glede nadaljevanja neutemeljena, saj prestreženo gradivo že zadostuje za pripravo obtožb proti tistim, ki so v postopku preiskave. Če bi bila zahteva urada javnega tožilstva dejansko namenjena obtožnici gospoda D'Aleme, potem bi bila zahteva neutemeljena, saj Parlamentu ni treba sprejemati svojih odločitev v skladu z Italijanskim zakonom.

Če je prestreženo gradivo res tako neuporabno, zahteva pa neutemeljena in preprosto nepotrebna, zakaj se je potem moral Evropski parlament odločiti, da „ne bo odobril uporabe zadevnih telefonskih prisluškovanj in odvzel imunitete Massimu D'Alema“, kot je predlagano v poročilu? Zakaj ne bi upoštevali odločitev italijanskega parlamenta, ki je v okviru te preiskave odobril nadaljevanje postopka proti gospodu Fassinu?

Izrekamo priznanje skupini ALDE, ker se je odločila, da se bo vzdržala glasovanja in se ne bo pridružila socialni enotnosti skupine Evropske ljudske stranke in skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu glede te dvomljive odločitve.

- Poročevalka: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) V zadnjih letih so se na trgu pojavili številni novi finančni produkti. Zaradi vse večje zapletenosti teh produktov so potrošniki vse bolj nemočni in pogostokrat brez strokovne pomoči ne morejo ugotoviti, katera finančna ponudba najbolj ustreza njihovim potrebam. To ima za posledico številne napačne odločitve, predvsem tistih manj premožnih.

Na Poljskem se srečujemo s številnimi primeri goljufij ali primerov, ko potrošniki sprejmejo slabe finančne odločitve in se ne zavedajo posledic. V teh okoliščinah je finančno izobraževanje ključnega pomena in najboljši način za varstvo potrošnikov pred sprejemanjem napačnih finančnih odločitev.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Finančno izobraževanje je pomembna točka na agendi EU, predvsem v času finančne krize. Potrošniki potrebujejo osnovna znanja, ki bi jim pomagala pri odločitvah in pri popolnem razumevanju informacij in ponudb. Potrošniki se srečujejo z vse večjo ponudbo vse zapletenejših storitev in blaga. Istočasno pa se informacije in nasveti za potrošnike ne ujemajo s stopnjo zahtevnosti finančnih produktov. Zaradi tega je ranljivost potrošnikov v zvezi s finančnimi zadevami vse večja.

Če se bodo vrzeli v znanju in finančni usposobljenosti finančnih posrednikov in potrošnikov zmanjšale, se bo zmanjšalo tudi tveganje prekomernega zadolževanja, nezmožnosti plačevanja ali stečajev. Prav tako bo prišlo do povečanja konkurenčnosti med posojilodajalci in celovite učinkovitosti trga, saj lahko potrošniki z več znanja razumejo, kako se posamezne finančne ponudbe med sabo razlikujejo in izberejo tisto, ki najbolj ustreza njihovim potrebam. Trenutno znanje in usposobljenost ne zadostujeta, da bi lahko potrošniki ustrezno upravljali svoje finance.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za pošteno, nepristransko in pregledno finančno izobraževanje, kot tudi za dolžnost ponudnikov storitev na tem področju, da zagotovijo ustrezne, pravilne informacije. Informacije morajo biti jasno ločene od reklamnih nasvetov in oglaševanja. Upam, da bodo države članice še posebej pozorne na najbolj ogrožene skupine, kot so mladi ljudje, upokoјenci ali delavci ob koncu poklicne kariere.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Tako kot številna besedila tega Parlamenta, je tudi poročilo gospe Iotove primer dozdevno dobre ideje z zavajajočim naslovom. Ob nepazljivem branju bi lahko mislili, da je namenjeno varstvu potrošnikov s tem, ko jih informira o njihovih pravicah in jih izobražuje o finančnih storitvah; na kratko, o tem, kako jim zagotoviti, da bodo s svojimi bankami imeli odgovoren odnos z vsemi potrebnimi informacijami.

Dejansko pa je namenjeno spreminjanju ljudi, že iz otroštva (zdi se, da že od osnovne šole), v popolne majhne potrošnike finančnega sistema, ki željno pričakuje njihove prihranke, ki pa ni nič kaj prijazen, kadar pride do posojanja, namenjeno vsiljevanju vseh vrst finančnih produktov, ki jih izmišljeni začetniki imenujejo zapletene in ki so v večini primerov preprosto smešni, ter namenjeno, da bi jih na rahločuten način pripravilo do vodenja svojih računov in pripravilo na upokoјitev – vsekakor pri bankah – čeprav vplačujejo tudi v obvezne javne sheme.

V času ko je svetovni finančni sistem pokazal, kako pokvarjen je, ko banke godrnjaje odobravajo kredite podjetjem in posameznikom, kljub več sto milijardni javni pomoči, ko delavci ter mala in srednje velika podjetja plačujejo ceno nenehne finančne norije ter so se „pomembni igralci“ pretvarjajo, da uveljavljajo reforme s katerimi bi podaljšali življenje tega sistema, se lahko milo izrazimo le, da je to poročilo neprepričljivo.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) V času finančne krize je to poročilo dobilo nov pomen. To pa zaradi tega, ker je kriza hipotekarnih posojil pokazala na nevarnosti, do katerih lahko pride zaradi zagotavljanja neustreznih informacij posojilodajalcem. Prav tako je pokazala na nesposobnost potrošnikov, da bi razumeli finančne in gospodarske informacije ter vpliv, ki ga lahko imajo spremembe makroekonomskih kazalnikov na odplačevanje njihovih kreditov, ter s tem tudi na pomanjkanje njihove ozaveščenosti glede tveganja, povezanih z insolventnostjo in prezadolženostjo.

Poročilo opozarja na potrebo po izobraževanju potrošnikov ter dvigovanju njihove ozaveščenosti, kar bo pomagalo, da bodo lahko uporabili svojo znanje pri ocenjevanju finančnih produktov, ki so jim na voljo. Zato podpiram pobudo, ki poziva k razvoju programov finančnega izobraževanja, predvsem tistih, ki so pripravljeni ob upoštevanju potreb morebitnih uporabnikov, kjer se upošteva njihova starost, dohodek, izobrazba ter področje njihove zaposlitve ali interesov. Poleg tega morajo programi finančnega izobraževanja temeljiti na praktičnih in dejanskih razmerah, s katerimi se srečujemo v vsakodnevem življenju.

Upam, da bo to poročilo v pomoč finančnim ustanovam, kot tudi potrošnikom, da bodo razumeli potrebe po finančnem izobraževanju. Prepričana sem, da imajo lahko od tega oboji koristi, saj insolventnost in prezadolženost potrošnikov predstavlja težavo za posojilne ustanove, katerih stranke imajo težave pri odplačevanju kreditov.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Iotove o izobraževanju potrošnikov v zvezi s krediti in financami. Svet prehaja v obdobje velike finančne negotovosti in številni evropski državljani se bojijo za svoja delovna mesta, svoje prihranke, pokojnine in prihodnost. V takšnem obdobju je ozaveščenost potrošnikov o posojilih, dolgu in financah na splošno, vsekakor pomembnejša kot kadar koli poprej. To poročilo poziva k prilagajanju finančnega izobraževanja posebnim skupinam, tovrstne pobude na ravni EU pa je treba pozdraviti.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Glasovala sem za poročilo gospe Iotove o izobraževanju in ozaveščenosti potrošnikov v zvezi s posojili in financami. To je potrebno in dobrodošlo poročilo, ki je nastalo na pobudo odbora.

Kriza, ki je posledica hipotekarnih posojil (visoko tvegana stanovanjska posojila), je pokazala, da so bili posojilodajalci premalo informirani. To pomanjkanje informacij in razumevanje je pripeljalo do razmer, v katerih se premalo zavedajo tveganj insolventnosti in prezadolženosti. Prav tako je treba povedati, da se ozaveščenost potrošnikov in svetovanje nista tako hitro razvijala, kot zapleteni finančni produkti.

Ustrezna raven finančnega znanja bi v številnih primerih zmanjšala tveganje prezadolženosti in zamud pri odplačevanju. Prav tako bi potrošnikom to omogočilo boljše možnosti za primerjavo konkurenčnosti kreditojemalcev, kar bi pripomoglo k preživetju trga.

Predvsem podpiram predlog, ki izhaja iz poročila, o večjem vključevanju finančne izobrazbe v programe državnih šol in posedovanju vseh finančnih informacij mladim ljudem, ki jih na začetku svojih poklicnih karier, glede na nove izzive, potrebujejo, ko se odločajo, kako bodo porabili svoje prihodke.

Andreas Mølzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Potrebujemo pošteno obravnavo vlagateljev in posojilojemalcev z dolgimi obdobji omejitev in prenosom dokaznega bremena. Tveganja in stroški morajo biti jasni in primerljivi že od vsega začetka. V primeru banke Lehman Brothers so bile fizične osebe množično prevarane, na primer, s tem, ko so prejele informacije, da so tvegana delniška potrdila varna, malo pred tem, ko je banka propadla in ko so jim svetovali, naj ne prodajo teh delnic. Državlani se sedaj soočajo z valom vsiljenih pretvarjanj njihovih posojil v tujih valutah ali pa morajo doplačevati povečane stroške refinanciranja bank, kar je v nasprotju z javno politiko.

V teh razmerah govoriti našim državljanom, da so neumni in pozivati k splošni lekciji v „finančnem izobraževanju“ je res hud udarec, predvsem zaradi tega, ker tudi samooklicani finančni gurui niso spregledali številnih plasti špekulacij. S pozivanjem k večji učinkovitosti trga, namesto k večji konkurenčnosti med posojilodajalci, to poročilo še naprej služi kot glasnik o mitu trga, ki se sam uravnava. Niti približno ne morem povedati, kako močno nasprotujem temu poročilu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (RO) Glasoval sem za poročilo, ki ga je pripravila gospa Iotova, saj spodbuja države članice, da razvijejo izobraževalne programe za upokojence, ki jim grozi finančna izključenost, kot tudi za mlade ljudi, ki so šele začeli s svojo poklicno kariero in se soočajo z izzivi, kako najustrezneje uporabiti svoje nove prihodke.

Potrošniki, ki nimajo nobenega finančnega znanja, imajo težave z izbiro produktov in storitev, ki najbolj ustrezajo njihovim potrebam. Težko ocenijo nasvet, ki so ga deležni in so lahko zaradi tega zavedeni, postanejo žrtve nepoštenih prodajnih praks.

Pozdravljam pobude Komisarja na področju finančnega izobraževanja strank, predvsem nedavno ustanovitev strokovne skupine o finančnem izobraževanju. Vseeno pa menim, da mora imeti strokovna skupina o finančnem izobraževanju jasne odgovornosti in pristojnosti.

Spletna stran, ki jo je Komisija že vzpostavila za izobraževanje potrošnikov (<http://www.dolceta.eu>), se je izkazala za uporabno. Upam, da se bo razvoj in posodabljanje tega spletnega orodja nadaljevalo v vseh uradnih jezikih.

Luís Queiró (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (PT) Eden izmed najpomembnejših dejavnikov v finančni krizi je bila izjemno enostavna pridobitev sredstev ali prekomerna tolerantnost do dolga. Zaključki, do katerih moramo priti na podlagi tega, so, da bi bilo koristno bankam naložiti obveznost, v skladu s katero bi morale zagotoviti, da so tisti, katerim dajo posojilo, sposobni in bodo zelo verjetno lahko odplačali dolg, glede na dejstva, ki izhajajo iz krize in njenih vzrokov. Istočasno pa pomanjkanje ozaveščenosti med potrošniki glede tveganj, ki so povezana s posojili – če začnemo z vprašanjem sprememb referenčnih mer – kaže na to, da je lahko in treba izvesti vsakršen ukrep, ki je namenjen potrošnikom. Jasno je, da bo pritisk gospodarskega modela, ki temelji na največji potrošnji, zelo težko odpraviti s tovrstnimi kampanjami, vendar pa so prizadevanja za povečanje ozaveščenosti potrebna in po našem mnenju uporabna.

Kakor koli že, to poročilo bi moralo prispevati k večji preglednosti in vzpostavitvi jasnejših pravil glede pogojev za storitve, ki jih ponujajo posojilodajalci. V zvezi z izobraževanjem na področju posojil ali vseh drugih vrst potrošnje, je najpomembnejši element izobraževanje na splošno, kar ljudem daje orodje, s katerim lahko sprejemajo vsakodnevne odločitve.

- Poročevalka: Anna Hedh (A6-0392/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), *v pisni obliki*. – (LT) Zaupanje evropskih potrošnikov je ključnega pomena za učinkovito delovanje in rast notranjega trga. Skupni trg sestavlja skoraj 500 milijonov potrošnikov ter najrazličnejše blago in storitve.

Komisija že vse od leta 1997 uporablja točkovno tabelo potrošniških trgov, s katero spremlja in opozarja na načine, na katere države članice izvajajo pravne akter notranjega trga. Točkovna tabela potrošniških trgov omogoča prepoznavanje problematičnih področij, tako da je lahko vsestransko in prožno sredstvo za poročanje o pomanjkljivostih, na katere morajo biti pozorni družba, udeleženci na trgu in ustanove. Kljub temu točkovna tabela potrošniških trgov ni bila nikoli namenjena poročanju potrošnikom o notranjih trgih in zelo pomembno je, da to popravimo. Zagotoviti moramo, da trg deluje čim bolj učinkovito in da so potrošnikom ponujene storitve, katerih cene in kakovost ustreza njihovim pričakovanjem. V zvezi s tem ni potrebno sprejeti več ali strožjih pravnih aktov. Včasih je lahko učinkovitejša in primernejša metoda zagotavljanje informacij, izobraževanje ali samoregulacija.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (PL) Enotni trg ni namenjen le podjetjem, ki jim je, zahvaljujoč uspešni odpravi ovir, celoten evropski trg praktično na dosegu roke. Vzpostavljen je bil tudi ob upoštevanju potrošnikov, da bi jim tako omogočil enake standarde v vseh državah članicah.

Točkovna tabela potrošniških trgov predstavlja orodje za spremljanje, analiziranje in prepoznavanje problemov na enotnem trgu iz potrošniškega vidika. Uporablja kazalnike, ki zajemajo pritožbe, ravni cen, zadovoljstvo in zamenjavo. Kljub dejstvu, da se zdijo nekateri rezultati, prikazani na točkovni tabeli, vprašljivi – na primer cene, saj, čeprav jih je mogoče enostavno posredovati in primerjati, na končno ceno vplivajo številne spremenljivke, ki se ne odražajo vedno na točkovni tabeli – kazalniki nedvomno predstavljajo izjemno uporabno in primerno metodo ocenjevanja rezultatov za potrošnike na enotnem trgu.

Prav tako želim izpostaviti, da gre za prvo različico točkovne tabele potrošniških trgov. Zato lahko pričakujemo nove različice, ki bodo podajale odgovore na naša vprašanja. Pomembno je, da je točkovna tabela napisana v razumljivem jeziku in enostavno razumljiva najrazličnejšim uporabnikom, saj so njeni rezultati nedvomno zanimiv vir informacij o rezultatih za potrošnike na enotnem trgu.

- Poročevalka: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati v Evropskem parlamentu smo glasovali za poročilo o predlogu direktive Sveta, ki se nanaša na splošen režim za trošarino in želimo še posebej poudariti pomembnost sprejetja spremembe 48 o okvirnih količinah za uvoz alkohola in tobaka. Znižanje (50 % nižje, kot predhodno navedene okvirne količine) je korak v pravi smeri k odgovornejši politiki, ki resno obravnava javno zdravje. Vendar pa bi radi izpostavili, da na to gledamo, kot na prvi korak k ambicioznejši politiki na tem področju. Prav tako smo veseli, da sta bili zavrjeni sprememba 60 in sprememba 68. Zaradi tega bo trošarina še vedno pobrana v ciljni državi.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista se je odločila, da bo glasovala za poročilo, saj menimo, da predstavlja napredek pri zagotavljanju možnosti za združenje zahtev v prizadevanjih na nacionalni ravni v zvezi z zdravstveno politiko s prostim notranjim trgom. Vendar smo se odločili, da bomo glasovali proti nekaterim predlogom, ki imajo močan federalističen prizvok.

Junjska lista meni, da je zelo pomembno, na primer, da je švedsko alkoholno politiko mogoče uresničevati v skladu z vrednotami in odločitvami švedskega parlamenta. To zahteva plačevanje trošarin v državi prejemnici na primer za prodajo alkohola na daljavo. To se ne bi zgodilo, če bi bile spremembe izglasovane. Prav nasprotno, to bi med drugim pomenilo, da bi bile določbe, ki se nanašajo na blago, pridobljeno s strani fizičnih oseb, razširjene in bi se nanašale tudi na prodajalca na daljavo, pri čemer se trošarina plačuje v državi članici, v kateri je bilo blago pridobljeno. Ker se stroški, ki so posledica problemov v nacionalnem javnem zdravju, kot so bolezni, povezane s tobakom in alkoholom, v veliki meri financirajo z nacionalnim pobiranjem davkov, bi predlog, ki se nanaša na prepoved trošarin v zvezi s prodajo na daljavo, oviral možnosti javnega sektorja pri učinkovitem reševanju problemov javnega zdravstva.

Obstaja tudi problem z vidika konkurence, saj lahko prodajalci na daljavo ponudijo enak proizvod, kot nacionalni akterji, vendar po znatno nižji ceni, preprosto zaradi tega, ker se trošarina ne plačuje v isti državi. Junjska lista podpira konkurenčnost, vendar pri tem menimo, da morajo akterji konkurirati pod enakimi pogoji.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to direktivo, ki bo zmanjšala število prevar in tihotapljenje blaga, ki zmanjšujejo javne prihodke. Ta posodobljena in poenostavljena direktiva bo zmanjšala obveznosti za dobavitelje, ter jim omogočala učinkovitejši boj proti trošarinskim prevaram.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Naši davčni sistemi so zelo zapleteni in so v določenem obsegu res razumljivi le strokovnjakom. Zaradi tega je treba pozdraviti vsak poskus izboljšanja formalnosti in splošnih pogojev ter boja proti davčnim goljufijam, če je pri tem ohranjena suverenost obdavčevanja držav članic in se ne skuša prikrito usklajevati davčnih stopenj.

Prav tako je pomembno, da imamo jasna pravila o brezcarinskih prodajalnah, kar je pomembno tudi za potnike. Zdi se, da je namen tega projekta takšen, zato sem glasoval za poročilo gospe Lulling.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Lulling o splošnem režimu za trošarino. Določbe, ki so vključene v predlog Komisije, vsekakor niso dovolj, da bi bilo mogoče fizičnim osebam in podjetjem v EU zagotoviti svobodo pri čezmejnih nakupih in prodaji blaga, ne da bi se pri tem soočili z nepotrebni davčnimi ovirami.

Čeprav predlog Komisije vsebuje nekatere izboljšave in spremembe, kot je člen 37 (davčne oznake, ki jih lahko države članice uveljavljajo, ne smejo pomeniti dvojnega obdavčevanja), je treba razširiti določbe, ki urejajo nakupe fizičnih oseb pri prodaji na daljavo, da bi bil tako vzpostavljen pravi notranji trg trošarinskega blaga, ki ga kupijo fizične osebe za osebno uporabo.

Lars Wohlin (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Pozdravljam dejstvo, da je Evropski parlament končno spremenil svoje mnenje in sprejel restriktivnejše stališče v zvezi z alkoholom. Izid današnjega glasovanja o poročilu gospe Lulling o splošnem režimu za trošarino bo imel za posledico 50 % znižanje okvirnih količin za uvoz alkohola in tobaka. Prav tako bodo omejene možnosti za brezcarinske nakupe v pristaniščih in na letališčih. Druga posledica tega poročila je, da ne bo z ničemer mogoče preprečiti, da na primer ne bi bila zaračunana švedska trošarina na blago, naročeno iz druge države EU preko interneta. V zvezi s to zadevo ima Evropski parlament le vlogo svetovalca, vendar pa današnji izid vseeno predstavlja pomemben mejnik.

- Poročevalec: Niels Busk (A6-0391/2008)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – V EU pojemo premalo sadja in zelenjave glede na SZO, ki priporoča, da zaužijemo vsaj 400 gramov dnevno. Med otroci vlada epidemija debelosti. Ta je še posebej resna na Malti.

Povečano uživanje sadja in zelenjave zmanjšuje tveganje za nastanek številnih bolezni in preprečuje prekomerno telesno težo.

Leta 2007 je organizacija trga sadja in zelenjave doživela temeljno reformo za večjo tržno usmerjenost. Sadje in zelenjava sta sedaj v celoti vključena v sistem enotnih plačil.

Prekomerna telesna teža predstavlja večje tveganje za nastanek bolezni srca in ožilja ter sladkorne bolezni, visok krvni tlak in nekatere oblike raka. Naš cilj za ljudi, stare več kot 11 let, bi moral biti dnevna zaužita količina 600 gramov.

Komisija predlaga dodelitev 90 milijonov EUR iz proračuna Skupnosti. To zadostuje za en kos sadja, en dan v tednu za obdobje 30 tednov letno, ter zajema otroke stare od 6 do 10 let.

Da bi dosegli vse pozitivne učinke uvajanja sistema razdeljevanja sadja v šolah, je treba povečati sredstva. Sistem razdeljevanja sadja v šolah mora vključevati obroke sadja na učenca vsak dan, prav tako pa ne sme biti namenjen le šolskim otrokom, starim od 6 do 10 let.

Richard Corbett (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam sprejetje poročila o sistemu razdeljevanja svežega sadja v šolah. Ta predlog bo zares pripomogel k boljšemu zdravju več milijonov otrok po vsej Evropi.

Financiranje brezplačnega sadja za šoloobvezne otroke iz proračuna skupne kmetijske politike bo pomenilo oprijemljive koristi SKP za navadne evropske državljane. Zaradi sofinanciranja sistema s strani EU in držav članic bo mogoče razširiti obstoječe sisteme brezplačnega razdeljevanja sadja v Angliji ter vzpostaviti podobne sisteme na Škotskem, Severnem Irskem in v Walesu.

Čeprav bi bil proračun, večji od 90 milijonov EUR, ki ga predvideva Komisija, dobrodošel – kot je Parlament izpostavil v svojem poročilu z zahtevo po povečanju proračuna na 500 milijonov EUR –, bo vzpostavitev tega sistema omogočila otrokom reden dostop do brezplačnega sadja in njegovih pozitivnih učinkov na zdravje, kot so manjše možnost za pojav debelosti, sladkorne bolezni in drugih resnih bolezni kasneje v življenju. Sistem bo poleg zagotavljanja takojšnjih pozitivnih učinkov za otroke, istočasno pomagal pri oblikovanju pogleda mladih ljudi na prehranjevanje, razvijanju bolj zdrave Evrope in zmanjševanju stroškov državnih sistemov zdravstvenega varstva.

Hanne Dahl (IND/DEM), v pisni obliki. – (DA) Junijsko gibanje je glasovalo za poročilo kot celoto kljub dejstvu, da načeloma nasprotujemo kmetijski pomoči. Mislimo, da je zagotavljanje bolj zdravih prehranjevalnih navad otrok pomembno. Vendar pa nasprotujemo zahtevi, da mora biti to sadje s poreklom Skupnosti, saj to pomeni posredno subvencijo evropskim kmetovalcem. Prav tako želimo, da je sadje, ki ga bodo prejeli otroci, ekološko pridelano.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za boljše financiranje tega sistema, kot tudi za jasnejšo opredelitev proizvodov, ki jih je mogoče vključiti v ta sistem. Statistike kažejo, da je v EU približno 22 milijonov otrok s prekomerno telesno težo in več kot 5 milijonov debelih otrok, predvsem zaradi prekomernega uživanja izdelkov z visoko vsebnostjo maščob, sladkorja in soli. Glede na to je več kot nujno, da EU in države članice začnejo sodelovati pri oblikovanju zdravih prehranjevalnih navad, predvsem z zagotavljanjem najrazličnejšega sezonskega sadja. Prav tako sem glasoval za povečane proračuna, ki je namenjen temu sistemu, in sicer z 90 milijonov EUR na 500 milijonov EUR, saj prvotni znesek, namenjen temu sistemu, omogoča zagotavljanje le enega obroka sadja vsakemu otroku, staremu od 6 do 10 let v obdobju 30 tednov.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Čeprav verjamem, da so za zdravje svojih otrok odgovorni predvsem njihovi starši in da mora biti sistem razdeljevanja sadja v šolah dovolj prožen, da bo mogoče upoštevati lokalne, regionalne in nacionalne razmere, pozdravljam to poročilo.

Med otroci obstaja epidemija debelosti in glede po ocenah je v EU 22 milijonov otrok s prekomerno telesno težo, od tega jih je 5,1 milijona močno predebelih. Otroci v EU ne jedo dovolj zdrave hrane in zagotoviti je treba bolj zdrave možnosti. Upam, da bo ta predlog nekoliko pripomogel k zmanjševanju debelosti pri otrocih.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Nobenega dvoma ni, da se otroci bolje počutijo, če jedo sadje. Jabolka, banane in pomaranče nas varujejo pred debelostjo in pripomorejo k boljšemu zdravju. Zaradi tega je na nek način razumljivo, da je danes toliko ljudi glasovalo za predlog v Evropskem parlamentu glede subvencioniranja sadja za šoloobvezne otroke v EU.

Težava je le v tem, da odgovornost za uživanje sadja ni na ravni EU. Za dobre prehranjevalne navade otrok so v prvi vrsti odgovorni njihovi starši. Na drugem mestu so za to odgovorne občine, na tretjem mestu pa država. Kot federalistka si želim, da bi se odločitve sprejemale čim bližje državljanom. To je nekaj, kar želi tudi EU. V skladu s členom 5 Pogodbe 5 morajo biti odločitve, ki bi jih bilo primerneje sprejeti na nižji ravni, tam tudi sprejete. Zaradi tega sem glasovala proti predlogu Parlamenta glede povečanja proračuna za sadje z 90 milijonov EUR na 500 milijonov EUR.

V EU si moramo prizadevati za zmanjšanje emisij, povečanje mobilnosti in sodelovanje v boju proti kriminalu. Več sadja, boljša telesna vadba in manj sladkarij so vprašanja, s katerimi se lahko bolje ukvarjajo šole, starši in lokalni politiki.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Buska o predlogu za vzpostavitev sistema razdeljevanja sadja v šolah, saj menim, da je podpora Skupnosti pri brezplačnem razdeljevanju teh proizvodov otrokom ključnega pomena za spodbujanje zdravih prehranjevalnih navad v Evropski uniji, s tem pa tudi za izboljšanje zdravstvenega stanja Evropejcev.

Vse bolj pogosta debelost in prekomerna telesna teža evropskega prebivalstva, predvsem v otroštvu, je posledica slabih prehranjevalnih navad in sedečega življenjskega sloga. Zaradi tega moramo nujno pripraviti učinkovite ukrepe, s katerimi bi se lahko zoperstavili tej epidemiji, nenazadnje tudi s spodbujanjem zdravih prehranjevalnih navad v zgodnjem življenjskem obdobju. V sodelovanju z družinami in šolami lahko ima temeljno vlogo pri zagotavljanju, da se otroci zdravo prehranjujejo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Podpiramo to poročilo, za katerega smo prispevali številne predloge. Kljub nasprotovanju Evropske komisije, poročilo zagovarja brezplačno in vsakodnevno razdeljevanje svežega sadja v šolah, da bi se tako izboljšala kakovost zdravja in življenja otrok, predvsem otrok, ki prihajajo iz bolj prikrajšanih okolij.

V naši podpori temu sistemu upoštevamo potrebo po spodbujanju mladih ljudi, da bi uživali sadje in zelenjavo, kar bo imelo zelo pozitiven vpliv na javno zdravje in v boju proti revščini otrok. Da pa bi lahko bil ta sistem učinkovit, mora biti razširjen na več otrok, kar pomeni, da mora v prihodnosti biti razširjen tudi na druge starostne skupine in prikrajšana področja družbe. V tem sistemu mora Skupnost upoštevati nekatere prednosti, povedano drugače, prednost mora biti zagotovljena nacionalni in lokalni proizvodnji, pa tudi financirati ga mora Skupnost, da bi bilo mogoče zagotoviti večjo socialno kohezijo.

Ta sistem lahko služi kot primer politike, ki zagotavlja pravo solidarnost med državami. Upamo, da vse to ne bo končalo, kot le še ena propagandna kampanja in da bo v Svetu mogoče doseči sporazum, ter tako zagotoviti sredstva za učinkovito izvajanje tega sistema v vseh državah.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Podpiram predlog Odbora za kmetijstvo glede sistema razdeljevanja sadja v šolah, vendar pa skupaj s kolegi poslanci iz britanske laburistične stranke želimo ohraniti element nacionalnega sofinanciranja, ter tako zagotoviti povečan obseg. Prav tako podpiram pozive k ekološko pridelanim, lokalnim in regionalnim proizvodom, vendar to ne more v celoti nadomestiti potrebe po raznolikosti in razmerju med ceno in kakovostjo. Na severozahodu Anglije, bi pozdravil zamenjavo naših odličnih vrst jabolk in hrušk za banane s Cipra ali Kanarskih otokov.

Neena Gill (PSE), v pisni obliki. – Zelo sem vesela, da se o zdravju naših otrok govori na evropski ravni.

Debelost med otroci predstavlja vse večji problem v Evropi, še bolj pa v Združenem kraljestvu, kjer je debelih skoraj 25 % prebivalstva, 10 % otrok pa ima prekomerno telesno težo. To vprašanje predstavlja resen problem za številne volivce iz mojega volilnega območja in pozdravljam pobudo, namenjeno reševanju tega vprašanja.

Obravnava prehranjevalnih navad v otroštvu je ključnega pomena za preprečevanje debelosti kasneje v življenju, uživanje sadja in zelenjave pa dokazano zmanjšuje obseg debelosti in bolezni srca in ožilja.

V Združenem kraljestvu privlačnost pripravljene hrane vodi v razvoj slabih prehranjevalnih navad, kar naše zdravstveno varstvo letno stane 6 milijard GBP. Jasno je, da je zagotavljanje podpore tej pobudi prav tako gospodarsko smiselno.

Zaradi tega sem glasovala za to poročilo in upam, da bodo države članice učinkovito porabile sredstva za boj proti temu, kar postaja resen problem za naše otroke.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Že tako slaba ideja Komisije je postala še slabša zaradi sprememb, ki jih je predložil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta, predvsem ker odbor želi povečati določen znesek iz 90 milijonov EUR na 500 milijonov EUR na račun davkoplačevalcev. Odbor poudarja, da se to nanaša le na sadje s poreklom iz Skupnosti. Sadje z drugim poreklom je popolnoma nepomembno.

Predlog odbora, ki na način „velikega brata“ navaja, da je treba zagotoviti razdeljevanje sezonskega sadja, ob tem pa je treba prednost dajati raznolikemu sadju, da bi „otrokom omogočili, da odkrijejo različne okuse“ je popolnoma smešen.

Še enkrat, Evropski parlament se vmešava v izobraževalno politiko. Države članice naj bi „sprejele te ukrepe in jih vzgojno vključile v učne programe za zdravje in prehranjevanje v šolah“.

Večina v tem Evropskem parlamentu ima izkrivljen pogled na skupno kmetijsko politiko. Glede na poslance EP imajo davkoplačevalci denarja v izobilju, da ga lahko mečejo v kmetijsko politiko in razvoj podeželja. Še dobro, da Evropski parlament na teh področjih nima moči soddločanja – in tako naj tudi ostane.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Zelo vesela sem, da smo danes sprejeli sistem razdeljevanja sadja v šolah. V mnenju glede zdravstvenih vprašanj, ki so povezana s prehranjevanjem, prekomerno telesno težo in debelostjo, ki ga je sprejel Odbor za notranji trg in zaščito potrošnikov, sem zapisala, da je še posebno pozornost treba nameniti problemu debelosti med otroci in mladostniki, saj prekomerno telesno težo povezujemo s povečanim tveganjem za nastanek bolezni srca in ožilja ter sladkorne bolezni, visok krvni tlak in nekaterih oblik tumorjev.

Namen sistema razdeljevanja hrane v šolah je spodbujati dobre prehranjevalne navade, ki vključujejo sadje in zelenjavo ter izobraževati šoloobvezne otroke o zdravi prehrani. Prehranjevalne navade se izoblikujejo v otroštvu in dokazano je bilo, da ljudje, ki so se v otroštvu naučili jesti veliko sadja in zelenjave, to počnejo tudi, ko odrastejo.

Razdeljevanje sadja šoloobveznim otrokom zagotovo prispeva k povečanemu uživanju sadja in zelenjave med zelo mladimi, zato bo učinek sistema razdeljevanja sadja v šolah pri preprečevanju širjenja debelosti pri evropskih otrocih in mladostnikih zagotovo zelo pomemben. Poleg tega bo učinek večji, če uživanje sadja v šolah ne bo zgolj simbolično. Zato z zadovoljstvom opažam, da je bilo z glasovanjem potrjeno znatno (štirikratno) povečanje proračuna, namenjenega sistemu.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Buska in v celoti podpiram to pobudo za zagotavljanje sadja evropskim šoloobveznim otrokom. Moja dežela Škotska ima ene izmed najslabših zdravstvenih evidenc v Evropi in vlada aktivno izvaja številne politike, ki so namenjene izboljšanju zdravja otrok, v upanju, da se bo s tem izboljšalo tudi njihovo dobro počutje kasneje v življenju. Pobuda EU bo dopolnila delo škotske vlade in je zato dobrodošla.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Po mojem mnenju sistem razdeljevanja sadja v šolah nima le simbolnega pomena – „Evropska unija otrokom nekaj daje“ – gre za pobudo, ki spodbuja dobre prehranjevalne navade. Zdi se mi, da bi morali v sistem vključiti tudi srednješolske otroke. Želim poudariti, da bi na ta način pomagali revnejšim družinam, ki večkrat niso zmožne zagotoviti sadja svojim otrokom. Seveda zagotavlja dodatno možnost tudi kmetovalcem in sadjarjem. V moji državi je sadje in zelenjava, predvsem pa jabolka, relativno enostavno razdeljevati. Vendar pa ne smemo pozabiti, da mora biti sadje dobre kakovosti, čisto in sveže. Prav tako moramo na izvajanje tega sistema pripraviti tudi naše šole. Realno gledano, ga ni mogoče začeti izvajati prej, kot v šolskem letu 2009/2010.

Stroški v zvezi s tem niso astronomski: v predlogu Komisije so ocenjeni na 90 milijonov EUR in bi verjetno lahko bili višji. To drži, vendar pa se moramo istočasno zavedati tudi visokih stroškov zdravljenja bolezni, ki so povezane s prekomerno telesno težo in debelostjo. Naj ta sistem ne postane le kratkotrajna pobuda, ki bo namenjena le promociji. Vključimo vanj tudi nacionalne, regionalne in lokalne organe, ki so odgovorni za izobraževanje. Prav tako ohranimo razumno prožnost v zvezi s podrobnostmi izbire sadja ali zelenjave, pri tem pa ne pozabimo, da je sistem namenjen spodbujanju zdravja otrok na najboljši možen način.

Tunne Kelam (PPE-DE), v pisni obliki. – Čeprav sem se odločil, da bom glasoval proti poročilu Nielsa Buska, izražam svojo popolno podporo in naklonjenost obravnavani temi - zagotoviti več sadja šoloobveznim otrokom v Evropi. Povečan obseg debelosti pri mladih ljudeh je pereč problem.

Vendar pa v prvi vrsti podpiram načelo subsidiarnosti. Popolnoma sem prepričan, da bi morali državam članicam in njihovim vladam zaupati, da bodo dobro poskrbele za svoje mlade generacije. Ni stvar EU, da ureja konkretne probleme, kot je ta problem. Zadevna pobuda nedvomno temelji na dobrih namenih. Vendar pa se z reševanjem takšnih problemov z vseevropskimi uredbami zanemarljivo vloga in odgovornost glavnih akterjev v tem vprašanju: staršev, šol, lokalnih vlad in nacionalnih vlad. Prepričan sem, da vsi delijo enake skrbi in so enako motivirani za obravnavo potrebe po povečanju uživanja sadja v šolah.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram ta sistem, ki zagotavlja financiranje brezplačnega sadja in zelenjave za šoloobvezne otroke. To lahko ima le pozitivne rezultate, pomaga pri zmanjševanju debelosti otrok, s tem ko se približamo priporočilom „pet na dan“ in prav zaradi tega sem glasoval za to poročilo.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) V pojasnilu glasovanja o proračunu 2009 z dne 23. oktobra 2008 sem vas opozoril na vrednost vključevanja EU v zagotavljanje sadja šoloobveznim otrokom. Sistem razdeljevanja sadja v šolah lahko pomaga pri preprečevanju, da bi otroci postali še debelejši in nezdravi. Postavlja se vprašanje, zakaj bi morala za to skrbeti EU in ne občine, ki skrbijo za izobraževanje. Trenutno države članice iz skladov EU prejema sredstva, pri tem pa morajo tudi same prispevati dodaten znesek, občine pa so odgovorne za izvajanje sistema. Takšen način dela povzroča veliko nepotrebne administracije in zamudne birokracije.

Med nedavno razpravo o proračunu je bil znesek podvojen na 182 milijonov EUR, zahvaljujoč poročilu gospoda Buska, pa bo vsota v prihodnje povečana na 500 milijonov EUR. Nizozemska kmetijska ministrica, ki podpira trenutni sistem, je za tisk povedala, da po njenem mnenju to ogromno povečanje ne bo imelo nobenih koristi in da mu bo nasprotovala. Ker o tem ne odloča Parlament, ampak Svet, lahko pričakujemo, da to povečanje ne bo uresničeno. V tem času pa sadje v šolah v očeh javnosti predstavlja prednostne naloge EU, ki so popolnoma zgrešene.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospoda Buska, ki temelji na ugotovitvah zdravstvenih organizacijah v zvezi z boleznimi, ki lahko doletijo sodobnega človeka, številne od teh pa je mogoče pripisati ravno slabi prehrani. Uživanje sadja, ki vsebuje vitamine, lahko pomaga pri preprečevanju in/ali zdravljenju teh bolezni.

Svoje otroke moramo naučiti, kako in kaj naj jedo. Prav zaradi tega verjamem, da bi lahko vključili tudi izobraževanje o prehrani, kar je še toliko pomembnejše, saj Svetovna zdravstvena organizacija priporoča, da bi morali otroci do starosti 11 let, zaužiti vsaj 400 gramov sadja in zelenjave dnevno. Na drugi strani pa lahko opazimo močno povečanje števila otrok, ki „uživajo“ nezdravo, čudno in neprimerno hrano, krivda za to pa ne leži le na šoli ali družini, ampak na vseh nas, celotni družbi. Tovrstne prehranjevalne navade je treba nemudoma prekiniti.

Tudi šola je odgovorna za oblikovanje navad, kar bi nam moralo omogočiti, da ponovno začnemo z uživanjem sadja. Zaradi tega v celoti podpiram razdeljevanje in uživanje sadja v šolah. Ta sistem mora biti na seznamu glavnih prednostnih nalog z vidika dejavnikov sprejemanja odločitev, da ga bo mogoče čim prej začeti izvajati.

Neil Parish (PPE-DE), v pisni obliki. – Konzervativni poslanci EP smo se vzdržali glasovanja o poročilo gospoda Buska o uvedbi sistema razdeljevanja sadja v šolah na ravni EU. Čeprav z veseljem pričakujemo spodbujanje zdravih prehranjevalnih navad med mladimi v Združenem kraljestvu in EU, imamo zadržke glede dodeljevanja proračunskih sredstev, predlaganega v tem poročilu, ki znatno presega 90 milijonov EUR, ki jih je predlagala Komisija. Glede na izid glasovanja bo Parlament pozval k dodeljevanju proračunskih sredstev vsaj v višini 360 milijonov EUR ali celo 500 milijonov EUR. Menimo, da je veliko bolj smiselno začeti z izvajanjem sistema z manjšim obsegom financiranja in naknadno preučiti proračunske potrebe ob upoštevanju pridobljenih izkušenj – kot je navedeno v oceni učinka Komisije.

Zita Plešinská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Trg sadja in zelenjave v EU trenutno ureja povpraševanje. Izvajanje sistema razdeljevanja sadja v šolah bo povečalo porabo sadja in zelenjave v EU, hkrati pa se bo povečalo tudi povpraševanje, kar ne bo pripomoglo le k boljšemu javnemu zdravju, ampak bo v pomoč tudi pridelovalcem zelenjave in sadja.

Povečano uživanje sadja in zelenjave zmanjšuje tveganje za nastanek številnih bolezni in preprečuje prekomerno telesno težo in debelost pri otrocih. Zdravstveni vidik je najpomembnejši razlog zakaj se s sistemom razdeljevanja sadja v šolah spodbuja uživanje sadja. Ker se prehranjevalne navade oblikujejo že v zelo zgodnem obdobju otroštva, po mojem mnenju ni dovolj, da začnemo sistem izvajati v šolah, ampak bi ga morali že v predšolskih ustanovah.

Vendar pa bo mogoče z 90 milijoni EUR, ki bodo v skladu s predlogom Komisije dodeljeni iz proračuna Skupnosti, zagotoviti le en kos sadja tedensko, kar ne zadostuje za spreminjanje prehranjevalnih navad ali vplivanje na javno zdravje.

Menim, da bi realen proračun za ta sistem znašal 500 milijonov EUR, kot je predlagal EP. Takšen znesek bi zadostoval za obrok sadja na učenca vsak dan, istočasno pa bi bilo mogoče v sistem poleg šoloobveznih otrok, starih od 6 do 10 let, vključiti tudi mlajše otroke v predšolskih ustanovah.

Trdno verjamem, da bo denar, porabljen za sistem razdeljevanja sadja v šolah, ki je namenjen večji porabi sadja v šolah po vsej EU, pomenil manjše stroške zdravstvene oskrbe za države članice, zato sem glasovala za poročilo gospoda Nielsa Buska.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Cilji sistema, predlaganega v tem poročilu, so jasni. Spodbujanje (in v nekaterih primerih zagotavljanje) uživanja sezonskega sadja pri najmlajših v družbi ima različne cilje, tako takojšnje, s spodbujanjem različne prehrane, kot tudi v prihodnosti, z vidika razvoja zdravih prehranjevalnih navad. Vendar pa moramo izpostaviti dve stvari.

Povečevanje jamstvenih mehanizmov, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti, da je ponujeno sadje proizvedeno v Evropi, zbujajo občutek, da motivi za tem celotnim ukrepom niso le prehrana mladih ljudi, ampak predvsem spodbujanje evropskega kmetijstva. Čeprav je korelacija med tem vprašanjem in skupno kmetijsko politiko jasna, kot je bilo že omenjeno, je vprašljiva potreba po reševanju tega vprašanja na ravni Skupnosti. Očitno je, da bi morala biti izbira med razdeljevanjem jabolč ali hrušk Rocha, prepuščena državam članicam. Vendar dvomimo, ali je treba v zvezi s tem vzpostaviti sistem Skupnosti.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) 1. februarja 2007, ko je bil sprejeto moje poročilo o spodbujanju zdrave prehrane in telesne dejavnosti v EU, je Evropski parlament izdal številne stroge ukrepe, vključno s ključno vlogo izobraževanja v zvezi s prehranjevanjem in zdravjem, da bi tako bilo mogoče preprečiti prekomerno telesno težo in debelost, s katero se sooča več kot 5 milijonov otrok, ter pozval Komisijo in Svet, da izvedeta potrebne ukrepe, znotraj okvira pregleda SKP (skupne kmetijske politike) leta 2008 in 2013, s katerimi bi bilo mogoče spodbuditi pobude za zdravo prehrano znotraj okvira politik razvoja podeželja.

Zdi se, da je Komisija prisluhnila sporočilu, ki vsebuje ta evropski sistem razdeljevanja brezplačnega sadja v šolah za otroke stare od šest do deset let od 2009/2010. Sedaj je na 27 državah članicah, da opravijo svoj del. Očitno bo potrebno veliko časa, denarja in osebja, prav tako pa bo treba v številnih šolskih jedilnicah spremeniti jedilne liste, da bi dnevna količina zaužitega sadja in zelenjave (400 gramov), ki jo priporoča SZO (Svetovna zdravstvena organizacija) postala kaj več, kot le oglaševalski slogan, napisan v drobnem tisku na televizijskih ekranih.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Buska o sistemu, namenjenemu spodbujanju uživanju sadja v šolah. Jasno je, da otroci v Evropski uniji zaužijejo malo sadja ali zelenjave, deloma tudi zaradi slabe prehrane, ki jo imajo v šolskih jedilnicah. Povečano uživanje sadja in zelenjave pa bi zmanjšalo tveganje za nastanek rednih bolezni in bi preprečilo prekomerno telesno težo in debelost pri otrocih. Poleg tega je uživanje zelenjave že od otroštva dalje dobra navada, ki se nadaljuje skozi vse življenje.

Prav tako se strinjam s poročevalcem, da so sredstva, ki jih je Komisija namenila za ta sistem, popolnoma nezadostna. Predlagana subvencija zadostuje le za zagotavljanje enega obroka sadja tedensko. Prav tako želim povedati, da sem zadovoljen z dejstvom, da Komisija upošteva najrazličnejše obstoječe poskuse z namenom izvedbe kakovostnih izboljšav sistema.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Na Švedskem svojim otrokom ponavadi pravimo, da sadje predstavlja naravne sladkarije. Tudi sam imam zelo rad sadje in menim, da je zelo dobro za evropske otroke, da uživajo dovolj tega zdravega živila. V zvezi s tem podpiram stališče poročevalca. Vendar pa morajo odgovornost, da naši šoloobvezni otroci zaužijejo zadostne količine jabolč in banan, nositi starši otrok, pa tudi občine, ki izvajajo programe izobraževanja. Evropska unija pri tem ne sme igrati nadnacionalne sadne policije. Namesto tega našo energijo in naše vire usmerimo v bolj pereče zadeve.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – V celoti podpiram predloge Komisije o razdeljevanju brezplačnega sadja in zelenjave v šolah kot del strategije v boju proti debelosti pri otrocih. Ne le, da v celoti podpiram uporabo denarja EU za reševanje pomembnega problema javnega zdravja, s katerim se soočajo vse države članice, ampak podpiram tudi močan socialni element tega predloga, saj bodo države članice tako lahko zagotovile pomoč otrokom, ki prihajajo iz revnejših okolij in pojejo manj sadja in zelenjave ter so bolj

izpostavljeni tveganju za pojav debelosti. Poleg tega je to tudi prvi primer, ko bo denar SKP uporabljen za reševanje problema javnega zdravja, kar predstavlja spremembo v razumevanju ciljev SKP.

Veseli me, da je Parlament poslal jasno sporočilo Komisiji in Svetu s tem, ko podpira povečan proračun, ki bo omogočil, da bo v sistemu lahko sodelovalo več otrok. Vendar pa se ne strinjam s stališčem Parlamenta, ki predvideva, da bi morale sadje in zelenjava izvirati le iz Skupnosti. Ne smemo pozabiti, da je ta sistem namenjen spodbujanju raznolikosti sadja in zelenjave, ki jo uživajo šolski otroci, in boju proti debelosti.

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 163(1))

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Bitka proti odvečnim kilogramom se mora začeti že v mladih letih. Razdeljevanje svežega sadja v šolah lahko veliko pripomore k zdravemu prehranjevanju. Zaradi tega moramo ta sistem, ki zagotavlja vsaj en kos sadja vsakemu otroku, staremu od 3 do 10 let, pozdraviti z odprtimi rokami.

Po ocenah naj bi bilo v Evropski uniji 22 milijonov otrok s prekomerno telesno težo, od tega jih je 5,1 milijona debelih. Ne samo, da to povzroča številne zdravstvene probleme, ampak tudi povečuje stroške zdravstvenega varstva v državah članicah. Če bo Komisija sprejela predlog Parlamenta glede povečanja proračuna z 90 milijonov EUR na 500 milijonov EUR, bo lahko vsak otrok pridobil zdrave prehranjevalne navade že v rani mladosti. S tem se povečuje verjetnost, da bodo otroci te navade tudi ohranili, kar bo pripomoglo k zmanjšanju problema debelosti.

To poročilo vsebuje tudi pripombe glede sestave oskrbe s sadjem. Države članice bi morale dati prednost lokalno pridelanemu in sezonskemu sadju. Poročilo poziva k zagotavljanju svetovanja glede zdravja in prehranjevanja za otroke, skupaj z informacijami o značilnostih ekološkega kmetijstva. Zadovoljen sem z vsebino poročila in zaradi tega sem glasoval zanj.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Podpiram načelo, s katerim naj bi sadje postalo dostopnejše mladim ljudem v šolah. Uspešen škotski projekt, namenjen zagotavljanju sadja in zelenjave v šolah, je pripomogel k temu, da je bolj zdravo prehrano uživalo rekordno število otrok. Programi so bili namenjeni tistim, ki so bili najbolj potrebni pomoči in upam, da bo ta sistem v prvi vrsti namenjen najrevnejšim in najranljivejšim otrokom.

- Poročevalca: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati v Evropskem parlamentu se strinjamo z analizo razmer v evroobmočju. Cenimo dejstvo, da so bili izpostavljeni socialni vidiki sodelovanja in da so izpostavljeni problemi z rastjo. Istočasno ne podpiramo odstavka 40 poročila, ki navaja, da bi morale države članice zunaj evroobmočja, ki izpolnjujejo maastrichtska merila in za katere v Pogodbi niso predvidena odstopanja, uvesti skupno valuto ob prvi primerni priložnosti.

Menimo, da to ne spada v pristojnosti Parlamenta in da ni pristojen za dajanje pripomb. Spoštujemo odločitev, ki so jo sprejeli Švedi na referendumu, pri tem pa bi radi poudarili, da gre za zadevo, ki bi morala biti obravnavana v zadevnih državah članicah.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Vsi smo glasovali proti temu poročilu, ki povečuje Pakt stabilnosti, ne upošteva posledic trenutnih resnih gospodarskih in socialnih razmer, zanemarja vse hujše socialne in regionalne neenakosti in pozablja na vse večjo revščino in brezposelnost.

Nesprejemljivo je, da to poročilo vztraja na lažni neodvisnosti Evropske centralne banke, namesto, da bi zagovarjalo njen demokratičen nadzor ter spreminjanje njenih ciljev, ki bi bili osredotočeni na proizvodnjo, ustvarjanje delovnih mest s pravicami in izboljšanje kupne moči ljudi, predvsem delavcev in upokojeincev.

Žal so bili predlogi, ki jih je predlagala naša skupina, zavrtni, predvsem tisti, ki so bili kritični do fiskalne in konkurenčne politike in opozarjali na vse večjo negotovost zaposlitve, nizke plače ter posledice deregulacije in liberalizacije.

Prav tako je obžalovanja vredno, da je bil zavrtnjen naš predlog o odpravi Pakta stabilnosti in o njegovi zamenjavi z novo strategijo solidarnosti, razvoja in družbenega napredka.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Nihče ne more reči, da se „na splošno pozitivna“ ocena, ki sta jo pripravila poročevalca o prvih desetih letih ekonomske in monetarne unije ne zdi popolnoma objektivna.

Nobeno presenečenje ni, da naj bi za tistih nekaj prepoznanih problemov bile krive države članice in pomanjkanje evropskega združevanja.

Resnica je v tem, da je uvedba evra avtomatsko pripeljala do zvišanja cen potrošniškega blaga in zmanjšanja kupne moči delavcev. Resnica je v tem, da je Pakt stabilnosti proračunski in socialistični maltuzianizem. Resnica je v tem, da sta odsotnost tečajne politike in precenjenost evra ogrozila mednarodno konkurenčnost evroobmočja. Resnica je v tem, da skupna monetarna politika in enotna obrestna mera za 11 ali 15 gospodarstev z zelo različnimi strukturami in stopnjami razvoja, ne ustrezata potrebam teh posameznih gospodarstev, kot tudi ne potrebam celotne skupine teh gospodarstev.

Evro članicam, ki so sedaj večinoma v recesiji, ni prinesel obljubljenega napredka. To pa zaradi tega, ker evro v svoji zasnovi in delovanju ni ekonomsko orodje. Predvsem je močno politično orodje za uničevanje neodvisnosti narodov.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki poziva k izboljššanemu gospodarskemu usklajevanju, s katerim bi bilo mogoče preprečiti podaljšano, globoko recesijo. Ta načrt bi moral izboljšati spremljanje finančne krize, prav tako pa bi moral biti v pomoč gospodarstvu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Berès in gospoda Langena, ki povzema desetletje ekonomske in monetarne unije. Popolnoma se strinjam z dejstvom, da je Evropski parlament, edini evropski organ, ki ga neposredno volijo ljudje, odigral pomembno vlogo v prvem desetletju ekonomske in monetarne unije. Parlament deluje kot sozakonodajalec na področju notranjega trga, predvsem v zvezi s finančnimi storitvami; prek Odbora za gospodarske in denarne zadeve vodi dialog o usklajevanju ekonomskih politik; ima dominantno vlogo v monetarni politiki z imenovanjem članov izvršnega odbora ECB. To je le nekaj glavnih funkcij, ki jih je v zadnjih letih izvajal Parlament. Na koncu želim čestitati svojim kolegom poslancema za poročilo, predvsem glede na poudarek, namenjen širjenju evroobmočja, kar bo služilo kot odskočna deska za novo gospodarsko prihodnost EU.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Poročilo „EMU@10: dosežki in izzivi po desetih letih obstoja ekonomske in monetarne unije“ je eno izmed najpomembnejših poročil, predstavljenih na tem plenarnem zasedanju. V času finančnih težav daje nov okvir za razprave o gospodarstvu. Poročilo vsebuje podrobno analizo, na podlagi katere lahko opazimo pozitivne in negativne vidike Ekonomske in monetarne unije. Vsebuje zanimive zaključke o skupni valuti, evru.

Nobenega dvoma ni, da je bila uvedba evra velik finančni uspeh za EU. Priznati je treba, da je preстал številna nihanja na trgu. Vendar pa skupna valuta ne vpliva ne vse regije enako. Težave zaradi stopnje razvitosti različnih držav Evropske unije postajajo vse bolj očitne. Sedaj, v času finančne krize, je postalo usklajevanje gospodarske politike nujno. Prav tako moramo upoštevati določbe Pakta stabilnosti in rasti.

Zelo pomembno je, da podpremo neodvisnost Evropske centralne banke. Njene pristojnosti morajo biti omejene na monetarna vprašanja, se pravi na ohranjanje stabilnosti cen, ter na njeno izključno pravico določanja obrestnih mer.

Zaradi tega podpiram sprejetje poročila.

- Poročevalka: Edit Bauer (A6-0389/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), v pisni obliki. – Konzervativna stranka je nedavno objavila načrt „Pošteno plačilo za ženske: načrt premagovanja razlik v plačilih med spoloma v šestih točkah“. Konzervativna stranka želi pomagati pri trajnem odpravljanju teh razlik.

To vključuje obvezne plačilne preglede za delodajalce, pri katerih je bila ugotovljena diskriminacija, nove ukrepe zagotavljanja pomoči ženskam pri iskanju dela in doseganju boljših delovnih mest, ter razširitev pravice do prilagodljivega delovnega časa za vse starše otrok, starih osemnajst let ali manj.

Enako plačilo je ključnega pomena za pošteno in enakopravno družbo, vendar pa so nacionalne oblasti in parlamenti na splošno primernejši za ukrepanje na način, ki najbolj ustreza njihovim družbam in gospodarstvom. To priporočilo Evropskega parlamenta na ravni EU ni potrebno.

Vendar pa poročila gospe Bauer ne moremo podpreti, ker zahteva za nov zakonodajni predlog o enakem plačilu temelji na členu 141(3) Pogodbe ES, na katerega se nanaša prošnja Konzervativne stranke glede umika iz socialnega področja.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Razlike v plačilu moških in žensk predstavljajo velik problem, ki so ga še posebej skrbno dolžni obravnavati posamezni delavci in socialni partnerji. Tovrstna diskriminacija krši osnovne določbe Pogodbe in delodajalci, ki ne prevzamejo odgovornosti za to, bi morali biti sodno preganjani.

Vendar pa je to v nasprotju z našim temeljnim stališčem do švedskega trga dela in odgovornosti strani, v skladu s trenutno zakonodajo, da vzpostavijo nove pravne instrumente za oblikovanje plač na ravni EU ali s pomočjo državne plačne politike. Oblikovanje plač ni in ne sme biti v pristojnosti EU.

Ker je bila naša zahteva v zvezi z odstranitvijo sklicev na nove pravne instrumente za oblikovanje plač na ravni EU obravnavana, smo se odločili, da bomo glasovali za celotno poročilo. Žal poročilo še vedno vsebuje številne nezaželenе podrobnosti, kot je predlog za „enak dan plačila“. Vztrajna navada Parlamenta, da zahteva poimenovanje dni, tednov in let po najrazličnejših pojavih, je plakarna politika, ki ne razlikuje med različnimi vsebinami. Prav nasprotno, vsebino se obravnava povsem ravnodušno in vsakdanje.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Razlike v plačilu moških in žensk predstavljajo problem po vsej Evropi. Očitno je, da je zakonodaja Skupnosti o enakem plačilu za moške in ženske, ki velja vse od leta 1975 in je bila pregledana leta 2006, neučinkovita.

Čestitamo poročevalki, ki je od Komisije zahtevala, naj do 31. decembra 2009 predloži zakonodajni predlog na osnovi priporočil, ki so navedena v poročilu. Prav tako ji čestitamo za odgovoren in resen način, na katerega je predstavila svoja priporočila, ki so osredotočena na najpomembnejše vprašanje, v nasprotju z nekaterimi spremembami, ki jo jih predložili social demokrati, in ne pripomorejo k reševanju tega problema, saj vsebujejo podrobnosti iz politične folklorne ali priporočila, ki niso smiselna, glede na to, da ne spadajo v sklop pristojnosti držav članic.

Na Portugalskem se je med letom 2005 in 2006, kljub enakim okoliščinam, razlika v plačilu moških in žensk pod trenutno vlado povečala za 8,9 %. Nadomestilo za brezposelnost, ki so ga ženske prejemale v letu 2007, je bilo za 21,1 % nižje od nadomestila, ki so ga prejemale moški. Zneski, ki jih prejemale ženske, vključno z nadomestili, so pod pragom revščine in so se v obdobju od 2006 do 2007 dejansko zmanjšali.

Poslanci EP iz portugalske Socialdemokratske stranke podpiramo to poročilo. Kljub socialistični folklori ne mešamo med bistvenim in dodatnim in ne bomo dopustili, da bi to dodatno uničilo bistveno in povzročilo nesprejemljive razmere diskriminacije.

Brian Crowley (UEN), v pisni obliki. – Načelo enakega plačila za enako delo pomaga pri odpravljanju diskriminacije žensk na delovnem mestu. Vendar moramo za zaščito pravic žensk storiti več. Cilj tega poročila ni le povečati vrednosti dela, ki ga opravljajo ženske, ampak tudi izboljšati kakovost javnih storitev.

Več kot 30 let po uvedbi zakonodaje o enakem plačilu ženske v EU še vedno zaslužijo 15 % manj kot moški, zmanjševanje razlike v plačilu moških in žensk pa je zelo počasno. Pred dvajsetimi leti je bila razlika v plačilu moških in žensk na Irskem približno 25 %, danes pa ta razlika znaša 13 %. Kljub temu napredku razlika v plačilu moških in žensk še vedno predstavlja vzrok za redno zaskrbljenost. Porajajo se novi izzivi, še posebej v trenutnih gospodarskih razmerah, ki jih je treba prepoznati in rešiti.

Številne ženske se še naprej osredotočajo le na ozko področje poklicev, predvsem na dela s skrajšanim delovnim, časom in nizkimi plačami, ter dela, kjer so njihove sposobnosti in prispevek podcenjene. Potrebujemo večplastni pristop. Povečati moramo udeležbo žensk na trgu dela. Izboljšati moramo storitve otroškega varstva in otroške dodatke ter tako ženskam z otroci pomagati, da se ponovno vključijo na delovno mesto.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za odpravo posredne in neposredne diskriminacije, socialnih in gospodarskih dejavnikov, kot tudi segregacije na trgu dela. Poročilo poziva k nevtralnemu strokovnemu ovrednotenju, ki bi moralo temeljiti na novih sistemih za razvrščanje in organiziranje osebja, na poklicnih izkušnjah in produktivnosti, ki se ocenjuje predvsem z vidika kakovosti. Prav tako je bilo predlagano, da se organizira Evropski dan enakega plačila, ki bi prispeval k osveščanju splošne javnosti in delodajalcev o razlikah v plačah.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Podprla sem poročilo, saj potrebujemo ustrezno okrepitev za obstoječe zakone o načelu enakega plačila. Čeprav je izvajanje obstoječih zakonov o načelu enakega plačila za enako delo in delo enake vrednosti bistveno za zagotovitev enakosti med spoloma, je prav tako zelo pomembna ponovna vzpostavitev izbire za vse ženske. Sistem mora biti prožen, prav tako pa mora vključevati ustrezno uravnoteženost dela in zasebnega življenja. Ženskam mora biti zagotovljena: možnost, da se odločijo za

poroko; možnost, da imajo otroke, poklicno kariero, da se dalje izobražujejo, da ostanejo doma, da odidejo na delovno mesto, da ustanovijo podjetje ali da imajo dostop do lastnine. Kako zagotoviti, da gospodarski pritisk ne bi odpravil teh možnosti, predstavlja pravi izziv.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Za poročilo gospe Bauer o enakem plačilu za moške in ženske sem glasovala, ker je nesprejemljivo, da ženske zaslužijo manj (razlika v EU je 15 %), čeprav so bolj usposobljene (med vsemi osebami z diplomo je 58 % žensk, medtem ko je med vsemi osebami z doktoratom 41 % žensk).

Poročilo vsebuje priporočila o spremembi trenutnega pravnega okvira, vključno s predlogom o uvedbi kazni za neskladnost, prav tako pa poziva k razširjenemu dialogu s socialnimi partnerji. Načelo enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti ni le boj žensk, ampak celotne družbe. Ženske rabimo na vseh poslovnih področjih, še posebej na tistih, na katere se običajno gleda, kot na moška. To dokazuje tudi dejstvo, da so ženske dobre vodje.

Aktivno sodelovanje žensk je ključnega pomena v trenutnih razmerah in za doseganje ciljev rasti in zaposlovanja Lizbonske strategije.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav je bilo to poročilo sprejeto skupaj z večino sprememb, ki so bile predložene med razpravo v Odboru za pravice žensk in enakost spolov, zaradi česar je to zelo dobro poročilo, se v skupini PPE-DE niso mogli upreti in med glasovanjem na plenarnem zasedanju zmanjšati področje njegove uporabnosti, saj so se zavedali, da je bila potrebna absolutna večina 393 glasov.

Zaradi tega so bili žal nekateri predlogi neuspešni in niso vključeni v končno resolucijo, vključno z nekaterimi podrobnimi priporočili glede vsebine novega predloga, ki ga mora pripraviti Evropska komisija o skladnosti z načelom enakega plačila za moške in ženske.

Vseeno pa še vedno gre za pozitivno resolucijo, za katero smo glasovali. Želimo izpostaviti potrebo po ukrepih, v katerih se ceni delo, ki dajejo prednost zaposlovanju s pravicami in poštenim porazdelitvi bogastva, ki pomagajo pri odpravljanju razlik pri plačilih in stereotipov, povezanih z nekaterimi opravili in gospodarskimi sektorji, ki diskriminirajo ženske in v katerih se cenijo poklici in aktivnosti, v katerih prevladujejo ženske. Sem predvsem spadajo prodajni in storitveni sektor, ter industrije, kot je industrija tekstila in oblačil, plute, obutve, hrane in drugi s slabo plačani poklici in kategorije, v katerih prevladujejo ženske.

Neena Gill (PSE), v pisni obliki. – O tem bom danes spregovorila, ker razlike v plačilu moških in žensk predstavljajo razlog za zaskrbljenost med mnogimi volivci iz volilnega območja West Midlands, kot tudi med mnogimi nami, ki smo danes tukaj.

Razlika v plačilu moških in žensk je v Združenem kraljestvu večja od evropskega povprečja, ženske pa so pred kratkim prejele slabo novico, da se ta razlika sedaj povečuje.

Enakost moških in žensk je temeljna pravica in nujnost v demokraciji. Cilje EU glede rasti, zaposlovanja in socialne kohezije bomo dosegli le z enako udeležbo vseh naših državljanov.

Gospodarski argumenti za spremembe so spodbujajoči: sprostitve ženskega potenciala bi lahko prispevala tudi do 2 % BDP. V času finančne negotovosti je ključno zagotoviti, da naše gospodarstvo izrablja vse razpoložljive vire. Prav tako je treba zagotoviti, da ženske ne bodo še huje trpele.

Čeprav je bila sprejeta zakonodaja in so bile predlagane pobude, to ne zadostuje. Številni moji volivci podpirajo močnejše ukrepanje za odpravo te razlike.

Prav zaradi tega pozdravljam to poročilo in predloge za uvedbo plačilnih pregledov ter podeljevanje večjih pooblastil organom za vprašanja enakosti.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Po podrobnem premisleku, smo se v Junjski listi odločili, da bomo glasovali za poročilo. Večja enakost na trgu dela, zmanjšana razlika v plačilu med ženskami in moškimi ter enake pokojnine so pomembni cilji v pravični družbi. Zaradi tega so zelo pomembne ideje o obsežnejši statistiki, pregledni zakonodaji in usposabljanju za odpravljanje splošnih prepričanj v družbi, povezanih s spolom.

Vendar pa je Junjska lista kritična do navidezno nenasitne potrebe EU po vključevanju vedno novih področij politik v sklop svojih pristojnosti. Naše temeljno stališče je, da morajo vprašanja, ki se nanašajo na urejanje trga dela, reševati posamezne države članice, ne pa da se rešujejo na ravni EU.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Načelo enakega plačila za moške in ženske je izrecno navedeno v Rimski pogodbi, zaradi tega je škandalozno, da po EU še vedno obstajajo tako ogromne razlike med spoloma. Zaradi tega je ključnega pomena, da Evropske institucije resnično ukrepajo na tem področju in zato sem tudi glasoval za poročilo gospe Bauer.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Razlika v plačilu, katere zmanjševanje je bil eden od ciljev lizbonske strategije za rast in nova delovna mesta, vendar ga nekatere države članice niso zadosti obravnavale, resno vpliva na položaj žensk v gospodarskem in družbenem življenju. Podpiram to poročilo, ki obravnava dejstvo, da ženske v Evropi zaslužijo 15-25 % manj kot moški na istem položaju.

Angelika Niebler (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Na današnjem glasovanju sem glasovala za poročilo kolegice Edit Bauer. Vendar ta odločitev ni bila lahka, saj imam nekaj zadržkov glede vsebine nekaterih točk.

Politika enakosti na evropski ravni obstaja že skoraj 50 let. V zadnjih 50 letih smo imeli jasen zakonodajni okvir. Kljub vsem našim prizadevanjem glede enakopravnosti, tako na evropski ravni, kot tudi v državah članicah, nam še vedno ni v celoti uspelo odpraviti diskriminacije žensk v zvezi s plačilom.

Poziv za sprejetje novih zakonov, kot je zapisano v poročilu gospe Bauer, je treba zavriniti. Odnosa v naši družbi ni mogoče spremeniti s pomočjo zakonodaje. Izkušnje v zadnjih letih kažejo, da vzroki za razliko v plačilu med ženskami in moškimi v veliki meri ležijo izven obsega pravnega sistema in ti pravni predpisi sami po sebi ne morejo izboljšati razmer za ženske na trgu dela.

Novi zakoni povzročajo še več birokracije s tem pa se povečuje predvsem obremenitev malih in srednje velikih podjetij. Zaradi tega podpiram doslednejšo izvajanje obstoječih predpisov za odpravo razlike pri plačilu, ki temelji na spolu, in nasprotujem dodatnim pravnim predpisom.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospe Bauer zaradi neenakosti spolov, ki žal še vedno obstaja. Enakost moških in žensk je temeljna vrednota Evropske unije.

Spodbujanje enakih možnosti med ženskami in moškimi je relativno novo področje za Evropsko unijo – navedeno v Maastrichtski pogodbi ali Amsterdamski pogodbi – čeprav so bili različni vidiki izpostavljeni že v številnih deklaracijah ali mednarodnih sporazumih, kot je Deklaracija o odpravi diskriminacije žensk iz leta 1967.

V Romuniji sta zdravstvene in socialne storitve ter izobraževanje dve področji, kjer večino zaposlenih predstavljajo ženske (69,5 %). Poklici in delovna mesta, kjer prevladujejo ženske, so še vedno podcenjena v primerjavi s tistimi, kjer prevladujejo moški. Neenakosti in neskladja pri uporabi meril, ki temeljijo na spolu, vsekakor vplivajo na plačilo. Povprečna razlika v plači med ženskami in moškimi znaša od 8 do 15 % in je v zasebnem sektorju še večja, v korist moških. To je v nasprotju z Direktivo 75/117/EGS v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Če ne bo enakega plačila za ženske in moške, bomo le stežka dosegli cilje, predlagane za leto 2010: izboljšanje življenjskih pogojev, doseganje gospodarske rasti in odprava revščine. Dejstvo, da v Evropski uniji ženske zaslužijo povprečno 15 % manj, kot moški in morajo delati približno do februarja (418 dni na leto), da bi prejele enak znesek, kot moški, je alarmantno. Da bi se temu zoperstavili, moramo izvesti posebne ukrepe.

Enaka zastopanost v Evropski komisiji in Evropskem parlamentu je lahko naše politično sporočilo za boljšo zastopanost žensk v vseh organih odločanja, predvsem pa za odpravljanje razlik v plačilu.

Glasovala sem za to poročilo in čestitam poročevalki.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Bauer o uporabi načela enakega plačila za moške in ženske. O tem perečem problemu teče razprava že vrsto let: spoznanje, da je v nekaterih državah EU razlike v plačilu mogoče pripisati zgolj velikemu razlikovanju pri zaposlovanju in vplivu plačne strukture, je prav neprijetno. Zato potrebujemo večplastne politike usmerjene k izvajanju že obstoječe zakonodaje, ki pa ni preveč učinkovito. Pozdravljam delo, ki ga je opravila moja kolegica poslanka, in je namenjeno konsolidaciji veljavne zakonodaje, ki pa hkrati upošteva dejstvo, da je zelo težko vplivati na gospodarsko delitev s tovrstno zakonodajo. Podpiram zadevo, saj potrebujemo plačne politike, namenjene zmanjševanju neenakosti pri plačilih in doseganju boljšega plačila za delavce z nizkimi plačami, med katerimi prevladujejo ženske.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Podpiram organizacijo Evropskega dneva enakega plačila. Dejstvo, da so ženske še vedno diskriminirane in v povprečju prejemajo 15 % manj plačila kot moški na istem položaju, je v letu 2008 popolnoma nesprejemljivo.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Grška komunistična stranka je glasovala proti poročilu, saj izkorišča enako plačilo za zmanjševanje pravic zaposlenih žensk na najmanjši skupni imenovalec. Zaposlene ženske ne smejo pozabiti, da so EU, levosredinske in desnosredinske vlade v državah članicah pod pretvezo izvajanja zakonodaje na področju enakosti spolov za poenotenje na evropski ravni začele z odpravljanjem njihovih pridobljenih pravic, kot je prepoved nočnega dela za ženske. EU ter stranki Nova demokracija in PASOK so to isto zakonodajo uporabile za povišanje upokojitvene starosti za javne uslužbenke v imenu odpravljanja diskriminacije in enakosti spolov.

Ne samo, da to poročilo ne obravnava pravih vzrokov za neenako plačilo med ženskami in moškimi za enako opravljeno delo in dejstva, da so ženske in mladi ljudje prve žrtve dela s krajšim delovnim časom, prožnih pogodb o zaposlitvi in prožne varnosti, prav nasprotno, rešitve, ki jih predlaga, gredo ravno v tej smeri. Argument „uskklajevanje družinskega življenja in dela“ se uporablja za posploševanje prožnih oblik zaposlovanja za ženske, prav tako pa predlaga uporabo denarja iz javnih sredstev, pogodb o javnih delih in financiranja, kot nagrado za „dobre kapitaliste“, ki se sklicujejo na nekaj, kar je samoumevno: enako plačilo za enako opravljeno dnevno delo za moške in ženske.

Graham Watson (ALDE), v pisni obliki. – To poročilo vsebuje priporočila za Evropsko komisijo glede uporabe načela enakega plačila za moške in ženske in to načelo je ključno za zagotavljanje dostojanstva, poštenosti in enakosti pri upravičenosti do pokojnin.

Več let že močno podpiram peticijo starejših občanov Plymoutha, ki poziva k pravični obravnavi starejših žensk.

S ponosom sem predložil tri spremembe k poročilu gospe Bauer, ki odražajo zahteve pobudnikov iz Plymoutha, in zelo me veseli, da so bile vse tri sprejete.

Evropski parlament je spoznal, da številne ženske izgubljajo zaslužek zaradi nege otrok in starejših ljudi. Pozval je Komisijo, da odpravi revščino, ki grozi upokojencem, in jim zagotovi dostojen življenjski standard. Kot cilj pa je postavil enake pokojnine za moške in ženske, vključno z upokojitveno starostjo.

Sedaj morajo Evropska unija in nacionalne vlade upoštevati te besede in te obljube spremeniti v dejanja.

Enake pokojnine za starejše občane predstavljajo plemenit cilj in ponosen sem, da sem podprl to poročilo.

- Poročevalec: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se, da se bomo vzdržali glasovanja, saj menimo, da načeloma ni prav vnaprej komentirati zakonodajnega postopka, ki še poteka in se nanaša natanko na vprašanja iz poročila na lastno pobudo.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilo gospoda Ehlerja sem podprl iz dveh razlogov.

Ker v Evropi primanjkuje surovin, postaja ena izmed največjih uvoznih energij na svetu, ter tako povečuje svojo odvisnost od zunanjih dobaviteljev nafte in plina. Gre za sektorje, ki so povezani z največjim geopolitičnim tveganjem. Nahajališča premoga bodo na voljo dlje časa kot nafta in zemeljski plin in lahko za nas postanejo strateškega pomena, če bo oskrba z energijo ogrožena zaradi političnih razlogov.

Poleg tega je pridobivanje energije iz fosilnih goriv, kot je premog, lahko smiselno kljub strogim okoljskim standardom, to pa predstavlja dobre obete za rudnike v Evropi in na Poljskem. Uvedba čistih tehnologij predelave premoga bo prispevala z znatnemu razvoju infrastrukture in gospodarstva na Poljskem.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Sporočilo Komisije o „podpori zgodnji predstavitvi trajnostne proizvodnje električne energije iz fosilnih goriv“ je pomemben korak k nadaljnji razpravi o političnih in finančnih ukrepih. Sedaj je jasno, da bo Evropska unija lahko dopolnila svoje ambiciozne cilje na področju podnebne politike po letu 2020 le, če bo v elektrarnah zagotovila uporabo tehnologij za zajemanje in shranjevanje CO₂. Res moramo narediti napredek pri pripravi in sprejemanju pravnih predpisov o geološkem zajemanju in shranjevanju CO₂.

Čeprav trenutno na evropski ravni potekajo poskusi za čimprejšnje sprejetje direktive o geološkem zajemanju in shranjevanju CO₂, na nacionalni ali regionalni ravni ni dovolj ustreznih pobud, ki so še posebej potrebne na področju prometne infrastrukture.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Vse dokler bodo fosilna goriva potrebna za zadoščanje energetskega potreb EU, je pomembno, da podpiramo pobude, katerih cilj je blažitev okoljskih vplivov, na primer z uporabo tehnologij CCS (zajemanje in shranjevanje ogljika).

Vendar pa smo mnenja, da morajo izkupičke iz dražbe pravic do emisij prejeti ustrezne države članice in ne bi smeli biti namenjeni za druge projekte. Sicer obstaja tveganje, da bo sistem za trgovanje z emisijami postal neučinkovit in nadzorovan z vrha.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo, saj poudarja pomembnost večjega dodeljevanja evropskih sredstev za raziskave, namenjene uvajanju novih tehnologij za zajemanje toplogrednih plinov, predvsem CO₂, predvsem sredstev, namenjenih za izvajanje pilotskih projektov, ki bodo prispevali k večjemu pomenu teh raziskav, skupaj s možnostmi, ki jih ponujajo in varnosti novih tehnologij. Evropa se še ne more odreči svojemu največjemu energetskega viru, premogu, saj številnim državam članicam predelava premoga še vedno zagotavlja energetske neodvisnost. Prihodnjim generacijam moramo zagotoviti, da bo pridobivanje elektrike iz fosilnih goriv trajnostno in povzročalo čim manjšo onesnaženost.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Podprla sem to poročilo, saj je v skladu s spremembo, ki sem jo predlagala v zvezi s financiranjem obsežnih demonstracijskih elektrarn CCS (zajemanje in shranjevanje ogljika) v poročilu o pregledu sistema EU za trgovanje z izpusti.

Verjetno bomo še kar nekaj časa odvisni od fosilnih goriv in raziskati bi morali vse možnosti, s katerimi bi lahko ublažili njihove škodljive učinke. S CCS je mogoče zajeti in zakopati ogljik iz vseh virov ogljikovodikov, ter tako prepreči njegovo uhajanje v ozračje. Če bo tehnologija CCS nemudoma uvedena in bo zagotovljeno ustrezno financiranje, lahko pripomore k znatnemu zmanjšanju emisij CO₂ v EU.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – V poročilu je izražena potreba po zmanjšanju emisij iz fosilnih goriv, ki se bodo uporabljale za odpravljanje vrzeli, vse dokler se ne bomo mogli zanesti na obnovljive energetske vire, in prav zaradi tega ga podpiram.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Ehlerja o podpori zgodnji predstavitvi trajnostne proizvodnje električne energije iz fosilnih goriv. Evropska unija bo svoje ambiciozne cilje v podnebni politiki lahko dosegla le, če ji bo uspelo zagotoviti široko uporabo tehnologij CSS (zajemanje in shranjevanje ogljika) v elektrarnah.

Strateški pomen premoga nam ne sme preprečiti, da bi našli način, kako uporabiti ta dragoceni vir na način, ki ne bi vplival na podnebje. Prav tako se strinjam s poročevalcem glede malega števila ukrepov, ki jih je sprejela Komisija, s katerimi bi zagotovila, da bi bilo takšne ambiciozne projekte mogoče dokončati do leta 2015. Pozdravljam oceno, ki jo je pripravil gospod Ehler in v kateri poudarja pomanjkanje ustreznega zakonodajnega okvira, s katerim bi bilo mogoče zagotoviti finančne vire. Zelo pomembno je, da odpravimo to pomanjkljivost.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (DE) Sprejetjem poročila gospoda Ehlerja se je Evropski parlament odločil za popolnoma zastarelo energetske strategijo. Zaradi CCS (zajemanje in shranjevanje ogljika) proizvodni procesi, ki so škodljivi za podnebje, na videz postanejo „podnebju prijazni“. Vendar pa ne odpravlja ali zmanjšuje proizvodnje CO₂, kot bi se zgodilo v primeru obnovljive energije. Po mnenju skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze obsežno javno financiranje CCS na gospodarski ravni ni nič kaj smiselno. Ta denar bi bilo mogoče bolje in bolj trajnostno uporabiti, če bi bil naložen v raziskave za učinkovitejšo uporabo obnovljive energije.

Poročilo gospoda Ehlerja gre še dlje kot Komisija: prizadeva si za uporabo evropskih strukturnih skladov pri naložbah v tehnologijo CCS, zaradi česar bodo prikrajšane regije in njihovi načrti za trajnostni razvoj prikrajšani za te vire. Član CDU, ki zastopa Brandenburg, gospod Ehler, si prizadeva zagotoviti denar za Vattenfall, peto največje energetske podjetje v Evropi, ter tako zagotoviti odprtje odpiranje novih rudnikov lignita v Lužicah (Brandenburg/Saška), zaradi česar bo verjetno treba preseliti še več vasi. Znano je, da namerava Vattenfall pridobivati elektriko iz lignita naslednjih 50 do 60 let, čeprav je to mogoče le z izkoristkom, ki je manjši od 50 %. Energetske intenzivna tehnologija CCS bo to zmanjšala še za nadaljnjih

10 % do 15 %. To je korak nazaj in prav zaradi tega ne sprejemamo tega poročila, ampak smo zato vložili alternativni predlog.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.05 in se je nadaljevala ob 15.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

10. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

11. Odziv Evropske unije na svetovno finančno krizo: po izrednem srečanju Sveta dne 7. novembra in vrhu G20 dne 15. novembra 2008 - Zakonodajni in delovni program Komisije za leto 2009 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o odzivu Evropske unije na svetovno finančno krizo ter zakonodajnem in delovnem programu Komisije za leto 2009.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta.* – (FR) Gospod predsednik, gospod predsednik Komisije, gospe in gospodje, učinki finančne krize na gospodarstvo postajajo vse očitnejši.

Jesenske napovedi Komisije za naslednje leto predvidevajo znaten upad rasti v Evropski uniji.

Številne države članice so se že znašle v recesiji in v letu 2009 bi lahko v najboljšem primeru gospodarska rast v Evropski uniji ostala nespremenjena.

Poleg tega se zaradi finančnih napetosti že kažejo posledice pri financiranju gospodarskih institucij. Državni organi v državah članicah si po najboljših močeh prizadevajo, da bi zagotovili neprekinjeno financiranje podjetij in gospodinjestev, ki se soočajo z vse večjimi kreditnimi omejitvami.

Evropa in njeni mednarodni partnerji se zaradi tega soočajo z najhujšo finančno krizo od leta 1929, prav tako pa se morajo soočiti z gospodarsko upočasnitvijo izjemnega obsega. Kot veste, je predsedstvo Sveta od naše zadnje razprave 8. oktobra, sledilo le enemu cilju in imelo le eno mnenje: bistvena enotnost Evropejcev zaradi globalne finančne krize.

Francosko predsedstvo, ki se je soočilo z nevarnostjo dejanskega zloma evropskega finančnega sistema, je bilo uspešno pri spodbujanju evropskega akcijskega načrta, namenjenega zagotavljanju nujne pomoči finančnim institucijam, ki jih ogroža kriza, hkrati pa se je skupaj z državami članicami odločilo, da bo jamčilo za medbančno financiranje in dokapitalizacijo bank.

Učinkovitost tega skupnega evropskega ukrepanja se je pokazala tudi prejšnji konec tedna na vrhu voditeljev držav ali vlad G20 v Washington, ki se ga je udeležil predsednik Barroso. To zgodovinsko srečanje je odprla Evropa, ki sta jo zastopala predsednik Sveta, predsednik Sarkozy in predsednik Evropske komisije gospod Barroso. Pokazala je veliko enotnost, saj je predsedstvu Svetu 7. novembra posredovalo jasna stališča, ki jih je treba zagovarjati v odnosih z našimi glavnimi partnerji.

Zelo zadovoljni smo lahko z izidom tega pristopa, saj so bile v sklepe vrha zajete glavne teme, ki jih podpira Evropa – preglednost in odgovornost – in so ključne za delovanje mednarodnega finančnega sistema. Prav tako smo dosegli pozitivne odločitve, ki so v skladu s predlogi Evropske unije, kot je registracija bonitetnih agencij, načelo spremljanja in urejanja vse dejavnosti finančnih institucij ter povezovanje prejemkov z izogibanjem prekomernemu tveganju.

Vse večje gospodarske in finančne institucije so se prvič strinjale, da se bodo močno odzvale, da bi se tako izognile ponovni krizi takšnega obsega. Vse so se strinjale z ambicioznim akcijskim načrtom, katerega podrobnosti bodo morali finančni ministri pripraviti v naslednjih tednih.

Evropska unija bo očitno morala z vso svojo vplivnostjo posredovati v mednarodnih razpravah. Veste, da se lahko zanesete na francosko predsedstvo, ki bo spodbujalo evropsko enotnost ter tako ponudilo skupne

cilje v zvezi s temeljnimi reformami vseh vprašanj, ki so bili ugotovljeni v Washingtonu. Seveda računamo tudi na češko predsedstvo, da bo nadaljevalo s temu pobudami.

V zvezi z bonitetnimi agencijami, računovodskimi standardi, nadzorom hedge skladov, boju proti davčnim oazam, odgovornostjo zasebnih institucij in reformo večstranskih finančnih institucij, mora Evropska unija še naprej jasno izražati svoje mnenje, da bi dosegla končne rezultate.

Prav tako mora z vidika zakonodaje Skupnosti, hitro prevzeti svoje odgovornosti in pospešiti sprejemanje ukrepov, ki jih je predlagala Komisija v zvezi z nadzorom in urejanjem bank in bonitetnih agencij.

Francosko predsedstvo se zaveda, da lahko računa na popolno in aktivno sodelovanje vašega Parlamenta in vaših skupin in za to sem hvaležen njihovim predsednikom. Evropa bo tako lahko na naslednjih mednarodnih srečanjih, ki so predvidena v letu 2009, zavzela prevladujoč položaj.

Ti prvi rezultati v finančnem sektorju so dokaz učinkovitosti enotnega pristopa Evrope. Vendar predstavljajo le en del evropskega odziva na krizo. Ta enoten pristop mora prispevati k temu, da se bodo Evropska unija in njene države članice odzvale na vplive krize na gospodarsko rast.

Predsedstvo Sveta trdno stoji za svojim stališčem glede tega vprašanja. Prav tako kot v finančnem sektorju, države članice ne bodo dosegle nobenih konkretnih rezultatov pri spodbujanju rasti, če ne bodo tesno sodelovale med sabo in s svojimi glavnimi mednarodnimi partnerji. Vrh G20 je v zvezi s tem dal jasno sporočilo. Na globalni ravni moramo vključiti vse makroekonomske instrumente, da bi se izognili dolgotrajni upočasnitvi gospodarstva.

Ob nastanku teh razmer so se centralne banke hitro odzvale in znižale obrestne mere. Predsedstvo je pozdravilo trdno odločitev, ki jo je v začetku novembra sprejela Evropska centralna banka glede znižanja obrestne mere za 50 bazičnih točk, ob številnih priložnostih pa smo pozdravili ukrepe ECB pri odzivu na finančno krizo in njeno aktivno sodelovanje v posvetovanjih Evroskupine in Evropskih svetov.

V zvezi s proračunskimi zadevami je G20 nakazal, da je treba izkoristiti znaten manevrski prostor, kjer obstaja. Na ta poziv so se države članice Evropske unije odzvale tako, da so privolile v uporabo celotnega manevrskega prostora, ki ga dopušča Pakt stabilnosti in rasti v času ostrega preobrata v gospodarskem ciklu.

Francosko predsedstvo namerava ob tesnem sodelovanju s Komisijo storiti vse, kar je v njegovi moči, da bi zagotovilo usklajenost nacionalnih načrtov, namenjenih podpori gospodarskemu ciklu, s pobudami Skupnosti, ter bi tako bilo mogoče doseči kar največje gospodarske učinke.

Do konca meseca pričakujemo nove predloge, gospod Barroso. Gre za iskanje odzivov, ki jih je mogoče uporabiti na ravni Skupnosti in izkoriščanje vseh instrumentov, ki lahko pomagajo evropskemu gospodarskemu ciklu. Nekatere prilagoditve evropskega proračuna – to lahko trdim zaradi tega, ker sem bil prisoten na razpravi v Parlamentu – bi bilo mogoče hitro izvesti, ter se tako odzvati na upočasnitev.

Pri zagotavljanju pravilnega delovanja notranjega trga moramo prav tako zagotoviti, da bo uporabljena vsa prožnost pravil evropske državne pomoči, tako da bodo lahko države članice in Evropska unija učinkovito podprle tiste gospodarske institucije, ki so najbolj ogrožene.

Prav tako želimo, da bi pri zagotavljanju podpore evropskemu gospodarstvu sodelovala tudi Evropska investicijska banka. Kot veste, so že bili zagotovljeni viri za financiranje malih in srednje velikih podjetij. Ukrepi podpore morajo biti del globalnejšega načrta, kar omogoča predvsem zagotavljanje podpore za sektorje, ki so najbolj ogroženi, kot je danes celotna avtomobilska industrija v EU.

Ta dodatna prizadevanja na ravni Skupnosti bodo morala biti aktivno podprta tudi na ravni držav članic s skrbno usklajenimi nacionalnimi ukrepi za oživitve. Če se ozremo na zasedanje Evropskega sveta prihodnji mesec, namerava predsedstvo sprožiti razpravo med državami članicami o prednostnih nalogah za takšne ukrepe za oživitve. Številne države članice so povedale, da razmišljajo o ukrepih podpore za nekatere industrijske sektorje.

Takšni ukrepi morajo biti posledica posvetovanja med partnerji, da bi lahko bili popolnoma učinkoviti in da bi ohranili celovitost notranjega trga, ministri za ekonomske in finančne zadeve pa bodo skupaj s komisarjem Almunio na naslednjem srečanju 2. decembra pripravili razpravo Evropskega sveta na te teme.

Gospod predsednik, gospod predsednik Komisije, gospe in gospodje, Evropska unija je v nekaj tednih uspešno prevzela svoje odgovornosti glede na destabilizacijo svetovnega gospodarstva, ki je brez primere. Evropejcem se je uspelo poenotiti kljub neposredni nevarnosti, da bi tako izvedli učinkovite in nujne ukrepe. Vsi se

moramo naučiti nekaj iz teh ukrepov, ki so bili uspešni. To evropsko enotnost moramo ohraniti, da bomo tudi v prihodnje delovali skupaj in da si bomo, kljub našim partnerjem in skupaj z našimi partnerji, prizadevali za temeljno reformo finančnega regulativnega sistema, ter da bomo skupaj premagovali preobrate v gospodarskem ciklu.

Na ta način bomo – Svet, Komisija in Parlament – skupaj dokazali, da Evropska unija lahko učinkovito nadzira svojo usodo in izvede vse, kar od nje pričakujejo Evropejci, se pravi, da ukrepa kot globalni akter.

(Aplavz)

Predsednik. – Hvala predstavniku Sveta, gospodu Jeanu-Pierru Jouyetu. Zelo sem zadovoljen, da je prisotnih toliko članov Evropske komisije. Prisotna je velika večina članov Komisije in v čast mi je, da lahko povabim predsednika Komisije, da prevzame besedo.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospe in gospodje, najprej bi rad izrekel pohvalo na odlično odločitev Evropskega parlamenta, da danes dve razpravi združi v eno: Evropsko obvladovanje globalne finančne krize po vrhu G20 v Washingtonu in delovni program Komisije za leto 2009.

Ta dvojna razprava nazorno odraža politično realnost, na katero se mora Evropa odzvati: premagovanje izzivov kriznih razmer ter odločno nadaljevanje temeljnega dela, ki se je že začelo izvajati.

Nobeno presenečenje ni, da ima tudi delovni program Komisije za leto 2009 dvojni namen: kontinuiteta in ukrepi v času krize. K temu se bom še vrnil.

Najprej pa se želim vrniti na oceno vrha v Washingtonu, ki jo je podal v imenu francoskega predsedstva tudi gospod Jouyet. Dovolite mi, da vas spomnim, da je politična pobuda za začetek globalnega postopka preoblikovanja finančnega sistema prišla iz Evrope in menim, da smo lahko ponosni na to. Evropska unija je bila kos izzivu. Ključna vprašanja v razpravi so prav tako prišla iz Evrope. Ne bom jih ponavljal, saj smo prejšnji mesec o njih skupaj razpravljali v tem Parlamentu.

Kot izhodišče za razprave so služile smernice, ki so bile določene na izrednem zasedanju Evropskega sveta 7. novembra in so posledica skupnega dela naših treh institucij. Komisija je pripravila predlog. V teh razpravah je sodeloval tudi predsednik Evropskega parlamenta, gospod Pöttering, in pripravili smo skupno stališče. Vabim vse, ki so nekoliko nagnjeni h kritikam, da si ogledajo predloge, ki smo jih, kot Evropa, pripravili, pa tudi rezultate vrha G20.

Seveda mora miniti nekaj časa, da bomo lahko sodili, ali dogodek predstavlja preobrat v zgodovini, vendar čudim – in to bi rad odkrito prenesel tudi na vas –, da ta prvi vrh voditeljev držav ali vlad G20 pomeni začetek novega obdobja skupinskega vodenja globalnega gospodarstva, mogoče tudi več, saj so protagonisti zaradi krize spoznali, da za globalne probleme potrebujemo globalni pristop. Tako čutim.

Vrh v Washingtonu je prav tako postavil temelje za novo upravljanje svetovnega reda, ki temelji na načelih tržnega gospodarstva, vendar gospodarstvo, ki ga načrtuje Evropa, ni le tržno gospodarstvo; je socialno tržno gospodarstvo, kot pogostokrat rečemo v Evropi. Gre za enega izmed sredstev Evropske unije.

Na vrhu G20 je bil dosežen sporazum o štirih temeljnih odločitvah.

Prvič, ne nujno po vrstnem redu pomembnosti, ampak z vidika vrstnega reda odločitev, kratkoročni in srednjeročni akcijski načrt za preoblikovanje finančnih trgov, da bi se izognili nadaljnjim krizam in zaščitili potrošnike, varčevalce in vlagatelje.

Drugič, načela novega upravljanja svetovnega reda za odpravljanje komercialnih, monetarnih in proračunskih neravnovesij, ki so škodljiva za svetovno skupnost.

Tretjič, to je vprašanje, ki ga je po mojem mnenju treba nujno obravnavati, potreba po usklajenem ukrepanju za spodbujanje svetovnega gospodarstva in zmanjšanje posledic kriz za delovna mesta in kupno moč naših državljanov.

Četrtič, potreba po odprtih trgih in zavračanju vseh oblik protekcionizma. Prav zaradi tega si moramo prizadevati za doseg sporazuma do konca leta 2008 glede načinov, kako zaključiti sklepe procesa za razvoj in trgovino iz Dohe.

Istočasno je vrh podal jasno sporočilo, ki bo po mojem prepričanju zelo pomembno za Evropejce. Gospodarskih in finančnih vprašanj ne smemo reševati tako, da bi to negativno vplivalo druge svetovne izzive, kjer so prav tako potrebna skupna prizadevanja, in sicer doseganje razvojnih ciljev tisočletja, energetska varnost, boj proti podnebnim spremembam, varnost hrane, pravna država, boj proti terorizmu, revščina in bolezni.

Osebo se zavzemam za to točko. Izrazil sem celo svoje mnenje, da bi bilo nespodobno razpravljati o velikih vprašanjih svetovnih financ in pri tem pozabljati na potrebe tistih, ki nimajo dovolj hrane ali nimajo dostopa do čiste pitne vode.

(Aplavz)

Sedaj se začnemo novo poglavje v politiki, zapisati pa ga moramo hitro in na praktičen način. V tem smislu moramo razjasniti zadeve. Če je Evropa odigrala pomembno vlogo s svojimi predlogi na vrhu G20 in če je bila pri tem slišana, je to zaradi tega, ker je bila združena. Še enkrat želim povedati, kako ponosen sem na odlično sodelovanje, ki smo ga vzpostavili med francoskim predsedstvom in Komisijo, pa tudi z vašo ustanovo, Evropskim parlamentom.

Evropska unija se sedaj sooča z resnim izzivom, kako tudi v prihodnje nastopati enotno. Včasih bo to težko, vendar gre za pogoj, ki je ključnega pomena za naš uspeh.

Kakor koli že, v Evropi nismo odlašali s sprejemanjem nekaterih zelo pomembnih odločitev. Po uspešnih Evropskih svetih in razpravah z Evropskim parlamentom, je Komisija že pripravila nekaj pomembnih zakonodajnih predlogov, ki so sedaj pri so-zakonodajalcih. 29. oktobra smo prav tako pripravili osnutek programa za oživitev gospodarstva, ki ga bomo sedaj formalizirali z dokumentom, ki ga bo Komisija sprejela naslednji teden.

Prav tu lahko vključimo delovni program Komisije za leto 2009. Seveda smo v zadnjih nekaj mesecih že opravili veliko dela. In seveda bomo do konca leta pri nekaterih elementih še napredovali, kljub temu pa bo veliko dela treba opraviti tudi v naslednjem letu.

Ta program vključuje štiri prednostne naloge, glede katerih smo dosegli široko soglasje s stališči Evropskega parlamenta na septembrski razpravi o letni politični strategiji za 2009.

Prva izmed teh prednostnih nalog je očitna: rast in delovna mesta. V letu 2009 bomo predvsem poskušali doseči dve stvari: omejevanje posledic gospodarske upočasnitve na delovna mesta in podjetja v Evropi, ter nadaljevanje izvajanja naše reforme, da bomo boljše pripravljeni na obdobje po krizi. V realnem gospodarstvu moramo uporabiti enak pristop, ki smo ga uspešno uporabljali ob izbruhu finančne krize: opredelitev jasnih načel in usklajenih ukrepov na ravni Evropske unije. Menim, da naši državljani ne bi razumeli, če vlade sedemindvajseterice in evropske institucije ne bi bile sposobne pripraviti skupnega izhodišča. Kako se odzvati na gospodarsko krizo, po tem, ko so se lahko dogovorile o skupnem izhodišču, kako se odzvati na finančno krizo. Najmanj, kar lahko storimo, je, da sprejmemo načelo usklajevanja med vsemi državami članicami in seveda z Evropskimi institucijami.

Okvir načrta za oživitev je takšen, da ga bo Komisija 26. novembra predstavila pod okriljem lizbonske strategije. V Evropi so nam na voljo instrumenti, imamo Lizbonsko strategijo za rast in zaposlovanje, imamo Pakt za stabilnost in rast in dokažemo lahko, da se s temi instrumenti, ob politični volji, predvsem pa ob volji Evrope, lahko odzovemo na krizo, s katero se trenutno spopadamo.

Živimo v izjemnih časih, ki zahtevajo izjemne ukrepe. Potrebujemo pravo skupno strategijo, s katero bo mogoče vzpostaviti pogoje za oživitev gospodarstva, program, ki bo predvsem namenjen omejevanju vplivov krize na državljane – gospodinjstva, delavce, podjetnike – program, v katerem se uporabljajo vsi razpoložljivi vzvodi – fiskalni, strukturni ali regulativni, tako na evropski ravni, kot tudi na nacionalni ravni - z usklajenim prizadevanjem in v zvezi s tem bi rad poudaril, kako cenimo dosedanje sodelovanje Evropske centralne banke.

Nobena država članica iz te krize ne more iziti le s pomočjo nacionalnih ukrepov. Naša gospodarstva so za kaj takega preveč soodvisna. Eden izmed najzanimivejših rezultatov tega vrha v Washingtonu je, da se sedaj, ob globalizaciji, vsi zavedamo učinka soodvisnosti, tudi tisti, ki so bili najmanj izpostavljeni povezovanju finančnih trgov. Če je cel svet pripravljen sprejeti učinke soodvisnosti, moramo v Evropi ne le priznati to soodvisnost, ampak se moramo biti tudi sposobni odzvati na usklajen in dosleden način.

Prav zaradi tega verjamemo, da potrebujemo proračunski spodbujevalni program, da bi ohranili povpraševanje, izkoristili sinergije in se izognili negativnim verižnim reakcijam, program ukrepov, ki so pravočasni, usmerjeni in začasni: trije ukrepi. Te ukrepe nujno potrebujemo in to bomo tudi predlagali našim državam članicam.

Predvsem mislim na prizadevanja k spodbujanju usposabljanja in pre-usposabljanja, k večjemu vlaganju v inovacije, medsebojno povezanost in v preoblikovanje Evrope v gospodarstvo z nizkimi izpusti ogljika. Mislim na vse, kar je potrebno, da bi prilagodili nekatere sektorje našega gospodarstva drugim ciljem boja proti podnebnim spremembam. To bo čudovita priložnost, da pokažemo, da program za boj proti podnebnim spremembam ni program, ki bi bil v nasprotju z gospodarsko rastjo. Prav nasprotno, mogoče bo ravno program spodbudil posodobitev evropske industrije.

Prav tako mislim na večja prizadevanja za zmanjšanje administrativnih stroškov za podjetja, ter s tem sproščanje potenciala predvsem MSP, osrednji element našega pregleda boljše pravne ureditve v januarju 2009.

Vse bolj smo zavezani ciljem sprejemanja boljše zakonodaje, se pravi „boljše ureditve“. Zmanjšati moramo vsa nepotrebna administrativna bremena, zlasti pri malih in srednje velikih podjetjih.

Del evropskega odziva na gospodarsko krizo predstavlja tudi socialni program za možnosti, dostop in solidarnost, saj se bomo morali spopasti s socialnimi težavami, tega ne zanikamo, predvsem zaradi povečanja brezposelnosti, do katerega bo sedaj zelo verjetno prišlo. Prav zaradi tega moramo nadaljevati s socialnim programom. Predvsem bi izpostavil ukrepe za spodbujanje potrošniških interesov in odpiranje trga delovnih mest za mlade ljudi, brez dvoma pa se bodo pojavila še številna druga vprašanja, o katerih bomo želeli razpravljati z Evropskim parlamentom.

V zvezi s financami se zanašam na poslance tega Parlamenta, da bodo hitro sprejeli predloge Komisije o kapitalski ustreznosti, jamstvih za vloge in bonitetnih agencijah. Bistvenega pomena je, da ponovno vzpostavimo zaupanje. V 2009 bo Komisija izvedla konkretne ukrepe za zaostritev regulativnega okvira evropskega finančnega sistema. Obravnavala bo ureditev, nadzor in preglednost finančnih trgov, vključno s področji, omenjenimi v poročilih gospodov Rasmussena in Lehneja. Pred spomladanskim zasedanjem Sveta boste imeli prve analize skupine na visoki ravni, odgovorne za finančni nadzor, ki smo jo ustanovili.

Če zaključim prvi del razprave, menim, da imajo krize kljub negativnim vplivom, vedno eno dobro lastnost. Pretresejo naše ustaljene vzorce mišljenja in gotovosti, kar daje določeno plastičnost razmeram in pušča prožnost, ki je potrebna za njihovo preoblikovanje.

Še enkrat bi vam rad zelo iskreno in odprto posredoval občutek, ki sem ga dobil prejšnji konec tedna v Washingtonu. Opazil sem odprtost, ki še pred nekaj meseci ne bi bila mogoča. Gre za krizo, ki je spremenila številne odnose. Sedaj obstaja pripravljenost, ne le med velesilami, ampak tudi med nastajajočimi silami, na spreminjanje sveta in širjenje evropskih vrednot: vrednot svobode in solidarnosti. Za Evropo menim, da je sedaj trenutek, ki lahko vpliva na potek dogajanj.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospod predsednik Komisije, hvala vam za vaš prispevek. Prepričan sem, da se bodo moji kolegi poslanci strinjali s tem, da ste v zadnjih tednih, ko ste bili prisotni na ogromnem številu zasedanj, vedno – po mojem mnenju – na jasn način zagovarjali zakonodajo Skupnosti, kar je tudi vaša dolžnost. To je zlasti pomembno v zvezi z našimi vladami. Izpolniti morate zahteve Evropskega parlamenta, pa tudi zahteve različnih vlad. V vašem primeru to vsekakor drži in rad bi se vam zahvalil v imenu Evropskega parlamenta, za vašo prizadevanja v teh težkih časih.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospod predsednik Evropske komisije, gospe in gospodje, trenutna finančna kriza ne predstavlja poraza kapitalizma, kot trdijo nekateri ljudje, vendar je resnično rezultat politične napake, to je pomanjkljivosti pravil in nadzora kakovosti finančnih produktov v ZDA od devetdesetih let prejšnjega stoletja.

Je rezultat pomanjkanja preglednosti trga in učinkovitega nadzornega organa finančnih trgov. Desno-sredinska politična družina ne podpira in nikoli ni podpirala finančnega sistema brez pravil ali razsodnikov; sedaj zelo drago plačujemo gospodarske in socialne posledice tega. Na področju svetovnega gospodarstva v desnosredinski skupini zagovarjamo evropski model socialnega tržnega gospodarstva, ki se je že dokazal. Pri desnosredinski skupini zahtevamo, da se v težkih časih osredotočimo na razmere ljudi, ki delajo in varčujejo, ter podjetnikov, predvsem malih in srednje velikih podjetij, ki vsak dan tvegajo, da bi zagotovila rast in delovna mesta.

Njihovo prihodnost bomo lahko zagotovili le, če se bomo zavzeli za naš model družbe in če bomo ohranili pogoje za prost, pošten in pregleden trg, pri tem pa se zavedali naših odgovornosti in ostali zvesti svojim vrednotam.

Gospe in gospodje, rad bi izrazil veliko zadovoljstvo moje skupine, da ima Evropa, kadar to želi, v tej krizi, tako kot v gruzijski krizi to poletje, dovolj močno vlogo v svetu in lahko tako zagotovi, da ji prisluhnejo ter vpliva na svoje partnerje. S tem mislim, da je Evropa, ki zagovarja model družbe, ki je edinstven v svetu in katerega osrednja točka so ljudje, pomembno orodje v kontekstu globalizacije.

Predsedstvo Sveta z gospodom Sarkozyem je ob podpori Komisije in njenega predsednika gospoda Barrosa dokazalo, da lahko obstaja skupen, dosleden pristop 27 držav članic, tudi pri zelo občutljivih in celovitih zadevah, ter da lahko Evropa vpliva na svet, če je združena.

Vrh G20 je bilo mogoče izvesti zahvaljujoč ponavljajočim se zahtevam predsedstva Sveta in predsednika Komisije. Ta vrh najbogatejših držav in nastajajočih gospodarskih sil je bil simboličen in zgodovinski dogodek, hkrati pa je dal tudi konkretne ukrepe, ki jih naša skupina močno podpira. Skupina G20 je identificirala vzroke problema, izdelala strategijo in pripravila časovni raspored. Nezačuden ljudje pravijo, da to ni dovolj in da je prepozno. Tudi sam imam nekaj vprašanj, kot je na primer, zakaj Evropa ni predvidela krize, ko pa so bili opozorilni znaki vidni že lani. Zakaj naši nadzorni organi niso podrobneje spremljali kakovosti finančnih produktov iz ZDA? Moramo dobiti odgovor na vprašanje, kaj se je zgodilo v naših največjih bankah, ko vodstvo v zgornjih nadstropjih ni vedelo, kaj se dogaja z onimi, ki v tretjem nadstropju igrajo računalniške igre.

Sedaj smo dolžni ukrepati in spodbuditi naše gospodarstvo, spodbuditi rast, ter s tem omejiti vpliv te krize na socialno kohezijo. Poenostaviti moramo notranji trg, vlagati v raziskave, močno podpreti naša MSP in pomagati družinam, ki so v težavah. To moramo storiti tako, da ne bomo obremenjevali javnih financ, na primer tako, da razmislimo o evroobveznicah kot dodatnem viru financiranja in z nadaljnjim spodbujanjem reform, ki se izvajajo na nacionalni ravni in ki so sedaj potrebne bolj kot kadar koli poprej.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, v času zgodovinske krize je tudi pri upravljanju svetovnega reda prišlo do napredka, ki bi lahko bil zgodovinski. Nadaljevati moramo, pri tem pa se varovati pred nevarnostmi protekcionizma, ki vedno škoduje najrevnejšim državam na svetu.

Prav v času kriz lahko izvedemo pogumne ukrepe za prihodnost. Gospod predsednik Komisije, prav v času krize lahko spremenimo nekatera pravila in to le v času krize, saj po njej vsi zelo hitro pozabijo nanjo.

Evropa ne sme odstopiti s te poti. Združena Evropa je pokazala, da lahko najde rešitve krize in pomaga našim državljanom, da jo premagajo, čeprav nam bo v prihodnjih mesecih še naprej povzročala velike probleme. Povedati vam želim, da Evropa mora biti enotna, Evropa mora biti odločna, predvsem pa bi rad povedal, gospod predsednik Komisije, da smo čutili simbolično povezanost med različnimi institucijami, Parlamentom, ki ga bom omenil prvega, Komisijo in Svetom. Tako bomo uspeli in bomo predstavljali zgled našim državljanom.

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dejstvo, da so se države G20 udeležile vrha, kaže na to, da je prišlo do napredka. Dejstvo, da je prišlo do sklica vrha na tak način, kaže na to, da se svet spreminja, da se razvijamo v večpolni svet, v katerem Evropska unija lahko in bo odigrala osrednjo vlogo, če bo ostala združena, če bomo opravili svojo nalogo in če bomo opravili nalogo, ki smo si jo zadali.

Zaradi tega je odločilno vprašanje, predsednik Komisije, ali imamo dovolj časa. Iz vašega govora sem razumel, da nameravate predstaviti ukrepe, ki jih boste v Komisiji pripravili v zvezi s poročilom gospoda Poula Nyrupa Rasmussena na spomladanskem zasedanju. Takrat bo prepozno. V zvezi s hedge skladi in skladi zasebnega kapitala želimo ukrepe sedaj. Če sem stvari prav razumel, je gospod McCreevy Komisiji prejšnji teden predložil začetne ukrepe. Gre za zelo majhen paket. Če želimo verodostojnost, moramo razpravljati o bonitetnih agencijah zdaj. O ureditvi teh agencij želimo razpravljati čim prej. Sedaj si želimo ukrepov v zvezi z hedge skladi in skladi zasebnega kapitala. Sedaj želimo obravnavati plače vodilnih delavcev. Sedaj želimo obravnavati prodajo brez kritja. Dejstvo je, da se ljudje že privajajo na razmere. Soočamo se s finančno krizo in potekajo obsežne razprave, vendar gospe in gospodje iz sveta financ že spet zasedajo svoja mesta. Prebral bi vam rad kratek odstavek iz pisma gospoda Ackermanna, izvršnega direktorja banke Deutsche Bank, ki ga je poslal Georgeu W. Bushu – dve zelo zanimivi osebi. Gospod Ackermann piše, da moramo preprečiti javnemu sektorju, da bi trajno zavzel večjo vlogo v mednarodnem finančnem sistemu. Ne, tega ne smemo preprečiti,

ravno to je namen ukrepov, ki jih sedaj izvajamo, da bi bila ureditev boljša in bi bilo več mednarodnega sodelovanja za izvajanje te ureditve.

Sedaj smo na določilnem razpotju, odločilnem trenutku v času, ko si moramo zastaviti naslednje vprašanje. Ali bodo v prihodnosti strožje zahteve, strožji nadzor in, če lahko dodam, zakonska prepoved nekaterih vrst špekulacij in zlorab, ali pa ščitimo banke, ali ščitimo sklade pred propadom? Hvaležno sprejemajo denar in neovirano nadaljujejo s svojim delovanjem. To je skoraj tako, kot bi iztrošenemu igralcu na srečo, ki je v kazino vse izgubil, dali še več denarja, samo, da bi lahko srečno igral naprej. Ne, ugotoviti moramo, kdo je lastnik kazina, kakšna pravila se uporabljajo za igre na srečo, kako so zmagovalci obdavčeni in najpomembneje, ali so postopki v kazino pregledni in ali lahko tisti, ki so odgovorni za dogajanje, tudi odgovarjajo. To mora biti naš cilj. Cilj EU mora biti opredeliti svoja pravila, ki jih bo potem uveljavljala znotraj držav G20 in v mednarodnih organizacijah.

Stvari se ne morejo nadaljevati, tako kot so se do sedaj. Prav tako se moram zavesti, da smo odgovorni za navadne državljane Evropske unije, katerih denar se porablja za katastrofe, ki so jih povzročili drugi. Navedel bom kratek primer. Predstavljajte si gospod Barroso, da greste v svojo banko. Tako kot jaz, tudi vi spadate med boljše plačane ljudi v Evropi. Greste v vašo banko in rečete: „Tukaj je 1 000 EUR in rad bi 25 % donos.“ Oseba v banki bi vam odgovorila: „Gospod Barroso, ali se dobro počutite? Običajno ste tako razumna oseba. Pravzaprav se mi zdite zelo bistri.“ Ko pa gospod Ackermann nagovori svoje delničarje in pravi: „Letos želimo 25 % donose“, pozanje buren aplavz. Končno moramo le odpraviti vrzel med filozofijo teh ljudi in vsakodnevnim življenjem. Ni sprejemljivo, da v mednarodnih podjetjih, posli temeljijo le na tem hladnem razmišljanju o finančnih donosih. Da bi to dosegli, potrebujemo pravila, s katerimi bo mogoče ustaviti takšne zlorabe.

(Aplavz)

Če bomo v naslednjih nekaj mesecih, do konca tega parlamentarnega mandata ravnali razumno, bomo zaprli to vrzel med dojemanjem poslovnega sveta in pogledi realnega sveta, ter med tem, kar navadni ljudje, ljudje v podjetjih, dojemajo kot realen svet. Realen svet v podjetjih je svet, v katerem se denar, ki je bil zapravljen, denar za primanjkljaje, s katerimi se sedaj srečujejo številne države in ki jih je treba financirati z reševalnimi paketi v višini več milijard evrov, jemlje iz denarnic davkoplačevalcev in realnega gospodarstva. Zato se ne moremo omejiti le na reševanje bank in skladov. Zelo pomembne so tudi naložbe v realno gospodarstvo. Zagotoviti moramo delovna mesta. Gospodarstvo moramo zaščititi pred zlomom. Včeraj je moj prijatelj gospod Steinmeier predstavil zanimiv načrt, načrt, katerega namen je oživiti naložbe v vsa nacionalna gospodarstva v Evropski uniji in ki Komisiji zastavlja posebno vprašanje. Ali lahko sredstva, ki smo jih že zagotovili za naslednjih šest ali sedem let, uporabimo za naložbe v infrastrukturo, v lizbonski proces, v raziskave, v izobraževanje in vzpostavitev telekomunikacijske infrastrukture v Evropi? Ali jih lahko investiramo sedaj, da bi hitro sprožili zaposlovanje in rast? Menim, da je to vprašanje ravno tako pomembno, kot urejanje mednarodnih finančnih trgov.

Prepričan sem, da smo dosegli točko preobrata. Hvala, gospod predsednik. Izpostavili ste, da se verjetno motim glede tega, kdaj bo Komisija pripravljena. Bodite pripravljeni pred spomladanskim zasedanjem. Kmalu se pripravite, saj se bo konjska dirka ponovno začela spomladi, gospod McCreevy pa znova ne bo prisoten. Ukrepe Komisije potrebujemo sedaj, v kar najkrajšem času. Pričakujem, da boste v decembru podali ustrezne predloge.

(Aplavz)

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, želim čestitati predsedniku Komisije: tokrat se je prvič zgodilo, da je bila Komisija na takšnem vrhu zastopana in to je res zelo dobrodošlo.

Prav tako želim čestitati predsedniku Sveta, ne le za odlično delo, ki ga je opravil za francosko predsedstvo, ampak tudi pri prizadevanjih v okviru predsedstva *Autorité des marchés financiers*.

Če leto 1989 predstavlja odločilno zmago za prosto tržno gospodarstvo, potem mora biti 2008 leto, v katerem se bomo spomnili za opozorilo Adama Smitha, da imajo nebrzdani prosti trgi svoje omejitve. Adam Smith je v *Wealth of Nations* predvidel veliko stvari in iz tega, kar je povedal, se lahko veliko naučimo.

Moja skupina pozdravlja uspeh, dosežen na vrhu G20. Pozdravljamo njegovo zavezanost k skupnemu prepričanju, da tržna načela, odprta trgovina in naložbeni režimi ter učinkovito regulirani finančni trgi spodbujajo dinamičnost, inovacije in podjetništvo, ki je ključnega pomena za gospodarsko rast, zaposlovanje in boj proti revščini.

Po letu 1929 so države naredile napako v tem, da so iskale individualne rešitve. Tokrat smo spoznali, da moramo poiskati skupinsko rešitev. Številni ukrepi, predlagani v delovni program Komisije za leto 2009 nam bodo pri tem v pomoč. Komisiji čestitam za ta delovni program, predvsem za načrt za zagotavljanje ureditve, nadzora in preglednosti finančnih akterjev ter pomembnih vlagateljev v kapitalski trg. Uspeh prostih trgov je odvisen od preglednosti in poštenosti.

Zaradi trenutnih težav nekateri še vedno iščejo grešne kozle. Sprašujejo se, zakaj ni bilo slišati opozorilnih znakov. Vendar smo jih slišali! Otto Graf Lambsdorff, Jacques Delors in drugi so slovenskemu predsedstvu v začetku tega leta pisali pismo in opozarjali na nevarnosti, povezane s pregrevanjem svetovnega gospodarstva. Včeraj zvečer nas je Jean-Claude Juncker v svojem odličnem govoru v razpravi ob 10 obletnici evra spomnil, da je Evroskupina Američanom in drugim pripravila številne predstavitev glede nevarnosti, ki so nam grozile. Liberalni demokrati ne bomo zapravljali časa z iskanjem osebe, ki ni opazila ledene gore: izrekli bomo pohvalo tistemu, ki bo ljudi spravil v rešilne čolne.

Vendar pa nas skrbi en vidik odziva Evropske unije in skupine G20. Zdi se, da naši voditelji držav in vlad verjamejo, da za vrnitev na stara pota potrebujemo samo gospodarsko rast. Bojim se, da se v zadnjih 30 letih v politiki niso veliko naučili na napakah. Recesijo bi morali izkoristiti za pregled stanja. Po napovedih naj bi se BDP kljub recesiji v naslednjih 20 letih podvojil, pa vendar ta rast temelji na omejenih virih, na neupoštevanju stroškov odpadkov in dejstva, da na Kitajskem vsak teden zgradijo novo premogovno termoelektrarno.

Pismo predsedstva z dne 28. oktobra, katerega namen je obvestiti pripravljalni vrh EU 7. novembra, je vsebovalo štiri inovacijske točke. Ena izmed njih je govorila o trajnosti. Govorila je o tem, da so mednarodno usklajeni makroekonomski odzivi, ki temeljijo na spodbujanju okoljskih naložb, vključno z naložbami v države v razvoju, pomembni. Očitno je, da je eden izmed ministrov ali uradnikov v francoskem predsedstvu sodeloval v skupinskem razmišljanju. Vendar se to ne odraža v dogovorjenem besedilu, ki je bilo sprejeto kot zaključek pripravljalnega vrha in kjer so podnebne spremembe omenjene le z enim stavkom na seznamu drugih izzivov. Prav tako se ne odraža v sklepih vrha G20, razen v predzadnji točki predzadnje točke, kjer je bilo govora o primerih drugih ključnih izzivov, in kjer so bile podnebne spremembe navedene pod številko 2.

Med Keynesom in bojem proti podnebnim spremembam ni nobenega protislovja. Sodobni Maynard Keynes bi ljudi spravil nazaj na delo z nameščanjem solarnih plošč in vetrnih generatorjev na vsako hišo v Evropi, pri tem pa izkoriščal inovacije in hkrati zagotavljal delovna mesta. Sodobni Roosevelt bi, ko bi spoznal, da imamo svetovno gospodarstvo, katerega značilnosti temeljijo na računalniških centrih na zahodni obali Amerike, tovarnah na Kitajskem in premogovnih centrih v Indiji, od nas zahteval, da si prizadevamo za globalno kulturo, upravljanje svetovnega reda in skladno vizijo svetovne ozaveščenosti. To je pot prihodnosti. Nikoli več ne bo tako, kot je bilo.

Brian Crowley, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospod predsednik, gospod predsednik Komisije in predsednik Sveta, trdno verjamem, da je Evropska komisija sprejela trdno stališče s tem, ko je odločno in neposredno ukrepala v krizi na mednarodnih finančnih trgih. Ključno je, da morajo Evropska unija, Združene države Amerike in Kitajska sodelovati, da bi tako zagotovile vzpostavitev skupnih pravil in standardov, s katerimi bi bilo mogoče od sedaj naprej nadzirati mednarodne finančne storitve.

Neizogibno je, da bodo ljudje v vsaki krizi ali vsakem trenutku nevarnosti trdili, da nikoli več ne bo tako, kot je bilo. Če pa preučimo zgodovino – ne le gospodarstvo – se vse giblje v ciklih. Vse se vrne. Tudi najpreprostejši ribič bi vam lahko povedal, da plime prihajajo in odhajajo.

Nobenega opravičila ni za probleme, v katerih smo se sedaj znašli, ali za tiste ljudi, ki so sodelovali v tej krizi s svojim lahkomišelnim posojanjem, dvomljivimi praksami, predvsem pa z iskanjem pomoči v očetovskih in materinskih državah, kadar gre vse narobe, in prositi „rešite nas“.

Največje nevarnosti danes – v poslu, gospodarstvu, zaposlovanju in družbenem življenju v Evropi – ne predstavlja samo finančna kriza, ampak dejstvo, da banke ne posojajo denarja za delovni kapital malih in srednje velikih podjetij, ter jim tako ne omogočijo, da bi rasla in izkoristila priložnosti. Izdelava solarnih plošč nima nobenega smisla, če ni ljudi, ki bi jih nameščali na strehe. Če nimate ljudi, ki bi jih nameščali na strehe – ki jih lahko plačajo in kupijo – ne boste imeli ljudi, ki bi jih izdelovali.

Realnost je v tem, da nam kriza, s katero se sedaj v trenutnem gospodarskem pretresu soočamo, nudi priložnost, da popravimo napake iz preteklosti, ter poskrbimo za naložbe v raziskave in inovacije in uporabimo ta denar za iskanje novih načinov za obravnavo problemov in rešitev problemov, s katerimi se

ljudje soočajo, in da hkrati damo ljudem upanja. Včasih pozabimo, da ljudje v resnici potrebujejo le spodbudo, idejo, s katero lahko nadaljujejo in pohvalo za dobro opravljeno delo, saj si vsi želimo upanja.

G20, ukrepi Komisije in predsedstva pri izvedbi tega vrha G20 – kljub odhajajočemu predsedstvu v Združenih državah Amerike – so namenjeni temu, da bi Indijo in Kitajsko spravili za mizo in jim povedali, da imata, kot gospodarstvu v vzponu, svoje odgovornosti. Tudi Kitajska in Indija morata odigrati vlogo pri tem, kar je treba storiti.

Zelo grdo bi bilo, če bi ljudje mislili, da ta kriza pomeni, da moramo ovirati inovativnost in ustvarjalnosti ljudi v Evropi. Če želimo nahraniti naše ljudi, jim zagotoviti enake pravice in varnost ter jih spraviti iz pasti revščine, moramo najprej zagotoviti, da bodo imeli denar, ki ga pridobijo z delom, da imajo države denar, ki ga vlagajo v socialne storitve in zdravstvene storitve, predvsem pa, da jim zagotovimo orodja, znanje in usposabljanje, da bodo lahko izkoristili te nove izzive, ki nas še čakajo.

Monica Frassoni, v imenu skupine Verts/ALE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, finančna kriza je sedaj prizadela tudi realno gospodarstvo, kar je bilo tudi za pričakovati. Verjamemo, da je to cena, ki jo Evropska unija plačuje zaradi odlašanja pri vzpostavitvi ali celo zavračanja vzpostavitve evropskega regulativnega sistema in pravočasne vzpostavitve finančnih solidarnostnih mehanizmov in primerne nadzora bank.

Med odgovorne za zamudo in tiste, ki zagovarjajo ta pristop, zaradi katerega se je Evropa znašla v razmerah skrajne negotovosti in recesije, spadate tudi vi, gospod Barroso, vi in večina v vaši Komisiji. Gospod predsednik, želim, da bi, ko tako zgovorno razpravljate in govorite o možnih rešitvah, jasno in glasno povedali, da so imeli prav tisti, ki so želeli pravila in preglednost, tisti, ki niso hoteli deregulacije, ter da ste se motili tako vi, kot tudi del vašega odbora – eden celo sedi za vašim hrbtom. Le tako bo vse to, kar ste danes povedali, verodostojno in žal mi je, vendar ne drži, da je večina držav članic nasprotovala vsemu temu.

Kot sem vam že ob številnih priložnostih v obdobju od leta 2004 do danes povedala, ste se sistematično odločali in postavljali na stran nacionalnih vlad in ne na stran Parlamenta, ter na stran industrije, namesto na stran potrošnikov. Če bi bila moralistka, bi celo dejala, da ste se postavili na stran močnejšega in ne na stran pravičnega. Ta pristop, ki ga je v svojem slavnem govoru v slogu Humboldta predstavil Joschka Fischer, v vlogi sekretariata Sveta za Komisijo, se zvesto odraža v delovnem programu, ki ste ga nam danes predstavili, v prednostnih nalogah notranjih in zunanjih politik.

V zvezi s prednostnimi nalogami v zunanjih zadevah želim še posebej izpostaviti ponavljajoče, graje vredno pomanjkanje pozornosti do vprašanj človekovih pravic, če začnemo kar pri Kitajski. Prav tako gre za precej slabo zagovarjanje programa iz Dohe, ne da bi pri tem prevladalo spoznanje, da je finančna kriza ovrgla vse domneve, na katerih je temeljila. O notranjih politikah v zvezi s priseljevanjem se je vaša Komisija v zadnjih letih ponovno uklonila pritisku držav članic in prav zaradi tega se danes, ko govorimo o zakonitem priseljevanju, v resnici sklicujemo na zakonodajne instrumente, ki niso preveč trdni, enako pa lahko zatrdimo tudi v zvezi s socialno politiko.

Gospod predsednik Sveta, gospod predsednik Komisije, tako vsekakor ne bomo uspeli pri vzpostavljanju tega, kar Zeleni že več mesecev imenujejo zeleni New Deal in kar je danes zelo moderno. Zeleni New Deal ima zelo specifičen pomen, ki pa vsekakor ne ustreza temu zmedenemu balonu, za katerega slišimo, da kroži med ljudmi in ki dejansko pomeni, da bo „vse tako kot je bilo prej, z nekoliko zelenega tu in tam“. Govorimo o skupni dolgoročni naložbeni strategiji, s katero bo mogoče doseči cilje energetske učinkovitosti in okoljski premik v gospodarstvu, zmanjšanje emisij CO₂, pri čemer ima pomembnejšo vlogo Evropska investicijska banka, ki pa mora biti dosledna pri svojih odločitvah glede tega koga in kaj financirati.

Ne sme biti nobenih nejasnosti glede neuporabnih mega-infrastruktur, glede jedrske energije ali glede nepričakovanih sredstev za projekte, ki niso dobri. Ne sme biti nobenih javnih sredstev ali bianko čekov za avtomobilsko industrijo, kot sedaj. To bi bilo, kot da bi še naprej metali denar skozi okno, in verjamem, da tega ne želimo več početi.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pred nekaj dnevi nam je v tem Parlamentu predsednik Sarkozy govoril, da je kriza, s katero se sedaj soočamo, strukturna in da moramo ponovno premisliti o kapitalizmu.

Menim, da se moramo namesto krizi kapitalizma izogniti kapitalizmu v krizi; povedano drugače, začeti moramo razmišljati o novi prihodnosti, ki zagotavlja pravi prehod na gospodarstvo, ki je opisano s socialnimi

in okoljskimi vidiki, gospodarsko demokracijo, ki temelji na enakosti in sodelovanju in ne na neenakosti in vojni.

Poleg teh znatnih razlik, ki so vsekakor pomembne, ne ostaja nič kaj dosti od svečanih obljub glede preoblikovanja kapitalizma, podanih na precej povprečnem rezultatu tega vrha G20, za kar je v določeni meri dogovorna tudi Evropa. Seveda je bilo ugotovljeno, da je popustljivo dogmo mogoče ponarediti in da lahko zaradi tega pride do obsežnega javnega posredovanja in celo do nacionalizacije, vendar vse to ne bo spremenilo osnovne filozofije, ki je povzročila strukturno krizo.

Vsekakor se govori, da potrebujemo nova pravila za zmanjšanje tveganj zaradi špekulacij, vendar ni nobene ideje glede posredovanja v zvezi s temi finančnimi špekulacijami – na primer v zvezi s Tobinovim davkom na transakcije – prav tako pa ne storimo nič v zvezi s Paktom stabilnosti, ki bo v tem času recesije, zelo verjetno močno poslabšal življenje na naši celini. Predvsem pa se ne sprašujemo, kaj je pravi vzrok za to krizo, zato tudi nismo niti najmanj uspešni, ko se spopadamo z njo.

Opozoril bi le na dve vprašanji: prvo je sistematično razvrednotenje dela v zvezi s popustljivimi politikami v zadnjih desetletjih, ki se je končalo z nastankom, skupaj z nepravičnostjo in trpljenjem, znatnega dela pomanjkanja finančne likvidnosti. Leta 1929 je John Maynard Keynes predlagal vlaganje v plače in delovna mesta, vendar danes tega ne počnemo.

Druga je ekološka in energetska razsežnost krize, ki zahteva sprejetje veliko odločnejših in jasnejših odločitev, kot pa to ječljanje vrha G20, na drugi strani pa imajo tisti, ki so povzročili to krizo zelo velike težave pri njenem reševanju. Potrebujemo jasno, drugačno sporočilo z leve.

Hanne Dahl, v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Gospod predsednik, kot drugi govorniki danes, želim tudi sama citirati Keynesa. Le redkokdaj je to bilo primernejše. Citirala bom v angleškem jeziku:

v imenu skupine IND/DEM. „Dokler podjetje deluje stabilno, so špekulanti kot neškodljivi mehurčki na gladini. Ko pa podjetje postane mehurček v vrtincu špekulacij, postane položaj resen. Ko kapitalski razvoj države postane stranski proizvod delovanja kazina, bo delo verjetno slabo opravljeno.

v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Predlog Komisije o rešitvi finančne krize je resnično zavajajoč. Struktura EMU ni zaščita pred splošnimi krizami, vsekakor pa ne pred finančnimi krizami. Štiri svoboščine in Pakt stabilnosti stvari nič kaj ne olajšata; ampak drži ravno nasprotno. Preoblikovati moramo institucionalni okvir gospodarstva in gospodarske politike. Zelo dobro je predlagati, da bo vzpostavljena nova finančna arhitektura, vendar pa ta struktura ni bila dovolj dobro opisana, da bi uspela na študiju arhitekture ali na tečaju gospodarstva. To je zagotovo povezano z razumevanjem krize. Najprej je bil poudarek na reševanju likvidnostne krize, da bi bilo zagotovljeno dovolj maziva. V zvezi s tem so se različne države odločile za nekoliko drugačne modele – tako pač to je – kaj pa Komisija dejansko misli s tem, ko trdi, da mora EU (tu bom citirala iz programa):

v imenu skupine IND/DEM. – „zagotoviti, da bo prestrukturiranje bančnega sektorja izvedeno tako, da bo v prihodnje v sektorju zagotovljena poštena in zdrava konkurenca“.

v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Ali to pomeni, da mora za dokapitalizacijo poskrbeti javni sektor? Ali to pomeni ta stavek? Prav tako želim vprašati Komisijo ali bodo ustanovljene nove bonitetne agencije? Številne izmed starih agencij so se izkazale kot popolnoma nezanesljive. Kaj misli Komisija s tem, ko govori o „programu strukturnih reform“? Ali misli na reforme trga dela, „prožno varnost“ brez varnosti? Ali je namen, da povečana negotovost zaposlitve predstavlja prispevek delavcev? Na splošno je nejasno ali namerava Komisija opredeliti plače, kot ključen parameter konkurenčnosti. Ali se na plače gleda izključno kot na strošek? Na plače moramo gledati tudi v povezavi z učinkom, ki ga imajo na povpraševanje. Na koncu želim zastaviti vprašanje v imenu svojega kolega gospoda Bloklanda, ki je prvi podpredsednik Odbora za okolje, javno zdravje in varno hrano, in se nanaša na okolje: kdaj bo Komisija objavila nacionalne zgornje meje emisij?

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Gospe in gospodje, zelo sem vesela, da ni uspela nesmiselna ideja predsednika Sveta gospoda Sarkozyja o spreminjanju temeljev kapitalizma na pogovorih v Washingtonu. Upam, da se bo v Evropsko unijo vrnil razum, kjer se spoštuje svoboda trga kot temeljna vrednota in predpogoj za blaginjo. To velja tudi v času krize. Zato verjamem, da Evropska komisija in Češka republika, ki prevzema predsedstvo,

ne bosta podlegli iluzijam lastne veličine in nezmotljivosti in da bosta v nasprotju s francoskim predsedstvom opustili absurdne, predvsem pa tvegane poskuse uporabe denarja davkoplačevalcev za prekinitev naravnega gospodarskega cikla. Prav tako sem vesela, da je vrh G20 zavrnil protekcionizem. Vsi vemo, da tisti, ki zamenja nekatere svoje svoboščine za večjo varnost, na koncu izgubi oboje.

Gospe in gospodje, trenutne krize ni povzročil kapitalizem, ampak pohlep neodgovornih bank, ki niso želele prevzeti tveganja za lastne odločitve. Tovrstno početje predstavlja prav takšno tveganje za prost trg, kot prekomeren nadzor s strani vlade. Črpanje denarja v banke, ne da bi pri tem bil zagotovljen neposreden nadzor nad tem, kako se bo ta denar porabil, je zaradi tega kraja težko prisluženega denarja naših državljanov. Spremljati moramo banke in zagotoviti, da denarja ne bodo porabile le za izboljšanje bilanc stanja, ampak tudi za kreditiranje podjetij. Omogočanje vodilnim delavcem, da sprejmejo finančno pomoč, ne da bi pri tem vlada odločala, kako naj porabijo denar, pomeni zanikanje načela politične odgovornosti. To je enako, kot nemoralno plačevanje za izgube, ki so nastale zaradi nemoralnega delovanja finančnih institucij, kjer odgovornosti ne prevzemajo niti institucije, niti vodilno osebje.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospa predsednica, bom zelo kratek, saj je šlo za zelo plodno razpravo, kljub temu pa bi rad podal pet pripomb, preden besedo predam predsedniku Barrosu. Prva je ta, da se vsi strinjamo glede zgodovinske in zelo inovativne narave vrha G20. Ta globalni korak je inovativen in zgodovinski, vendar je takšna tudi pobuda Evrope, kot je poudaril predsednik Komisije, kar pomeni Evropo, ki ukrepa na mednarodnem prizorišču, kot je poudaril Joseph Daul, kadar obstaja skupna volja za to.

Drugič, vsi se strinjamo, da to, kar se dogaja predstavlja nek mejnik, če nam je to všeč ali ne, in da se, kot je povedal gospod Watson, ne moremo vrniti v prejšnje stanje, ampak moramo biti domiselni pri reševanju te krize.

Moja tretja pripomba je pripomba, ki so jo izrekli že številni govorniki, vključno z gospodom Schulzom, predsednikom skupine Socialdemokratov v Evropskem parlamentu, ter gospo Frassoni in se nanaša na to, kako pomembno je, da ostanemo prilagodljivi, ohranjamo zagon in hitro sprejemamo vse bistvene zakonodajne ukrepe, predvsem tiste, ki se nanašajo na finančno ureditev.

Moja četrta pripomba je v zvezi s tem, da potrebujemo ukrep za zmanjšanje zelo uničujočega vpliva te finančne krize tako z vidika odnosov med finančnim sistemom in MSP, kot je izpostavil gospod Crowley, kot tudi z vidika povezave med socialnimi predpisi in gospodarskim okrevanjem, na kar je opozoril gospod Daul. Prav tako je bistvenega pomena, da ukrepamo na osnovi širše vizije, pri tem pa upoštevamo elemente keynesianizma, ki jih je mogoče uporabiti v boju proti podnebnim spremembam, kot je predlagal gospod Watson, predsednik Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo.

Zadnje, kot ste poudarili, gospod predsednik Komisije in številni govorniki in predsedniki skupin, zelo pomembno je, da razpravljamo o vseh razsežnostih krize. Kot ste povedali, je ogrožen razvojni model, in treba je, kot je izpostavil Martin Schulz, ponovno ovrednotiti demokratske povezave med vlogo javnega in zasebnega sektorja. Kot ste poudarili in kot so povedali drugi, vključno z gospo Frassoni, bi bilo narobe, če bi se osredotočili izključno na finančni svet in pozabili na najbolj prizadete, najšibkeje, tiste, ki so lačni in ste jih omenili tudi vi, gospod predsednik. Tudi sam menim, da moramo ponovno preučiti temelje sistema; če je pohlep del teh temeljev, ni druge alternative, kot da jih ponovno preučimo.

Zadnje, treba se je zavedati in to je moja zadnja točka, da nas kriza ne sme upočasniti ali prestrašiti, ampak se moramo nanjo odzvati hitro in pri tem ostati ambiciozni pri naših razvojnih ter okoljskih ciljih in v našem boju proti podnebnim spremembam.

(Aplavz)

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, ker smo se odločili, da predstavim celoten delovni program za naslednje leto, bi rad odgovoril na specifično vprašanje gospoda Schulza, preden nadaljujem s pripombami. Danes je Komisija potrdila svoj odgovor na dve poročili – poročilo gospoda Rasmussena in poročilo gospoda Lehneja – tako je jasno, kako nameravamo spremljati različne elemente in kako smo to že začeli izvajati. Gre za zelo obsežen odgovor in predstaviti moramo tudi druge predloge in nekatere izmed njih smo že predstavili. Ko sem govoril o spomladanskem zasedanju Evropskega sveta, sem se skliceval na ugotovitve skupine na visoki ravni, ki sem jo ustanovil pod predsedstvom Jacquesa de Larosièreja. V zvezi s predlogi mi gospod McCreevy, komisar odgovoren za te zadeve, sporoča, da bodo predlogi v zvezi s hedge skladi, predvsem pa v zvezi z zasebnim kapitalom, ki ste ga verjetno imeli v mislih, pripravljeni za predstavitev v decembru.

Če se vrnemo na delovni program Komisije za leto 2009, je, kot sem povedal, nerazdružljivo povezan s posebnim političnim kontekstom. Povedati moram, da finančna nevihta še vedno divja, da še ni mimo in da smo na robu resne gospodarske upočasnitve. Prav zaradi tega ne smemo zapravljati časa pri uresničevanju dela, ki smo ga že začeli z namenom, da bi se posodobili in prilagodili globalizacijskemu procesu. Ne gre za to, da smo pravkar ugotovili, da se moramo odzvati na globalizacijo. Poudariti moram, da smo se v Komisiji, ki ji imam čast predsedovati, na novo obdobje sklicevali že vrsto let. To za Evropo pomeni, da moramo spodbujati naše vrednote in ščititi naše interese v kontekstu procesa globalizacije. Ravno v tem kontekstu moramo predstaviti ambiciozne predloge. Trenutna kriza nas ne sme odvrniti od drugih prednostnih nalog v našem delovnem programu, ki so tudi prednostni odzivi na izzive globalizacije. Predvsem se sklicujem na boj proti podnebnim spremembam in uresničevanje trajnostnega razvoja. To so prednostne naloge za leto 2009, ki je posebej pomembno, ker gre za leto konference v Københavnu.

Naj čestitam Evropskemu parlamentu izrečem pohvalo za obsežno delo, ki ga je vložil v podnebno-energetski sveženj. Soočamo se z izjemnimi razmerami in ponosen sem na odziv evropskih institucij, ki so kos izzivu. Trdno verjamem, da bomo ob sodelovanju decembra dosegli naš skupni cilj glede političnega sporazuma. Če sem popolnoma iskren, sem prepričan, da bo takšen sporazum služil tudi kot katalizator za evropsko strategijo, namenjeno doseganju ambicioznega sporazuma v Københavnu.

Ne želim preveč izpostavljati, kar vse je ogroženo, vendar se moramo vsi zavedati, da bo Evropa zastavila precejšen del svoje verodostojnosti v tej razpravi, v kateri predstavlja glavno gonilno silo. Evropa je sprožila globalno razpravo o boju proti podnebnim spremembam. Prav mi smo vladi ZDA povedali, da mora storiti več. Ravno to smo rekli tudi Rusom, Kitajcem in Indijcem in jim povedali, da ne smemo obupati v trenutku, ko je že mogoče slutiti možnosti za boljše sodelovanje z novo vlado ZDA. Ne vzbujamo vtisa, da želimo zmanjšati naše ambicije. Prepričan sem da bo to resno ogrozilo našo verodostojnost.

Jutri bomo predlagali resnično zlato priložnost in nobene pravice nimamo, da je ne bi izkoristili. Prav zaradi tega mora naš odziv na gospodarsko krizo dokazati, da so lahko programi za boj proti podnebnim spremembam tudi del strategije gospodarskega odziva. Ne bi rad videl takšne neodločnosti, ki se včasih pojavi med tistimi, ki dajejo prednost gospodarstvu ali industriji in tistimi, ki spodbujajo načrt trajnostnega razvoja. Dejansko je ti dve stvari mogoče združiti in pozdraviti moram nekatere izjave, ki ste jih v zvezi s tem podali.

Druga prednostna naloga so ljudje v Evropi. V letu 2009 se bo Komisija še posebej posvetila iskanju napredka na evropskem območju svobode, varnosti in pravičnosti, na primer z vzpostavitev skupne politike priseljavanja in njenim vključevanjem v širše politike Evropske unije, kot so politike konkurenčnosti, rasti in socialnega vključevanja, s tem ko bo vzpostavila evropsko mrežo priseljavanja in ko bo dokončan skupni evropski azilni sistem za 2010, z zagotavljanjem večje skladnosti s pravili, ki urejajo varstvo potrošnikov v Evropi, z izboljšanjem vzajemnega prepoznavanja nekaterih instrumentov civilnega in kazenskega prava, kot so sodbe in zapuščinske poravnave, ter z bojem proti novim oblikam kriminala, kot sta zloraba otrok in kibernetiski kriminal.

Naslednja prednostna naloga za 2009 – zaradi časovne omejitve bom stvari le preletel – je vloga Evrope v svetu. Tudi tu nas čakajo izzivi in sicer širitveni proces in okrepitev sosedske politike, kot tudi vzpostavitev tesnejših stikov z državami v razvoju, predvsem tistimi v Afriki. To je brezpogojno obvezno in spomniti vas moram, da je treba podpreti predlog Komisije o kmetijski pomoči državam v razvoju. Gre za vprašanje verodostojnosti. Še enkrat, na najpomembnejših vrhlih se ne moremo omejiti le na razprave o finančnih zadevah. Pokazati moramo, da ne razpravljamo le z velikimi nastajajočimi silami, ampak da smo zaskrbljeni tudi glede držav v razvoju, predvsem držav v Afriki.

Naši odnosi s temi državami so tudi pomemben dejavnik pri reševanju številnih globalnih vprašanj. Ne smemo pozabiti, da nam velika srečanja, kot je københavnska konferenca prihodnje leto, omogočajo učinkovitejše reševanje skupnih vprašanj, kot je energetska varnost, boj proti podnebnim spremembam in priseljavanje, kot tudi dokončanje razvojne agende iz Dohe in uresničevanje dvostranskih trgovinskih pogajanj.

Jasno sporočilo vrha v Washingtonu je, da nujno potrebujemo svetovni trgovinski sporazum. Poleg tega, da je sporazum iz Dohe trgovinska agenda, je tudi razvojna agenda. Verjamem, da smo sedaj bližje pravi poti, saj resnična alternativa agendi iz Dohe ni nespremenjeno stanje, ampak možnost, da se glede na trenutno finančno krizo zapremo vase, možnost, da bodo države na različnih koncih sveta naredile korak nazaj glede tarif in uvedle enostranske ukrepe, da bi zavarovale nekatere sektorje svojih gospodarstev. V tem primeru bi se ponovno razmahnil gospodarski nacionalizem in zatekanje k protekcionizmu, kar bi negativno vplivalo

na svetovno gospodarstvo in ni mi treba posebej poudarjati, tudi na evropsko gospodarstvo. Kot veste, je Evropa vodilna sila na področju trgovine.

Vrh, ki je potekal prejšnji teden, je okrepil mojo odločenost, da si prizadevamo za vzpostavitev odnosov z Rusijo na osnovi obojestranskih interesov. Ti odnosi bodo včasih težki. Obstajajo vprašanja, glede katerih imamo različna stališča, vendar resnično verjamem, da je vrh, ki je prejšnji teden potekal v Nici, potrdil, da je bolje sodelovati z Rusijo, kot pa jo skušati osamiti. Rusija je prav tako pomemben partner na globalnem prizorišču.

Velik pritisk, ki mu je bil svet izpostavljen v letu 2008 je jasno pokazal, kako pomembno je, da imamo z Združenimi državami Amerike skupno vizijo. Z novo administracijo v Združenih državah Amerike se odpira odlična priložnost. Med volilno kampanjo se je novo izvoljeni predsednik zelo jasno izrekel glede zadev, kot so boj proti podnebnim spremembam in zavzemanje za bolj večstranski pristop. Zgrabimo to priložnost in predstavimo ideje za agendo, ki se bo ukvarjala z globalizacijo. Soočamo se z nekaterimi zelo zahtevnimi skupnimi izzivi in verjamem, da lahko z aktivnejšim sodelovanjem med Evropo in Združenimi državami Amerike svet postane boljši.

Gospe in gospodje, v letu 2008 je Evropa dokazala, da je lahko združena, s tem ko je v velikih krizah uskladila svoje ukrepe. Zaradi krize v Gruziji in finančne krize je Unija učinkovitejša. Edina pot, ki jo lahko izberemo, če želimo doseči cilje za leto 2009 je združen pristop.

Čez nekaj mesecev bo 375 milijonov volivcev prišlo na volišča, da bi izrazili največjo demokratično pravico in izvolili nov Evropski parlament. Izkoristimo zagon, ki so ga zadnje krize dale Uniji. Ljudem so odprle oči glede odlik in učinkovitosti evropske razsežnosti, kot sredstev za zagotavljanje njihove gospodarske, socialne in okoljske blaginje in varovanje njihovih interesov ter ponovno potrjevanje njihovih vrednot. Verjamem, da se danes, sredi te krize, ponujajo jasne priložnosti. Na primer, obstaja veliko ugodnejše ozračje kot pred nekaj meseci glede priznavanja pomembnosti naše valute evra. Izkoristimo to priložnost. Menim, da je pomembno, vsaj za vse tiste, ki verjamemo v Evropski projekt – in verjamem, da smo v večini – če smo bolj optimistični pri posredovanju evropskega sporočila in ne podležemo kritikam ali malodušnosti.

Zato verjamem, da moramo kot institucije obvezno sodelovati. Zavedam se, da bi si Komisija v določenih trenutkih zlahka povečala priljubljenost v nekaterih krogih, s tem ko bi pripravila predloge, ki bi jih države članice zagotovo takoj zavrile. Sam ne gledam tako na stvari. Vsekakor podpiram ambiciozne napovedi, vendar morajo biti realistične, saj moramo delovati z drugimi institucijami in državami članicami, kjer povsod vlada demokracija, ker sicer ne bi bile članice Evropske unije.

Komisija bo še naprej igrala svojo vlogo, opravljala svojo nalogo kot gonilna sila in pobudnica, vendar pri tem ne bo delovala proti državam članicam in Parlamentu, ampak skupaj z Evropskim parlamentom in državami članicami. Verjamem, da je takšen odnos vse bolj potreben. Kakršen koli drug pristop bi pomenil populizem. Priprava predlogov zgolj za namene oglaševalske kampanje je prav tako oblika populizma. Druga oblika populizma vključuje dajanje predlogov pod pretvezo evropeizma, za katere vsi vemo, da nimajo nobenih možnosti, da bi bili sprejeti. Vloga Evropske komisije je seveda, da deluje kot gonilna sila, vendar istočasno skuša najti soglasje z drugimi institucijami. Tako lahko Evropa ostane v središču dogajanja, kamor se ji je uspelo umestiti. Medinstitucionalno sodelovanje ji je omogočilo, da ima ključno vlogo pri sestavljanju mednarodne agende.

Smo na zelo pomembnem političnem razpotju za Evropo, mogoče celo na točki preobrata. Evropa vzbuja tudi velika pričakovanja. Ravno z nenehnimi pobudami in načrtovanjem prihodnosti lahko Unija najbolje izpolni ta pričakovanja in ravno to je duh, ki bo prežemal Evropsko komisijo v letu 2009.

(Aplavz)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, obstajajo tri glavne krize, na katere se moramo odzvati. Prva je finančna kriza – o tem je razprava že tekla –, ki vse bolj prodira v realno gospodarstvo. Drugič, ne smemo pozabiti na krizo, ki se nanaša na Pogodbe, na katerih temelji naša Unija, in se odraža v usodi Lizbonske pogodbe. Tretjič, obstaja kriza EU v zvezi z njenim sprejemanjem med javnostjo, kar je po mojem mnenju vidik, ki ga je treba omeniti pred volitvami.

Gospod predsednik, predstavili ste delovni program za preostali del mandata tega Parlamenta in vaše Komisije in povedati želim, da bo skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov z veseljem sledila glavnim načelom tega programa. Podprli vas bomo. Vendar pa bomo nekaterim vidikom namenili drugačen poudarek. Poudarek bo v skladu s pričakovanji. Ta pričakovanja se nanašajo na zadnjih nekaj mesecev vašega mandata, mogoče pa tudi dlje.

Skupina PPE-DE želi, da se v dejanjih Komisije odraža tudi sama. Zavedamo se, da to povsem upravičeno zahtevajo tudi druge skupine. V odzivu se bomo zanesli na vaše politične sposobnosti. Povsem upravičeno ste zaposlovanje in rast postavili kot vašo glavno prednostno nalogo. Odziv je vse bolj povezan z vprašanjem, kako naj se odzovemo na finančno krizo. Podpiramo ukrepe, ki so potrebni v zvezi z ureditvijo in preglednostjo finančnih trgov. Čim prej potrebujemo skrajno specifične predloge, namenjene reorganizaciji ureditve finančnih trgov.

Izvajanje akcijskega načrta svetovnega finančnega vrha je vsekakor prva skrb posameznih držav. Vendar pa je ob upoštevanju svetovne soodvisnosti trgov tesno sodelovanje v zvezi z vsemi ureditvenimi ukrepi – četudi samo zaradi tega, da bi bilo mogoče preprečiti izvajanje različnih standardov – nujno. To v usklajevalnem delu Komisije predstavlja široko in pomembno področje aktivnosti.

Ureditev – in tega ne smemo pozabiti – sama po sebi še ne predstavlja konca, ampak je v določeni krizi orodje, ki se uporablja za doseganje nekaterih ciljev. Tega dejstva ne smemo pozabiti.

Omenili ste podnebno-energetski paket, ki naj bi bil sprejet decembra. Prepričan sem, da v Parlamentu obstaja široko soglasje glede tega cilja. Tudi skupina PPE-DE – to bi rad še posebej izpostavil – želi, da bi bil ta problem rešen pred koncem tega parlamentarnega obdobja. Gre za strateški cilj. Vendar pa od Parlamenta veliko zahtevate. Glede na trenutne razmere pričakujemo, da bomo kmalu po decembrskem zasedanju prejeli sveženj, ki bo vseboval več sto strani v samo enem jeziku, od nas pa se pričakuje, da bomo na to odgovorili z da ali ne.

Čeprav upoštevamo ta cilj, ki je hkrati tudi naš, gre tu za znatno zlorabo pravic Parlamenta in njegovih poslancev in mogoče nam bo uspelo najti kakšno bolj domiselno rešitev, kot pa je ta neizoblikovana možnost.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospa predsednica, gospod predsednik Komisije na koncu vašega govora ste omenili, da moramo volivcem poslati jasno sporočilo. S tem se popolnoma strinjam.

Vendar pa, ko sem si ogledal program, se mi je večkrat zdelo, da ga prežema sporočilo „nadaljujmo, kot smo delali do sedaj“. To je lahko na nekaterih področjih prava rešitev, vendar pa na drugih področjih – predvsem na področju, ki ga obravnavamo danes – to ne more biti dobro. Naše sporočilo mora biti, da smo se naučili nekaj iz krize in da bomo drugače ukrepali, kot pa smo ukrepali v preteklosti. Če boste stavku dodali „Evropi odprte družbe in odprti trgi prinašajo koristi, vendar pa morajo pravila veljati za vse“, potem bi se glasilo pravilno, vendar verjetno ne dovolj jasno. Potrebujemo pravila, s katerimi bo Evropa deležna koristi zaradi odprtih družb in odprtih trgov. To mora biti jasno, vendar ne gre za načelo, ki bi ga Komisija vedno upoštevala.

V vašem sestavu – če lahko tako rečem – omenjate „nenadno krizo zaupanja“. Gospod Poul Nyrup Rasmussen že dolgo opozarja na to, kaj se lahko zgodi. O tem že nekaj časa govori tudi gospod Schultz. Kriza zaupanja torej ni bila tako nenadna. Vendar so bili nekateri ljudje v Komisiji mnjenja, da nam ni treba nič urejati, da se bo vse izteklo dobro, da bo trg sam uredil vse. Vendar se to ni zgodilo in zato je treba izvesti spremembe.

(Aplavz)

Imam še eno pripombo. Obstaja tema, ki še vedno ni del tega programa, ki pa je za državljane Evrope zelo pomembna in to so splošne storitve javne uprave in javnega sektorja. To omenjam predvsem zaradi tega, ker se je v nekaterih državah pojavila kriza na področju poštne storitve. Za to ni kriva samo Evropa ali Komisija. Vendar je to mogoče pripisati posebnemu odnosu in sicer odnosu, da mora trg prevladati v vseh sektorjih in da mora biti odprt v vseh vidikih, s čimer nekatere poštne storitve spodbujajo k temu, da iščejo višje dobičke na drugih področjih, namesto da bi zagotavljale storitve potrošnikom, širši javnosti.

To pelje v napačno smer. Najmanj, kar si želim je, da bi na koncu vašega programa videl nedvoumno izjavo, iz katere izhaja, da se boste zavzeli za te storitve javnega sektorja in v kateri je navedeno, kako jih je treba obravnavati, tako regionalno, kot tudi lokalno in da trg navsezadnje ne ureja vsega.

Na koncu bi rad povzel eno izmed vaših pripomb: imamo novo vlado ZDA. Prosil bi vas gospod predsednik, komisar in vse ostale, da izkoristite čas in v naslednjih nekaj tednih sodelujete s to vlado, ter tako zagotovite, da bo prišlo do pristnega partnerstva za Evropsko, pa tudi za globalno, socialno tržno gospodarstvo. Izkoristimo prednost, ki nam jo ponuja nov predsednik ZDA.

(Aplavz)

Diana Wallis (ALDE). - Gospa predsednica, v zvezi s svetovno finančno krizo, v nekem smislu pa tudi v zvezi s programom zakonodajnega dela Komisije, bi moralo biti slednje naš odgovor na prvo. Seveda bo

kdo trdil, da nimamo le ene, ampak več kriz: finančno, pa tudi okoljsko zaradi soočanja s podnebnimi spremembami, kriz zaupanja v Evropo po irskem glasovanju in varnostno krizo po nedavnih dogodkih v Gruziji. Vendar pa bi morali, ne da bi pri tem podcenjevali vse to, s čimer se srečujemo, „krizo“ verjetno razumeti kot „izzivi“ – izzivi Evrope, da pospeši in začne izpolnjevati svojo vlogo.

Evropa je zagotovo najboljše opremljena regija na svetu, saj se naše institucije lahko spopadejo s temi vprašanji in izzivi, ki presegajo nacionalni okvir, presegajo možnost nadzora katere koli posamezne države članice. Predvsem bi se morali biti sposobni skupaj jasno in odločno odzvati, ter tako vlti zaupanja tistim, ki jih predstavljamo: državljanom Evrope.

Naj navedem primer. Verjamem, da lahko Parlament v zvezi s finančno krizo upravičeno trdi, da je bil v samem ospredju dogajanja. To smo lahko preskusili pri delu, ki smo ga opravili v našem preiskovalnem odboru glede zloma zavarovalnice Equitable Life. Šlo je za prvi opozorilni strel, da prihaja finančna kriza. Ta Parlament je na osnovi preiskave junija lani pripravil številna priporočila, priporočila glede finančne ureditve, o administrativnem sodelovanju med zakonodajalci, o dostopu do tožb in odškodnin – na kratko, o večini tem v finančnem sektorju, pri katerih naši državljani trenutno potrebujejo največ zagotovil.

Ta priporočila bi pritegnila pozornost Komisije, pa tudi držav članic, še posebej britanske vlade, ki se nanjo še vedno ni v celoti odzvala in, kar je še pomembneje, še ni odškodnovala žrtev zavarovalnice Equitable Life, kljub uveljavljanju svojih zahtev v sporu z islandskimi bankami.

Če hočemo iz finančnih in drugih izzivov, s katerimi se soočamo, iziti brez prask kot celina, se moramo nanje odzvati skupaj in solidarno, ne samo, da pri tem pazimo na nacionalni protekcionizem. Naša skupina, skupina ALDE, se namerava odzvati na delovni program s pozitivno in progresivno resolucijo. Številni moji kolegi bodo dali podrobne pripombe glede nekaterih tem, vendar bomo poudarek predvsem namenili odprti Evropi, zeleni Evropi, podjetniški Evropi in varni Evropi.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Gospa predsednica, gospod predsednik, finančna kriza in sčasoma tudi gospodarska kriza bosta prizadela celotno Evropo, zato moramo skupaj prevzeti odgovornost in sprejeti odločitve. Ker bo kriza prizadela vse države članice in se bodo soočile z nalogo, kako se ji zoperstaviti, jo upočasniti in omejiti njene posledice, se moramo vse države članice skupaj odločiti o skupnih ukrepih.

Takšne okoliščine, kot prevladujejo danes, ko je EU razdeljena v Evropo A – države v evroobmočju in Velika Britanija – in Evropo B – ki jo sestavljajo nove države članice, skupaj s Švedsko in Dansko – predstavljajo delitev EU, še toliko bolj sedaj, ko se soočamo s krizo. Predstavlja zanikanje enega izmed temeljnih načel, na osnovi katerega je bila ustanovljena Evropska skupnost: na načelu solidarnosti. To ni prava pot, gospod Barroso.

Akcijski načrt Komisije, ki je bil predstavljen pred 13 dnevi, zamenjuje temeljne zadeve z nepomembnimi zadevami in z zadevami, ki so mogoče enkrat bile pomembne, vendar so sedaj izgubile svoj pomen zaradi gospodarske krize. Sedaj sta gospodarska rast in boj proti vse večji brezposelnosti veliko pomembnejša, kot vprašanja, povezana s podnebnimi spremembami. Veseli me, da Evropska komisija obravnava nadaljnjo širitev Evropske unije, se pravi vključitev balkanskih držav, kot prednostno nalogo. Pravo vprašanje je stabilizirati to eksplozivno regijo Evrope, saj bo ta stabilizacija Balkana pomenila nižje stroške za evropske davkoplačevalce: državljane naših držav članic.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, naloga Evropske komisije je vsekakor zagotavljati preglednost, boljšo informiranost in varstvo za naše državljane in potrošnike, kot je pravilno povedal gospod Barroso.

Vendar pa obstaja območje, gospod Barroso, na katerem je bila v zvezi s tem vaša Komisija še posebej neuspešna in sicer pri postopkih odobritve za gensko spremenjene organizme (GSO). Ti postopki so bili predmet vsesplošne kritike. Ponovno jih je treba pregledati na naslednjem zasedanju Sveta okoljskih ministrov 4 in 5 novembra. V Evropi je 44 regij, ki so se razglasile kot regije brez GSO. Šest držav članic je uveljavilo zaščitno klavzulo za koruzo Monsanto. In kaj počnete gospod Barroso, kljub nasprotovanju velike večine Evropejcev? Pospešeno delate na dovoljenjih za trženje. Izdajate soglasja, ter pohlevno sledite nasvetu Evropske agencije za varnost hrane, katere mnenje temelji na študijah toksičnosti, ki so jih opravila podjetja za biološki inženiring.

V trenutni obliki so evropski postopki pravo sito, skozi katerega lahko komercialni interesi dejavnosti povezanih s kmetijstvom neovirano pronicaajo. Ljudje želijo vedeti o toksičnih učinkih GSO in te informacije morajo dobiti. Ali sami veste, kako toksični so, gospod Barroso? Ali veste? Kakšne vplive ima toksičnost

GSO na javno zdravje in okolje? Zakaj ni nobene zahteve glede objave neobdelanih podatkov, na katerih temeljijo ugotovitve študij? Zakaj preskusi niso obvezni po treh mesecih? Zakaj bi se zadovoljili s študijami, ki jih izvajajo podjetja sama?

Javnost je upravičena do preglednosti, informacij, razprave. Ravno to bi morali biti cilji Komisije pri odobranju GSO. Gospod Barroso, želimo objavo neobdelanih podatkov. Želimo nasprotno študije, želimo javno razpravo in želimo dolgotrajno preskušanje. Želimo vedeti, kako GSO vplivajo na zdravje.

Vaša pobuda, gospod Barroso, da bi iz 27 držav članic naredili skupino šerp in bi tako zaobšli priložnostno skupino predsedstva in vaše komisarje, ki so pristojni na tem področju, povzroča zmedo in nejasnosti na področju, kjer morate v skladu z odgovornostjo zagotoviti jasnost in zanesljivost postopkov.

Gospod Barroso, saj želite, da bi javnost zaupala v Evropo, mar ne? Dokažite!

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, rezultat vrha G20 je zmanjšanje najmanjšega skupnega imenovalca. Urejanje in preglednost naj bi preprečila še eno finančno krizo. Vendar specifični ukrepi, ki naj bi se izvajali, še vedno niso določeni. Mednarodni denarni sklad (MDS), ki je pahnil ljudi po vsem svetu v revščino in obup zaradi neoliberalne politike strukturne prilagoditve, bo sedaj postal nadzornik globalnega finančnega trga. O opustitvi sistema globalne prerazporeditve, ki je v prvi vrsti kriv za krizo, nihče niti ne razmišlja. Osupljivo je, da je do sedaj bilo treba za reševanje bank po celem svetu nameniti nedejaven znesek v višini 2,5 trilijona EUR. Takšnega usklajenega ukrepanja do sedaj nismo doživeli še v nobeni humanitarni katastrofi. S tem zneskom bi lahko odpravili najhujšo revščino v svetu in rešili podnebje.

Kakšne so posledice? Socialni svetovni gospodarski red mora nadomestiti tržno gospodarstvo, pri tem pa morajo imeti vodilno vlogo Združeni narodi. Nov svetovni finančni red mora spodbujati politike socialne varnosti, zaustaviti proces osiromašenja in pripeljati do napredka v zvezi z ekološko vzdržno gospodarsko dejavnostjo. Evropska unija lahko ima pri oblikovanju novega reda odločilno vlogo, če bo dokazala, da je lahko s skupnim evropskim ukrepanjem uspešna v boju z recesijo, ki je posledica finančne krize. Vendar je to možno le, če bo EU najprej pometla pred svojim pragom.

Predsednik Komisije gospod Barroso je prej dejal: „V izrednih razmerah so potrebni izredni ukrepi“. Pravilno, vendar je treba potem pogumno ukrepati. Zberite pogum in zamenjajte praktično zastarel Pakt stabilnosti za Evropo z gospodarskim in socialnim paktom, ki vse države članice zavezuje k temu, da svoje gospodarske in finančne politike med seboj usklajujejo. Zberite pogum in pokažite prave barve Komisije, ter brez če in ampak postavite temo socialne pravičnosti na vrh evropske agende. Še enkrat, socialnim vidikom se ne namenja dovolj pozornosti v zakonodajnem in delovnem programu. Socialni pritisk je omenjen le bežno, kot nekaj, na kar se je treba odzvati v času izrednega stanja v gospodarstvu. Zakaj resnih socialnih problemov ne omenjate posebej? Zakaj povsem jasno ne poveste, da vse večja razlika med bogatimi in revnimi ni več sprejemljiva? Zakaj jasno ne poveste, da privatizacija dobičkov in poddržavljanje izgub nista več sprejemljiva. Sprašujem se, kdaj bo Komisija, ki se sooča z resnimi razmerami v zvezi z brezposelnostjo, revščino in neenakostjo, končno spoznala, da ne moremo več nadaljevati, kot smo do sedaj in kot predlaga v delovnem programu. Neoliberalizem je jasno in očitno uničil gospodarstvo, s spremembami v Evropi pa že močno zamujamo.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Gospa predsednica, presenečen sem – in verjamem, da nisem edini – nad nasprotjem med najbolj neizpodbitnim trenutnim dokazom in tem, kar slišim v tem Parlamentu, predvsem s strani predstavnikov Sveta in Komisije, pa tudi s strani mojih v vato zavitih kolegov evrofilov. Zaradi tega nasprotja nenehno razmišljam o Bizancu, o pomirjujočih in samozadostnih govorih bizantinskih uradnikov v času, ko je njihov svet počasi drsel v pozabo.

Ne soočamo se zgolj z navadno krizo – vsekakor skrajno neustrezen izraz za opisovanje recesije – ampak za razpad samih temeljev procesa globalizacije, ki je tako zaznamoval 20 stoletje. Na to ne gledam kot na kreditni krč. Gre za krč verodostojnosti, vaša politična kredibilnost se je znašla v krizi in pozivam vas, da zberete pogum in priznate, kako resne so razmere. Nimam dovolj časa, da bi naštel vsa načela te verodostojnosti, ampak liberalizacija kredita in to kopičenje posojil sta očitno posledica slepega zaupanja v nevidno roko, mogoče celo v neizogibnost napredka.

Ni treba posebej poudarjati, da rešitev predstavlja nadzor kreditiranja s strani vlade. Iz istega razloga prav tako ni rešitev prosta trgovina – pospešeno širjenje proste trgovine. Prav nasprotno, rešitev je vrnitev na varovanje naših meja in tega se naši ljudje dobro zavedajo. Takšne super strukture, s katerimi imamo opravka

sedaj, si ne bi smele lastiti politične moči in v zvezi s tem bi vas morala Lizbonska pogodba pripraviti do razmišljanja. Potrebujemo vrnitev na resnično zakonito oblast, ki jo predstavlja suverena država.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, finančna kriza in upočasnitev gospodarstva kažeta na osrednjo vlogo, ki bi jo morale imeti države članice in Evropska unija pri zagotavljanju socialno-ekonomske blaginje, prav tako pa je treba poudariti, da bi morali politiki ponovno prevzeti popoln nadzor nad gospodarstvom in se na vse možne načine boriti proti navideznim financam, ki še vedno nadzirajo usode milijonov ljudi.

Zmanjševanje vpliva svetovne upočasnitve na evropsko gospodarstvo z vidika zaposlovanja in gospodarske aktivnosti bi moralo pomeniti spodbujanje pristopa, ki temelji na evropskem socialnem modelu. To bi morala biti prednostna naloga za 2009: zaposlovanje in socialna zaščita za rast. Končno pridejo praktični koraki za preoblikovanje pravil evropskega sistema, končno, po tem, ko je bilo bančnemu in finančnemu sistemu dovoljeno, da ropata in ožemata javna sredstva ter fizične osebe.

Zdi se mi, da je strategija Komisije za zagotavljanje podpore tistim, ki so izgubili delo, premajhna, prepozna, prav tako kot podpora za mala in srednje velika podjetja ter naložbe v raziskave. Predvsem pa opažam, da pospeševanje in izvajanje kohezijskih programov odvrča pozornost od drugih potreb. Preden nas skrbi glede ustvarjanja zaupanja na trgih, bi morale vlade in komisije povrniti zaupanje državljanov v neodvisnost tistih, ki jim vladata, pred vplivom financ v tujini.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, ne bom govoril o vzrokih za finančno krizo. Vsi se strinjamo, da se je začela kot likvidnostna kriza, ki je potem postala kriza solventnosti in se končala kot kriza zaupanja, kar je pripeljalo do pomanjkanja kreditov in prizadelo tudi realno gospodarstvo.

V nasprotju s tem, kar je bilo tu povedanega, ni šlo za enoten evropski odziv. V najboljšem primeru je šlo za usklajen odziv. Lahko trdite, da v trenutnih razmerah ni mogoče storiti več. Vendar verjamem, da je vsekakor mogoče storiti še več.

V zvezi s finančnim reševanjem, pa tudi likvidnostjo in solventnostjo je strašno, da tri institucije pomagajo trgom in istočasno dajejo posojila: in sicer Evropska centralna banka, Evropska investicijska banka in Komisija sama. Vse tri med seboj tekmujejo, kar škoduje vsem.

V zvezi z bojem proti krizi v realnem gospodarstvu je vrh v Washingtonu najavil proračunske ukrepe, vendar ni povedal, kakšni bodo. Nekatere države se bodo odločile za zmanjšanje davkov, medtem, ko se bodo druge za programe javne porabe v najčistejšem Keynesovem slogu. Če ta dejanja niso usklajena, bi bilo dobro ugotoviti, ali tista, ki so učinkovita, pozitivno vplivajo na tista, ki niso. Prav tako bi bilo dobro, če bi določili pravila za Pakt stabilnosti in rasti.

Z mednarodnega vidika drži, da so bile moja država Španija, pa tudi Češka republika in Nizozemska, prisotne v Washingtonu, vendar se niso udeležile pripravljanih sestankov in nihče ne more zagotoviti, da bodo to v prihodnje tudi počele. Želim, da mi Svet in Komisija pojasnita, kako nameravata preoblikovati izvršilni odbor Mednarodnega denarnega sklada in kdaj načrtujeta to izvesti, tako da bodo lahko vse ustrezne države zastopanje v Skladu za finančno stabilnost.

Končal bom z opozorilom. Od Parlamenta se zahteva, da sodeluje z načrtom Komisije: to smo vedno počeli. Če Komisija, predvsem pa gospod McCreevy ne bi ignoriral opozoril, ki smo jih dajali vse od leta 1999 v ponavljajočih poročilih, bi bile stvari sedaj zelo drugačne.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Gospa predsednica, leto 2009 se bo v zgodovino zapisalo, kot leto druge največje svetovne gospodarske krize.

V svoji knjigi o krizi iz leta 1929 je John Kenneth Galbraith zapisal, citiram: „Najznačilnejša lastnost velikega zloma leta 1929 je bila v tem, da so se slabe stvari še naprej slabšale“. Hipotekarna kriza je sprožila deflacijsko spiralo, ki ne divja le v finančnem sistemu in je zbrisala več kot 60 % globalne vrednosti delnic.

Kriza likvidnosti in solventnosti vse bolj vpliva tudi na realno gospodarstvo. Izraz „realno gospodarstvo“ je v nasprotju s finančnim sektorjem zelo zanimiv. Poudarja navidezno naravo večine finančnega premoženja. Po polomu v finančnih trgih pričakujemo močnejše oživljanje nacionalnih vlad. Bili smo priča vrsti zaporednih vrhov. Vrh v Washingtonu je dal zajeten katalog hvalevrednih namer. Ker voditelji, tako veliki kot tudi majhni, ki nas vodijo, slavijo po tem, da prepozno dojamemo, so bili pripravljeni močni ukrepi z namenom pravilno oceniti tveganja in se izogniti prekomernim učinkom finančnih vzvodov. Nadzor naj bi postal

učinkovitejši, ne da bi omejeval inovativnost. „Pozor! Pozor!“ pravimo in pričakujemo podrobnosti ustreznega sistema urejanja, ki bo omogočal, da se izognemo prekomernim tveganjem, ne da bi se pri tem ujeli v past prekomernega zakonskega urejanja.

Ponovno vzpostavitev vloge nacionalnih vlad, kot regulatorjev trga je treba pozdraviti, vendar žal to pogostokrat pomeni tudi, da bodo nacionalne države gledale samo na svoje interese.

V svetu, ki je bolj odprt, kot je bil leta 1929, bi se vsak nacionalni ukrep kaj hitro izjalovil. V recesiji so potrebni ukrepi v duhu mednarodne solidarnosti. Evropska unija moramo zbrati vse svoje sile, združiti vse razpoložljive nacionalne proračunske vire in čim prej vložiti v infrastrukturo za rast in večanje kupne moči.

Novoizvoljen predsednik Barack Obama naj bi nameraval vzpostaviti program za oživitev gospodarstva v višini štirih odstotkov BDP ZDA. 27 držav članic Unije, ki so skupaj manj zadolžene, kot Združene države Amerike, bi morale storiti podobno, da bi tako izvlekle Evropo in svet iz finančne krize, ki grozi, da bo prizadela nas vse.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, v letu 2009 bodo, kot vsi vemo, evropske volitve. V letu 2009 bo prav tako imenovana nova Komisija. Leta 2009 bo seveda prišlo do sprememb predsedovanja. Vendar pa je pomembnost vseh teh dogodkov le relativna. Življenje teče dalje in naši državljani pričakujejo od naših institucij, da se bodo odzivale na njihove probleme, ter pri tem mislile tudi na prihodnost, sledile dolgoročnim ciljem in izvedle takojšnje ukrepe, za doseganje teh ciljev.

V tem duhu želim izpostaviti dve temeljni področji delovanja v letu 2009. Prvo je odzivanje na finančno krizo, kar so omenili vsi govorniki. Vsekakor sem opazil, kot tudi vsi ostali, kako sta se Komisija in predsedstvo nagradila z zlatimi zvezdami. Držni bi si celo pripomniti, komisar, da lahko proslavljamo prvi gol, vendar tekma še ni končana.

Zato se morata predsedstvo in Svet, če lahko podam predlog, podvzati in kovati železo dokler je vroče in s tem zagotoviti, da 27 držav članic čim prej pripravi učinkovite odzive na finančno krizo. Kot se večkrat govori pa se v krizi vedno skriva še druga; če ne želimo, da nas preseneti tudi naslednja kriza, mora biti program za leto 2009 takšen, kar je predsednik Barroso tudi nakazal, da se bo z njim mogoče odzvati na izzive, s katerimi se bomo soočili.

Kot je povedala moja kolegica gospa Wallis skupina zaveznistva liberalcev in demokratov za Evropo prav zaradi tega pripravlja številne predloge. Nekateri moji kolegi bodo tudi spregovorili o teh predlogih. Želim izpostaviti eno izmed zadev, za katero menim, da je ključnega pomena in na katero se nameravamo osredotočiti, in sicer na to, da moramo v letu 2009 zagotoviti, da vaša Komisija v celoti upošteva strukturne sklade, ki trenutno predstavljajo 36 % našega proračuna in ki nam bodo omogočili, da učinkoviteje ukrepamo, spodbudimo solidarnost med našimi regijami in si pomagamo z instrumenti, brez katerih se ne bomo mogli soočiti z izzivi naše dobe.

Na koncu bi rad še omenil, ker se približuje zima, da ne pozabimo na nepremičninsko krizo. Računamo na vas, da boste na tem področju ukrepali, komisar, predvsem kot odgovor na naši dve zahtevi glede študij o stanovanjskih problemih.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, po našem mnenju je žal kriza povzročila neizogibno preoblikovanje bančnega okolja na naši celini, vendar pa to v Evropi ni pripeljalo, če spregovorim odkrito, do vzpostavitve resnih ponudnikov finančnih storitev, ki bi bili sposobni pripraviti prihodnji okvir trgov. To ni očitno in tega ni mogoče opaziti.

Nekaj pa je gotovo: vsi predpisi, ki so bili predvideni na vrhu G20, bodo ostali le na papirju, če bodo davčne oaze še naprej nedotakljive. To je pomembna zadeva, ki manjka in ki ni omenjena v uradnih razpravah držav članic; te davčne oaze, ki omogočajo, da se je v celoti mogoče izogniti pravilom, ki jih želimo uveljaviti, ki jih obljublamo za finančne trge. Ko je bil še senator, je novoizvoljeni predsednik Obama predlagal stroge ukrepe proti davčnim oazam in le ugibamo lahko, ali bo kot novi predsednik, glede na mrežo visokih financ, za katere se zdi, da so nadzirale ta gibanja, predvsem pa glede na darežljivo večmilijonsko financiranje volitev, imel dovolj poguma, da bo ukrepal v zvezi s tem vprašanjem in prepričal ne le Združene države Amerike, ampak tudi Evropo, predvsem Veliko Britanijo.

Verjamem, da bi se morali namesto sprejetja splošnih deklaracij o načelih zavzemati za učinkovite, konkretne pobude, ki bi res lahko pripomogle k oživitvi gospodarstva in proizvodnje, potrebne za preprečevanje naslednjih gospodarskih kriz in za izhod iz trenutne krize.

Glede na trenutne razmere, kjer vladata splošna in močno razširjena zadolženost trga in huda deflacija zaradi nezadostnega kroženja denarja, je nesmiselno predlagati dodatno zadolženost držav članic zaradi zasebnih centralnih bank, da bi tako zagotovili likvidnost kreditnega sistema in potrošniškega trga.

Zaključil bi rad s pripombo: jasno in očitno je, da lahko ta kriza pripelje do predloga o svetovnem organu za ekonomijo, pa tudi za politiko; ta svetovni red, ki so se ga še pred nekaj meseci vsi bali in se ga izogibali, za katerega pa danes menimo, da je postal neizogiben in da naj ga pozdravimo kot odrešitev. Recimo ne globalizaciji!

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, najprej naj povem, da po mojem mnenju ne drži nič od tega, kar sta danes povedala Komisija in Svet o poročilu „Green New Deal“ v zvezi z svetovno finančno krizo in da v zvezi z razglasitvijo poročila „Green New Deal“ ni bila sprejeta še nobena politična odločitev.

Evropske industrijske organizacije že več mesecev nasprotujejo naši evropski podnebni in energetske strategiji. Predlogi, ki so jih podali komisar Dimas, komisar Piebalgs in gospod Michel v zvezi z razvojno politiko, so bili sistematično ublaženi, oslavljeni in odloženi. Ta odnos ob upoštevanju finančne krize ni bil opuščen; namesto tega je industrija začela uporabljati finančno krizo za še večji pritisk proti sistematski podnebni in energetske politiki.

Verjamem, da je to dejstvo sedaj treba zabeležiti, saj bo prišla resnica na plan, prav tako pa napredka ne bo mogoče narediti le z obljubami o razvoju nove politike. Če pobližje prisluhnete trenutnemu tristranskemu dialogu, pogajanjem o podnebni politiki med Svetom, Komisijo in Parlamentom, boste opazili, da imam prav. To pa zaradi tega, ker za ta pogajanja niso ravno značilne ambicije, ampak ravno ta zastarela industrijska politika, glede katere nam zatrjujejo, da je nihče več ne mara.

Po mojem mnenju sta za to odgovorna predsednik Komisije gospod Barroso in komisar za industrijo gospod Verheugen. Podpiram, da se je Parlament končno odločil in izrazil podporo za te ljudi, kot sta gospod Dimas in gospod Michel, ki se dejansko zavzemajo za trajnostne strategije. V tem trenutku potrebujemo iskrenost.

Gospod Steiner iz UNEP (Program Združenih narodov za okolje) je pred dvema tednoma v Londonu predstavil zelo dober načrt. Lotimo se dela in prenehajmo s praznimi govori, kot na začetku prvega dela razprave. V naslednjih nekaj tednih bomo imeli priložnost, da zaključimo tristranska pogajanja, nato pa bomo lahko presodili ali sta se danes Komisija in Svet le pretvarjala ali pa sta mislila resno.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Gospa predsednica, komisar, svet je zbolel zaradi „bolezni norega denarja“. Gre za ameriško bolezen, ki je posledica poceni denarja. Vrednost lastnine je bila usklajena, ko so bili vlagatelji skupinsko opiti na borzi in vsi vročični zaradi nepremičnin. Bolezen se je s širjenjem prek borz v obliki izvedenih instrumentov in menjalnih poslov, razvila v pandemijo. Sedaj je prišel čas streznitve.

Združene države Amerike so domovina kapitalizma, kjer denar predstavlja materin jezik in kjer je moč v diktaturi trga. Vlada nadzira vse in je, kot oblikovalka pravil, postala obsedena: ni več pravnih ovir ali etičnih omejitev, kadar gre za slo po norem denarju. Imeli so največjo rast v gospodarski zgodovini, kjer je šlo za potrošnjo brez varčevanja in Združene države Amerike so postale največji dolžnik na svetu.

Potem je tu še kitajski sindrom – Wall Street je tako kot reaktor doživel zaustavitev zaradi pregretja, sistem pa je bil kar naenkrat poln toksičnih vrednostnih papirjev in radioaktivnega dolga. Zapirajo bolne banke, kjer je prišlo do prekomernih špekulacij. Medtem, ko je bil dobiček špekulantov nekoč privatiziran, se sedaj izgube socializirajo, zasebni dolg pa se zamenjuje z javnim dolgom. Trgi so bili prosti in nič oziroma nihče ni mogel obvarovati kapitalizma pred samim sabo, pred totalitarizmom denarja. Investicijske banke so bile kot jata kobilic na odprtem polju.

Vrednost valutnega trgovanja na trgih znaša 125-kratno vrednost praktične vrednosti denarja. Večino drobiža je navidezna denarja „za igranje“, ki se sedaj steka nazaj v bilance stanj bank v obliki odpisov. Predstavlja grožnjo za kreditno recesijo: obstaja nevarnost, da bo dolžniška in bančna kriza postala vseobsegajoča gospodarska kriza, ki se bo odražala v lakoti, brezposelnosti in slabem socialnem zdravju. Vemo, kdo do so krivci: na število žrtev pa bomo morali še počakati.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospa predsednica, komisarki bi rada povedala, da se bo morala sedaj in v prihajajočem delovnem programu soočiti s finančno krizo. Ta kriza je različne države v Evropi prizadela na različne načine, nekaj pa je gotovo: finančne institucije v vseh državah so do neke mere kupovale toksične ameriške hipotekarne dolgove, ki so temeljili na drugorazrednih posojilih. Ali veste v kakšnem obsegu so Evropejci kupovali instrumente, kot so vrednostni papirji, zavarovani z dolžniškimi instrumenti (CDO), za

katere so ameriške bonitetne agencije trdile, da imajo določeno boniteto, kasneje pa se je izkazalo, da so bile to toksične obveznice? Izkazalo se je, da je šlo za domiselne projekte. Zdi se mi, da so te agencije popolnoma napačno prikazovale kakovost tega dolga, saj so velik delež tega dolga zelo lahko prodale.

Rada bi vedela, ali je Komisija že preučila dejstva o trditvah, ki so bile podane pri prodaji teh instrumentov in če je, ali domneva, da je šlo za napačno prikazovanje? Če je tako, želim prav tako izvedeti mnenje Komisije ali obstaja kakršen koli vir v zakonodaji proti bonitetnim agencijam za tiste, ki so utrpeli škodo zaradi malomarnosti agencij ali še kaj hujšega, saj so napadle našo celotno finančno strukturo.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, EU trenutno uživa povečano priljubljenost in večje zaupanje, saj države in javnost iščejo varstvo za obzidjem EU, ter upajo, da so dovolj trdni in bodo vzdržali boj s finančno in gospodarsko krizo.

Unija ima zaradi velikosti notranjega trga in zaradi evra nedvomno boljše možnosti, da premaga krizo. Vendar pa ima Unija tudi obveznosti, ki jih mora izpolnjevati v zvezi s suverenostjo in državljani, s tem ko jih ščiti pred nebrzdanim pohlepom in posledicami globalizacije. Odziv na krizo ne sme vključevati le posojila v vrednosti več milijard evrov za avtomobilsko industrijo; pomoč je treba zagotoviti tudi malim in srednje velikim podjetjem, ki so največji delodajalci. Evropska delovna sila ne sme biti v nobenem primeru obsojena na brezposelnost, da bi s tem pomagali valu usposobljene delovne sile z „modro karto“ iz tretjih držav.

Zato je EU dolžna zagotoviti, da se njeni državljani ne bodo kmalu znašli v Evropi brez zadnjih ostankov svojega nacionalnega bogastva, v Evropi množičnega priseljevanja.

Giles Chichester (PPE-DE). - Gospa predsednica, stvari se le redko kdaj zgodijo ob primernem času in vsaka kriza bo, že po definiciji, neprijetna. Finančna in gospodarska kriza s katero se trenutno soočamo, ni dobrodošla, poleg tega pa poteka tudi v zaključnih mesecih Parlamenta in zadnjem letu Komisije, ko bi drugače vsi razmišljali o naslednjih volitvah in novih imenovanjih.

Ta delovni program Komisije skoraj v celoti spominja na „običajno“ delovanje, pa vendar okoliščine zahtevajo sveže zamisli o tem, kako umiriti stvari, ki grozijo, da bo prišlo do globoke recesije. To predstavlja Evropi velik izziv, saj je večino ukrepov davčne politike treba izvesti na nacionalni ravni, pa vendar ima EU ključno vlogo usklajevanja. To je se posebej pomembno zaradi obsega izzivov, s katerimi se soočamo.

Na področju energije precej dobro vemo, kaj moramo storiti, vendar je večina teh stvari časovno odmaknjena za več kot leto ali dve, zaradi česar je verjetno edino področje, kjer je mogoče hitro ukrepati – kar bi lahko pomagali – področje ukrepov energetske učinkovitosti. Dva specifična načina za zagotavljanje pomoči v teh razmerah, sta dopuščanje nižjega DDV za izboljšave energetske učinkovitosti stavb in vzpostavitev informacijske kampanje za spodbujanje sprememb pri obnašanju ljudi.

Poleg tega se mi zdi, da ne bo nikoli primernejšega trenutka za vzpostavitev ene izmed slovitih skupin modrecev EU – in v tem primeru priporočam, da bi jo morali sestavljati moški in ženske –, da bi razmislili o izzivih, s katerimi se soočamo in pripravili izvirne rešitve, ki niso zgolj kratkoročne rešitve razmetavanja denarna na davčnih razprodajah. Upam, da bosta Svet in Komisija razmislila o tej ideji.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Gospa predsednica, trenutno smo sredi slabega cikla v smislu, da ko postane gospodarstvo negativno, finančne institucije beležijo dodatne izgube na bilancah stanja, kar pomeni, da bo prišlo do dodatnih napetosti na medbančnem trgu in dodatnih omejevanj kreditov, kar spet prispeva k dodatni negativni rasti. Ljudje ne bodo mogli razumeti, kako lahko uporabljamo denar davkoplačevalcev za reševanje bank, namesto da bi ga uporabili za ustvarjanje delovnih mest. Prav zaradi tega bi se danes osredotočil na to, kako ponovno oceniti ta kreditni krč, pa tudi – predvsem – na recesijo, sredi katere smo.

Po mojem mnenju prihodnje leto v Evropski uniji obstaja tveganje negativne rasti v višini -1 % - ne samo -0,3 %, ampak -1 %. Če upoštevamo to napoved, – ki ni nemogoča – sta naš cilj in dolžnost, da se izognemo tej recesiji. Minus en odstotek naslednje leto pomeni za Pakt stabilnosti in rasti več kot -3 %. Povedati hočem, da Pakta stabilnosti in rasti ne moremo ohraniti, če ne bomo storili ničesar. Če ne bomo storili ničesar, bodo stvari še slabše.

Kaj lahko torej storimo? Vem da ni enostavno. Vem, da obstajajo nesoglasja med vladami, vendar menim, da je Komisija dolžna poskusiti in združiti vse vlade, da bi opravile eno enostavno nalogo. Vem, da v Berlinu pravite „ne, hvala“ usklajevanju, saj bi to pomenilo dodatne stroške iz nemške za druge vlade. Rad bi povedal, da vam tega ni treba storiti, dragi prijatelji v Berlinu. Stvari lahko izvedemo skupaj, ne da bi bili pri tem potrebni dodatni izdatki ene vlade v korist drugih. Gre za razumevanje, da boste z istočasnimi naložbami v naslednjih nekaj letih ustvarili dodano vrednost.

Mednarodni denarni sklad (MDS) je izvedel enostaven izračun. Predstavljajte si, da celotna skupina G20, vложи le 1 % svojega BDP več v delovna mesta. Če to storijo istočasno, potem bo prišlo do enega dodatnega brezplačnega odstotka. Trdim torej, da lahko vsaki vladi v Evropi uspe, če bodo sodelovale. Če bi vsaka vlada v Evropi namenila 1 % svojega BDP za boj proti recesiji, če bi to storile pametno, ter če bi to storile na socialen način za več in boljša delovna mesta, če bi skrbele za najranljivejše skupine, potem bi dobile en odstotek brezplačno.

Zaradi tega moramo pozvati Komisijo, podpredsednika Wallströma, da predstavite en enostaven scenarij, ki bi prikazoval, kaj bi se zgodilo, če bi vse naše večje vlade storile to, o čemer govorim sedaj, na osnovi katerega bi bilo razvidno, da bi to bilo dobro za vse, ne samo na področju delovnih mest, ampak tudi za javne proračune, pa tudi za Pakt stabilnosti in rasti. Gre za enostavno opravilo. Če nimate na voljo orodij, jih imam jaz. Pripravljen sem vam svetovati, kako izvesti to nalogo.

(Aplavz)

PRESEDSTVO: GOSPA ROTHE

podpredsednica

Andrew Duff (ALDE). - Gospa predsednica, kriza bo dramatično vplivala na prihodnost evra. Danska in Švedska bi morali postati članici prej, kot je bilo pričakovano, pa tudi v Britaniji je čas, da se začne razprava o tem.

Leta 1997 je gospod Brown razvil pet slavnih tako imenovani preskusov, preden bi lahko razmišljali o ukinitvi britanskega funta in prevzemu skupne valute. V tej krizi je nenadoma izpolnjenih vseh teh pet preskusov. Britanski funt je padel na konkurenčen menjalni tečaj, trgi dela so prožni, za trgovsko središče v Londonu, ki je bilo nekoč tako ponosno, sedaj obstaja tveganje, da ga bo potisnil na stran močnejši nadzor in urejanje znotraj evrskega območja, gospodarska cikla Britanije in evrskega območja pa sta sedaj popolnoma usklajena, saj so se skupaj znašli v recesiji.

Prikrit obisk gospoda Browna na vrhu Euroskupine v Parizu je bil najopaznejši dosežek francoskega predsedstva. Pozivam gospoda Browna, da spremeni pogoje razprave znotraj Združenega kraljestva. Če mu to ne bo uspelo, bo britanski funt kot trajna žogica za namizni tenis, poskakoval nenadzorovano med dvema velikima nogometnima žogama, evrom in dolarjem.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Kot slovaška poslanka v EP, zelo cenim vstop Slovaške v evrsko območje. Obstaja jasen dokaz, da se napovedi in vizije najizkušenejših ekonomistov pogostokrat ne uresničijo. Pred šestnajstimi leti so evropski ekonomisti in napovedovalci zavrnilo idejo neodvisne, samostojne Slovaške republike. Slovaška je trenutno vodilna izmed dvanajstih novih držav članic na področju gospodarske uspešnosti.

Priporočam, da se Evropska komisija osredotoči neposredno na državljane in njihove potrebe, ne pa da pripravlja gospodarsko neuporabne napovedi, ko določa svoje prednostne naloge. Tu predvsem mislim na zdravje in visokokakovostne socialne pogoje za dostojen življenjski standard. V času gospodarske napetosti in socialnega pritiska ne smemo pozabiti na zdravje ljudi.

Prost pretok ljudi znotraj Evropske unije ni podkrepjen z dostopom do zdravstvenega varstva, predvsem to ne drži na področju preprečevanja. Drugo področje je potreba po varnem in učinkovitem izvajanju čezmejne oskrbe bolnikov. Brez zdravih državljanov ni zdrave Unije.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, jasno je, da je delovni program Komisije za leto 2009 na področju zunanje politike, kot tudi na vseh drugih področjih, neločljivo povezan z mednarodno finančno krizo, kot je povedal predsednik Komisije gospod Barroso.

Pod tem razumemo, da je prav podpreti preoblikovanje institucij Bretton Woods, spodbujati obnove pogajanj v Svetovni trgovinski organizaciji in pazljivo spremljati poskuse preoblikovanja sistema Združenih narodov in organov, ki se bo začelo februarja.

Prav tako je jasno, gospa predsednica, da moramo vzpostaviti nov odnos s prihajajočo administracijo Združenih držav Amerike, državo, s katero se strinjamo glede številnih vprašanj, pa tudi ne strinjamo glede drugih, kot so smrtna kazen, Mednarodno kazensko sodišče, predvsem pa Kjotski protokol. Dogovoriti se moramo glede stališč na naslednjem vrhu v Kopenhavnu, zakonih z zunajozemeljskimi vplivi in drugih vidikov.

Prav tako je pomembno, da se dogovorimo glede vprašanj o centralni Aziji: Jedrska kriza v Iranu, najava mirnega in odgovornega umika iz Iraka, ter zahteva administracije Združenih držav Amerike za povečano prisotnost zahoda v Afganistanu. Prav tako moramo obravnavati, kako rešiti zaustavitev pogajanj na Bližnjem vzhodu.

Ko govorimo o ameriški celini, gospa predsednica, je ključnega pomena, da podpremo prizadevanja Komisije in komisarke Benite Ferrero, zlasti glede sklenitve pridružitvenih sporazumov s Srednjo Ameriko, predvsem pa novo usmeritev, ki jo je treba zavzeti v pogajanjih z Andsko skupnostjo.

Poleg strateške povezave, ki jo je Evropska komisija vzpostavila z Brazilijo in Mehiko, bi lahko ta postopek predstavljal tudi pristop, ki ga moramo zavzeti v pogajanjih o sporazumu Mercosur, kjer že predolgo ni bilo nobenega napredka.

Na naši celini, gospa predsednica, moramo narediti napredek pri pridružitvenem sporazumu z Rusijo, vendar le na osnovi spoštovanja mednarodnega zakona. V tem kontekstu moramo zelo jasno izpostaviti spoštovanje mej in človekovih pravic, razvoj sosedskih politik in istočasno spodbujanje pridružitvenih in stabilizacijskih sporazumov.

Kot je navedel predsednik Komisije, je jasno, da moramo še veliko storiti v zvezi z razmerami v Afriki. Gospa predsednica, menim, da je za Evropsko unijo zelo pomembno da, ko bosta zaključena preoblikovanje (z Lizbonsko pogodbo) in proces širitve, zavzame ali obnovi osnovni geografski status, pri čemer je treba upoštevati, da bosta v obdobju do leta 2050 Kitajska in Indija prevzeli 50 % svetovnega bruto domačega proizvoda, kot je se že zgodilo okrog leta 1800.

Gospa predsednica, v zvezi s tem je potrebno vnaprejšnje načrtovanje in povem lahko, gospa podpredsednica, da bo naša skupina podprla Komisijo pri tem delu.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gospa predsednica, v zvezi z G20 verjamem, da je Evropska unija odšla na vrh z dobrim predlogom. Če pa preberete zaključke vrha, se zdi, da jim nekoliko manjka ostrine. Kako se bomo lotili vprašanj bonitetnih agencij, hedge skladov in davčnih oaz? Veliko dobrih namer, vendar če se bomo zanašali izključno na samourejanje in kodekse ravnanja, ne bomo uspeli. Bodimo realistični in ambiciozni.

V zvezi z zastopstvom Evropske unije je slika nekoliko manj hvalevredna. Doseči moramo napredek. Tega se morajo velike države zavedati, pa tudi male, ki včasih zagotavljajo vodstvo oddelkov MDS (Mednarodnega denarnega sklada) in se ne želijo odreči tem položajem. Vsaka država mora opraviti svoje delo, če želimo izboljšati prihodnje predstavnost Evropske unije.

V zvezi z realnim gospodarstvom sem slišala, kaj je povedal predsednik Barroso in bila sem precej presenečena. Po njegovem mnenju Komisija sodeluje pri populizmu, kadar uveljavlja svojo pravico do pobude. Zaradi tega pozivam Komisijo, da sprejme predloge mojega kolega Poula Nyrupa Rasmussena, čeprav meni, da so populistični. Dejstvo je, da če ne bomo ukrepali na področju realnega gospodarstva, bomo doživeli enak zlom in sprejeli enako strategijo oživljanja gospodarstva, kot jo je začela izvajati Irska, da bi rešila svoj bančni sektor, strategijo „vsak zase“, ki v času globalne krize, v kateri je globalno gospodarstvo, ne more biti uspešna.

To bi bilo zapravljjanje javnega denarja in ne bi v ničemer pomagalo Evropski uniji, da bi dohitela Združene države Amerike, kjer so že pripravili obsežen načrt za oživitev.

Razmišljati moramo kot Evropejci, razmišljati moramo globalno, naši nacionalni ukrepi pa morajo biti usklajeni in dopuščati, da Komisija pripravi pobude. To pričakujemo od njegovega sporočila 26. novembra. Pričakujemo ambiciozen evropski načrt za oživitev.

Lena Ek (ALDE). - Gospa predsednica, kriza ne bi smela biti le čas za ukrepanje, ampak tudi za razmislek. Priprava podnebne paketa ne bo rešila samo podnebja - nas rešila pred katastrofami, epidemijami in nam omogočila, da se izognemo stroškom – ampak predstavlja tudi najboljšo pripravo na čase, ki prihajajo. V času recesije se moramo pripraviti na čas, ki ji bo sledil in novim trgom. Menim, da danes obstaja nevarnost, da napravimo dober denar za slab denar.

Ko bomo to prebrodili, ali bodo potrošniki res želeli kupovati avtomobile z visoko porabo, ali bodo želeli majhne pametne avtomobile? Spomnim se profesorja iz mojih študijskih dni, ki je govoril: „kadar si v dvomih, ne odgovarjaj“. Namesto tega potrebujemo zeleni new deal za naložbe, inovacijske raziskave in energetske pametne tehnologije. Zeleni new deal potrebujemo za nova delovna mesta in novo bogastvo na trajnostni način.

Skupina ALDE si bo prizadevala za odprto, zeleno, varno in podjetniško Evropo, na teh področjih pa bomo podpirali delovni program Komisije.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospa podpredsednica, danes želim spregovoriti o notranji varnosti in delovnem programu. Vendar pa bi se pred tem rad dotaknil drugega vprašanja. Ves čas smo porabili za pogovor o bankah. Pred nekaj tedni je v mojem lokalnem območju veliko podjetje z 2 000 zaposlenimi razglasilo stečaj, zaposlenim pa preti poguba, ker banke krčijo kreditne linije. Iz tega je razvidno, da kriza že dejansko, ne le pogojno, vpliva na realno gospodarstvo, zaradi tega predlagam Komisiji, da si ogleđamo enega izmed odzivov in preučimo zakon o subvencijah, ki ga sedaj opuščamo v zvezi z bankami in ki sedaj nima nobenega vpliva več, ter ga spremenimo zaradi trenutne krize. Na ta način lahko pomagamo srednje velikim podjetjem.

Vendar pa se glavna stvar, o kateri želim govoriti, nanaša na delovni program Komisije in temo notranje varnosti. Ob branju programa sem bil razočaran, saj poleg gospodarskih vprašanj obstajajo tudi drugi pomembni izzivi. Opažam, da je bil ogromen napredek dosežen pri schengenskem informacijskem sistemu (SIS). Sedaj se mu pridružuje tudi Švica, ki je poročala o znatnem uspehu zaradi dostopa do SIS še pred pridružitvijo. Vendar pa se zdi, da program ne pojasnjuje, kako želi Komisija končno vzpostaviti SIS II. Zamuja mesec za mesecem in ne pride do nobenega napredka.

Prav tako ni nobenega napredka na drugem področju, ki je zelo pomemben z vidika policijskega sodelovanja, in sicer na področju boja proti organiziranemu kriminalu in političnega sodelovanja med policijskimi organizacijami. Manjka nam jaseñ pravni okvir. Źal o tej temi v delovnem programu za leto 2009 nisem ničesar našel. Źelel bi si več zavezanosti temu področju.

Tretjič, migracija, migracijska mreža, priseljevanje in modra karta, o čemer bomo razpravljali jutri, so opisani v programu. Splošna javnost bi sprejela večjo odprtost za priseljevanje, če bi ji jasno pojasnili, da se borimo proti nezakonitemu priseljevanju in da bomo tudi odpravili to nezakonito priseljevanje. To je ena izmed medsebojnih povezav, ki jih ne smemo spregledati.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Gospa predsednica, komisarka, dobro je, da imamo skupno razpravo o gospodarski krizi, upočasnitvi v realnem gospodarstvu in delovnem programu Komisije. Ta vprašanja so med seboj povezana. Prav tako je dobro, da Komisija predvideva usklajena prizadevanja. Vendar pa se po mojem mnenju to ne odraža jasno v delovnem programu.

V Svetu je bilo mogoče slišati, da moramo sedaj zmanjšati okoljske naložbe in naše ambicije v zvezi z okoljem. S tem stališčem se nikakor ne strinjam. Prav tako nisem mnenja, ki ga delijo številni drugi, da moramo sedaj zmanjšati izdatke na socialnem področju. Dejansko potrebujemo ravno nasprotno. Potrebujemo naložbe v raziskave in razvoj, nove okoljske tehnologije in novo infrastrukturo, ki je okolju prijaznejša od infrastrukture, ki jo imamo danes. Usposabljanje moramo delovno silo in zagotoviti, da bodo mladi ljudje deležni pravega usposabljanja, ter bomo tako ohranili našo konkurenčnost, hkrati pa okrepiili posameznike za prihodnost.

Če se vrnem na delovni program in se ozrem na socialno področje, lahko vidim, da ni Komisija tista, ki je to področje postavila kot prednostno nalogo. Naj navedem dva primera. Slišali smo gospoda Rasmussena; menim, da bi tudi mi na socialnem področju morali biti slišani. Poročilo, za katerega sem bil odgovoren, se je nanašalo na enako obravnavo na delovnem trgu znotraj EU in pravico do industrijskega ukrepa za enako obravnavo. Komisija se mora sedaj odzvati na to s konkretnimi ukrepi za enako obravnavo na trgu dela v EU s tem, da spremeni direktivo o napotitvi delavcev na delo in s sredstvi socialnega protokola. To je prvo vprašanje. Drugo je v zvezi s tem, kaj se dogaja na področju delovnega okolja, kjer smo priča povečanju števila nesreč v EU, vsaj v nekaterih državah članicah, ker temu področju posvečamo manjši pomen. To je tudi nekaj, na kar se mora Komisija odzvati, tako da bomo lahko povezali dolgoročen trajnostni razvoj, se pravi gospodarski, socialni ter okolju prijazen razvoj.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Gospod predsednik, spregovoriti želim o perspektivi Odbora za notranji trg v zvezi s tem, kaj se dogaja v realnem gospodarstvu. Pred dvema tednoma sem si ogledal nekaj malih podjetij – uspešnih podjetij, ki oskrbujejo vesoljsko, avtomobilsko energetsko industrijo.

Njihov problem je v tem, da so zaposlili veliko usposobljenih ljudi, vendar pa se je skrčilo število naročil, v nekaterih primerih jih celo sploh ni več. Na te ljudi moramo misliti, saj če teh ljudi ne bo več po recesiji, če ne bo več tega strokovnega znanja, potem bomo v resnih težavah. Gre za podjetja, za katera želimo, da vlagajo v nove izdelke, nove storitve, ter razvijejo in usposobijo osebe, ki tam dela.

Komisiji sporočam, da bodo mala podjetja tisti gonilni motor, ki bodo ustvarjala nova delovna mesta. Pravkar obravnavamo Akt za mala podjetja. Njegovo izvajanje je verjetno vključeno nekje v tem precej dolgem in zahtevnem dokumentu, kljub temu pa bi morali, Komisija, preučiti realne prednostne naloge, da bi vključili nekatere stvari, na katerih smo delali in ki bodo v pomoč realnemu gospodarstvu. To so vaše prednostne naloge. Ne zdi se mi, da bi to predstavljalo kakršen koli realen odziv na krizo.

Na začetku je nekaj lepih besed, vendar pa menim, da je program ostal nespremenjen. Moje sporočilo, gospa Wallström – upam, da ga boste prenesli predsedniku Barrosu – se glasi, da to ni dovolj dobro. Potrebujemo ukrepe glede stvari, ki bodo sedaj in v prihodnje resnično pozitivno vplivale na delovna mesta.

Seveda so drugi ljudje, ki nam lahko pomagajo, so javni vlagatelji, ljudje, ki vodijo in ohranjajo projekte in izgradnjo, trajnostne stavbe, kupujejo zelena vozila in predvsem vlagajo v telekomunikacijska omrežja nove generacije.

Zaključil bom pri tej ključni zadevi. Naslednji teden bo imel Svet (in žal mi je, da minister ni več prisoten) priložnost podpisati skupno stališče o telekomunikacijskem paketu, ki bo utrl pot za nove naložbe.

Slišimo, da nekateri komisarji niso preveč navdušeni nad tem. Upam, da jim boste sporočili, da je ključnega pomena za prihodnost evropskega gospodarstva, da Svet naslednji petek ta paket potrdi.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Gospa predsednica, izraziti želim predhodna opažanja. Res je, kot so povedali že številni, da mora imeti Evropa vidnejšo vlogo v svetu, vendar pa mora Evropa hkrati svoja stališča izražati enotnejše in ne tako razdrobljeno kot sedaj. Velike države članice bodo morale potrditi in se zavedati, da moramo pokazati združeno podobo Evrope. Nenazadnje vodilna vloga pri urejanju, ponovnem urejanju, nadzoru in izboljšanju finančnih trgov ni domislica Gordona Browna ali Nicolasa Sarkozyja, ampak evropskih institucij. V Evropi moramo braniti, to kar smo zgradili.

Poleg načrta za finančne trge bi morali vso pozornost sedaj nameniti gospodarski krizi, s katero se soočamo. Sprožili so se vsi alarmi. Poleg mednarodnega delovanja bi morali v Evropi tudi na tem področju delovati na bolj evropski način, z evropskim načrtom oživitve. To ne sme vključevati le že videnega; želimo si pravega preobrata. Ekonomisti iz Brueghla so resnično zgubili zaupanje in sedaj prosijo za večjo porabo. Zadržanost bi se morala spremeniti v bolj stimulatивно politiko. Po mojem mnenju je to, kar predlagajo, ta ena odstotna točka, precej premalo, in zelenega ne bomo dosegli z 1 % znižanjem DDV, ki ga predlagajo, saj so številke upada veliko večje. Na Nizozemskem na primer gradbena industrija beleži 20 % upad, zato menim, da bi morali tam uporabiti nizko stopnjo DDV ter tako zagotoviti, da bo nepremičninski trg v Evropi ponovno oživel.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Gospa predsednica, komisarka, kot koordinator za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov za regionalno politiko želim pomagati pri iskanju rešitve na zelo proaktiven način. Evropa bi sedaj res morala pripraviti akcijski načrt. V zvezi s tem podpiram stališče gospoda Barrosa.

Naložbe prek strukturnih in kohezijskih skladov – s 60 milijardami EUR letno iz Evrope, podvojenimi na 120 milijard EUR s sredstvi iz držav članic – bi nam omogočile večjo aktivnost in prožnost, ter pospešiti zadeve. To se nanaša posebej na naložbe, tako prek lizbonske strategije z vidika znanosti, kot tudi prek göteborgske strategije z vidika energije in ekologije.

Kot vedno, se vse vrti okrog delovnih mest. Gre za preusposabljanje ljudi, ki so izgubili svoja delovna mesta, tako da bi lahko našli pot v novem gospodarstvu. Le s takim odnosom in z ljudmi, ki so dobro usposobljeni, se bomo lahko po krizi ponovno uzrli v prihodnost.

Program v trenutni obliki je treba natančno opredeliti na številnih področjih. Uredbe v obdobju 2007-2013 lahko na primer postanejo prožnejše. Sredstva je mogoče preusmeriti v operativne programe v samih državah članicah. Sredstva, ki še niso bila razporejena – in gre za precej visoke zneske – je mogoče zelo hitro porabiti. Stališče, ki ga je zavzel Parlament v zvezi z uporabo sredstev, ki še niso bila razporejena v skladu s pravili n+1, n+2 in n+3 v trenutnem obdobju, kot tudi sredstev, ki so ostala neporabljena v prejšnjem obdobju, lahko pretvorimo v ukrepanje.

Evropsko komisijo pozivamo – in vem, da gospa Hübner že dela na tem –, da pripravi osnutek paketa sprememb, s katerim bi javnosti še pred volitvami naslednje leto pokazali, da smo dinamični. Nestrpno pričakujemo te predloge in pozivamo, da se hitro odzovete. Čestitam Komisiji za dosedanje delo, vendar pa bo v prihodnje treba vložiti večje napore, nekaj kar je Parlament pripravljen storiti.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Gospa predsednica, komisarji in komisarke, gospe in gospodje, vrh G20 je postavil zelo ambiciozno agendo, s katero naj bi se zagotovilo, da bodo za finančno globalizacijo veljala pravila. V Evropi to pomeni učenje na podlagi izkušenj in uporaba lekcij kapitalizma, sistema, ki temelji na povpraševanju in v katerem lahko brez pravil, če ste preveč pohlepni, končate brez vsega.

Predsednik Komisije nas je opozoril na nekaj vprašanj, da se ne predamo populizmu, vseeno pa lahko naredimo nekatere stvari. Bolezen norih krav nas je naučila, da ni mogoče prodajati škodljivih in pokvarjenih proizvodov v supermarketih ali mesnicah in da morajo obstajati pravila.

V Evropi lahko izvajamo stvari, če se bomo učili iz svojih napak, kot se je to zgodilo v moji državi. Na primer, odločimo se lahko, da morajo banke, stanovanjska združenja in finančne institucije ustanoviti sklade za krizna obdobja, prav tako pa tudi, gospa predsednica, da so transakcije izven bilance stanja in neodobreno listinjenje prepovedane. To bi pomenilo korak k preudarnemu upravljanju, ki bi ga morale izvajati finančne institucije in ki ga v Evropi še vedno nismo dosegli.

Verjamem, da bo Komisija dobro opravila delo tudi na tem področju.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, zaradi finančne krize se nenadoma sproščajo ogromni zneski denarja, vključno z zneski za lajšanje gospodarske krize. Če pravilno razumem moje kolege, želimo vsi zagotoviti, da bo prišlo do pretoka denarja.

Komisiji želim v tej začetni fazi povedati, da od nje pričakujemo, da bo opravila svoje delo. To pomeni, da vprašanje urejanja tega denarja še vedno ostaja na agendi. Zaradi tega ne moremo biti zadovoljni z delovnim programom, ki ga je Komisija predložila za leto 2009. Razočarani smo, da ta vidik vašega dela ne predstavlja temeljnega dela. Komisija, ki jo vodi Barroso, je dosegla veliko v zvezi s tem vprašanjem, vendar pa nam hkrati jasno sporoča, da ta tema zanj v letu 2009 ni pomembna. Svetovala bi vam, da tega ne počnete.

Prav tako smo razočarani, da Evropski urad za boj proti goljufijam ni bolje opremljen z novo pravno podlago. Obstaja tveganje, da bo Svet zašel v mrtvo točko, saj se 27 držav članic ne more več dogovoriti glede vsebine boja proti goljufijam. V zvezi s tem prav tako veliko pričakujemo od Komisije, pričakovanja, za katera se po branju delovnega programa zdi, da niso bila uresničena.

Prav tako smo razočarani, da program ne vsebuje podrobnejših informacij o nacionalnih izjavah. Če izvajamo večjo svobodo pri odhodkih na eni strani, moramo prav tako zagotoviti, da bodo za države članice veljale ustrezne obveznosti.

Ne razumem pa, da Komisija, ki ji predseduje Barroso, ne želi razviti in pokazati svojega največjega uspeha: razkritje prejemnikov subvencij. Zakaj ne uporabite tega in razkrijete, kako se porablja denar EU? Zakaj ne analizirate, ali dejansko dosegate naše politične cilje z uporabo informacij, ki izhajajo iz teh podatkov?

Prepričana sem, da z vso pravico od vas veliko pričakujemo, da pričakujemo več, kot je bilo predstavljeno v zakonodajnem in delovnem programu. Vendar moramo vseeno uporabiti našo kritično solidarnost in naša vprašanja, da bi dosegli dodaten napredek.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Gospa predsednica, predsedniki vlad bi sredi krize morali skupaj načrtovati socialno, ne pa le gospodarsko posredovanje. Očitno je, da je treba banke rešiti, vendar bi morala Evropa biti osredotočena že na neposredno reševanje ljudi z nizkimi in povprečnimi prihodki, ter spodbujati zaposlovanje in socialno kohezijo.

Socialna država in socialna kohezija ne moreta biti na samem repu odprtih in nenadzorovanih trgov ali gospodarske politike v Evropi, vaba za preživetje, ki jo vržemo vsem tistim, ki so se v kriznih časih znašli v težavah. Prav nasprotno, predstavljata jedro evropske gospodarske rasti in tako jih moramo tudi obravnavati.

Drugič, da bi to dosegli, moramo nujno prirediti pogoje pakta stabilnosti; potrebujemo nov socialni Maastricht, trajnostni pakt za ras, zaposlovanje in socialno varstvo, ki temelji na strogih pravilih in predpogojih.

Tretjič, Evropa mora biti v samem globalnem vrhu inovacij in novih tehnologij, s tem ko vlaga kapital v izobraževanje in raziskave zelenih rešitev; to je seveda nekaj, kar bo pomenilo veliko povečanje evropskega proračuna. Končno se moramo premakniti naprej.

Sonce, veter in voda bodo nafta prihodnosti. Kdor koli jih bo kmalu začel izkoriščati, bo ustvaril milijone delovnih mest za svoje državljane in uspešno družbo. Če bo Evropa zaostala, kot sedaj govorijo nekateri ljudje, bo predsednik Barack Obama, katerega izvolitev vsi pozdravljamo, prevzel vodstvo, mi pa bomo poraženi.

Četrtrič, potrebujemo nova pravila preglednosti, spremljanja in nadzora trga. Trenutni sistem, ki je povzročil krizo, v katerem dobičke pobere nekaj fizičnih oseb, družba kot celota pa beleži izgube, bo pripeljal do novih kriz.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Gospa predsednica, v času so se svet sooča z najpomembnejšo finančno krizo, ki nas je kadar koli prizadela, se mi oziram v prihodnost do pogajalskega kroga iz Dohe. To je ključnega pomena. Pravkar sem govoril z baronko Ashton – ali komisarko Ashton – in verjamem, da nas bo popeljala naprej postopoma in na futurističen način. Finančno krizo je treba izpostaviti, kot je treba izpostaviti potrebo po poglobitvi evropskih odnosov z njenimi ključnimi partnerji, vključno z novo administracijo ZDA, verjetno pa je še pomembneje, ko se generalni direktor Pascal Lamy pripravlja na tako imenovano ponovno izvolitev – videli bomo ali bo zasedel ta sedež, vendar obstajajo dobre možnosti, da bo. Pri tem potrebujemo več ukrepanj in manj govorjenja.

Brown je pozval voditelje, da se izognejo postavljanju ovir pri trgovanju in k naložbam v času gospodarske krize. To je ključnega pomena za pogajanja s STO. EU ne sme biti dickenzijanska pri svojem pristopu k načinom, s katerimi mi pristopamo k trgovini. Odpraviti moramo ovire. Ne smemo vzpostaviti instrumentov trgovinske zaščite. Reforma bo uspešna le, če bo temeljila na načelu prostega trga. To vključuje, kot pravi odprto trgovino in naložbe.

Prejšnji teden se je Pascal Lamy sestal z G20, da bi pripravili predlog, ki bo zagotovil možnost hitre vzpostavitve poravnave. Upamo, da bomo priča kakšnemu rezultatu že pred božičem. To v tem trenutku predstavlja stališče Komisije. Čestitam predhodnem komisarju in trenutni komisarki za njun pristop. EU je prvič vodila trgovinska pogajanja in to je treba pozdraviti.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Gospa predsednica, neformalno srečanje Evropskega sveta in vrha G20 v Washingtonu je bil poskus odziva na trenutno najpomembnejši izziv: finančno krizo, ki nedvomno predstavlja poraz neoliberalnih ekonomskih teorij. Deklaracije, pripravljene na teh zasedanjih spominjajo le na zapiranje vrat hleva, po tem, ko je konj že pobegnil in žal mi je, ko slišim trditve gospoda Barrosa, da so svoje mišljenje spremenili le zaradi krize.

Ni jim uspelo obravnavati perečih vprašanj, kako zaustaviti recesijo, kako ustvariti nova delovna mesta in kako se spopasti s podnebnimi spremembami, ne da bi pri tem prišlo do nepotrebnih gospodarskih stroškov. Evropski socialdemokrati že dolgo pozivajo k reformi finančnih trgov in k usklajenim ukrepom s strani vlad Evropske unije.

Moje stališče je, da se ne moremo osredotočiti le na finančne trge, pri čemer so za trenutne razmere krive finančne institucije in pohlepni vodstveni delavci. Naše državljane moramo zaščititi pred dvigi cen hrane, energije, najemnin, da bi tako ohranili višino njihovih prihodkov in s tem zaščitili njihovo kupno moč: povpraševanje potrošnikov skupaj z naložbami in izvozom ima zelo pomemben vpliv na gospodarsko rast v Evropski uniji. Prav tako moramo zaščititi donosnost malih in srednje velikih podjetij.

Če bo podnebni in energetski sveženj ostal nespremenjen, predvsem v tistih delih, ki se nanašajo na sistem trgovanja z emisijami in zahteve o elektrarnah ter težki industriji, moramo opozoriti, da bo to na Poljskem in v drugih državah članicah imelo za posledico znatne stroške, predvsem pa izredno povečanje cen energije. Boj proti podnebnim spremembam je legitimen cilj, vendar v tem boju ni mogoče sodelovati s sredstvi, ki bodo hitro pripeljala do naslednje krize, ko nam še vedno ni uspelo prebroditi trenutne.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, v zvezi z načrti za ribiško politiko smo na nekatere predloge tako dolgo čakali, da je sedaj potreben popravljen delovni program, ki nam bo omogočil, da bomo z večjo gotovostjo prepoznali tista vprašanja, ki jih bomo obravnavali v tem parlamentarnem mandatu.

Kljub našim zahtevam v zvezi s tem in kljub reformi politike spremljanja, ki je bila pred kratkim predstavljena, nam do sedaj ni uspelo pridobiti nobene boljše ideje o tem, kaj nas čaka.

Na podlagi dokumenta Komisije je jasno, da bo ena izmed prednostnih nalog predstavitev zelene knjige o reformi skupne ribiške politike. Dejansko pa to pomeni začetek razprave, ki ne bo zaključena vse do leta 2012.

V sporočilu je omenjena tudi obljubljena reforma skupne ureditve trgov, vendar tudi v tem primeru nismo prepričani, ali se bo to zgodilo v prvi polovici leta 2009.

Rada bi izpostavila, da obstaja veliko vprašanj, ki morajo biti, zaradi mednarodnih zavez, kot so sporazumi o ribištvu, ali zaradi multilateralnih obveznosti, kot je potreba po prenosu priporočil regionalnih ribiških organizacij v pravo skupnosti, vključena v zakonodajni program.

So tudi druga vprašanja, kot je prihodnost evropskega ribogojništva ali predlog o odpadkih, ki se pojavlja in ponovno izginja iz delovnega programa Komisije kot duh in za katere menimo, da bi prav tako morala postati prednostna vprašanja, glede na pomembnost, ki jim jo pripisujemo tako v sektorju, kot tudi v tem Parlamentu.

Zato upamo, gospa predsednica, da bo čim prej predstavljen popravljen delovni program za leto 2009, v katerem bodo upoštevane te ponavljajoče zahteve Evropskega parlamenta.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Gospa predsednica, tisti, ki so gospodarsko najšibkejši, so v času finančne krize vedno najbolj prizadeti. Nerazumljivi proizvodi finančnih storitev, katerih kakovosti bonitetne agencije niso več ocenjevale, pomanjkanje preglednosti in zmotno prepričanje, da se trg ureja sam, so le pripomogli k igralniški miselnosti. Žal je tudi Komisija močno zavračala in ni želela razmisliti o zakonodajnih ukrepih za finančni trg in je pokazala, da v celoti zavrača nasvet Evropskega parlamenta.

Vendar pa je naša naloga, da to sedaj odpravimo in se iz tega tudi nekaj naučimo v političnem smislu. Zaposleni, ki sedaj izgubljajo delovna mesta in ki se morajo sprijazniti z znatnim zmanjšanjem svojih pokojnin zaradi visoko tveganih naložb pokojninskih skladov, bodo nosili to breme še več let. Prednostne naloge, po in v luči analize razmer, so priprava načrta za izredne razmere, boljši nadzorni mehanizmi in omejevanje škode, kot tudi zagotavljanje dostopa do posojil za gospodarstva v vzponu in države v razvoju, da bi tako lahko ponovno dosegli trajnostno rast. Prav tako pomembno je, da morajo sedaj glavni skeptiki v zvezi s potrebo po večjem proračunu EU razumeti, da moramo vzpostaviti močnejše orodje kot previdnostni ukrep, da bi se lahko učinkoviteje spopadli s krizo.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Gospa predsednica, imam malo in srednje veliko pripombo glede moje najljubše teme MSP. Veseli me, da je predsednik Komisije Barroso v svojem uvodnem govoru izrekel veliko pripomb glede MSP. Vendar imam pomislek, gre za pomislek, da veliko govori – kot pač to počnemo med govorom – vendar do sedaj še nismo videli dovolj ukrepov – pripomba, ki jo je že izrekel Malcolm Harbour.

Opažam, da je v oddelku 3 vašega zakonodajnega in delovnega programa za leto 2009, zelo pomembnem oddelku, naslovljenem z „Boljša ureditev – uresničevanje obljub in sprememba ureditvene kulture“ pripomba, da bo „preprostejša in boljše ureditveno okolje brez nepotrebnih administrativnih bremen“ zaradi tega ostala ključna komponenta zakonodajnega dela Komisije.

S spoštovanjem, komisarji – in govorim kot velik zagovornik in podpornik Komisije v zvezi s tem – vendar dokazov o tem v zakonodajnem programu še nisem videl. Veliko se govori o tem: da, storili bomo to, zmanjšali bomo za 25 % – kje pa je prava vsebina? Kje je zmanjšanje? Do sedaj ga še ni bilo mogoče opaziti.

Če se torej vrnem na naslov „Boljša ureditev – uresničevanje obljub“, če obstaja beseda, ki si jo morate zapomniti v tem zakonodajnem programu, komisarji, potem je ta beseda „uresničevanje“.

Moja zadnja misel je, da se zavedam, da spreminjanje kulture zahteva čas in, govorim kot koordinator za zaposlovanje in socialne zadeve za skupino PPE-DE, da odbor, v katerem lahko sodelujem, ni vedno najboljši zaveznik pri doseganju boljše in poenostavljene ureditve. Vendar moram trpeti v tem odboru in vabim vas, da se mi pri tem pridruži tudi kdo izmed vas – samo za nekaj časa – saj lahko prav mi predstavljamo del problema. Če pa bi nam nekako uspelo vzpostaviti nov precedens, v skladu s katerim bi prišel predsednik Komisije in nagovoril naš odbor, mogoče bi to pomagalo, da bi vam naš odbor pomagal pri delu ter bi tako lahko postali del rešitve.

Erika Mann (PSE). – (DE) Gospod predsednik, rada bi se dotaknila vprašanja, ki ga do sedaj nismo pogosto obravnavali in sicer vloge države. Vidimo lahko, da lahko povezovanje v globalno gospodarstvo prav tako pomeni, kako hitro se moramo zavesti, da se mora država povezati mednarodno in globalno, da bi sploh bila zmožna izvajati nujen nadzor.

Menim, da ima Evropska unija odlično priložnost, da prevzame to vlogo. Vidimo, da je Evropska unija pridobiva vse več zaupanja. Storiti moramo vse, kar je v naših močeh, da bi upravičili to zaupanje. Vključno s tem, da Evropska unija še enkrat pregleda svojo zakonodajo. Vidim, da je prisoten tudi komisar McCreevy. Močno mu svetujem, da na drugačen način pristopi k zakonu Volkswagen in ne tako, kot načrtuje. To bi pomenilo, da razume, kaj prinašajo novi časi.

Prav tako bi rada izrazila podporo gospe Gräßle. Popolnoma ima prav, ko pravi, da moramo biti veliko strožji pri nadzornih ukrepih in želim, da bi tudi Evropska unija razumela, kako naj se organizira na mednarodni ravni. Zakaj ne bi k Svetovni banki in Mednarodnemu denarnemu skladu pristopili enotno? Odlično deluje pri Svetovni trgovinski organizaciji, vendar se nismo naučili, kako to početi v drugem okolju. Prav tako upam, da boste to podprli in s tem pripomogli, da bo G20 organizacija, ki bo še dolgo nadaljevala s svojim delom.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Gospa predsednica, veliko je že bilo povedanega o finančni krizi, vendar je pri tem zelo pomembno, da imamo eno samo stališče. Preveč smo samokritični v tem Parlamentu, pa tudi preveč samokritični do EU institucij.

Ne smemo pozabiti, da smo v zadnjih osmih letih imeli zelo korenito prenovo zakonodaje o finančnih storitvah. Imamo ustrezne zakone. Imamo ustrezne predpise, izboljšani pa je bil tudi nadzorni sistem. Seveda se nismo mogli izogniti krizi, vendar pa tudi nismo bili vzrok za krizo: porodila se je v Ameriki. Porodila se je v Združenih državah Amerike zaradi njihovega pomanjkanja pravne ureditve, njihovega pomanjkljivega nadzora in njihovega neustreznega izvajanja.

V Evropi se ne smemo prekomerno odzvati. Sedaj ni pravi čas, da bi se predali, ob tem da imamo dobre presoje vplivov in boljšo agendo pravne ureditve, kot je pravkar povedal gospod Bushill-Matthews. Sedaj je pravi čas za dobro premišljene in ciljno usmerjene predloge, ki jih moramo izvesti. Če se bomo nepravilno odzvali, lahko ima to resne posledice. S tem si lahko nakopljemo še resnejšo krizo. Če na primer sprejmemo zakonodajo, zaradi katere si bodo finančni trgi težje opomogli, to ne bo dobro za evropske državljane.

Sedaj moramo delovati umirjeno in se pri tem skušati izogniti neprimerni, napačno usmerjeni in slabo pripravljeni zakonodaji, prav tako pa ne smemo biti preveč samokritični. Komisiji se moramo zahvaliti, da je pripravila to zelo pomembno spremembo v evropski zakonodaji in nadzornemu režimu.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Gospa predsednica, smo sredi globoke finančne krize, ki je edinstvena v številnih pogledih. Edinstvena je zaradi tega, ker je prva globalna finančna kriza, ki smo jo doživeli, prav tako pa je v recesiji tudi svetovno gospodarstvo.

Vendar pa je lahko dobro, če imamo nekakšen pregled nad dogodki in razvojem, skozi katerega gremo, saj smo doživeli tudi 25 let še ne videne in edinstvene rasti svetovnega gospodarstva, ki je omogočila, da se je več kot dve milijardi ljudi otreslo revščine.

Danes zvečer sem zelo malo tega slišal s strani Parlamenta, ko pravijo, da je odprtemu gospodarstvu spodletelo. Ali je neuspeh, če se je iz revščine izkopal dve milijardi ljudi? Seveda ne. Vendar pa danes vidimo novo strukturo v globalnem gospodarstvu in dejstvo, da je bilo srečanje v Washingtonu srečanje G20 in ne srečanje G7, je izraz nove realnosti v kateri živimo. Menim, da je to dobro, saj absolutna prevlada čezatlantskega gospodarstva ne obstaja več. Na splošno je to dobro, saj pomeni, da so tudi v drugih deli sveta lahko dosegli blaginjo.

V tem obdobju je povzročilo neuravnoteženosti: veliki presežki v državah, kot je Kitajska in veliki primanjkljaji v državah, kot so ZDA, ob edinstveni in umetno sproženi nizki obrestni meri v gospodarstvu ZDA, ki je povečala obseg kreditiranja bolj, kot kadar koli poprej.

Zanimivo je pripomba, da smo imeli enako razpravo v tem Parlamentu s kolegi s tiste strani, ki so pozivali k še dodatnemu znižanju obrestnih mer. Če bi to storili, bi bili problemi v Evropi še večji, kot so sedaj.

Sedaj moramo zagotoviti, da bomo lahko preoblikovali in oživili svetovno gospodarstvo in menim, da ima Evropska unija pomembno in ključno vlogo pri tem. Poskrbeti moramo, da bomo storili to, kar je bilo povedanega na zasedanju v Washingtonu, zagotoviti prosto trgovino in odprte trge in reči „ne“ protekcionizmu, saj bi to bolj kot karkoli drugega ogrozilo ponovno oživitvev. Poskrbeti moramo, da bo regulativni okvir globalnih finančnih trgov ustrezal stvarnosti glede tega, kako je danes urejeno svetovno gospodarstvo. To je naša naloga in pri tem moramo prevzeti vodilno vlogo, ter ponovno vzpostaviti blaginjo.

John Purvis (PPE-DE). - Gospa predsednica, obstaja resna nevarnost, da se bomo prenaaglili s prekomernim zgrešenim reguliranjem, prav tako pa obstaja resna nevarnost nenamernih posledic. Primer v novi direktivi o kapitalskih zahtevah je predlagano 5-odstotno zadržanje izkupička iz listinjenja. To bo le zavrlo ustvarjanje kreditiranja. Pomanjkanje možnosti listinjenja je glavni razlog, da kreditov sedaj ni več na voljo. Banke morajo posojati, ampak ne, to zgrešeno načelo, za katerega ni bila opravljena ocena vpliva, bo preprečilo ponovno oživitvev listinjenja in kreditiranja, kar naša podjetja in industrija tako nujno potrebujejo. Vprašajte avtomobilsko industrijo, kako bo uspevala, če boste zadušili listinjenje.

To je le en primer. Če odpravimo pošteno in pravo računovodstvo, če odstopimo od naše poti in uničimo hedge sklade in zasebni kapital ter pobude za vlagatelje, ljudi, ki prevzemajo večje tveganje in celo bankirje, kot zahteva gospod Schulz in socialdemokrati, bomo le odložili in popolnoma onemogočili to oživitvev.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospa predsednica, številni govorniki – vključno z mojim kolegom, Brianom Crowleyem iz Irske – so obtožili bankirje, ker so delovali kot bankirji in povečevali kratkoročne dobičke do skrajnih omejitev, ki jih še dopušča zakon. Ta kriza se je lahko razvila, ker so vlade povsod opustile svojo odgovornost do ustreznega urejanja gospodarstva, vključno z bankami. Večina pristojnih ljudi je ignorirala zgodovino in sprejela ideološko zmešnjavo, o kateri so govorili zadnji trije govorniki in sicer, da je trg naravni pojav, ki se sam uravnava in da vlada ne sme posegati vanj.

Dejstvo je, da je nevidna roka Adama Smitha roka žeparja. Žepi, v katere sega ta roka, so žepi delavcev, ki izgubljajo svoja delovna mesta, družin, ki izgubljajo svoje domove in tistih, ki so že revni ter tistih, ki izgubljajo svoje prihranke in pokojnine. Ne zgubljajo bankirji in desničarski politiki. To se bo ponovilo, če ne bomo jasno opredelili novega gospodarskega okvira, s katerim bomo lahko zagotovili, da bodo banke in industrije služile družbi, vladi pa omogočili, da bo vladala v skladu z javnim interesom.

Olle Schmidt (ALDE). - Gospa predsednica, menim, da je bil Adam Smith zelo uspešen, predvsem na Irskem! Menim, da se zavedamo posledic.

(SV) Gospa predsednica, komisarka, pomembno je, da sta EU in svet prek vrha G20 ukrepala in izrazila svojo pripravljenost za še nadaljnje skupno ukrepanje. To je nekaj novega v svetovni politiki. Evropski in svetovni sistem za nadzor predstavlja naslednji pomemben korak. Zagotovimo torej, da bomo vzpostavili prozna pravila za prihodnost, ne pa za reševanje včerajšnjih problemov.

Spoštljivo bi rad izrazil tri opozorila: opozorilo pred prekomernim odzivom, ki bi lahko še bolj upočasnil svetovno gospodarstvo; opozorilo pred prevelikim paketom državne pomoči, namenjenim reševanju industrij, kot se komisarka tega zelo dobro zaveda – in opozorilo pred protekcionizmom in zaprtimi mejami. Ne smemo se ujeti v isto krizo, kot smo jo imeli leta 1930.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, obrnila se bom na Komisijo, ker predstavnik Sveta ni več prisoten. Resnično verjamem, da predlogi gospoda Barrosa ne bodo rešili trenutne krize, saj je pozabil na en dejavnik in sicer na razloge za to krizo. Naš sistem, ki ga poganja proizvodnja in naš koncept razvoja uničujeta in izkoriščata planet in ljudi na njem.

Kriza še ni končana; menim, da se moramo tega zavedati. Menim, da smo šele na začetku; naša družba je bila iztirjena in čaka nas še veliko več. Dokler voditelji tega sveta, z njegovim globaliziranim gospodarstvom, ne bodo spoznali, da je treba spremeniti smer, naši sodržavljeni ne bodo mogli razumeti, kako je danes mogoče najti milijarde evrov za reševanje bank, jutri pa avtomobilske industrije, medtem ko je vsebina nakupovalnih košaric gospodinj vse manjša.

Predlagate ukrepe za oživitvev gospodarstva, ampak če bo šlo za enako rešitev, kot se je uporabljala v teh zadnjih letih in je pripeljala do kaosa, ste na napačni poti. Menim, da moramo resnično zmanjšati naš vpliv na okolje. To je vprašanje. Kako nameravate to rešiti?

(Predsednica je prekinila govornico)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospa predsednica, včasih govorimo o smelih načrtih in velikih načrtih in ambicijah. Nedavno so me presunile besede kanadskega finančnega ministra, ki je govoril o z dolgočasnosti, nerazburljivosti in preudarnosti. Predlagam, da bi mogoče previdno preučili, kaj je hotel povedati, saj trdi, da se dobra regulacija začne doma in preden se začnemo ozirati na svet, se ozirom vase - čeprav sem naklonjena stališču, da je prekomerno urejanje prav tako slabo, kot če ne bi storili ničesar. Zaradi tega moramo biti pri tem zelo uravnoteženi.

Vendar ne glede na to, kaj naredimo, obstajajo sedaj ljudje v podjetjih, na kmetijah in gospodinjstvih, ki ne morejo dobiti malih zneskov kredita, da bi ostali v poslu. Nedavno sem bila na kmetiji na Irskem in niso mogli obnoviti 25 000 EUR limita. Gre za zelo resen problem in resno se mu moramo posvetiti.

Glede delovnega programa, bomo ponovno pregledali proračun, izvedli pregled stanja in pregled ribištva. To leto bo zelo delovno in želim vam veliko sreče.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospa predsednica, hvala vam za vse te zanimive pripombe. Mogoče je to še ena misija nemogoče, ko poskušamo zbrati in se na zadovoljiv način odzvati na vsa različna

stališča poslancev glede zakonodajnega in delovnega programa. Obsegajo vse od GSO, kot smo slišali, rib, pa vse do STO in celotne finančne krize. Torej mogoče ne bom imela časa ali možnosti, da se povsem zadovoljivo odzovem na vsa vaša podrobna vprašanja.

Najprej želim povedati, da od takrat, ko smo vstopili v to krizo, ni nič več potekalo „kot ponavadi“. Ob meni vidite kolega, ki je v velik meri odgovoren za odzivanje, kot tudi gospoda McCreevya za nami, ki bosta boljše kot kdor koli drug vedela, da smo trdo delali od samega začetka. Prav tako bi povedala, da se je Komisija odzvala na finančno krizo neobičajno hitro. Spomnim se, da smo si v preteklosti čestitali, če smo se odzvali v roku treh mesecev na eno izmed razlitij nafte, do katerega je prišlo, in menili smo, da je šlo za neke vrste rekord, vendar pa nam je tokrat v 24 urah uspelo predstaviti predloge in sprejeti pomembne predloge. Zato menim, da nič ni bilo tako kot ponavadi in od sedaj naprej tudi ne bo več tako. Še naprej se moramo odzivati na recesijo, katere začetek smo že opazili. To je popolnoma jasno.

Prav tako menim, da so vsa naša posredovanja pokazala, da je treba doseči pravo uravnoteženost. Da bi bilo mogoče doseči pravo uravnoteženost z vidika okoljskih skrbi, kot tudi z vidika socialnih vprašanj – moramo obravnavati vse to. Zakaj verjamete, da to, kar boste našli v strateških pobudah, kot je poročilo o lizbonski strategiji za rast in delovna mesta ter predloge po letu 2010, evropski načrt za oživitve, finančne trge za prihodnji paket nadzora, ne bo vsebovalo socialnih vprašanj in pokrivalo vseh meril trajnosti? Seveda mora odražati uravnoteženost in prav zaradi tega bomo delali na tem, kot tudi na tem, da bi ga dopolnili z vsemi podrobnimi predlogi, ki bodo od sedaj naprej vzbudili pozornost. Torej je ta uravnoteženost, pa tudi pravo zagotavljanje uravnoteženosti med urejanjem in dopuščanjem, da trg deluje, za nas ključnega pomena in nekaj, česar se popolnoma zavedamo.

Menim, da bo to vplivalo tudi na našo verodostojnost, saj bomo šele takrat, ko bomo pripravili te strateške pobude, stvari, ki smo jih navedli kot strateške in prednostne pobude ob zelo konkretnem nadaljnjem delovanju in izvajanju ukrepov, pridobili verodostojnost, in šele s tem bomo lahko ohranili vodilno vlogo znotraj konteksta G20 ali MDS ali vplivali na preostali svet glede energije in podnebja; to verodostojnost bomo pridobili z izpolnjevanjem tega, kar so obljubili v tem delovnem programu.

Zelo cenimo dialog, ki smo ga v tem dolgem času imeli s številnimi odbori v Parlamentu in tovrstno celotno politično razpravo, v kateri smo sodelovali, za kar bi se vam rada zelo toplo zahvalila. Verjamem, da nam to pomaga pri izpolnjevanju obljub. Prav tako nam pomaga pri tem, da na seznam predlogov vključimo prave podrobnosti.

Kot pa veste in kot je prav tako razvidno iz našega delovnega programa, smo sedaj v zelo nenavadnem obdobju, saj gre za neke vrste prehod z novim Parlamentom, novo Komisijo in z volitvami v Parlament, ki bodo spomladi, in od nas ste zahtevali, da ne pripravljamo več zadev, ki jih ne boste mogli sprejeti in jih smiselno obravnavati.

Omenila bi rada le še eno stvar in to so MSP, saj ste mnogi izmed vas omenili mala in srednje velika podjetja. Seveda bodo ključni del za uspeh pri premagovanju finančne krize, zaradi tega bomo izpolnili obljube, pripravili smo že Akt za MSP, seveda pa sedaj sledi še izvajanje tega akta.

Enako velja tudi za socialni paket, ki smo ga predstavili. Sedaj je samo stvar izvajanja ukrepov. Če torej ne najdete vsakega predloga v vsakem področju tega posebnega predloga, to še ne pomeni, da smo prenehali delati na njem, ali da se ne bomo vrnili s podrobnimi predlogi, vendar pa je uravnoteženost ključnega pomena.

In kadar izražamo enotno mnenje, je v veliko pomoč, če imamo tudi eno samo sporočilo ali usklajeno sporočilo pri vsem, kar počnemo, in menim, da bo to ostalo ključno za vse nas.

Naj na koncu povem, da boste v tem zakonodajnem in delovnem programu opazili, da smo prvič navedli prednostne naloge na področju komuniciranja in ker je to moje področje, želim to izpostaviti in vas spomniti, da smo predlagali štiri točke, ki naj bi v naslednjem letu postale prednostne naloge na področju komunikacije: seveda volitve v EP, energija in podnebne spremembe, 20. obletnica padca berlinskega zidu, ter rast, delovna mesta in solidarnost, kar pomeni, da se paket nanaša tudi na boj proti finančni krizi.

Že sodelujemo, da bi pripravili delo na teh prednostnih nalogah in zagotovim vam lahko, da bo to prispevalo k delu, ki ga opravlja Parlament pri pripravi volitev; jutri bom govorila z vašo delovno skupino urada za komunikacije, da bi ugotovila, kako lahko pomagamo in podpremo načrte dela Parlamenta pri poročanju o volitvah v EP.

To bo za nas zelo pomembno delo. Če želimo ohraniti verodostojnost in legitimnost, moramo mobilizirati volivce, ter tako zagotoviti, da bodo oddali svoje glasove junija prihodnje leto. Menim, da se lahko s

kombinacijo dobrih politik in dobrim komuniciranjem vsaj z nekoliko zaupanja soočimo s težavnim letom, ki je pred nami in če bomo sodelovali, bo to zaupanje še večje.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje o predlogu resolucije o zakonodajnem in delovnem programu Komisije za leto 2009 bo potekalo na decembrski seji v Strasbourg.

Pisne izjave (člen 142)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Nedavni vrh v Washingtonu je v osnovi pomenil začetek procesa, h kateremu se morajo nacionalni voditelji zavezati, da bi kar najbolj zmanjšali vpliv globalne finančne krize.

V obdobju globalizacije, ko so gospodarstva posameznih držav tesno medsebojno povezana, mora prednostno nalogo predstavljati mednarodno sodelovanje, ki je namenjeno zaustavljanju krize. Pri tem ne mislim le na skupno stališče EU glede številnih vprašanj, ampak posebno skupno ukrepanje in politično posredovanje, namenjeno omejevanju vplivov finančne krize.

Strokovnjaki menijo, da bo poljsko gospodarstvo eno izmed redkih, ki bo sposobno prestatiti morebitno gospodarsko krizo, čeprav nihče ne more napovedati obsega, ki ga lahko kriza doseže globalno.

Tudi sedaj moramo biti pripravljeni na uvedbo ustreznih ukrepov za preprečevanje krize, pri čemer imajo ključno vlogo vlade številnih držav. Kjer je to potrebno, morajo ponuditi kapitalsko podporo finančnim ustanovam, ki jim grozi stečaj.

Naj še enkrat poudarim pomembno vlogo, ki jo mora država odigrati pri preprečevanju globalne krize s posredovanjem na lokalnih finančnih trgih.

Daniel Dăianu (ALDE), v pisni obliki. – Na nek način je to ključni del reševanja problema, saj če nam v EU ne uspe doseči resničnega skupnega stališča, bo doseganje učinkovitih globalnih pravil za finančne trge le pobožna želja. Razumni ljudje bi dejali, da hud neuspeh tako urejanja, in nadzora, kot tudi napake, ki so bile ugotovljene v zelo poenostavljeni gospodarski filozofiji, zagotavlja jasen odgovor na to, kaj je treba storiti.

Vendar nekateri še vedno zatrjujejo, da bi morali biti mehki predpisi vezni element novega sistema. Po mojem mnenju se motijo – ne glede na to ali tako dejansko mislijo, ali pa jih k temu ženejo ozki interesi. V zadnjih nekaj desetletjih se je svet dramatično spremenil. Zaton zgrešene paradigme (ki enači proste trge z nereguliranjem) je treba obravnavati skupaj z vzponom multipolarnega gospodarskega sveta z namenom vzpostavitve novega mednarodnega finančnega sistema.

Usoda odprtega sistema svetovnega gospodarstva je mogoče odvisna prav od slednjega. Upam, da bo nova ameriška administracija v zvezi s tem pripravljena sodelovati, vendar pa moramo mi doma v Evropi biti dorasli pomembnosti tega obdobja. Nekateri naši spori in nesposobnost sklepanja sporazumov nikakor niso dober znak v zvezi s tem.

Gábor Harangozó (PSE), v pisni obliki. – (HU) Naša prva naloga je, da povrnemo zaupanje v finančne trge, da bi preprečili dodatno poglobljanje krize. S tega vidika politika nosi ogromno odgovornost.

Ne samo da potrebujemo hitre makro rešitve, ki bodo povrnila zaupanje, ampak moramo preprečiti, da bi se podobne krize lahko ponovile.

Vse to ni le manjša ovira za slepi kapitalizem, kot smo v zadnjih časih večkrat slišali, ampak čudovita priložnost, da vzpostavimo veliko učinkovitejšo ureditev, ki bo upravičena tudi s finančnega in nadzornega vidika.

Sedaj vsaj lahko počlovečimo kapitalizem!

Prav tako moramo biti pozorni na dejstvo, da kriza ne ogroža le bank in velikih podjetij, ampak tudi državljanom povzroča vsakodnevne probleme.

Potrebujemo trajnostno rešitev za reševanje krize in če to pomeni, da moramo preoblikovati svet, potem ga bomo morali narediti veliko bolj pravičnega, človeškega in razumnega.

V Evropi obstajajo regije, kjer se je zdelo življenje tudi pred tem brezupno. Poleg urejanja gospodarstva se moramo prav tako osredotočiti na konkretne rešitve za najbolj prizadete, se pravi za tiste, ki najbolj trpijo in bodo najbolj trpeli zaradi posledic krize in ki se soočajo z največjo gospodarsko in socialno stisko.

Če tega ne bomo storili, bo povprečna oseba preživela krizo in ponovno rasla, vendar se bomo še dolgo časa spopadali z revščino.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Finančna kriza je zajela cel svet. Po mojem mnenju gre za gospodarsko krizo, medtem ko so finance, ki običajno spodbujajo gospodarstvo, v primežu viharja. Zdi se, da je bila teorija katastrofe Renéja Thoma potrjena. Istočasno je treba opozoriti tudi na njene moralne vidike in to so izpostavili številni ekonomisti.

Dopustite mi, da citiram Ettoreja Gottija Tedeschija: „Ali je vzpostavitev iluzije razvoja, ki temelji izključno na rasti zasebne porabe, skladna z logiko in etiko, ali je skladno z logiko in etiko, da rast potrošnje prevzema rast socialnih stroškov (pokojnine in zdravstvene storitve) ter s tem pripomore k rasti davkov, ali je preoblikovanje družbe varčevalcev v družbo potrošnikov, ki jih ženejo dolgovi, skladno z logiko in etiko in ali je siljenje globalnega človeka k temu, da si išče službo daleč od doma skladno z logiko in etiko?“

Cena pomanjkanja etične razsežnosti bo visoka, saj plačujemo za pohlep in za tveganja neodgovornih posameznikov, ki so nespametno ravnali z denarjem drugih ljudi in ki so zase ustvarili davčne oaze. Davkoplačevalec, tako v Evropi, kot tudi v Ameriki, bo plačal za to ropanje in nepoštenost. Postajamo vse revnejši. Banke postajajo manj pomembne v gospodarstvu, ki proizvaja manj, potrebuje manj delavcev in s tem je ustvarjen verižni učinek.

Trgi danes potrebujejo gotovost in spoštovanje pravil. Potrebujemo ukrepe, s katerimi bi zaščitili najrevnejše, istočasno pa zaščitili naša sredstva, da bi bila pokupljena za nekaj drobiža. Da bo to izredno zdravljenje pomagalo, bo potrebnih vsaj nekaj let.

Richard Seeber (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Še posebej dobrodošla lastnost zakonodajnega in delovnega programa Komisije so ukrepi, namenjeni boju proti gospodarski krizi v Evropi. V naslednjem letu morajo evropski politiki identificirati dolgoročne možnosti za EU in v sodelovanju s širšo javnostjo, omejiti negativne vplive, ki jih ima finančna kriza na celotno evropsko gospodarstvo.

Vplivi kriz, kot je tale, pogostokrat čez nekaj časa čutijo le v realnem gospodarstvu. Poleg ukrepov posameznih držav članic mora Evropa uvesti ukrepe, s katerimi bo kar najbolj omejila negativne posledice.

Leto 2009 bo odločilno za boj proti podnebnim spremembam.

V naslednjem letu bo imela Evropa možnost, da postane pomemben mednarodni partner v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na varstvo okolja. Vzpostavitev pogajalskega izhodišča za konferenco Združenih narodov o podnebjju v Københavnu ni le ključna prednostna naloga, povezana z okoljskimi vprašanji, ampak obstajajo tudi medsebojne povezave z drugimi političnimi področji. Evropska unija se lahko izkaže kot gonilna sila, ne le v zvezi s celino Evropo, ampak tudi v zvezi z varstvom podnebjja na svetovni ravni.

Vendar moramo naslednje leto zagotoviti, da zaradi pomembnih, bližajočih se pobud ne bo prišlo do zaustavitve dela, ki že poteka.

Čeprav je bilo stanje skupne kmetijske politike letos ponovno pregledano, morajo interesi kmetijskega sektorja še naprej ostati zelo pomembni znotraj evropske politike.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Kreditni krč, ta globoka kriza v kapitalističnem sistemu, predstavlja trenutno nadlogo za delavce, poslabšuje probleme brezposelnosti, negativno vpliva na sistem socialnega zavarovanja in pokojninski sistem, ter še dodatno zmanjšuje prihodek in življenjski standard družin iz delavskega razreda.

Kapital in njegovi politični predstavniki prelagajo breme kreditnega krča na ramena delavcev in poskušajo izvesti celovit napad na pravice delavcev, da bi tako zaščitili svojo donosnost.

V svojih izjavah Svet in Komisija, pa tudi Evropski parlament zavzemajo stališče kapitala in vztrajajo pri isti katastrofalni gospodarski in monetarni politiki, s tem ko pozivajo k hitrejšemu kapitalističnemu preoblikovanju in reformam na račun delavcev. Podpirajo gospodarsko in monetarno unijo, Maastrichtsko pogodbo in štiri svoboščine, pakt stabilnosti in zmanjšane socialnih izdatkov znotraj okvira finančne discipline. Pozivajo s strožjemu nadzoru držav članic s strani EU, prav tako pa pozdravljajo in zaostrejejo svojo socialno nenadzorovano vlogo, da bi tako še učinkoviteje podprli kapital. Pozivajo k hitrejšemu in doslednejšemu izvajanju protidelavsko naravnane Lizbonske pogodbe in splošne usmeritve gospodarske politike EU.

Izkušnje delavcev in delavskega razreda jih vodijo k zavračanju in boju proti politiki barbarstva.

PREDSEDSTVO: Diana WALLIS*podpredsednica***12. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)**

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0484/2008).

Na Svet so naslovljena naslednja vprašanja.

Vprašanje št. 1 predložil **Bernd Posselt** (H-0794/08)

Zadeva: Kristjani v Turčiji: samostan Mor Gabriel

Kakšno je mnenje Sveta glede okoliščin krščanske manjšine v Turčiji, predvsem pa glede trenutnega stanja spora v zvezi z delno razlastitvijo samostana Mor Gabriel v vzhodni Turčiji?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospa predsednica, ali lahko odgovorim na vprašanje gospe Harkin ter jih zagotovim, da Svet posveča velik pomen vprašanju verske svobode v Turčiji, kot je ob številnih priložnostih tudi dokazal,

Specifični primer, na katerega se sklicuje gospa Harkin, turška sodišča še vedno preučujejo in nisem pristojen, da v tej fazi dajem pripombe, vendar ta primer podrobno spremljamo.

Na splošno se vaše vprašanje nanaša na versko svobodo v Turčiji. To je zelo pomembna tema in Turčija mora na tem področju nujno narediti napredek ter sprejeti konkretne ukrepe z namenom vzpostavitve ustreznega pravnega okvira. Evropska unija nenehno opozarja na te zadeve v kontekstu dialoga s Turčijo, posebej pa so bila obravnavana na zadnjem srečanju Pridružitvenega sveta EU-Turčija 27. maja 2008. Ob tej priložnosti je Evropska unija, po tem, ko je turška vlada najavila pripravljenost in obnovila zaveze glede izvajanja procesa reform in odpravljanja obstoječih pomanjkljivosti, izpostavila nujnost, da se te zaveze hitro prevedejo v učinkovite konkretne ukrepe.

Nekatere izboljšave so opazne: Turčija je februarja 2008 ukrepala na primer pri sprejetju sprememb zakonodaje, ki ureja podjetja. Zahvaljujoč tem spremembam je bila odpravljena prepoved v zvezi z ustanavljanjem podjetij tujcev v Turčiji in sedaj velja načelo vzajemnosti.

Kljub tem pohvalnim lastnostim zakonodaje, ki ureja podjetja, je še vedno treba odpraviti številne težave, s katerimi se še naprej soočajo verske skupnosti in manjšine, predvsem v zvezi z njihovim pravnim statusom, prav tako pa tudi z njihovimi premoženjskimi pravicami.

V skladu s tem je bilo 15. septembra znotraj okvira političnega dialoga na ministrskem srečanju v Bruslju ponovno izpostavljeno vprašanje verske svobode, in Svet vam lahko zagotovi, gospa Harkin, da bo še naprej zelo pozorno spremljal vprašanje verske svobode, vključno z izvajanjem novega zakona, ki ureja podjetja in da bo na to opozoril turške oblasti na vseh ravneh, kadar bo to primerno.

Žal sem pravkar spoznal, da je vprašanje dejansko zastavil gospod Posselt. Na papirju sem imel drugače zapisano, zaradi tega se opravičujem gospa predsednica.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Zelo sem hvaležen predsedniku sveta. To je bilo moje vprašanje. Hvala vam za zelo dober odgovor. Francija je ima že tradicionalno dolgotrajne povezave s kristjani na Bližnjem in Srednjem vzhodu. Rad bi zastavil še dodatno vprašanje. Poleg njegove verske funkcije, je Mor Gabriel tudi kulturno in gospodarsko središče manjšine asirskih kristjanov v regiji. Kaj bo storil Svet, da bo zaščitil to manjšino, katere obstoj je ogrožen? Kakšno je stališče Sveta glede izgradnje cerkev – kar je še vedno zelo težko izvedljivo v Turčiji – na področju drugih krščanskih skupnosti?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, naj se najprej iskreno opravičim gospodu Posseltu za mojo nenamerno napako. Upam, da tega ni razumel, kot osebno žalitev. Kot odgovor na njegovo vprašanje, smo skrajno pazljivi, kot sem že v svoji uvodni pripombi navedel, glede izvajanja verske svobode v Turčiji, kot tudi v drugih državah, ter glede zagotovil, ki so jih dali nacionalni organi, predvsem v zvezi z manjšinami.

V Turčiji in v nekaterih drugih državah so manjšine kristjani in kot je izpostavil gospod Posselt, zelo pozorno spremljamo te primere. Primer samostana Mor Gabriel še ni zaključen in počakati moramo na sodbo v zvezi s tem samostanom.

V zvezi z našimi razgovori s turškimi oblastmi, kot del pogajanj glede tega, kar imenujemo obnovljeno partnerstvo za pristop Turčije, je popolnoma jasno, da je bilo omenjeno vse, kar se nanaša na temeljne svoboščine, versko svobodo in potrebo po izvajanju ukrepov, ki so potrebni za vzpostavitev strpnega okolja, v katerem je mogoče zagotoviti popolno spoštovanje verske svobode, in da je vse to samo bistvo dialoga s turškimi oblastmi. To želim še enkrat potrditi, gospod Posselt.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik Sveta, problemi krščanskih cerkva niso omejeni le na Turčijo, ampak jih lahko opazimo tudi na severovzhodu razdeljenega otoka Cipra.

Ali v zvezi s tem vprašanjem tečejo razprave na ravni Sveta, predvsem ali obstajajo kakršne koli dejavnosti, ki vključujejo Turčijo, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti, da na pravilen način uporabi vpliv, ki ga nedvomno ima na tem področju?

Jim Allister (NI). – Ministra bi rad opozoril na trajno kampanjo proti zelo majhne protestantske skupnosti v Turčiji, ki jo je mogoče povzeti z norčavim sojenjem, ki že nekaj mesecev poteka proti dvema mladeničema – Turanom Topalom in Hakanom Taştanom –, ki sta obdolžena, da sta žalila Turčijo. Očitno je njun zločin, da sta prakticirala svojo vero. Ali ni jasno, da je s takšnim pogledom na versko svobodo pred Turčijo še dolga pot preden bo izpolnila osnovne standarde človekovih pravic in verske svobode?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, če odgovorim na vprašanje gospoda Racka, seveda se zavedamo močnega turškega vpliva na severni del Cipra in te probleme bomo tudi izpostavili. Kot veste, bodo v četrtek Evropski parlament obiskali izvoljeni predstavniki iz Severnega Cipra in to bo priložnost, da izrazimo svojo globoko zaskrbljenost nad temi zadevami.

Naj potolažim gospoda Allisterja in povem, da vsekakor spremljamo usodo vseh priznanj in zahvaljujem se mu, da je poročal o primeru dveh mladostnikov iz protestantske skupnosti, ki sta bila resnično izpostavljena grožnjam ali nasilju zaradi svojega verskega prepričanja. Zaradi tega bomo na to opozorili turške oblasti gospod Allister.

Predsednica. – Vprašanje št. 2 predložil **Manuel Medina Ortega** (H-0796/08)

Zadeva: Novi priseljevalni pritiski na Evropo

V zadnjih tednih je bilo mogoče čutiti povečan priseljevalni pritisk na sredozemske države Evropske unije.

Ali Svet razmišlja o novih diplomatskih ukrepih ali drugih oblikah ukrepanja, da bi tem državam pomagal zajezi nov val nezakonitega priseljevanja, ki je trenutno prisoten na tem območju?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, kot odgovor na vprašanje gospoda Ortege, če se ne motim, vendar ste mi pri tem že pomagali gospa predsednica, migracijska politika, ki jo namerava uvesti Evropska unija temelji na načelu solidarnosti, solidarnosti med državami članicami, predvsem tistimi, ki bi lahko bile izpostavljene močnim priseljevalnim pritiskom, in solidarnostjo z matičnimi državami in ki je predvsem namenjena odzivanju na vzroke revščine.

To načelo predstavlja osnovo globalnega pristopa k priseljevanju, ki ga je decembra 2005 opredelil Evropski svet. Ta globalni pristop k priseljevanju je namenjen krepitvi dialoga in sodelovanja z matičnimi in tranzitnimi državami migrantov. Predvideva, da bo dialog s temi državami obsegal vse razsežnosti priseljevanja, predvsem nezakonitega priseljevanja, preprečevanja in boja proti nezakonitemu priseljevanju, pa tudi povezavo med priseljevanjem in razvojem.

Evropski svet je nenehno zagotavljal nujnost upoštevanja tega pristopa, ga stopnjeval in zagotavljal vse večjo učinkovitost njegovega izvajanja.

Ministrska konferenca EU-Afrika o migraciji in razvoju je bila julija 2006 v Rabatu organizirana prav v tem duhu sodelovanja med matičnimi, tranzitnimi in ciljnim državami. Druga Ministrska konferenca o migraciji in razvoju bo potekala v Parizu 25. novembra 2008. Namen te konference bo sprejetje operativnega programa, ki se bo izvajal več let in bo sestavljen iz različnih ukrepov, izvajanje katerih bodo morali zagotoviti partnerji, ki so vključeni v migracijske tokove vzdolž zahodnih afriških poti, predvsem povezanih s preprečevanjem in bojem proti nezakonitemu priseljevanju in trgovanjem z ljudmi.

Ključnega pomena v dialogu in operativnem sodelovanju s tretjimi državami, predvsem tistimi, ki ležijo na področju Sredozemlja, predstavlja tudi upravljanje mej, vključno s povečevanjem fizičnih in človeških virov in operativnim sodelovanjem s Frontex. Zaradi tega je skupna operacija Hera 2008, ki je bila izvedena pod

okriljem agencije Frontex, imela za posledico znatno zmanjšanje števila migrantov, ki so pristali na obali Kanarskih otokov.

V enakem duhu bodo tudi migracijska vprašanja predstavljala del vprašanj, naslovljenih v pogajanjih, ki jih bo Komisija ta mesec odprla z Libijo, v luči mandata, ki ga ji je podelil Svet septembra in z namenom sklenitve okvirnega sporazuma med Evropsko unijo in Libijo.

Kot veste, je bilo načelo odgovornosti ponovno potrjeno na evropskem paktu o priseljevanju in azilu prejšnji oktober. Pakt prav tako izpostavlja potrebo po solidarnosti z državami članicami, ki so zaradi njihove geografske lege izpostavljene prilivu migrantov ali katerih viri so omejeni, in poziva Komisijo, da predstavi rešitve, ki bodo v duhu solidarnosti, upoštevale težave, s katerimi se soočajo te države.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Predsednik Sveta, strinjam se s pristopom Sveta. Vprašanje je, ali lahko sprejmemo konkretne ukrepe: čas mineva, problemi pa postajajo vse večji. S težavami se srečujejo predvsem sredozemske države. Nekatere imajo na voljo gospodarska sredstva, da se z njimi spopadejo, druge tega nimajo, na primer Malta, ki se zaradi svoje majhnosti in omejenih virov sooča z izjemnimi težavami.

Obstajajo tudi problemi, ki izhajajo iz mednarodnih pravil, kot je Haaška konvencija o varstvu otrok, ki učinkovito preprečuje, da bi bili otroci vrnjeni njihovim družinam. Ne vem, če je Svet upošteval, da so pravila o varstvu otrok napisana na takšen način, da smo se znašli v tej absurdni situaciji, kjer otroci pridejo v Evropo, vendar jih ni mogoče vrniti, niti njihovim družinam, čeprav so bile identificirane.

Na koncu moram omeniti bolj specifična vprašanja: Vem, da v tem trenutku obstajajo nekatere posebne pobude z afriškimi državami, na primer Malijem, glede vzpostavitve domov za priseljevanje, da bi tako lahko države izvora ali tranzitne države same rešile ta problem, ter bi se tako izognili dramatičnim okoliščinam, ko več deset ljudi izgubi življenje na morju, med tem ko neuspešno poskušajo doseči naše obale.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, zahvaljujem se gospodu Ortegi za njegova konstruktivna, ustrezna vprašanja. Njegove trditve so precej točne. Okrepitev držav moramo zagotoviti z manj viri: primer Malte je popolnoma jasen, vem. Razmisliti moramo o ponovnem nameščanju z namenom okrepitve virov okoli Malte, prav tako pa morajo v zvezi s tem poiskati načine za okrepitev mehanizmov Frontex, predvsem v primeru Malte.

Drugič, kot ve gospod Ortega, bo 25. novembra 2008 v Parizu potekala druga ministrska konferenca EU-Afrika o migraciji in razvoju, ki sledi konferenci v Rabatu, v tem okviru bodo potekala tudi tri tehnična srečanja o zakoniti migraciji, nezakoniti migraciji ter o migraciji in razvoju. Obljubim, da bom prosil generalni sekretariat Sveta, da natančneje poroča o standardu za varstvo manjšin, saj trenutno ne morem podati nobenega odgovora.

V zvezi s tretjim elementom, glede Malija, ima gospod Ortega popolnoma prav, ko izpostavlja pomen teh sporazumov. To, kar poskušamo doseči kot predsedstvo in k čemer pozivamo tudi Svet, je da sklenemo takšne sporazume z državami izvora migraciji. Prav v zvezi s tem sta skupni razvoj in dialog z državami izvora pomembna in ta sporazum z Malijem bo zame služil kot referenčna točka. Prav to sem želel povedati gospodu Ortegi.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Moje vprašanje se nanaša na Unijo za Sredozemlje, ki jo je uvedel predsednik Sarkozy. Ali jo je mogoče uporabiti kot učinkovito orodje v zvezi s to zadevo? Omenil bi rad dve posebni vprašanji. Prvič, imigrante iz Severne Afrike: kaj se dogaja na tem področju za ustvarjanje delovnih mest? Drugič, tranzitni imigranti iz Zahodne Afrike: ali ni mogoče sprejemnih centrov ustanoviti v Severni Afriki?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, povedati želim, da je vprašanje gospoda Posselta na mestu. Unija za Sredozemlje je unija, namenjena izvajanju praktičnih projektov. Prav tako vsebuje medkulturno vizijo. Očitno je povezana z gospodarskim razvojem in vse, kar je povezano s skupnim razvojem je vključeno v gospodarski razvoj. Zaradi tega lahko na tak ali drugačen način zagotovim gospodu Posseltu, da bodo ti vidiki obravnavani ob primernem času, v okviru projektov in razprav o gospodarskem razvoju med dvema obalama Sredozemlja.

Predsednica. – Vprašanje št. 3 predložil **Luis Yañez-Barnuevo García** (H-0798/08)

Zadeva: Začetek dialoga na Kubi

Sklepi Sveta o Kubi z dne 23. junija 2008 so bili zelo dobro sprejeti v kubanskih demokratičnih krogih, ki cenijo dejstvo, da je brezpogojna izpustitev vseh političnih zapornikov ključna prednostna naloga za EU in da podpira spoštovanje človekovih pravic in pristen napredek k pluralni demokraciji.

Ali lahko Svet v skladu z zavezami, ki jih je podal v svojih sklepih, pove, katere učinkovite ukrepe izvaja, da bi še dodatno prispeval k dialogu s predstavniki civilne družbe in demokratično opozicijo?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospa predsednica, gospod Masip, kot ste izpostavili, se je Svet dejansko odločil, da bo 23. junija obnovil stike s Kubo v luči nekaterih nedavnih pozitivnih dogodkov na področju človekovih pravic.

Svet se je prvi odločil, da bo obnovil dialog, brez predpogojev, med Evropsko unijo in Kubo in sicer na podlagi vzajemnosti, pri tem pa bodo obravnavana vsa vprašanja, ki so v skupnem interesu. Ta dialog je namenjen iskanju konkretnih rezultatov, predvsem na področju vprašanj človekovih pravic. V tem okviru, gospod Masip, je 16. oktobra v Parizu potekalo prvo srečanje političnega dialoga med Evropsko unijo in Kubo na ministrski ravni.

Drugič, v svoji sklepih z dne 23. junija je Svet ponovno potrdil, da bo nadaljeval z dialogom s predstavniki civilne družbe in demokratično opozicijo med obiski na visoki ravni, kjer bodo vedno izpostavljena vprašanja o človekovih pravicah. Če bo potrebno, bodo v okviru teh obiskov organizirana srečanja z opozicijo.

Svet je prav tako poudaril, da bo Unija vsem sektorjem kubanske družbe še naprej zagotavljala praktično podporo pri miroljubni spremembi na otoku. Da bi bilo mogoče uveljaviti te sklepe, bomo redno pozivali organizacije, ki predstavljajo to opozicijo, da predstavijo svoje poglede na trenutna politična dogajanja.

Kot zadnje, Svet je ponovno potrdil, da je Unija pripravljena konstruktivno prispevati k razvoju na vseh področjih kubanske družbe, vključno z razvojem sodelovanja in v sklopu te zaveze, kot veste, je bil komisar Louis Michel pravkar na uradnem obisku Kube, z namenom, da bi se dogovorili o osnutkih tega sodelovanja in praktičnih projektih, ki jih je mogoče začeti izvajati.

Poleg obiska gospoda Michela, boste opazili, da je Svet uvedel številne ukrepe pri uresničevanju junijskih sklepov, naslednji junij, ob koncu češkega predsedovanja, pa bo Svet začel z ocenjevanjem političnega dialoga s Kubo in ocenjevanjem rezultatov. Dialog se bo nadaljeval na podlagi tega, če bo Kuba izpolnjevala pričakovanja, ki jih je izrazila Unija, predvsem na področju človekovih pravic.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Hvala vam gospod Jouyet v imenu mojega kolega Luisa Yañeza-Barnuevoja Garcíe, osebe s častjo, ki podpira demokracijo, kubansko opozicijo in Kubance.

Nadaljevati morate s temi prizadevanji, ohraniti te prednostne naloge ter ostati osredotočeni na tem dialogu s kubansko opozicijo. Na Kubi moramo doseči demokracijo in zagotoviti evropsko zavezanost Kubi.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Kljub poročilu o „spremembah na Kubi“, dejstva kažejo, da Kuba še vedno ni svobodna in demokratična država. Razlogi za uvajanje političnih in diplomatskih sankcij proti Kubi še vedno niso bili odpravljeni, saj je 55 od prvotnih 75 odpadnikov še vedno v zaporu.

Po mojem mnenju bi morala biti pred vsako odločitvijo Evropske unije glede odprave sankcij proti Kubi izvedena pregledna ocena razvoja okoliščin, predvsem na področju človekovih pravic in civilnih svoboščin za državljane Kube.

Kaj je Svet storil in kaj bo še storil, da bi zagotovil izpustitev vseh političnih zapornikov iz kubanskih zaporov?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, minister, maja 2005 sem bil izgnan iz Kube. Ob prihodu na letališče so me izgnali zaradi tega, ker sem poslanec EP. Pred kratkim sem zaprosil za vizo, da bi tako zagotovil, da bom lahko prečkal mejo, vendar je bila prošnja zavržena. Ali se lahko zanesem na vas, na predsedstvo, da boste zagotovili prost obisk Kube s strani poslancev EP?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, želim odgovoriti na vprašanje gospe Pleštinške in gospoda Sonika. Skupno stališče Sveta iz leta 1996 je še naprej veljavno. Priporoča spodbujanje tranzicijskega procesa k demokratičnemu pluralizmu in spoštovanju človekovih pravic, ter h krepitevi dialoga s kubanskimi

oblastmi in vsemi sektorji družbe. Evropska unija sporoča, da je pripravljena podpreti proces odpiranja države in napredek kubanskih oblasti pri prehodu na demokracijo.

V zvezi z vašo okoliščino gospod Sonik, sem ga vzel na znanje in očitno je, za vse poslance v EP, da moramo pokazati največjo pozornost in vas podpreti pri vaših prizadevanjih. To je stališče Sveta.

Predsednica. – Vprašanje št. 4 predložil **Robert Evans** (H-0801/08)

Zadeva: Nauk finančne krize

Kaj se je Svet naučil iz trenutne finančne krize? O kakšnih kratkoročnih in dolgoročnih ukrepih trenutno poteka razprava?

Ali ti pogovori vključujejo tudi Islandijo in druge evropske države izven EU, katerih gospodarstva so z njo vseeno tesno povezana?

Vprašanje št. 5 predložila **Mairead McGuinness** (H-0830/08)

Zadeva: Odzivi držav članic na mednarodno finančno krizo

Ali Svet meni, da predstavlja posredovanje posameznih držav članic, da bi zaščitile svoje banke in gospodarstva pred najhujšimi učinki mednarodne finančne krize, korak nazaj?

Vprašanje št. 6 predložil **Gay Mitchell** (H-0832/08)

Zadeva: Odziv Evropske unije na finančno krizo

Ali se Svet ob tem, ko je zaupanje v finančne trge zelo majhno, v bančnem sektorju pa vlada zmešnjava, namerava spopasti s krizo in povrniti zaupanje z izvajanjem koherentnega in kombiniranega pristopa, ali prevladuje mišljenje, da so države članice bolj pripravljene na enostransko reševanje finančne zmede.

Vprašanje št. 7 predložil **Dimitrios Papadimoulis** (H-0840/08)

Zadeva: Finančna kriza in pakt stabilnosti

Globalna finančna kriza je razkrila nedosledno ravnanje vlad Evropske unije in Evropske centralne banke, ki so sposobne najti sredstva za reševanje bank pred propadom, ter pri tem kršiti določbe pakta stabilnosti, po tem, ko več let niso dovolili najmanjšega odstopanja od pravil pakta, da bi dosegli pomembne socialne potrebe.

Kakšno je stališče Sveta? Ali meni, da glede na trenutne dogodke, obstaja potreba po prenovitvi določb pakta stabilnosti in enorazsežnega koncepta tržne ekonomije, ki je bilo edino gonilno načelo za razvoj Evrope?

Vprašanje št. 8 predložila **Laima Liucija Andrikiienė** (H-0875/08)

Zadeva: Razmere in perspektive vzhodne Evrope v kontekstu finančne krize

Krhkost vzhodne Evrope zaradi finančne krize predstavlja vzrok za zaskrbljenost oblikovalcev politike EU. Voditelji v vzhodni Evropi so mnenja, da so njihova gospodarstva bolj ranljiva, kot gospodarstva njihovih zahodnih partnerjev. Katera glavna tveganja lahko Svet izpostavi za države vzhodne Evrope in baltske države, predvsem v tej finančni krizi? Kakšne obete vidi Svet za države vzhodne Evrope in baltske države, predvsem v bližnji prihodnosti (2009-2010) in na daljši rok?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, skušal bom odgovoriti na vsa vprašanja, ki se nanašajo na finančno krizo, ki je prizadela svetovno gospodarstvo v zadnjih 15 mesecih ali več in ki še naprej negativno vpliva na evropska gospodarstva.

V zvezi z Unijo bi vas spomnil, da je Evropski svet 15. in 16. oktobra sporočil svojo zavezanost, pot kakršnimi koli pogoji, da bo izvedel vse potrebne ukrepe za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema, podporo glavnih finančnih ustanov, izogibanje stečajem in za zagotavljanje varstva vlog varčevalcev.

V zvezi s finančnim sistemom je Svet prav tako pozval vse akterje v sistemu, da delujejo odgovorno, predvsem v bančnem sektorju. Poudaril je, da se mora dejanska uspešnost direktorjev podjetij odražati v njihovem plačilu, vključno z odpravinami in vsem ostalim, kar se nanaša na managerske pogodbe. Podobno se strinja, da bo zagotovil, da opcije ne bodo imele za posledico prekomernega tveganja niti prekomernega poudarjanja kratkoročnih ciljev.

Po tem sestanku, je bil namen neuradnega sestanka voditeljev držav ali vlad 7. novembra, katerih naloga je bila pripraviti usklajen evropski pristop za vrh G20, ki je potekal prejšnji konec tedna v Washingtonu, sprejeti hitre odločitve glede preglednosti, svetovnih regulacijskih standardov, predvsem računovodskih standardov, finančnega nadzora in kriznega upravljanja, glede preprečevanja navzkrižja interesov in vzpostavljanja sistema za zgodnje obveščanje na tak način, da bi bilo mogoče povrniti zaupanje vlagateljev in varčevalcev.

Če natančneje odgovorim na vprašanje spoštovanega poslanca, predloženega v imenu skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu in ki odraža vprašanje gospoda Evansa glede praktičnih ukrepov, namenjenih odzivanju na krizo, se želim dotakniti reforme Direktive o kapitalskih zahtevah, ki jih Svet trenutno obravnava. Delo Sveta v zvezi s tem predlogom dobro napreduje. Tudi Komisija je pravkar predlagala uredbo o sistemu potrjevanja bonitetnih agencij. Ta predlog se razvija v isto smer, ker so kapitalske zahteve odvisne od podeljenih bonitetnih ocen.

V zvezi z varstvom vlog varčevalcev je Komisija predlagala spremembo trenutne direktive, da bi povečala najvišji zjamčen znesek na 50 000 EUR, z dodatnim povečanjem na 100 000 EUR, načrtovanim za v prihodnje. Evropski parlament in Svet prav sedaj obravnavata ta predlog.

Prav tako sem omenil, po Evropskem svetu 15. in 16. oktobra, vzpostavitev skupine za finančno krizo. Ta skupina, kot veste, je neuradni mehanizem za opozorila, izmenjavo informacij in ocenjevanje med predstavniki Sveta, predsednikom Evropskega sveta, Komisijo, njenim predsednikom in predsednikom Evropske centralne banke, predsednikom evropske skupine in vladami držav članic, kot seveda tudi predsednikom Ekonomskega in finančnega odbora, ki predstavlja glavni del skupine za zgodnje obveščanje.

Kot odgovor na vprašanje gospe McGuinness in gospoda Mitchella, želim izpostaviti, da je Evropski svet odobril akcijski načrt s katerimi bi državam članicam zagotovil popoln skupni okvir nacionalnih ukrepov za reševanje in zagotavljanje pomoči finančnemu sektorju. Evropski svet je države članice pozval, da upoštevajo morebitne vplive nacionalnih odločitev na druge države članice. Prav tako se zavedamo, da so Islandijo prizadele resne težave. Oktobra je Evropski svet tej državi posredoval sporočilo o solidarnosti. 4. novembra so v oddelkih sveta Ecofin potekala srečanja, s Svetom Evropskega gospodarskega prostora pa sem se osebno sestal s predstavniki Islandije in prepričan sem, da smo našli zadovoljive solidarnostne mehanizme, prav tako pa smo prilagodil sporazume, ki nas povezujejo s to državo v okviru Sveta Evropskega gospodarskega prostora.

V zvezi z vprašanjem gospoda Papadimoulisa o Paktu stabilnosti in rasti bi vas spomnil na sklepe, ki jih je Svet sprejel 7. oktobra in v katerih je potrdil željo, da bi se pakt izvajal, pri tem pa bi se upoštevale izjemne okoliščine, s katerimi smo seznanjeni. Pri izvajanju sklepa z dne 7. oktobra je seveda treba upoštevati sklepe vrha G20, ki poziva k uporabi vseh razpoložljivih virov za nadaljnje izvajanje dejavnosti.

V zvezi z vprašanjem gospe Andrikiéné vas želim spomniti, da je glede na trditve Komisije finančna kriza bolj kot ostale države članice prizadela Madžarsko, Litvo, Estonijo, Bolgarijo in Romunijo. Te države so imele več let koristi od ugodnih zunanjih finančnih pogojev, zaradi česar je seveda prišlo do primanjkljaja v trenutnih plačilnih bilancah in pri kopičenju zunanjih dolgov. Sedaj je očitno, da so finančni pogoji manj ugodni in problem financiranja teh držav predstavlja refinanciranje njihovega zunanjega dolga.

V zvezi z Madžarsko je Svet pravkar odobril posojilo v višini 6,5 milijard EUR v okviru mehanizma za srednjeročno finančno pomoč za plačilne bilance. Poleg posojila Sveta, so na voljo tudi posojila Mednarodnega denarnega sklada v višini 12,5 milijard EUR in ena milijarda s strani Svetovne banke. Ne vem ali je zadnje posojilo v dolarjih ali evrih.

S trenutnim financiranjem v višini 12 milijard EUR obstaja tveganje, da ta mehanizem ne bo zadostoval za zadovoljevanje prihodnjih potreb in prav zaradi tega je Komisija pravkar predlagala povečanje pomoči, ki je tej državi na voljo in sicer v višini 25 milijard EUR. Svet je Parlament zaprosil, da poda svoje mnenje glede tega predloga.

Peter Skinner (PSE). - Pozdravljam pripombe Sveta in splošen pristop k krizi finančnih storitev, in upam, da nam bo uspelo graditi na nedavnih rezultatih vrha G20. Kot ste omenili, moramo graditi na tem gibanju, da bi dosegli globalne rezultate glede globalnih predpisov in predvsem glede finančnega nadzora.

Povedati moram, da tudi finančni nadzor potrebuje finančno podporo. To smo že videli. Seveda gre tu za denar davkoplačevalcev. Vendar pa nadzor, da bi lahko bil zadosten, potrebuje ustrezno plačilno sposobnost, ne samo za banke, ampak tudi za zavarovalnice. Zanima me ali bi podprli tudi skupinski nadzor in skupinsko podporo, kot je navedeno v dokumentu Solventnost II, nekaj, kar ni omenjeno na vašem seznamu finančnih predpisov, a je bilo pripravljeno v času, ko še ni bilo krize in bi nam lahko v njen pomagalo. Če je temu tako,

potem bi mogoče predsedstvo lahko pojasnilo, zakaj 2. decembra namerava izbrisati to skupinsko podporo iz svojega predloga ter ugotoviti kako nesmiselno bi to bilo.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Naša vprašanja so bila oblikovana pred nekaj tedni, sedaj pa so razmere še hujše in drugačne, kot tedaj. Ali lahko na podlagi tega vprašam, kako enoten je Svet pri skupnem ukrepanju in ali je sistem učinkovit v razmerah, v katerih morajo države članice ukrepati same?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Ali ni že skrajni čas, da sestavimo Marshalov načrt za pomoč, mogoče Sarkozyjev načrt za Evropo?

Kako bi to financirali? Predpostavimo, da bi Kitajska posodila denar Evropski investicijski banki ali Evropski banki za obnovo in razvoj, državam članicam pa bi dali subvencije – to ne bi vplivalo na njihovo razmerje dolg/BDP.

Kako bi to povrnili? S pomočjo carin in trošarin, ki bi jih zbrali iz naslova trgovine in mogoče iz dodatnega 0,5 % DDV prispevka držav članic, ki bi se odločile za to rešitev.

Ali boste na vašem decembrskem srečanju razmislili načrtu, ki bi bil podoben *Marshalovem načrtu za pomoč* in prenehali z izvajanjem le delnih rešitev? Sedaj šele vstopamo v to recesijo in če se bomo z njo spopadli ob preračunanem tveganju, bomo lahko našli pot iz nje.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). - (EL) Gospod predsednik Sveta, celo gospod Prodi, bivši predsednik Komisije je dejal, da je pakt stabilnosti neumen, saj ga zanimajo le inflacija, primanjkljaj in dolg, v času, ko se Evropa potaplja v recesijo in potrebuje ukrepe, ki bi spodbudili razvoj, zaposlovanje in socialno kohezijo.

Moje vprašanje se glasi: ali razmišljate o zamenjavi in ne zgolj o sproščanju? Če ne morete ali nočete, potem prenesite predsedniku Sveta sporočilo, da se mora to krizni damping prenehati.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Gospod Jouyet, govorili ste o Madžarski in solidarnosti do Madžarske, kar je spodbudo, vendar pa me zelo zanimajo tudi druge države, ki ste jih omenili. Bolgarija, Romunija, predvsem pa Litva. Ali lahko tudi Litva pričakuje solidarnost Evropske unije v trenutni finančni krizi?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Gospa predsednica, če odgovorim spoštovanemu poslancu, ki je ponovil vprašanje gospoda Evansa, imate popolnoma prav. Vprašanja plačilne sposobnosti se ne nanašajo le na banke, ampak tudi na zavarovalnice in naše mehanizme spremljanja moramo prilagoditi tako, da bodo obsegali skupine v tem sektorju, ki so mogoče konsolidirane ali transnacionalne.

Prav zaradi tega smo odločeni, da bomo zadovoljivo zaključili delo na direktivi Solventnost II. Upamo, da bo delo kar se da hitro končano in podpiramo Komisijo pri opravljanju njenega dela. Upamo, da bomo našli dogovor o tem vprašanju, vendar je jasno, da potrebujemo lastnosti, ki bodo okrepile spremljanje plačilne sposobnosti na ravni zavarovalnic.

Če odgovorim gospe McGuinness, mislim, da odziv skupine G20, način, na katerega je bil pripravljen, dejstvo, da se je vrh G20 dogovoril o akcijskem načrtu, dokazuje, da je bil pri tem Svet enoten. Spomnil bi vas, v kontekstu tega akcijskega načrta, da obstajajo tudi takšni, ki trdijo, da bi morali uporabiti vse vire za ohranjanje dejavnosti; ta akcijski načrt vključuje zelo praktične ukrepe za finančne uredbe, ki sem jih šele pred kratkim navedel in ki jih ne nameravam ponavljati in za katere pričakujemo, da bodo hitro izvedeni na Evropski ravni. Zahtevali smo, ne samo kot odgovor na finančno krizo, ampak tudi kot odgovor na gospodarsko krizo, da Komisija izvede zahtevane zakonodajne ali praktične pobude in da jih Parlament čim prej podpre s prejetjem potrebnih besedil.

V zvezi z usklajevanjem držav članic, želim gospe McGuinness povedati, da skupina za zgodnje obveščanje, ta usklajevalna skupina, pravilno deluje v okviru Ekonomskega in finančnega odbora in predstavnikov držav članic in različnih vpletenih institucij, pa naj bo to Evropska centralna banka ali pa Evroskupina.

V zvezi z govorom gospoda Mitchella menim, da brez omenjanja Marshalovega načrta, ob uporabi načel G20 in to govorim v imenu predsedstva, želimo da so uporabljeni vsi vzvodi za ukrepanje na ravni Skupnosti, skupaj s tistimi na nacionalni ravni: pa naj gre za obstoječe posojilne aranžmaje Evropske investicijske banke, vire, ki so na voljo v proračunu Skupnosti in se prav tako uporabijo za ohranjanje aktivnosti, vire, ki so seveda na voljo v nacionalnih proračunih, predvsem tisti, ki se nanašajo na prihodnjo porabo in projekte za podporo podjetjem, ali celo na ravni Skupnosti, sprostitev ali sprejetje nekaterih pravil, da bi tako pomagali sektorjem, ki so v največjih težavah. S tega stališča gledamo na stvari čim bolj pragmatično, vseeno pa je

jasno, da moramo ukrepati na tem področju. Vendar imate prav in predsedstvo se v celoti strinja z vami glede tega.

V zvezi s tem, kar je povedala gospa Andriksen, žal mi je, vendar je Madžarska prejela finančno pomoč. Sklad, kot sem povedal in lahko potrdim, je odobril 12,5 milijard EUR, s 6,5 milijard EUR s strani Unije in jasno je, da ta solidarnost koristi državam, ki so jih prizadele resne krize v plačilnih bilancah in težave z refinanciranjem zunanjega dolga.

Prepričani ste lahko, da bomo znotraj Unije izvajali potrebne solidarnostne mehanizme. V primeru Madžarske smo se soočili s še posebej resnimi razmerami. Omenil sem tudi Islandijo. Znašli smo se v resnih razmerah. Če se bodo baltske države ali nekatere druge države, katerih razmere najbolj poznate, znašle v enakih težavah, česar si ne želim, bomo uporabili enake solidarnostne mehanizme. To je stališče predsedstva in seveda ne more biti enotnosti brez solidarnosti.

Prav tako želim povedati gospodu Papadimoulisu, da se, prvič, ne strinjam vedno s predsednikom Prodijem. Včasih je pač tako. Drugič, obstaja potreba po nekakšni proračunski disciplini. Tretjič, kot sem že povedal, ko sem se skliceval na sklepe G20, se zdi očitno, da je treba ta načela prilagoditi izrednim okoliščinam in ti izredni ukrepi so potrebni. Smiselno je in tu se strinjam z vami, da nismo nikoli dogmatični. Četrto in zadnje v zvezi s turizmom, dovolj dobro poznam predsednika Sveta, da so mu ljubši drugi športi in da vlaga vso svojo energijo v službo pri Evropski uniji. Verjamem, da ste opazili, da je to za nas ključnega pomena.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Gospod Jouyet, zaradi finančnih tehnik listinjenja so bile drugorazredne hipoteke vključene v hipotekarne zapise in druge sklade, ki so jih kupovale Evropske banke in državljanji.

Ali Svet ve, koliko teh finančnih smeti nam je bilo prodanih z druge strani Atlantskega oceana?

Avril Doyle (PPE-DE). – Rada bi vedela, če je francosko predsedstvo kakor koli osamljeno za mizo Sveta z vidika njegove zgodovinske naklonjenosti urejanju trga in v tem posebnem primeru, finančnih storitev.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, če odgovorim spoštovanemu poslancu, točne številke ne poznam na pamet. Red velikosti, s katerim sem seznanjen, je zares ogromen in presežki listinjenja, predvsem z druge strani Atlantskega oceana in ki so se razširili v Evropi, presegajo BDP številnih držav članic ali celo BDP EU. Zares je ogromen. To je vse, kar vam lahko povem. Zaradi listinjenja smo se morali spopasti z destabilizacijskim šokom, ki je bil skrajno resen. To je vse, kar vam lahko danes povem.

Če odgovorim gospe Doyle, upam nismo popolnoma osamljeni, kar velja tudi za vsa druga vprašanja, in da predsedstvo v to zaupa. Finančno urejanje prav zagotovo ni enostavna zadeva, gospa Doyle, vendar mislim, da napredujemo. To popoldne smo v vašem Parlamentu izmenjali stališča s predsednikom Evropske komisije in resnično zaupamo v akcijski načrt, kot ga je opredelil Evropski svet in kot ga je oblikovala celotna Evropa na neuradnih srečanjih voditeljev držav ali vlad, nato pa je bil prilagojen v skladu z delom vrha G20 ta konec tedna v Washingtonu.

Nobenega dvoma ni več, vsaj ne glede teorije. Soočiti se moramo s tem pomanjkanjem urejanja. Nobene potrebe ali želje ni po dodatnih predpisih, vendar pa moramo nekatere izmed njih prilagoditi in zagotoviti, da bo vzpostavljen sistem, ki je varen in pregleden za varčevalce in vlagatelje. Misli, da se glede tega strinja z nami cel svet. Ostane le še vprašanje prilagajanja.

Predsednica. – Vprašanje št. 10 predložila **Hélène Goudin (H-0806/08)**

Zadeva: Politična odgovornost zaradi izsiljevanj med vojaškimi operacijami EU

Na Švedskem so se pojavila pričanja, ki trdijo, da so francoske vojaške sile, ki so bile v operaciji EU Artemis v Burmi in Kongu, sodelovale pri mučenju in lažni usmrtitvi ujetnika. Ta incident naj bi se domnevo zgodil 13. julija 2003 in so ga preiskovale tako švedske kot tudi francoske oborožene sile. Ta incident sproža številna vprašanja glede prihodnjega sodelovanja.

Ali obstajajo kakršna koli jamstva, da sile, ki jih države članice EU pošiljajo na operacije EU spoštujejo podpisane konvencije in imajo pristojnosti v skladu z mednarodnim zakonom? Kako namerava Svet obravnavati ugotovitve trenutne francoske preiskave o incidentu Bunia?

Vprašanje št. 11 predložila **Hanne Dahl** (H-0807/08)

Zadeva: Politična odgovornost zaradi izsiljevanj med vojaškimi operacijami EU

Na Švedskem so se pojavila pričanja, ki trdijo, da so francoske vojaške sile, ki so bile v operaciji EU Artemis v Burmi in Kongu, sodelovale pri mučenju in lažni usmrtitvi ujetnika. Ta incident naj bi se domnevo zgodil 13. julija 2003 in so ga preiskovale tako švedske kot tudi francoske oborožene sile. Švedski dokazi so dali protislovne rezultate, francoska preiskava pa je pokazala, da ni bilo nobenih zlorab, vseeno pa incident sproža številna vprašanja glede prihodnosti.

Kdo naj prevzame politično odgovornost za izpade, ki jih zakrivi vojaška sila države članice v operacijah EU v tujini? Če je vojaška sila države članice spoznana za krivo vojnih zločinov med operacijo EU, ali je mogoče to državo članico za dlje časa izključiti iz operacij EU, da bi tako zaščitili dobro ime in ugled vojaških sil držav članic EU?

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospa predsednica, vprašanji gospe Goudin in gospe Dahl sta zelo resni. Obema, pa tudi Parlamentu, lahko zagotovim, da se operacije Evropske unije izvajajo v skladu s konvencijami za zaščito človekovih pravic in mednarodnimi zakoni.

To načelo je jasno navedeno v vseh pripravljanih dokumentih, ki jih odobri Svet in so vključeni v posamezna navodila, ki so dana silam na terenu. To je poznano pod imenom „vojaški“ korpus.

Če nekateri posamezniki, nameščeni v tujih in obrambnih operacijah ne spoštujejo svojih dolžnosti, disciplinske in pravne posledice spadajo v pristojnost držav članic. Vse države članice spoštujejo konvencije, ki varujejo človekove pravice.

V primeru, navedenem v tem skupnem vprašanju, mi dovolite, da stopim iz vloge predsednika Sveta in povem naslednje: francoske oblasti so po tem, ko so navezale stik s švedskimi oblastmi, zaradi preglednosti opravile temeljito preiskavo. To preiskavo je za francoske oblasti opravil Inšpektorat za sile na terenu in nacionalno obrambo.

Ta preiskava je pokazala, da mladenič, ki so ga francoske sile zajele 13. julija 2003 med operacijo Artemis v Demokratični republiki Kongo ni bil ne mučen, niti niso z njim ravnali kruto. Resne obtožbe, uperjene proti francoskim in švedskim silam, so zaradi tega neutemeljene.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Rada bi zastavila naslednje vprašanje: kot vemo, je ta mladenič izginil. Kako je mogoče dokazati, da se mu ni nič zgodilo?

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Gospa predsednica, nadaljevala bi z zahtevo po razjasnitvi, da če obstaja dvom glede tega, ali država članica deluje v skladu z mednarodnimi konvencijami v zvezi z operacijami EU, ali je možno, da je država članica izključena iz sodelovanja. Menim, da je precej pomembno in potrebno, da smo v nekaterih primerih popolnoma jasni glede tega.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, ne da bi se preveč spuščal v podrobnosti, želim kot odgovor na vprašanja gospe Goudin in gospe Dahl podati nekaj dejstev, in vašemu Parlamentu podati informacije iz poročila o preiskavi, ki jo je opravil Inšpektorat za sile na terenu in nacionalno obrambo.

Za informacijo Parlamentu – funkcija mi ne nalaga, da bi moral odgovarjati na takšna vprašanja – bom za vas povzel preiskavo dogodkov 13. julija 2003 v kampu Chem-Chem v Buniji, Demokratični republiki Kongo. Ta preiskava, ki je bila izvedena ob podpori in v sodelovanju s švedskimi silami, je pokazala, da mladenič, ki so ga francoske sile zajele 13. julija 2003 med operacijo Artemis v Demokratični republiki Kongo ni bil ne mučen, niti niso z njim ravnali kruto. V kampu je bil pridržan za nekaj ur, potem pa spuščen. Preiskavo je 31. marca 2008 sprožilo poveljstvo vojske, da bi dopolnila predhodne preiskave, ki so jih opravile švedske in francoske oblasti v svojih državah. Oblasti so zelo dobro sodelovale in na podlagi rezultata preiskav se zdi, da so resne obtožbe, uperjene proti francoskim in švedskim vojakom in dvema vpletenima poveljnikoma, neutemeljene.

Če zaključim, očitno je, da je varstvo človekovih pravic in mednarodne konvencije treba spoštovati v vsaki fazi varnosti zunanje politike in obrambnih operacij, od faze načrtovanja do izvedbe, to pa je treba doseči z nenehnim usposabljanjem skupin na tem področju.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik Sveta, zelo rad bi slišal, kakšen je vaš pogled na vlogo ZN v zvezi s temi vprašanji. Ali menite, da bi morali ZN sodelovati na teh področjih?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Vaši komentarji so me pomirili – tako s francoskega vidika, kot s širšega vidika Sveta.

Ampak ali se ne strinjate, da so ta incident in vsi takšni incidenti zelo slabi z vidika naših operacij EU in da moramo biti zelo jasni in pazljivi pri ravnanju z vsemi takšnimi poročili, tako da bi jih lahko pravočasno obravnavali in da na našem dobrem delu ne bi pustili madeža, če lahko tako rečem?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Gospa predsednica, popolnoma se strinjam z vašim mnenjem gospa McGuinness. Očitno je, ne glede na vrsto operacije v tujini, ne glede na to ali se izvaja v okviru evropske varnostne in obrambne politike ali v skupnem okviru, da jih je treba najaviti in o njih tudi poročati. Preglednost je ključnega pomena.

Popolnoma se strinjam z gospo McGuinness in prav zaradi tega moramo razviti vse, kar se nanaša na „vojaški Erasmus“. Upam, da se bo delo naslednjega Evropskega sveta, ki bo zasedal decembra, lahko razširilo tudi na vidike usposabljanja in izmenjave najboljših praks in izkušenj med državami članicami v okviru evropske varnostne in obrambne politike.

Kot odgovor na vprašanje gospe McGuinness, menim, da je to zelo pomemben element, če želimo razviti strategijo za evropsko varnost in prisotnost na tujem ozemlju. Popolnoma prav imate gospa McGuinness.

V zvezi z vprašanjem gospoda Rübiga, to bo obravnavano jutri zjutraj na naši razpravi z Demokratično republiko Kongo. Verjamem, da je vloga ZN zares pomembna. Vprašanje je, kako je mogoče okrepiti in dopolniti vire te organizacije.

Predsednica. – Vidim, da gospa Dahl spet prosi za besedo. Dovolim vam lahko le še eno dopolnilno vprašanje, to pa je tudi vse. Žal mi je, ampak tako je.

(Prekinitev iz seje dvorane)

Nisem v položaju, da bi zahtevala ravno to, kar si mogoče želite slišati. Predsednik je odgovoril in žal mi je, ampak to je treba končati, razen če boste zahtevali dodatno korespondenco.

Vprašanje št. 12 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0808/08)

Zadeva: Uskladitev nacionalnih sistemov socialne varnosti

Ali bo Svet povedal, kakšen napredek je bil narejen pri procesu posodabljanja in poenostavitve evropske zakonodaje o usklajevanju nacionalnih sistemov socialne varnosti, katerega prvi korak je bil sprejetje Uredbe (EC) št. 883/2004⁽²⁾, da bi tako državljanom EU omogočili prosto gibanje znotraj Evrope, ter hkrati ohranili njihove pravice in socialne ugodnosti (zdravstveno varstvo, pokojnine, denarna nadomestila za brezposelnost)?

Katera faza je bila dosežena pri sprejemanju izvedbene uredbe, ki bo nadomestila Uredbo (EGS) št. 574/72⁽³⁾, ki bo prav tako vključevala določbe, namenjene krepiti sodelovanja med nacionalnimi agencijami in izboljšanju metod za izmenjavo podatkov?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, v odgovoru na vprašanje gospe Panayotopoulos bi rad povedal, da Svet v celoti deli njeno mnenje o potrebi po čimprejšnjem doseganju sporazuma o predlagani uredbi, ki določa metode izvajanja Uredbe št. 883/2004 in ki se nanaša na usklajevanje sistemov socialne varnosti.

To pomeni vzpostavitev pogojev za sprejetje te uredbe, da bi tako bilo do maja 2009 mogoče dokončati reformo usklajevanja sistemov socialnega varstva. To predlagano uredbo, ki jo je Komisija predstavila januarja 2006, so zaradi njenega obsega in zelo tehnične narave zaporedna predsedstva pregledala po posameznih poglavjih.

Zahvaljujoč vztrajnim prizadevanjem prejšnjih predsedstev so bili sprejeti delni splošni pristopi. Ta proces je bil zaključen prejšnji mesec pod francoskim predsedstvom s sprejetjem delnih splošnih pristopov o dveh preostalih poglavjih, ki se nanašata na nadomestila za nesreče pri delu in poklicne bolezni, pa tudi nadomestila za primer smrti.

⁽²⁾ UL L 166, 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ 2 UL L 74, 27.3.1972, str. 1.

Med tem je na prvi obravnavi prejšnji julij Parlament podal svoje mnenje. Svet pozdravlja široko zbliževanje stališč s Parlamentom. V tem vidi plod zelo konstruktivnega sodelovanja, ki je potekalo med dvema institucijama od samega začetka pregledovanja tega besedila.

Sprejetje skupnega stališča glede osnutka uredbe predstavlja za francosko predsedstvo enega izmed glavnih korakov k povečani osebni mobilnosti znotraj Unije. Zaradi tega bo predsedstvo storilo vse, kar je v njegovi moči, da bo to skupno stališče sprejeto na seji sveta 15. decembra, tako da ga bo lahko Parlament sprejel na svojem delnem zasedanju prihodnji januar.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gospa predsednica, predsednika Sveta želim vprašati o novem predlogu Komisije 2008/414 o pravicah bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva.

Kakšno je stališče francoskega predsedstva glede tega novega predloga?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Gospa predsednica, francosko predsedstvo se jasno zaveda, da moramo podpreti ta predlog Komisije.

Iz praktičnega vidika olajšuje postopke za zavarovane osebe, skrajšuje čase odzivanja in obdelave čezmejnih primerov s strani institucij v različnih sferah socialnega varstva, kot so nesreče pri delu, poklicne bolezni in invalidnost. Pri sprejetju pravil glede tega vprašanja mora priti do napredka. Kot veste je francosko predsedstvo Alainu Lamassoureu, ki ga poznate, zastavilo vprašanje glede načinov za premagovanje ovir za čezmejno mobilnost. Usklajevanje na področju socialnega varstva predstavlja enega izmed odgovorov.

Ker je treba najti ustrezno uravnoteženost med ohranjanjem nacionalnih tradicij socialne varnosti, ki so pomembni v vsaki izmed naših držav članic, in uvajanjem sprememb, ki so ključnega pomena za olajšanje čezmejne mobilnosti.

V tem okviru podpiramo predlog, ki ste ga omenili, predsedstvo pod vodstvom Xavierja Bertranda pa si po vseh svojih močeh prizadeva, da bi zagotovilo njegovo sprejetje.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Menim, da je eden izmed največjih problemov, ki jih imamo, dvojno obdavčevanje znotraj Evrope, ki ima še posebej na področju socialnega varstva nepričakovano za posledico dodatno davčno obremenitev. Zelo zanimivo bi bilo izvedeti, ali lahko s strani francoskega predsedovanja Svetu pričakujemo pobudo.

Avril Doyle (PPE-DE). - Vzporednost tehnologije, ki bi omogočala potrebno pravico, ki izhaja iz enotnega trga, do prostega pretoka ali čezmejne mobilnosti vseh naših državljanov, vključno z invalidi, starejšimi upokojenci ter ostalimi, zaradi elektronskega prenosa plačil in enostavnega elektronskega povračila stroškov vsekakor ne presega kolektivne pristoynosti in razumnosti evropskih institucij – oziroma, ali drži dejstvo, da ni kolektivne volje, da bi to storili? Ali kolektivno rešitev tega problema ovira katera država?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Gospa predsednica, želim odgovoriti na vprašanje gospoda Rübiga in gospe Doyle, saj gre za vprašanja, ki so že pritegnila mojo pozornost.

Prvič, menim, da ima gospa Doyle prav. Uporabiti moramo vso tehnologijo in elektronska tehnologija je na tem področju še izjemno uporabna, da bi olajšali obdelavo kartotek bolnikov.

Drugič, gospa Doyle, podpiramo kolektivno rešitev, če zaradi mobilnost ne bomo ogrozili tradicije socialnega varstva v vsaki posamezni državi.

Tretjič, strinjam se z gospodom Rübikom. Opaziti je bilo mogoče, da obstajajo pravna vprašanja, ki se nanašajo na težave plačevanja prispevkov in so povezane z dvojnim obdavčevanjem. Gospod Rübik ima prav.

Če podam svoj pogled, po tem ko sem te probleme podrobno preučil prejšnji teden, ko smo prišli iz obmejnih držav, gospod Rübik, menim, da državni upravni organi niso vedno pravilno usposobljeni, samozavestni ali dovolj motivirani, da bi reševali tovrstne probleme. V tem leži pravi problem, če odgovorim gospe Doyle. Kolektivni pristop Skupnosti je potreben ravno zaradi tega. Komisija mora res močno pritiskati. Tudi predsedstvo si prizadeva za napredek pri tem delu, saj v vsaki naši državi članici obstaja administrativni, birokratski in kulturni odpor.

Pravo vprašanje za evropsko povezovanje, za razvoj novih evropskih generacij in za zagotavljanje, da naši državljani vidijo praktične prednosti Evropske unije, predstavlja vprašanje čezmejnne mobilnosti. Za to čezmejno gibanje obstaja preveč administrativnih ovir, predvsem na socialnih in davčnih področjih.

To je prvo vprašanje. Verjamem, da to zahteva tudi obsežne reforme in usklajevanje med institucijami Skupnosti, predvsem med Komisijo in državnimi upravnimi organi.

Predsednica. – Čas za vprašanja se je zaključil.

Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

(Seja, ki je bila prekinjena ob 19.05, se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

podpredsednik

13. Obveznost objave in prevoda za nekatere oblike družb (razprava)

Predsednik. Naslednja točka je poročilo (A6-0400/2008) gospe P-N. Kauppi v imenu Odbor za pravne zadeve o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv Sveta 68/151/EGS in 89/666/EGS glede obveznosti objave in prevodov za nekatere oblike družb (COM(2008)0194 - C6-0171/2008 - 2008/0083(COD)).

Piia-Noora Kauppi, poročevalka. – Gospod predsednik, to poročilo je del paketa poenostavitve prava družb. Zelo pomembno je, da v Evropski uniji skušamo poenostaviti okolje za podjetja, v katerem lahko uspavajo in ustvarjajo rast za evropsko gospodarstvo. Namen je zmanjšati administrativna bremena glede obveznosti objave in prevodov za nekatere oblike družb. Predlog je del obsežnega zmanjševanja administrativnega bremena; sprostil in preusmeril bi vire podjetij, ter s tem povečal konkurenčnost evropskih gospodarstev.

Danes morajo podjetja v skladu s prvo direktivo o pravu gospodarskih družb objaviti nekatere informacije v nacionalnih uradnih listih, ki morajo biti vnesene v poslovne registre držav članic. V večini primerov je objava v nacionalnem uradnem listu povezana z dodatnimi stroški za podjetja, ne da bi to kakorkoli ustvarjalo dodano vrednost. Namen tega predloga je zaradi tega odpraviti vse dodatne zahteve glede objave v nacionalni zakonodaji, ki podjetjem povzroča dodatne stroške.

Komisija pa omogoča državam članicam prožnost v zvezi s temi dodatnimi zahtevami glede objave. Še vedno je možno, da imajo države članice dodatne zahteve, vendar se te krijejo z enkratnim plačilom, predlaganim za novo elektronsko platformo.

Vse države članice morajo imeti elektronske platforme, ki vsebujejo popolne informacije in zagotavljajo dostop do teh informacij v elektronski datoteki podjetja v registru. To bi bil stroškovno učinkovit in enostaven način za dostopanje do vseh potrebnih informacij v zvezi s podjetji. Nekatere države članice že imajo te elektronske registre in baze podatkov, medtem ko druge tovrstnih digitalnih baz podatkov še nimajo.

Najpomembnejša stvar je uvedba enkratnega plačila, ki ga določijo države članice in pokriva vse stroške v zvezi z objavo in administrativnimi zahtevami. Enkratno plačilo prav tako vključuje vse dodatne nacionalne zahteve glede objave informacij v lokalnih in regionalnih časopisih.

Vendar pa je Odbor za pravne zadeve prav tako želel uvesti nekaj prožnosti glede teh stroškov in sedaj zagovarjamo, da če obstajajo dobro utemeljeni razlogi, lahko države članice uvedejo dodatne stroške.

V zvezi z enajsto direktivo o pravu gospodarskih družb se ta predlog nanaša na zahteve glede prevodov za dokumente, ki jih morajo v register vložiti podružnice podjetij. Ob registraciji podružnice morajo podjetja v register podružnice podjetja prav tako posredovati nekatere informacije. To ima pogostokrat za posledico visoke dodatne stroške za podjetja, saj morajo poleg tega, da zagotovijo prevod nekaterih dokumentov v jezik države članice, kjer ima sedež podružnica, hkrati upoštevati tudi včasih prekomerne zahteve glede potrditve in/ali notarske overitve tega prevoda. Sedaj skušamo omiliti obveznosti glede prevoda, s tem ko odpravljamo potrjevanje in avtorizacijo.

Namen je čim bolj zmanjšati stroške prevoda in potrjevanja. To bo dobro tudi za podjetja, saj bodo deležna določenega zmanjšanja stroškov, hkrati pa bo zagotovljena zanesljivost prevodov.

Strinjam se s Komisijo in svoje besedilo sem skušala kar se da uskladiti s predlogom Komisije. Vendar pa na podlagi predloga Komisije tu v Parlamentu ni bilo možno doseči sporazuma.

V poročilo smo vključili nekatere spremembe z namenom razjasnitve praktičnega izvajanja določb, ki se nanašajo na določbe o stroških objave in prevodov, prav tako pa smo vključili nekatere tehnične spremembe, da bi tako zagotovili pravilno navzkrižno sklicevanje z drugo direktivo o pravu gospodarskih družb.

Odbor za pravne zadeve je uvedel tri sporazumne spremembe, ki so jih predložili številni kolegi, tako da so dodatne zahteve glede objave lahko dovoljene, če so dobro utemeljene, vendar smo jih vključili v uvodne izjave – niso pa v členih. Zelo pomembno je, da uvodne izjave vključujejo priporočila za države članice, kako uporabiti to prožnost, vendar pa jih k temu ne pozivamo. Če države članice menijo, da njihova podjetja res potrebujejo to objavo v nacionalnem uradnem listu – to je res nekaj, kar si države članice želijo – lahko to tudi storijo, vendar pa v člene nismo vključili nobenega poziva, ki bi to zahteval.

Druga zadeva, ki sem jo sama osebno želela vključiti, je prehodno obdobje, za katerega še vedno menim, da bi predstavljalo zelo dobro pot naprej. V času prehodnega obdobja bi te zahteve glede objave obstajale, po preteku tega prehodnega obdobja, pa bi imeli le elektronsko bazo podatkov. Tak predlog za prehodno obdobje bi bil v skladu z vprašanjem razširjenosti interneta, in sicer, da imajo nekatere države članice večjo razširjenost interneta, kot druge; mogoče bi lahko po prehodnem obdobju zagotovili, da so v vseh državah članicah informacije dovolj razširjene. Na ta način bi lahko upoštevali dejstvo, da razširjenost interneta ni enaka v vseh državah članicah.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, želim se zahvaliti poročevalki za njeno delo pri tem dokumentu, ki se je izkazal za zahtevnejšega, kot smo pričakovali. Zelo resno smo se zavezali, da bomo zmanjšali regulativno breme za podjetja in smo hvaležni za nenehno spodbudo Parlamenta v zvezi s tem.

Vendar pa se je težko otresti razočaranja glede nekaterih predlaganih sprememb prve direktive o pravu gospodarskih družb. Naj ponovim, da je Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 12. decembra 2007 o delovnem programu Komisije za leto 2008 pozdravil odločnost Komisije, da doseže cilj 25-odstotnega znižanja administrativnih bremen za podjetja na nacionalni ravni in EU ravni do leta 2012. Parlament je izjavil, da na to gleda kot na prednostno nalogo v prihajajočih mesecih, predvsem v zvezi z MSP in kot temeljni prispevek k uresničevanju lizbonskih ciljev. Zaradi tega je Parlament izpostavil, da bo preučil zakonodajne predloge v zvezi s tem.

Poleg tega je v svoji resoluciji z dne 21. maja 2008 o poenostavitvi poslovnega okolja Parlament podprl ta poseben predlog za preoblikovanje prve direktive o pravu gospodarskih družb, ter se strinjal, da bo tako za podjetja lažje objavljati predpisane informacije. Predvsem je Parlament podprl uporabo nove tehnologije.

Vendar pa je poročilo, ki ga je sedaj predložil Odbor za pravne zadeve, v celoti spodkopalo cilje predloga Komisije. Glede na ocene po presoji vpliva Komisije bi lahko to zmanjšanje letno znašalo tudi 600 milijonov EUR. V skladu z osnutkom poročila bi države članice ne le lahko nadaljevale z nalaganjem vseh trenutnih administrativnih bremen podjetjem, ampak tudi dodale nove. Medtem ko predlog Komisije temelji na ideji, da bi nova orodja za objavo na elektronski platformi nadomestila trenutne okorne metode objavljanja, bi bila v skladu z osnutkom poročila, namesto zmanjšanja administrativnih bremen, dodana nova.

Namen predloga Komisije je podprla velika večina partnerjev. Prav tako ga je podprla velika večina držav članic v razpravah s Svetom, ki so bile do sedaj opravljene. S sprejetjem direktive v obliki, kot jo trenutno predlaga Odbor za pravne zadeve, bi ogrozili verodostojnost celotnega procesa zmanjšanja administrativnega bremena.

Če je namen spremembe Odbora za pravne zadeve zagotoviti financiranje časopisov, ki so sedaj odvisni od stroškov za objavo podjetij, lahko ta cilj deli tudi s Komisijo. Vendar pa je treba za to financiranje poiskati druge načine. Tega ni mogoče naložiti podjetjem, ter od njih zahtevati, da upoštevajo obveznosti objave, ki ne daje nobene pomembne dodane vrednosti v današnjem tehnološkem okolju.

Margaritis Schinas, pripravljač mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (EL) Gospod predsednik, v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve želim podati naše mnenje. V veliki meri sprejemamo glavni razlog tega predloga Komisije, ki je dobro zasnovan in seveda oblikovan tako, da bi kar čim bolj zmanjšal administrativna bremena.

Menimo, da je poenostavitev postopkov in priznavanje prevodov drugih potrjenih prevajalcev iz drugih držav članic, skupaj s prevodom, popolnoma upravičena, in v celoti sprejemamo ta pristop.

Sedaj se bom dotaknil vprašanja objave. Naš odbor verjame – kot verjame Odbor za pravne zadeve, po mojem mnenju popolnoma upravičeno –, da imajo poleg podjetij tudi državljani pravico vedeti. Žal, komisar, državljani nimajo enakega dostopa do elektronskih medijev, na katere jih je usmerjal vaš začetni predlog.

Živimo v pluralistični Evropi, z različnimi modeli in različnimi vrednotami. Kot komisar z Irske veste, da nas je izid referendum v vaši državi, dojemanje številnih vaših sodržavljanov glede enega modela za celotno Evropo, drago stal. Zaradi tega ne želimo uvesti tega modela v Evropi, saj se dobro zavedam, da je v moji državi, v moji regiji dostop do interneta omejen. Zakaj bi morali tem ljudem, tem evropskim državljanom odvzeti pravico, da se seznanjajo s stvarmi, ki se nanašajo nanje, preko drugih tradicionalnih kanalov?

Zaradi tega menim, komisar, kot tudi Odbor za ekonomske in monetarne zadeve in Odbor za pravne zadeve, da mora biti elektronska platforma obvezna. Vendar pa ne sme biti edina platforma. Vsem evropskim državljanom moramo omogočiti, da dostopajo do informacij. Ne želimo si razmer, v katerih bi nekateri v evropski regiji morali ugotoviti, kaj se dogaja v tej regiji s pomočjo naprave BlackBerry, saj kjer živim, mnogi ljudje nimajo te naprave.

Zaradi tega menim, kot predstavnik Komisije, in sem prepričan, da bi morali tudi Svetu poslati enako sporočilo, da morate resno upoštevati stališče, ki smo ga na Odboru za pravne zadeve soglasno zavzeli, z veliko večino pa tudi na Odboru za ekonomske in monetarne zadeve. Če razmišljate o tem, da ga ne bi upoštevali, vam svetujem, da o tem še enkrat razmislite, saj lahko le s produktivnim demokratičnim dialogom najdemo obojestransko sprejemljive rešitve, ki bodo v korist številnim in ne le peščici.

Georgios Papastamkos, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospod predsednik, Evropski svet je marca 2008 zahteval, da se izvedejo nove zakonodajne pobude po hitrem postopku, z namenom izboljšanja poslovnega okolja za podjetja v Uniji in sicer z zmanjšanjem administrativnih obveznosti in stroškov. Po mojem mnenju predlog Komisije o direktivi, o kateri razpravljamo, le malo prispeva k uresničevanju zadanega cilja.

Ključni problem za podjetja, predvsem mala in srednje velika podjetja, je, da so potrebni objektivni pogoji za izboljšanje birokratskega, zakonodajnega in davčnega okolja na splošno, mi pa v zvezi s tem pričakujemo še znatnejši prispevek s strani Komisije.

V tem posebnem primeru, je glavni namen objave letnih računovodskih izkazov podjetij in drugih finančnih izkazov, uveljaviti načelo preglednosti in javnosti poslovnih dejavnosti. Vendar nizka dostopnost interneta v velikem številu držav članic Unije ne predstavlja ustreznega zagotovila.

Poleg tega bi hranjenje obveznih podatkov izključno v elektronski obliki prav tako pomenilo izgubo več tisoč delovnih mest strokovnjakov v tradicionalnih tiskanih medijih. Tisk je osnovna komponenta načela preglednosti in demokratičnega življenja Unije in o njenem prispevku k večjezičnosti in raznolikosti Evropske unije ni nobenega dvoma.

Menim, da je uravnotežena in razumna rešitev, ki je potrebna, varnostni ventil za sprejetje enkratnega plačila in ohranjanje vzporednih načinov objavljanja v tiskanih medijih, ob sočasnem uvajanju elektronskega registra, kot je bil zasnovan z glasovanjem za in s soglasjem vseh – ponavljam vseh – strani Odbora za pravne zadeve.

Naj na koncu poudarim, da se od Evropskega parlamenta zahteva in da je dolžen zagotoviti produktivno soglasje glede zakonodaje Skupnosti, hkrati pa ohraniti neodvisnost njegove zakonodajne volje. Kot je že bilo izraženo, je volja Odbora za pravne zadeve, da je na plenarnem zasedanju sprejeto poročilo gospe Kauppi, ki ji čestitam za njeno delo.

Kot pripis, namenjen vam komisar, ne vem, ali vas je soglasni predlog Odbora za pravne zadeve razočaral, vendar vam želim povedati, da iskreno upam, da se bo – in mora se – kultura sodelovanja med Komisijo in Evropskim parlamentom spremenila, kakor hitro bo začela veljati Lizbonska pogodba. Na to sedaj čakamo; na to čaka demokratično izvoljen Evropski parlament.

Ieke van den Burg, v imenu skupine PSE – Gospod predsednik, najprej bom spregovorila o postopku. Škoda je, da o tem danes zjutraj nismo razpravljali, komisar, ko smo sedeli skupaj, saj sem bila nekoliko presenečena, ko ste bili sedaj v svojem govoru tako ostri do Parlamenta. Glede postopka sem posebej ostra do načina, na katerega je francosko predsedstvo obravnavalo naše predloge, s tem ko ni izpolnilo nobene zahteve glede pogajanja ali poskušalo vzpostaviti dialoga za morebitni sporazum.

Enako velja za Komisijo. Pri tovrstnih vprašanjih je normalno, da skušamo zblížati stališča in najti rešitev, ki odpravlja pomisleke različnih strani. Obžalujem, da se je to zgodilo, in upam, da bo za to priložnost v času med plenarnim zasedanjem in glasovanjem v odboru.

Glede vsebine menim, da med nami ni velikih razlik. Prav tako sem zelo zavezana k zmanjšanju administrativnih bremen. Vedno si prizadevam za sistem XBRL v računovodstvu in to vrsto elektronske platforme. Mislim, da se vsi strinjamo, da je potreben, ravno zaradi tega, ker v nekaterih državah članicah elektronska družba še ni popolnoma vzpostavljena. Tačasna prehodna rešitev je potrebna zaradi tega, da bodo države članice še vedno lahko uporabljale to vrsto registracije v papirni obliki.

Gre le za začasen problem in najdemo lahko pragmatično rešitev. Ta teden sem slišala, da je minilo le 20 let od prve uporabe elektronske pošte in prve internetne povezave, torej bo čez 10 do 20 let popolnoma normalno, da bo vse obdelano elektronsko. Gre le za zelo začasen problem, s katerim se soočamo in se glede tega ne bi smeli preveč vznemirjati. Poskušati moramo najti razumno, pragmatično rešitev v duhu, o katerem nam vedno govorite, da ga tudi vi zagovarjate.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej se želim zahvaliti naši kolegici Pii-Noori Kauppi za odlično poročilo in za njena prizadevanja, pri iskanju razumne rešitve za številna vprašanja, predvsem glede platforme.

Predlagana direktiva je del širšega ukrepanja za zmanjšanje administrativnega bremena na podjetja, za zmanjšanje omejitev, ki veljajo zanje in povečanje njihove konkurenčnosti. Seveda aktivno podpiramo ta cilj, ki bo koristil MSP. Podpiramo vzpostavitev elektronske platforme, ki bi vsebovala vse informacije in načelo enkratnega plačila, ki bi vključevalo vse stroške, povezane s potrebnimi objavami.

Vendar pa je treba zagotoviti najboljše možne informacije in omogočiti nadaljnjo izvajanje običajnih metod objavljanja, ki so še vedno potrebne, predvsem tiskani mediji. Besedilo, ki ga predlaga poročevalka po pogajanjih in soglasnem sprejetju na Odboru za pravne zadeve, bo omogočilo državam članicam, da ohranijo običajne metode objavljanja, strošek zanje pa je vključen v enkratni strošek objave.

Zaradi tega smo, komisar, delovali v skladu z duhom predloga, s tem ko smo določili platformo kot zahtevo in z ohranjanjem načela enkratnega plačila. Vendar pa smo upoštevali realnost v različnih državah, ki so brez infrastrukture IT, ki je v drugih državah na voljo, in ki imajo vzpostavljene informacijske načine, ki jih ne smemo zanemariti.

Komisar, veste, da je treba upoštevati stališče državljanov in da Evropa ne sme biti vir novih omejitev ali težav. Zaradi tega si prizadevamo za prožnost, ki bi upoštevala realnost v različnih državah članicah, ter hkrati ohranjala gospodarski sistem.

Komisar, ostro ste zatrdili, da predlog Odbora za pravne zadeve spodkopava stališče Komisije. Menim, da to ne drži, niti ne drži, da predlog Odbora za pravne zadeve uvaja nove formalnosti. Prav nasprotno, dogovorjeno je, da gre za obstoječe formalnosti, ki bodo obdržane in očitno zavračamo uvajanje novih formalnosti.

Komisar, po mojem mnenju bi morala Evropa pokazati, da je sposobna zmanjšati birokratska in administrativna bremena, ter pri tem spoštovati nacionalne identitete.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil Komisiji za predstavitev tega predloga. Menim, da je pozitiven in nam bo pomagal zmanjšati nepotrebna administrativna bremena.

Kot je omenil prejšnji govornik, ima ta Parlament dolžnost, da spravi na realna tla zelo darežljive in nesebične predloge Komisije. Stvarnost je takšna, da imamo 27 držav z različnimi pravnimi sistemi in zelo različnimi jeziki, kar pomeni, da se moramo v vsaki državi prilagoditi stvarnosti, ki vlada v njej, vključno z vprašanji o jezikih.

Vendar pa je, kot je pravkar omenil gospod Gauzès, pa tudi prejšnji govorniki, ključnega pomena, da priznavanje teh nacionalnih posebnosti ne pripelje do povečanih stroškov, da so stroški enotni in da vlade, če je potrebno, krijejo morebitne dodatne stroške.

Vendar pa obstaja še drugo vprašanje: vprašanje prevodov. V Evropski uniji nimamo skupnega jezika. V vseh 27 državah, celo znotraj nekaterih držav, kot je komisarjeva, govorijo različne jezike. S tem se moramo sprijazniti.

Tudi s pravnega vidika se soočamo s tem, da se v realnosti razlikujejo pravni dokumenti. Odbor za pravne zadeve je na primer predlagal spremembe glede potrjevanja dokumentov, skupaj s potrjevanjem prevodov. V tem trenutku Odbor za pravne zadeve pripravlja poročilo o priznavanju overjenih dokumentov v različnih državah Evropske unije, ki naj dopolnijo to poročilo.

Verjamem, da je Komisija dobro opravila delo tudi pri predstavitvi tega predloga. Poročevalka je opravila odlično delo, vsi pa smo skušali pripraviti predlog zakonodajnega besedila, ki bi lahko veljal v celotni Uniji, ter tako jamčil pravice in bi temeljil na stvarnosti v Uniji, ki se še vedno izoblikuje, ki ima različne nacionalne pravne sisteme in različne stopnje dostopa do elektronskih komunikacij.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, najprej želim čestitati gospe Kauppi, poročevalki za odlično delo, saj je, zahvaljujoč njej, Odbor za pravne zadeve dosegel sporazum, ki je bil, kot se spomnim, komisar, sprejet soglasno. To pomeni jasno sporočilo. Uskladi bo potrebe podjetij, predvsem MSP, upravno poenostavitev in pravico državljanov do informiranosti, hkrati pa državam članicam dopustil možnost, da ohranijo zahteve glede objave, če to želijo.

Prepričana sem, da bo Evropski parlament sledil pobudi Odbora za pravne zadeve. 27 držav članic ima svoje tradicije. Nekatere zagovarjajo izključno internet. Druge še vedno uporabljajo bolj tradicionalne metode komuniciranja v papirni obliki. To tradicijo je treba spoštovati. Ne pozabimo, da 50 % evropskih državljanov nima dostopa do interneta. Če bi bile informacije dostopne le na eni elektronski platformi, bi tisti, ki nimajo dostopa do interneta, ali raje uporabljajo papir, ne mogli do informacij o podjetjih v njihovi regiji.

Verjamem, da se Evropski parlament dobro zaveda, da bi enostavna opustitev objavljanja sodnih in pravnih obvestil na primer v regionalnih časopisih imela katastrofalne posledice. Države članice morajo biti posledično sposobne zagotoviti razširjanje informacij prek dodatnih kanalov pod posebnimi pogoji.

Komisar, to ni ideološka razprava. Ali ne bi bilo bolje, da bi se v trenutnih okoliščinah ukvarjali z drugimi stvarmi, ne pa da spreminjate nekaj, kar v državah članicah zelo dobro deluje?

Pri prizadevanjih za poenostavitev včasih obstaja nevarnost, da se stvari še bolj zakomplicirajo. Zmanjšanje stroškov? Da, ampak za kakšno ceno? Zmanjševanje omejitev za povečanje konkurenčnosti? Da, ampak kaj se zgodi s konkurenčnostjo, ko poenostavitev resno grozi, da bo prizadela gospodarstvo celotnega sektorja? Močno si želimo, da bi Komisija spoznala dejstvo, da podpiramo rešitve, ki bodo tiskanim medijem omogočile, da prebrodijo težave, s katerimi se trenutno soočajo.

Komisar, ne bi smeli ostati gluhi za tradicije držav članic. S takim ukrepanjem prevzimate odgovornost za tveganje, povezano z odpuščanjem določenega števila novinarjev in pomanjkanje informacij za velik del prebivalstva.

Prizadevamo si za uravnoteženo direktivo, ki bi vključevala elektronsko platformo in enkratno plačilo. Prepričani smo, da smo to rešitev dosegli in da morate upoštevati glasovanje Evropskega parlamenta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Gospod predsednik, Evropski parlament že dolgo zastavlja vprašanje glede nepotrebnih in nesorazmerno visokih stroškov za evropska podjetja. Zaradi teh stroškov ni oteženo le poslovanje, ampak predstavljajo tudi oviro pri soočanju z današnjimi izzivi, ki jih prinaša zelo konkurenčno svetovno gospodarstvo.

Zaradi tega je dobro, da je Komisija končno posvetila pozornost temu vprašanju, ter predlagala uveljavitev hitrega postopka za spremembo prve in enajste direktive o pravu gospodarskih družb, kar bo prispevalo k hitrejšemu izboljšanju poslovnega okolja za evropska podjetja. V primeru prve direktive o pravu gospodarskih družb se zdi, da je odprava vseh dodatnih zahtev glede razkritja, ki zvišujejo stroške podjetij, iz nacionalne zakonodaje, ustrezna. Predlagana elektronska platforma s popolnimi informacijami o podjetjih bo zagotovila ekonomsko in enostavno dostopno rešitev, kot tudi enkratno plačilo, ki bo pokrivalo vse stroške, tako upravne, kot tudi stroške, povezane z zahtevami glede razkritja.

Predlog, ki se nanaša na enajsto direktivo o pravu gospodarskih družb, obravnava prevod in potrjevanje dokumentov, ki bodo vneseni v poslovni register za podružnico podjetja, ustanovljeno v drugi državi članici. Vzajemno priznavanje prevodov, ki ga je predlagala Komisija kot način za zmanjševanje administrativnega bremena, bo nedvomno prispevalo k zmanjšanju stroškov, ki jih nosijo podjetja, hkrati pa zagotovilo zanesljivost prevodov. Na koncu želim čestitati poročevalki gospe Kauppi za odlično poročilo.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Gospod predsednik, komisar, kot zadnji govornik bi rad podal politični komentar in dva tehnična komentarja na direktivo, o kateri razpravljamo.

Moj politični komentar je, da smo danes priča redkemu dogodku v Evropskem parlamentu: popolno soglasje obeh kril Parlamenta, od desnega krila, do levega krila, glede usmeritve, v katero Parlament želi, da gre ta specifična zakonodajna pobuda. Številni poslanci so povedali, pa tudi jaz želim poudariti dejstvo, da gre za redke dogodke, zato ga mora Komisija nujno upoštevati v končni odločitvi.

Ne nasprotujemo predlogu Komisije. Poskušamo ga posodobiti in ga narediti bolj človeškega, logičnega in praktičnega. To je moj politični komentar.

Imam dva kratka tehnična komentarja: v zvezi z vprašanjem objave so poslanci povedali in tudi sam bom dodal, da je popolnoma pošteno in pravilno, da se državam članicam, v katerih je dostop do interneta resno omejen, skupaj s splošnim pravilom elektronske objave zagotovi način objave v tisku zaradi očitnih socialnih in finančnih razlogov.

Želim podatki kratko pripombo na vprašanje prevajanja, s katerim ni nobenih težav. Možnost, da obstaja samo en priznan prevod, nam ponuja praktično rešitev. Vprašanje prevoda, ki je bilo tu zastavljeno, ni vprašanje jezika, ni vprašanje preglednosti, ampak je vprašanje sloga. Je praktično vprašanje, ki ga je mogoče zelo enostavno rešiti s priznavanjem prevodov.

Zaradi tega obstaja razlika med političnimi in tehničnimi vprašanji. Ne nasprotujemo predlogu, ampak ga izboljšujemo.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik naj najprej povem, da če bi leke van den Burg zastavila to vprašanje danes jutraj, bi se o tem z veseljem pogovoril. Vprašal sem vas, ali obstajajo še kakšna druga vprašanja, ki jih želite zastaviti, in če bi jih, bi se o njih pogovoril z vami. Če bi zastavili katero koli vprašanje – vključno z vremenom na Irskem – bi se tudi o tem pogovoril z vami. S tem nimam nobenih težav.

Nobenih težav nimam glede odločitve Evropskega parlamenta, saj to je vaše delo in to morate početi. Vendar pa ne smemo pozabiti na ozadje tega posebnega predloga in ker spoštujem vaše stališče, vas prosim, da tudi vi spoštujete mojega.

Ta poseben predlog je bil predlagan v kontekstu zmanjševanja administrativnega bremena za mala podjetja. Bil je del poenostavitve poslovnega okolja. Obstajajo ocene, kaj bi bilo mogoče doseči s tem predlogom: zmanjšanje stroškov za 600 milijonov EUR letno. Torej je bil razlog za pripravo tega predloga zmanjšanje administrativnih stroškov za mala podjetja. Kot sem izpostavil v moji prejšnji pripombi, je Evropski parlament celoten projekt zmanjševanja stroškov pozdravil v različnih resolucijah.

In prav v tem kontekstu je bil tudi pripravljen. Ta poseben predlog smo pripravili z namenom zmanjšanja administrativnih stroškov in poenostavitve za mala podjetja.

Zato od mene ne morete pričakovati, da bom sprejel spremembe Evropskega parlamenta, ki gredo popolnoma v drugo smer, s tem ko administrativnih stroškov ne zmanjšujejo, ampak jih povečujejo. Če Evropski parlament v tem konkretnem primeru meni, da bo to ravnotežje prednosti mogoče ohraniti, če bodo pri tem vztrajali, pa naj bo tako. To je popolnoma legitimno stališče. Vendar tega ni mogoče uskladiti s prvotnim ciljem, ki ste ga omenili, in to je zmanjšanje stroškov. Če Parlament in ostali menijo, da naj zaradi vseh razlogov, ki ste jih omenili, stvari ostanejo nespremenjene, ne morete pričakovati od mene, da se bom strinjal z vami, da bo to zmanjšalo administrativne stroške, ko pa se bo zgodilo ravno nasprotno – dejansko bo to povečalo stroške, ne pa jih zmanjšalo.

Spremembe, ki sta jih predložila dva odbora Evropskega parlamenta, pomenijo da bi morale države članice po sprejetju te direktive začeti obvezno uporabljati le elektronsko platformo. Zmanjšanje trenutnega administrativnega bremena ne bi dosegli s prihranki, ki jih pričakujemo na podlagi našega prvotnega predloga in ki so bili ovrednoteni, kot sem omenil, v izjavi o vplivih na približno 600 milijonov EUR letno. Sprejetje direktive, ki ne bi pripeljala do zmanjšanja, ampak samo do kozmetičnih sprememb, bi pomenilo le slabo sporočilo v zvezi s celotnim zmanjšanjem administrativnega bremena, o katerim smo govorili.

Zato prosim poslance Evropskega parlamenta, da spoštujejo tudi moje stališče. Če bo stališče Parlamenta sledilo tej usmeritvi – in o tem bo jutri potekalo glasovanje – to je vaš pogled in popolnoma ste upravičeni do tega stališča. S tem nimam nobenih težav. Vendar morate spoštovati moje stališče, da ne morem sprejeti sprememb, ki gredo v drugi smeri glede na prvoten namen doseganja napredka. Ne bi se smeli preveč razburjati zaradi tega, vendar ne morem obrniti logike na glavo in trditi, da je to, kar počne Evropski parlament, pravilno, saj gre za dviganje administrativnih stroškov, ne pa zmanjševanje.

Lahko prislunem razlogom, ki jih navajate, da bi stvari ostale nespremenjene – in mogoče nekatere stvari tudi držijo – vendar to ni bil naš namen; to ni razlog, zakaj smo predložili ta predlog. Torej, *takšno je življenje!*

Piia-Noora Kauppi, poročevalka. – Gospod predsednik, želim podati nekaj pripomb glede postopka. Gospa van den Burg je že povedala, da francosko predsedstvo ni zelo dobro obravnavalo tega dokumenta. Poskušali smo predlagati nekaj možnosti za dialog, kjer se bi lahko pogovorili o možnih dogovorih. Žal francosko predsedstvo ni pripravljeno priti na te pogovore. Niso pripravljeni organizirati sestankov v delovni skupini sveta, da bi se pogovorili o poti naprej. Prav tako danes niso prisotni, da bi razpravljali o tej zelo pomembni zadevi.

Stališče Odbora za pravne zadeve državam članicam daje veliko prožnosti. Daje jim veliko več prožnosti, kot moje osebno stališče. Vendar pa dlje od stališča Odbora za pravne zadeve ne moremo iti. To je trenutno edini predlog v Parlamentu. Moje mnenje je, da če Svet ne more sprejeti stališča Parlamenta, t.j. stališča Odbora za pravne zadeve – o katerem bo jutri potekalo glasovanje – kot smo od njega zahtevali, bomo morali iti v drugo obravnavo.

Ne moremo dovoliti, da se Svet igra z nami. Če to ne bo sprejeto v obliki, o kateri bo jutri glasoval Parlament, bo vsekakor prišlo do zamude v postopku. Mogoče ta projekt ne bo pripravljen pred volitvami in tako mogoče obstaja tveganje, da bo Komisija umaknila predlog. Menim, da bi bilo zelo nesorazmerno, če Svet nima kvalificirane večine za ta predlog in ne bo pripravil predlogov, kako doseči sporazum.

Pripravljeni smo razpravljati o kompromisih. Osebno bi bila zelo vesela, če bi Svet predlagal nekaj na dialogu, na podlagi česar bi lahko osnovali kompromis, vendar se skriva in ne prihaja na srečanja, prav tako pa ne organizira dialogov. Zaradi tega smo v zelo težki situaciji.

Zaradi tega sem razburjena glede razprave o postopku. Upam, da Komisija ne bo umaknila predloga. Upam, da bo še vedno priložnost, da bomo dosegli sporazum, ki bo ustrezal državam članicam, pa tudi Evropskemu parlamentu.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

14. Evropska statistika (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0349/2008) gospoda A. Schwaba v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski statistiki (COM(2007)0625 - C6-0346/2007 - 2007/0220(COD)).

Andreas Schwab, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, komisar, najprej naj povem, da mi je žal, ko vidim, da nas komisar McCreevy zapušča, saj bi lahko bil pri tem dokumentu priča zaključku zelo uspešnega in relativno dolgega postopka v Evropskem parlamentu. Ta izkušnja bo zdaj vaša, komisar Almunia. Vesel sem, da lahko danes na prvi obravnavi zaključimo uspešen in dolgotrajen postopek ob dobri meri kompromisa. Na začetku se želim – v nasprotju s prejšnjim dokumentom – zahvaliti slovenskemu in francoskemu predsedstvu Sveta za vztrajna in včasih nič kaj lahka pogajanja, s katerimi ste dosegli sporazum.

Tudi ta dokument vključuje zmanjšanje administrativnega bremena v zvezi s statistiko znotraj Evropske unije, kot tudi v zvezi s podjetji na lokalni ravni. Zato verjamem, da lahko to poročilo postavimo v kontekst zmanjševanja birokracije. Na primer v Nemčiji delež stroškov za uradno statistiko, glede na izračune *Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung* (Nemškega inštituta za gospodarske raziskave) znaša manj kot 10 % vseh birokratskih stroškov, če obravnavamo celotno gospodarstvo. To znaša približno 230 milijonov EUR. Če bo nam, Evropski uniji, resnično uspelo vzeti stvari v svoje roke, verjamem, da bomo napravili pomemben korak k manjši birokraciji z zmanjšanjem obveznosti, povezanih s statistiko. Hvala vam komisar Almunia za vaš predlog.

Sedaj bi se rad dotaknil nove uredbe o evropski statistiki. Uredba o evropski statistiki predstavlja pravno strukturo za izvajanje statistike na evropski ravni in obnavlja obstoječ osnovni pravni okvir za pripravo statistik na evropski ravni. Čeprav danes zvečer poročevalci v senci iz drugih skupin niso prisotni, bi rad izkoristil to priložnost in se jim zahvalil za konstruktivno sodelovanje. Razprave niso bile enostavne, vendar so se na koncu izkazale za uspešne.

Predlog je del celega sklopa uredb, ki jih je Komisija sprejela v tem parlamentarnem obdobju glede priprave in razširjanja statistik in o katerem je tekla razprava v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve. Vsebinsko predloga uredbe bomo spremenili na naslednji način. Ponovno bomo opredelili evropski statistični sistem in popravili njegove aktivnosti znotraj prava Skupnosti. Opredelili bomo novo vlogo nacionalnih statističnih uradov znotraj evropskega statističnega sistema, ter istočasno zagotovili, da bodo države članice še naprej dosledno izvajale načelo subsidiarnosti, prav tako pa si bomo prizadevali za sklicevanje na Kodeks ravnanja evropske statistike in njegovo utrjevanje v pravu Skupnosti. V zvezi s tem pripravljamo odgovor na težke razmere v statistiki po uvedbi evra v nekaterih državah članicah Evropske unije. Predlog vzpostavlja dva različna organa – skupino za partnerstvo ESS in odbor ESS – ki skupaj nadomeščata nekdanji Organ za statistični program.

Jasno glasovanje odbora in uspešen trialog sta pokazala, da je bila dosežena dosledna zakonodaja. V minutah, ki so mi še ostale, bi rad še enkrat predstavil ta zakonodajni projekt v povezavi z dvema pomembnima vprašanjema. Uspelo nam je zagotoviti, da bo v prihodnje ta uredba omogočila Eurostatu pridobiti hiter, neomejen dostop do vseh statističnih podatkov, ki so potrebni za zbiranje pomembnih gospodarskih meril. Na ta način bomo zagotovili nekoliko več preglednosti za statistiko na evropski ravni in s tem zagotovili, da bo tudi evrsko območje nekoliko konkurenčnejše. To je dobra novica, predvsem v luči finančne krize in zahtevnih razprav v zvezi s statističnim sistemom.

Drugič, verjamem, da je zelo pomembno, da to poročilo še bolj okrepi znanstveno neodvisnost statistike. To je pozitivno sporočilo za osebe, ki dela v tem sektorju. Prav tako sem hvaležen, da je bil dosežen sporazum z vsemi državami članicami. Vem – čeprav so ta večer stoli Sveta prazni –, da za številne ljudi to ni bilo enostavno, vseeno pa verjamem, da bomo s tem predlogom uredbe lahko zadovoljili vse vpletene in smo lahko zadovoljni z uredbo. Rad bi se vam zahvalil za pozornost in za uspešno sodelovanje.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, uradna statistika nedvomno igra temeljno vlogo v današnji družbi. Institucije, načrtovalci politik, gospodarski subjekti, trgi in posamezniki se močno zanašajo na statistiko, da bi čim natančneje opisali dogajanje v gospodarskih, družbenih, okoljskih, kulturnih in drugih krogih.

Statistične informacije podpirajo preglednost in odprtost političnih odločitev, zato uradne statistike predstavljajo javno dobro, saj dajejo podlago za brezhibno delovanje demokracije. Na evropski ravni postajajo evropske statistike vse pomembnejše za razvoj, izvajanje, spremljanje in ocenjevanje politik, o katerih se odloča tu v Parlamentu ter v Svetu in jih predlagamo mi v Komisiji.

Cilj predloga Komisije, o katerem danes razpravljamo, je preučiti osnovni pravni okvir, ki ureja pripravo statistik na evropski ravni. Želim pozdraviti natančno delo, ki ga je Parlament opravil v konstruktivnem duhu, predvsem pa delo gospoda Schwaba, kot poročevalca, gospe Ferreira –, ki danes ni prisotna, vendar jo zastopa gospa van den Burg – in gospe Starkevičiūtė, ki je sodelovala z Eurostatom in Komisijo, da je prišlo do te razprave.

Ta revizija je posledica sprememb v družbi in potrebe po jasnejši opredelitvi vloge evropskih statističnih sistemov (ESS). Prejšnja uredba na to temo izvira iz leta 1997, od takrat pa so se spremenile številne stvari, zaradi katerih je ta revizija potrebna. Ta revizija bo dala nov zagon vzpostavljenemu sodelovanju med nacionalnimi statističnimi uradi naših 27 držav članic in Eurostatom, ter bo nedvomno predstavljala temelje v boju proti statističnim izzivom v prihodnje.

Poleg tega je ta revizija predstavlja vrh v seriji ukrepov, ki jih je Komisija izvedla od leta 2005, ob podpori Parlamenta in Sveta, da bi tako posodobila upravljanje evropskega statističnega sistema. V tem postopku sta bila ustanovljena Svetovalni odbor za evropsko statistično upravljanje in Svetovalni odbor za evropsko statistiko in bosta kmalu pričela z delom.

V zvezi s tem, kot je predlagano v novi uredbi, da bi lahko povečali zaupanje v evropsko statistiko, morajo imeti statistični uradi zagotovljeno strokovno neodvisnost in zagotoviti nepristransko in visoko kakovost pri pripravi evropskih statistik v skladu z načeli, določenimi v Kodeksu ravnanja evropske statistike, ki ga je potrdila Komisija v svojem priporočilu o neodvisnosti, celovitosti in odgovornosti nacionalnih statističnih organov in statističnih organov Skupnosti.

Poleg načel, ki so se uporabljala kot vodilo pri pripravi predloga Komisije in so navedeni v poročilu gospoda Schwaba, želim prav tako omeniti cilj, da bi morale predlagano izboljšano zakonodajno okolje za evropsko statistiko predstavljati odgovor na potrebo po kar največji razbremenitvi poročevalskih enot za

podjetja, prav tako pa bi moralo prispevati k splošnejšemu cilju zmanjšanja administrativnih stroškov, ki nastanejo na evropski ravni.

Gospod predsednik, na koncu bi se rad še enkrat zavalil poročevalcu gospodu Schwabu, ter celotnemu Odboru za ekonomske in monetarne zadeve za njihovo odlično delo pri doseganju, da bi Unija dobila stabilnejšo in zanesljivejšo statistično strukturo, ki se bo v sklopu celotne varnosti, izkazala za izjemno uporabno v teh kriznih časih, v katerih bo priprava statistik, predvsem statistik o javnih izkazih, imela še poglobitnejšo vlogo.

Ieke van den Burg, v imenu skupine PSE – Gospod predsednik, včasih si politiki želijo vplivati na statistiko – predvsem v takšnih časih, kot so danes. Če je statistika za gospodarstvo tako slaba, si lahko zaželite, da bi izginila ter si domišljate, da je drugačna in da ne vpliva na razpoloženje strank itd.

V celoti se strinjam s tem, kar vsi govorijo glede tega poročila: da so spodobne, resnične in poštene statistike pomemben instrument za politiko, ter da je zelo pomembna neodvisnost statističnih organov, pri predstavitvi teh statistik.

Tudi jaz želim čestitati poročevalcu in Komisiji za predloge o tej uredbi. S Svetom smo dobro sodelovali in dosegli sporazume glede tega, kar smo navedli v tem dokumentu. Pomembno je, da imajo ti neodvisni organi jasno kontaktno točko za Komisijo v državah članicah in za ta evropski sistem statistik glede vključitve Kodeksa ravnanja evropske statistike, ki so ga potrdili strokovnjaki, v evropsko zakonodajo. Menim, da je to dober dosežek in upam, da bo res deloval, ter nam pomagal pri odpravljanju slabih statistik in nam omogočal, da se soočimo z recesijo, ki prihaja, ter podal jasnejše ukrepe za boj proti njej.

Margarita Starkevičiūtė, v imenu skupine ALDE. – (LT) Razpravljamo o zelo pomembnem dokumentu, ki naj bi pomagal pri reformi evropskega statističnega sistema. Kot moji kolegi želim tudi sama izpostaviti, da so bili poročevalec Evropskega parlamenta, delovna skupina za reformo statistike in strokovnjaki v Svetu, predsedstvo ter Komisija zelo temeljiti pri pripravi tega dokumenta. Gre za odličen primer našega skupnega prizadevanja. V zadnjih nekaj dneh, ko smo bili obremenjeni z različnimi problemi smo mogoče včasih obtoževali drug drugega, vendar če sodelujemo, lahko dosežemo res dobre rezultate. Skupina ALDE podpira predstavljen predlog in upa, da bo določil naše zakone na področju statistike.

Predvsem mora biti statistika zanesljiva, zaščitena pred vplivom različnih interesnih skupin. Danes se še vedno občasno pojavijo dvomi, predvsem v zvezi s kakovostjo državno finančno statistiko. Ko govorimo o statistiki finančnih trgov, obstajajo problemi zaupnosti in tudi na tem področju moramo sodelovati z Evropsko centralno banko.

Kakovost statističnih podatkov ni odvisna le od kakovosti dela, ki ga opravijo specializirane ustanove, ampak tudi od uporabljenih metod in želimo, da bi imele akademske ustanove aktivnejšo vlogo pri pripravi le teh.

Zbiranje statističnih podatkov mora biti učinkoviteje organizirano pri uporabi podatkov iz obstoječih državnih registrov in sicer z uporabo splošnih metod, kar bo pomenilo zmanjšanje administrativnega bremena, ki ga imajo statistična poročila na podjetje. Na tem področju vsekakor obstajajo številne neizkoriščene rezerve.

Gospodarski in družbeni razvoj sta v današnjem svetu dinamična, zato je treba statistične podatke predstaviti na učinkovitejši način, da je tako mogoče hitreje sprejemati odločitve. Upajmo, da bo statistična reforma prav tako pomagala pri reševanju tega problema.

Evropski statistični program se financira iz proračuna Evropske unije. Upam, da bodo predstavljeni predlogi pripomogli k boljši usklajenosti teh programov, kar bo omogočilo, da se bo kapital Skupnosti učinkoviteje uporabljal.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod predsednik, želim izreči zahvalo poročevalcu in poslancem, ki so pravkar imeli besedo, za odlično opravljeno delo. Kot je povedala gospa Starkevičiūtė, daje sodelovanje takšne rezultate, ki so pozitivni za vse nas. Tako kot vsi, tudi jaz upam, da bomo s pomočjo teh odličnih statistik že kmalu našim državljanom sporočili dobre novice o gospodarskih razmerah.

Andreas Schwab, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, hvala za konstruktivne pripombe na koncu, predvsem pa za konstruktivno sodelovanje. Ne želim ponavljati stvari, ki so že bile povedane. Zaradi tega želim omeniti dve zadevi, o katerih bi po mojem mnenju morali temeljito razmisliti kot o nadaljnjem ukrepanju po razpravi o tem poročilu. Prvič, dejstvo je, da smo imeli opravka s členom 285 Pogodbe EU, ki se nanaša na znanstveno neodvisnost statističnih organov. V tem poročilu smo sedaj veliko

pozornosti namenili tudi strokovni neodvisnosti in ugotovili smo, da je bilo v preteklosti v zvezi s tem kar nekaj težav. Mogoče jo bo treba nekoč na ustrezen način vgraditi tudi v primarno zakonodajo, ter tako zagotoviti dolgoročno jasnost. Vendar pa bi rad izrecno dodal, da v zvezi z nemško zakonodajo to ne pomeni, da lahko pride do neodvisnosti v zvezi s predpisi o nadzoru strokovnjakov.

Drugič, to poročilo v ospredje postavlja določevanje prednostnih nalog za pripravo statističnih podatkov in njihovo beleženje. To je izpostavila tudi gospa Starkevičiūtė. Komisar Almunia, upam, da bomo z določitvijo teh prednostnih nalog lahko srednjeročno zmanjšali statistično breme za srednje velika podjetja, saj bomo lahko na vedno bolj osredotočen način iskali podatke, ki jih dejansko potrebujemo za naše statistike. Ob tem bi se vam rad zahvalil. Upam, da bo jutri glasovanje hitro izvedeno.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

15. Aranžma za zagotavljanje finančne podpore plačilnim bilancam držav članic - Finančna pomoč državam članicam (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava:

- o poročilu (A6-0450/2008) gospe Berès v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 332/2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (COM(2008)0717 - C6-0389/2008 - 2008/0208(CNS));

- izjavi Komisije o finančni pomoči državam članicam.

Pervenche Berès, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, za tem nejasnim naslovom, vsakdo ocenjuje pomembnost razprave, ki poteka ta večer, po tem ko je Madžarska zaprosila, najprej Mednarodni denarni sklad (MDS) za financiranje. Evropska unija je preučila to vprašanje, da bi preverila pogoje, pod katerimi bi lahko zagotovila podporo eni od držav članic.

Res je, da je med člani Odbora za ekonomske in monetarne zadeve potekala razprava zakaj se je Madžarska najprej obrnila na MDS. To je vprašanje za Madžarsko, kot državo, kot članico Evropske unije, pa tudi za institucije Evropske unije v smislu, da očitno v tej fazi, v kateri smo bili, nismo uspeli zadostno zagotoviti tega ozračja zaupanja, ozračja solidarnosti, tega ozračja sodelovanja, v katerem bi lahko država, kot je Madžarska, ki je trenutno v težkih razmerah, razmislila da bi se za solidarnost, sodelovanje najprej obrnila na Evropsko unijo.

Verjamem, da bo načrt, izveden z namenom zagotavljanja aranžmaja za zagotavljanje pomoči pri plačilih bilancah, ki je bil dosežen na pobudo Komisije in gospoda Almunie, ki se mu zahvaljujem, omogočil skupno iskanje ustrezne rešitve z MDS.

Očitno smo sedaj vsi mnenja, da žal razmere na Madžarskem niso osamljen primer in da moramo na nek način utrditi blazino, ki bo Evropski uniji omogočila, da se odzove na takšne zahteve.

V resoluciji, ki smo jo sprejeli v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve in za katero upam, da bo podprta na jutrišnjem plenarnem zasedanju, pozivamo Komisijo, da preuči kako in ali so banke nekaterih držav članic Unije pripomogle k poslabšanju razmer. Verjamem, da mora biti Evropskemu parlamentu ta pomembna informacija na voljo v naslednji razpravi in jo bo skupina Jacquesa de Larosièreja po tem nedvomno preučila.

Prav tako smo povedali, da je bil predlog Sveta predvsem namenjen povišanju ravni aranžmajev na podane mejne vrednosti, kar smo sprejeli ob prepričanju, da bo to zadnja razprava, ki smo jo opravili s Komisijo. V tej fazi razumemo, da je to podlaga za sporazum pri pogajanjih s Svetom in zaradi tega tudi sprejemamo stanje.

V prihodnje upamo, da bodo Evropska komisija, Svet in Parlament redno odobraval te zneske, saj smo leta 2002, ko je Evropski parlament glasoval o uredbi, ki jo sedaj spreminjamo, zahtevali vzpostavitev rednih posodobitev. Jasno je, da moramo pripomniti, da smo žal imeli prav. Zato vas ponovno prosimo, da to storite, komisar, in prepričana sem, da je smiselno zahtevati, da se izvede na takšen način.

V Odboru za ekonomske in monetarne zadeve sem zaprosila za orodja in postopke iz člena 100 Pogodbe, kar bi nam omogočilo, da ukrepamo in zagotovimo širšo podporo nekaterim državam članicam, ne pa samo za reševanje problemov plačilne bilance. Žal me Odbor za ekonomske in monetarne zadeve v tej zadevi ni

podprl, bom pa izrabila moj položaj kot poročevalka in pozvala Komisijo, da preuči ta mehanizem, ki nam ga omogoča Pogodba in ki ga do danes še nismo v celoti izrabili.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod predsednik, gospa Berès, gospe in gospodje, kot so ustanovitelji Evropske unije pripravili Rimsko pogodbo, so predvideli in v enega izmed njenih členov vključili mehanizem zagotavljanja pomoči državam članicam, katerih plačilne bilance so bile resno ogrožena.

To predvidevanje v tem členu Rimske pogodbe je prehajalo skozi naslednje reforme pogodbe in je v trenutni Pogodbi vključeno v člen 119. Po mnogih letih neuporabe je Komisija to pravno podlago sedaj uporabila za zagotavljanje pomoči državi članici, ki je nujno potrebovala pomoč, in sicer Madžarski.

Ta člen Pogodbe je bil pripravljen v uredbi iz leta 2002, ki smo jo uporabili v primeru Madžarske in za katero sedaj predlagamo spremembo v zvezi z najvišjo mejno vrednostjo zneskov, ki so lahko namenjeni zagotavljanju pomoči državam članicam, ki se soočajo s tovrstno težavo.

Včeraj smo v tem Parlamentu razpravljali o deseti obletnici gospodarske in monetarne unije. To popoldne smo razpravljali o gospodarskih razmerah. Včeraj, pa tudi danes, smo razpravljali o problemih, ki so jih povzročile te razmere in žal so nekatere države članice, ki so izven evrskega območja in ki so zaradi svojih makroekonomskih in finančnih neravnovesij v še posebej ranljivem položaju glede na pritiske trga.

V primeru Madžarske in v luči teh težav so se madžarski organi v nekem trenutku odločili obrniti na Mednarodni denarni sklad (MDS). Na Evropsko komisijo so se obrnili takoj za tem, ko so vzpostavili stik z MDS.

Kot sem povedal madžarskim oblastem, to za državo članico ni bil pravi postopek. Logično bi bilo, če bi se najprej obrnili na evropske oblasti in nato, če bi bilo potrebno – v primeru Madžarske je to vsekakor bilo potrebno – bi se skupaj obrnili na MDS.

Povedati vam moram, da sta se MDS in njegov poslovodni direktor gospod Strauss-Kahn izkazala za popolnoma odprta glede tega sodelovanja med MDS in Evropsko komisijo, evropskimi organi in državami članicami EU, ki so članice evrskega območja in potrebujejo aranžmaje, ki jih zagotavlja MDS.

V primeru Madžarske smo sodelovali. Čeprav postopek ni bil pravilno sprožen, je bil končni rezultat pravilen in ukrepali smo skupaj. Evropska unija je Madžarski znotraj globalnega paketa pomoči, vrednega 20 000 milijonov EUR, zagotovila 6 500 milijonov EUR. Enak pristop se sedaj uporablja v primeru druge države, ki pa je uporabila pravilen postopek in se najprej obrnila na evropske oblasti, nato pa skupaj na MDS.

Žal so razmere tako težke, da to mogoče ne bo zadnji primer, oziroma pripravljeni moramo biti, da bo še več takšnih primerov, drugih držav članic, ki bodo potrebovale tovrstno pomoč. Prav zaradi tega smo istočasno s tem, ko smo Svetu predstavili predlog pomoči za Madžarsko in pri tem uporabili člen 119 Pogodbe in Uredbo 2002, predstavili tudi predlog za dvig najvišje mejne vrednosti aranžmaja, določene v Uredbi 2002 na 25 000 milijonov EUR.

Upam, da nam teh sredstev ne bo treba uporabiti, vendar te možnosti ne moremo izključiti. Če jih bomo morali uporabiti, potem moramo pokazati solidarnost, kot so jo pokazali ustanovitelji v Rimski pogodbi leta 1957, prav tako pa moramo pripraviti načrt za morebitno povečanje omejitve nad 25 000 milijonov EUR, če bo potrebno. Posledično želim pozvati Parlament, ko bomo obravnavali to vprašanje v prihodnje in če bo potrebno, da pokaže enako pripravljenost, ki sem ji danes priča. Parlament bi zaprosil, da hitro poda svoje mnenje o pomoči, ki bo zaradi svoje narave in značilnosti, nujno potrebna.

Predlog resolucije, ki jo je predložil Parlament, vsebuje elemente, skupaj z razpravo o predlogi za zvišanje zgornje omejitve aranžmaja pomoči za bilance stanja, s katerimi se strinjam. Ti vključujejo pomisleke glede ranljivosti nekaterih naših držav članic in glede potrebe po izvedbi ocene, kako se lahko zaščitimo in zaščitimo tisti države članice, ki so še posebej ranljive, kot je bilo v primeru Madžarske in kar se lahko ponovi tudi v drugih državah.

Zagotoviti moramo zaščito stabilnosti gospodarstev in finančnih položajev držav članic, ki bo skladna s prostim pretokom kapitala in z načeli, na katerih temelji notranji trg. Vendar pa se moramo pri tem zavedati, da se moramo odzvati na nepotrebna tveganja in razmere, v katerih lahko nekateri zasebni interesi ogrozijo višje interese državljanov držav članic ter gospodarske in splošne varnosti naših držav.

Priporočila v tem predlogu resolucije sem ustrezno preučil. V Komisiji jih bomo ocenili in z ugotovitvami seznanili Odbor za ekonomske in monetarne zadeve. Kot je omenila gospa Berès, bo z njimi seznanjen tudi

gospod De Larosière, tako da bo njegova skupina lahko svoje ugotovitve predstavila v določenem roku, povedano drugače, v marcu.

Zsolt László Becsey, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Hvala vam za besedo, gospod predsednik. Soočeni smo z žalostnimi okoliščinami, saj moramo razpravljati o zahtevi za takojšnjo pomoč. Vendar pa želim povedati, da lahko podam pozitivno pripombo, saj je Evropska unija po dolgem iskanju – kar vsekakor ni bilo lahko opravilo – končno našla člen 119 in pravno podlago za zagotovite takšne pomoči. Dolgo časa po tem, ko so pričele prihajati novice iz Madžarske, niso mogli najti pravne podlage, da bi takšno pomoč zagotovili.

Preden gremo naprej, najprej preučimo razloge za to. Eden izmed razlogov je konvergenca – kot smo včeraj razpravljali – oziroma pomanjkanje konvergence. V zadnjih letih ni bilo nobenih ponovnih naložb v pretok kapitala iz vzhoda na zahod znotraj EU, posledično obstaja ogromen odtok kapitala iz vzhodnih v zahodne države članice. To pomeni, da se soočamo z nenehno neuravnoteženostjo plačil, ki bodo še naprej preprečevale pravo konvergenco.

Drug problem je v tem, da je sistem nadzora več kot očitno nepopoln, saj državam, ki ne uporabljajo evra, enostavno omogoča kopičenje dolga v tujih valutah. Če sem pravilno slišal, Evropska unija do sedaj ni imela popolne pristojnosti – čeprav ima po mojem mnenju pomemben glas –, da bi tem državam povedala, naj „bodo previdne, naj ne dopustijo prebivalstvu in podjetjem, da si nakopičijo neskončne in nerazumne dolgove v tuji valuti, saj bi lahko zašli v težave v primeru krize“ in tako je res prišlo do problema.

Zaradi tega mora biti nadzor razširjen tako, da bo zajemal tudi to in bi morali razširjen že dolgo nazaj, saj kot sem rekel, ima Komisija močan glas v srednji in vzhodni Evropi ter lahko spregovori.

Sedaj je nastala kriza. Madžarska vlada je najprej stekla k Mednarodnemu denarnemu skladu (MDS) zaradi strahu, to vemo, vendar trdijo, da so se skušali obrniti tudi na EU, ter da je le ta kasneje sistematično poskušala najti pravno podlago. Vlada prav tako trdi, da nima na voljo dovolj sredstev, da bi analizirala krizo. Potem jih pa ustvarimo. Ne bi se smelo zgoditi, da bi se morali vsi zanesti na MDS, kadar potrebujejo analizo krize. Kaj si bo mislil preostali svet o nas, če bomo poskušali uporabiti sredstva MDS za reševanje države članice z 1-1,5 milijona prebivalcev zaradi neustrezne plačilne bilance?

Krizni mehanizem ne bo deloval, če mora sistem v času krize prekiniti odtekanje kapitala iz države, ki ni v evrskem območju, na primer v monetarni sferi, saj ravno šele takrat pride do pravega odtekanja. Celo Evropska centralna banka ne more storiti veliko, saj kljub kritju v forintih ne želi pomagati pri likvidnostnih težavah, čeprav je bilo vse, kar je Madžarska potrebovala, likvidnost v tuji valuti, saj banke niso bile močno zadolžene.

Kar se tiče poročila o Madžarski, se je njena analiza za leto 2006 začela z izboljševanjem razmer. Nekoliko me to spominja na Černobil leta 1986, ko so prvi dan sporočili, da ni nobenega problema, nato pa so se razmere nenehno izboljševale. Na koncu naj je zaskrbelo, da bo prišlo do negativnega sevanja. Tudi v tem primeru vsi pozabljajo. Začeli smo s tem, kar se je zgodilo od leta 2006, od takrat pa opazamo resno pomanjkanje nadzora pretoka valut.

Želim pripomniti, da se zdi zgornja omejitev 25 milijard EUR precej nizka. Že od vsega začetka velja, da želimo sodelovati z MDS, medtem ko si je težko predstavljati bolj strašne razmere, kot zanašati se na MDS.

Za Evropski parlament bi bilo seveda zelo pomembno, če bi sodeloval, istočasno pa hitro ukrepal. Po mojem mnenju se to dvoje sedaj dogaja sočasno in zaradi tega sem hvaležen Komisiji, kot tudi Parlamentu. Kljub temu pa želim ponoviti, da moramo vzpostaviti mehanizem, ki bo preprečil ponavljanje različnih nesreč, do katerih je prišlo v zvezi z madžarsko krizo in ki nikakor niso pripomogle k ugledu Evropske unije ter srednje in vzhodne Evrope. Hvala vam za besedo, gospod predsednik.

Szabolcs Fazakas, v imenu skupine PSE. – (HU) Hvala vam za besedo, gospod predsednik. Komisar, gospe in gospodje, ker sem član Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, mi dovolite, da se vprašanja, o katerem razpravljamo, dotaknem iz druge perspektive. Lanskoletna finančna kriza v Ameriki je letos dosegla Evropo in do samih temeljev pretresla naše finančne trge, za katere smo verjeli, da so stabilni.

Namesto uvedbe enotne rešitve EU, smo se lahko šele po dolgem omahovanju lotili krize z individualiziranim, usklajenim odzivom, ki stane nekaj milijard evrov na državo. Te individualne nacionalne rešitve ne morejo predstavljati načina za reševanje krize v novih državah članicah EU, kjer same ne morejo zagotoviti več milijard evrov. Ker njihove banke niso bile vpletene v dvomljive, špekulativne čezmorske transakcije, so te države na začetku verjele, da jih ta mednarodna kreditna kriza mogoče ne bo prizadela.

Pomanjkanje likvidnosti in kriza zaupanja, ki sta spremljali mednarodno finančno krizo, pa sta močno pretresli finance teh držav, ki so odvisne od tujega kreditiranja, špekulativni napadi na nacionalne valute pa so še dodatno prispevali k tej turbulenci. V teh razmerah je bilo za nove države članice pomembno, da ne prejmejo le moralne, ampak tudi konkretno, oprijemljivo pomoč s strani Evropske unije in da EU razširi svojo zaščito tudi na tiste države, ki se niso pridružile evrskemu območju.

To ni le solidarnost, navdihnjena s temeljno evropsko vrednoto, ampak skupni evropski interes, da bi se izognili verižnemu učinku s preprečevanjem, da ne bi postala insolventna niti ena banka, kaj šele celotna država.

Ob upoštevanju tega dejstva, sedaj skušamo dvigniti aranžma z 12 milijard EUR na 25 milijard EUR. V tem kontekstu je Evropska centralna banka Madžarski, ki jo je kriza na denarnih trgih najbolj prizadela, ponudila rešilni paket v višini 6,5 milijard evrov. To je bila zelo poštena in dostojanstvena rešitev, saj Madžarska ni bila le na čelu reforme in evropskega združevanja več desetletij, ampak je od lanskega leta imela tudi približno 10 % proračunski primanjkljaj v skladu s konvergenčnim programom, sprejetim leta 2006; od takrat se je ta program izvajal sistematično in v tem letu je bil primanjkljaj zmanjšan na 3 %.

Da bi se lahko proces konsolidacije, ki ga zahteva EU, nadaljeval, je potrebna pomoč s strani mednarodnih finančnih ustanov. Kot posledica finančne in kreditne krize se sedaj celotno svetovno gospodarstvo sooča s težavami; kljub temu se posamezne države članice EU skušajo spopasti z njimi s pomočjo lastnih instrumentov in v skladu s svojimi specifičnimi cilji. Da nove države članice, ki nimajo na voljo takšnih instrumentov, ne bi izgubile v tem procesu, Evropa, če želi krizo preživeti skupaj, ne potrebuje le usklajevanja trenutnih ukrepov, ampak tudi sprejetje skupne evropske strategije v boju proti gospodarski krizi.

Upam, da ta finančni reševalni paket predstavlja prvi klin na tej lestvi in da bomo, po tem ko bo sprejet, lahko vsa skupna prizadevanja osredotočili na reševanje krize realnega gospodarstva. Hvala za besedo.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, govorim v imenu skupine UEN o uredbi Sveta o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči državam članicam EU in želim opozoriti na naslednja vprašanja: prvič, razmere na svetovnih finančnih trgih imajo vse večje negativne posledice na realno gospodarstvo, pri tem pa lahko pričakujemo, da bo v letu 2009 BDP padel v ZDA in v številnih najrazvitejših državah Evropske unije.

Drugič, ker te države predstavljajo glavni trg za nove države članice EU, to ogroža njihovo gospodarsko rast in bo zaradi tega to imelo negativne posledice na njihove plačilne bilance. Tretjič, zaradi tega moramo vsekakor podpreti dvig zgornje omejitve finančne pomoči Skupnosti na 25 milijard EUR za vsako državo članico, ki ni v evrskem območju, saj bo le s tako visoko zgornjo omejitvijo mogoče zagotoviti učinkovitost kakršne koli pomoči, ki jo odobri Skupnost.

Četrto, če država članic izven evrskega območja nemudoma potrebuje finančno pomoč, morajo Svet, Evropska komisija in Parlament dovolj hitro ukrepati, da to ne bi negativno vplivalo na zaupanje v njihovo učinkovitost.

Petič in zadnjič, pozdravljamo hiter odziv Evropske komisije na finančne potrebe Madžarske, ki je dobila pomoč, kljub temu, da se je najprej obrnila na Mednarodni denarni sklad in ne na Evropsko komisijo.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, ko sem prebral temo, o kateri sedaj razpravljamo, glede problema povezanega s plačilno bilanco, sem se počutil kot Marcel Proust z magdalenico v *Iskanju izgubljenega časa*. V pristopu k reševanju tega problema je mogoče zaznati okus petdesetih in šestdesetih let prejšnjega stoletja.

Problem plačilnih bilanc? To je nekaj, za kar bi morali rezervirati 25 milijard EUR. Le zakaj bi to storili? Ali to počnemo danes? To je namenjeno za tiste države, tiste revne države, kot to jaz razumem, ki so v EU, niso pa v monetarni uniji in ki jih bo mogoče treba rešiti pred usodo, ki je hujša od smrti: problem plačilnih bilanc. To je seveda povzročila Evropska unija sama. To, o čemer sedaj razpravljamo, ne obstaja več.

Moja država, Švedska, je del EU in jo vdano podpira, ter izvaja vse, kar je tam sprejeto, veliko bolje, kot večina drugih držav, vseeno pa se nismo pridružili monetarni uniji. Po mojem mnenju je bil to pametno. Če bi sedaj na Švedskem imeli težave, ali bi imeli problem plačilnih bilanc? Odgovor se seveda glasi, da ne. Vsekakor si je mogoče predstavljati, da bi Švedska začela slabo upravljati svoje gospodarstvo in doživela veliko višjo stopnjo inflacije in povečanja plač, kot druge države. Kaj bi se zgodilo potem? Ali bi imeli problem plačilnih bilanc? Ne, ampak bi kot posledica tega padla vrednost švedske krone. Nič drugega se ne bi zgodilo. Tako je tudi v drugih državah, ki so v enakih razmerah, na primer v Združenem kraljestvu.

Kje je potem problem? Problem je v tem, da če so te države članice Evropske unije – kar bi morale biti – niso pa članice monetarne unije – kar ne bi smele biti – potem jih je treba prisiliti, kot nameravate, da ohranjajo fiksni menjalni tečaj z evrom. Najslabši možni primer je, da te prisilijo k ohranjanju fiksnega menjalnega tečaja s svojimi najpomembnejšimi trgovinskimi partnerji. Jasno je, da če država slabo upravlja svoje gospodarstvo, bo imela višjo stopnjo inflacije in bo deležna strukturnega zaostajanja v svojih najpomembnejši izvozni industriji, njen izvoz bo upadel, povečal pa se bo uvoz. Nenadoma se pojavi vprašanje, kako to financirati?

Vendar pa gre tu za popolnoma umetne razmere. Zelo staromodno je, da se države, ki niso članice monetarne unije, odločijo za fiksni menjalni tečaj, potem pa jih mora reševati Mednarodni denarni sklad, EU ali kdor koli drug. Zakaj se mora to dogajati? Gre za obliko gospodarske politike, ki je v celoti zastarela. Ali država vstopi v monetarno unijo – kar je lahko v nekaterih primerih pravilno, se strinjam – ali pa ostane zunaj, ter še naprej uporablja svojo neodvisno monetarno politiko in skrbi sama zase. Če država skrbi sama zase, se ne bo zgodilo nič posebnega. Če slabo upravlja, bo padla vrednost valute in stvari se bodo izravnale. Tudi to ni posebej nevarno.

Zato želim izpostaviti, da medtem ko razpravljamo o tem, ali bi morali v ta namen rezervirati 25 milijard EUR, to sploh ni potrebno. Gre za problem, ki smo ga ustvarili sami, oziroma, ki ste ga ustvarili *sami*. Prenehajte s tem. Tiste države, ki so članice EU, vendar niso vstopile v monetarno unijo, morajo ohraniti režim z drsečim menjalnim tečajem. Potem bo problem izginil.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Omejitev medsebojne pomoči državi članici EU, ki ni članica evrskega območja in ki se sooča s težavami plačilne bilance ali se sooča z resnimi problemi, ki so posledica nestabilnosti v njenih plačilnih bilancah, trenutno znaša 12 milijard EUR. Primera Danske in Madžarske kažeta na to, da so lahko posledice finančne krize v nekaterih državah tako velike, da bi, če pride do takšne krize širšega obsega, bila ta omejitev prenizka.

Zaradi tega želim poudariti, da kot glavni razlog za povečanje te omejitve ne štejem širjenja Evropske unije ali večanja števila držav, ki niso v evrskem območju, ko je navedeno v obrazložitvenem poročilu. Zavedati se moramo, da so finančne težave v nekaterih državah članicah predvsem posledica nedoslednih gospodarskih in socialnih politik. Ti problemi so se zaradi finančne krize še poslabšali in postali izrazitejši, ter tako povzročili pritiske na povečane ravni pomoči. Madžarska je tipični primer.

Podpiram povečanje omejitve glede srednjeročne pomoči na 25 milijard EUR. Prav tako podpiram mnenje Evropskega parlamenta, da ni nobene potrebe po vzpostavljanju posebnega procesa, ki bi Komisiji omogočal, da ponovno preuči to omejitev izven običajnih postopkov odločanja. Verjamem, da bo takšen pristop ohranil visoke ravni prizadevnosti v sistemu pomoči, hkrati pa bo zagotavljal dovolj prostora za ukrepanje.

To omenjam zaradi tega, ker je Madžarska šolski primer, saj njeno politično vodstvo dolgo časa ni bilo sposobno odločiti glede reforme in ukrepov za oživljanje. V zaključni analizi lahko sprejetje in izvajanje takšnih ukrepov prav tako zmanjša vpliv finančne krize v tej državi in zmanjša potrebo po finančni pomoči s strani Evropske unije.

Po drugi strani pa moram braniti Madžarsko zaradi dejstva, da nova pravila za finančne trge ne smejo dopuščati prekomernega toka likvidnosti iz podružničnih bank v banke matere in da je treba ohraniti ustrezno stopnjo nadzora nad nacionalnimi centralnimi bankami.

Res je, da tisti, ki v naglici ukrepa, lahko dvakrat preplača, prav tako pa drži, da tisti, ki v naglici sprejme, ne bo vedno odplačal pravočasno ali v celoti. Zato je ključnega pomena, da sistem določi jasna pravila glede pomoči, ki temeljijo na režimu ukrepov oživljanja, ki se nanaša tako na časovne razporede, kot tudi na trenutne probleme.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Gospod predsednik, komisar, naj se najprej na kratko odzovem na dve izjavi, ki jih je podal kolega poslanec. Prvič, rad bi izpostavil, da se od držav, ki niso v evrskem območju, ne zahteva, da ohranjajo fiksni menjalni tečaj z evrom. Poljska je primer države z drsečim menjalnim tečajem. Drugič, povedal bi rad, da lahko kriza zaradi medsebojnih negativnih vplivov prizadene celo državo, ki ima odlično notranjo politiko in ne dela napak. Seveda so razmere na Madžarskem veliki meri posledica nepravilne vladne politike, vendar pa je Madžarsko prizadel tudi beg kapitala, kar pa ni bila posledica razmer na Madžarskem, ampak zunanjih razlogov.

Komisar, želim podpreti predlog Komisije. Zdi se mi, da upošteva dejstvo, da smo vsi na enotnem trgu in da so razmere v posameznih državah pomembne za druge države. Zaradi tega se moramo zavedati vezi, ki nas

povezujejo in imeti občutek za skupno odgovornost do naših partnerjev. Predlog je tudi izraz evropske solidarnosti, ki bi morali biti med glavnimi vrednotami, na katerih temeljijo naši ukrepi.

Znesek 25 milijard EUR, ki ga je predlagala Komisija, se zdi razumen, čeprav lahko pride tudi do razmer, v katerih bo potrebno več denarja in zato prav tako podpiram predlog o podelitvi pravice Komisiji, v skladu s katero bi lahko ponovno preučila zgornjo omejitev, kadar je to nujno potrebno. Moje mnenje je, da bi bila uporaba celotnega postopka, ki bi vključeval soglasje Parlamenta ali parlamentarno posvetovanje, nepraktična v takšnih razmerah. Predpostavimo, da do krize pride poleti, ko Parlament ne zaseda. Težko si je predstavljati, da bi čakali šest tednov, da bi Parlament ponovno zasedal, preden bi pomagali določeni državi. Zaradi tega podpiram predlog Komisije, ki ji podeljuje pravico do dviga zgornje omejitve v zelo kratkem časovnem obdobju.

Naj prav tako povem, da predlog ne vsebuje sklicevanja na morebitno ukrepanje s strani Evropske centralne banke. Banka je Madžarski odobrila posojilo. Ta ukrep mora biti usklajen in po mojem mnenju, bi sklicevanje moralo biti vključeno. Menim, da se predlog ne bi smel sklicevati na člen 100 Pogodbe. Člen 100 obravnava precej drugačne razmere in bi zaradi tega moral biti obravnavan posebej.

PRESEDSTVO: Edward McMillan-Scott

podpredsednik

Edit Herczog (PSE). – (HU) Hvala vam, gospod predsednik. Komisar, gospa Berès, ravno zaradi načela solidarnosti je Evropa več, kot zgolj gospodarska povezava in ravno to načelo ji omogoča, da kaže lastnosti močne politične skupnosti. Ko se je kriza začela, se je za trenutek zdelo, da se bo Evropa gospodarsko in socialno razdelila na dva dela, zahvaljujoč hitremu in učinkovitemu ukrepanju Komisije pa smo lahko to preprečili.

Madžarska je za pomoč najprej zaprosila Evropsko unijo. Vendar pa 20 milijard EUR, ki smo jih potrebovali v pomoči ali financiranju, ne bi bilo mogoče pridobiti samo iz tega vira.

Gospe in gospodje, rada bi se zahvalila komisarju in Evropskemu parlamentu za hiter odziv, za solidarnost naših kolegov, kar kaže na to, koliko pomeni biti Evropejec. Hvala za vašo pozornost.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Gospa predsednica, predlog, ki se nanaša na spremembo uredbe o zagotavljanju pomoči državam članicam, ki niso del evrskega območja, z namenom povečanja zgornje omejitve z 12 na 25 milijard EUR, če se bodo znašle v resnih težavah plačilne sposobnosti, je bil pripravljen v zadnjem trenutku.

Glavna zahteva za zagotavljanje, da bodo ti *na hitro sprejeti* ukrepi delovali, je, da EU ne bo ponovila napak Mednarodnega denarnega sklada (MDS) v zvezi z nasprotnim povpraševanjem. To, da je gospod Strauss-Kahn pri MDS še ne pomeni razumne politike. Še predobro poznamo šok terapije v starem neoliberalnem slogu, ki so se uporabljale v državah, razdejanih zaradi kriz.

Prav tako dobro poznamo tiste, ki so od tega imeli dobiček. Upam, da bo z uporabo orodja EU, ki temelji na primeru Madžarske, mogoče doseči trajnejšo stabilnost. EU mora na primeru Madžarske predvsem spoznati, da je madžarskega ministrskega predsednika v zvezi s stabilnostnimi in reformnimi ukrepi ovirala konzervativna opozicija. Stabilnost na Madžarskem vsekakor ne bo dosežena z brzdanjem socialnih izdatkov, socialnih izdatkov, ki tako ali tako niso previsoki, to bo pomagalo le protievropskim desničarskim populistom. Da, Madžarska je bila obremenjena, predvsem zaradi hitre devalvacije forinta, za kar so bili deloma odgovorni tudi hedge skladi.

MDS je v primeru Islandije dokazal, da še vedno uveljavlja šok terapije, na primer z nalaganjem visoke osnovne obrestne mere, kar škoduje nacionalnemu gospodarstvu, v tem primeru nacionalnemu gospodarstvu Islandije. Komisar, prosim upoštevajte, da ne želim, da bi bila moja soseda Madžarska pahnjena v socialni konflikt zaradi korektivnih ukrepov, kot so ti, ki temeljijo na nasprotnem povpraševanju. Madžarska potrebuje s strani Evropske unije spodbudne ukrepe, ki temeljijo na izboljšanju zaupanja, in ki ne bodo v pomoč le Madžarski, ampak vsem nam.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, menim, da ta razprava poteka ravno ob pravem času.

Spomnil bi vas rad, da je Madžarska država, ki je v največji meri izkoristila proračunski primanjkljaj: minus 5 %. To nam daje vedeti, da ima stabilnost v tej državi tudi politično ozadje. Nobenega smisla nima, da v prihodnje zapustimo državo – nenazadnje se to nanaša na vse davkoplačevalce – zaradi tveganj, povezanih z nekaterimi dejavnostmi. V tem primeru se popolnoma strinjam z gospodom Ettlom, da ne moremo

obremeniti davkoplačevalcev s tveganji hedge skladov in izvedenimi finančnimi instrumenti, saj bi to pomenilo omejeno kupno moč.

Ravno to pa rabimo na Madžarskem: večjo kupno moč. Potrebujemo ljudi, ki bodo ponovno vlagali v državo in podjetja, to pa pomeni, da potrebujemo znižanje davka, tako da bodo naložbe ponovno možne in ne le za podjetja, ampak predvsem za zaposlene. Prepričan sem, da so moji sklepi pravilni. Odločilni dejavniki so v tem, da so odobreni dodatki, na primer za ukrepe za večjo energetske učinkovitost, da so podeljene naložbene nagrade in da se izvede ustrezna progresivna devalvacija.

Komisarja Kovácsa, ki prihaja z Madžarske želim pozvati k vzpostavitvi ustreznih pobud na evropski ravni.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, iz svoje pisarne, kjer sem spremljala razpravo, sem prišla v Parlament samo zaradi tega, da bi izrazila širše stališče.

Na Irskem imamo zaradi finančne krize jamstveno shemo bank, v EU pa je sedaj več enotnosti glede tega, kako se spopasti s tem problemom. Vendar smo sedaj spoznali, da bo naše banke treba ponovno dokapitalizirati, verjetno bo to še bolj nujno, kot smo sprva predvidevali. Želim izraziti upanje, da se bo to zgodilo, saj imamo resen problem, kot je povedal prejšnjih govornik. Potrebujemo ljudi, ki bodo trošili in vlagali, vendar pa ni na voljo kreditnih linij. Najpomembnejše je, da se hitro zgodi nekaj, kar bi povrnilo zaupanje in kapital v bančni sistem.

Marian Złotea (PPE-DE). - (RO) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, veseli me lahko danes zvečer razpravljamo o tako pomembnem vprašanju, gospodarskih kriz, ki ni prizadela le držav članic, ampak ves svet.

Zato moramo najti rešitev za ta problem. Vzajemna podpora držav članic mora biti eden izmed korakov, ki jih bomo izvedli v tej smeri. Ker želimo, da države članice uporabijo ta sklad, kadar je to potrebno, moramo pozdraviti odločitev, ki so jo sprejeli evropski politični vodje na vrhu prejšnji teden.

Prepričan sem, da je treba sklad evropske finančne pomoči za države članice povečati na vsaj 25 milijard EUR iz enega razloga: rešiti moramo tržno gospodarstvo. Preden zaključim, želim izraziti svoje zaupanje, da bomo izvedli ukrepe, ki so potrebni za premagovanje te krize, tako na evropski, kot tudi na svetovni ravni. Nujno moramo najti vire, ki so potrebni za odpravljanje problemov, s katerimi se bodo soočali naši državljani, kot je brezposelnost. Vsi želimo najboljše za EU.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Rada bi se zahvalila komisarju, ker je danes povsem pravilno izpostavil, da je ta problem povezan z vprašanjem, kako prost pretok kapitala uskladiti s stabilnostjo makroekonomske države. Ni mi všeč, ko moji kolegi poslanci govorijo, da je to problem za revne države Evropske unije. Gospe in gospodje, če bi gospodarstvu Nemčije in Francije rasli za 2 in 3 odstotke, to ne bi predstavljalo nobenega problema za tiste izmed nas, ki smo vključeni v skupni trg. Če je torej potreben neke vrste paket, kot spodbuda za državna gospodarstva, bi ga morale izvesti omenjene države in v tem primeru ne bi govorili o stabilizacijskih skladih. V resnici tega denarja ne potrebujemo, vendar zagotavlja, da bo skupni evropski trg dobro deloval in rasel. Če obstajajo takšna zagotovila, ki jih je treba doseči s skupnimi prizadevanji, potem bodo rešeni vsi problemi.

Joaquín Almunia, član Komisije. - (ES) Gospod predsednik, poslanecem se želim zahvaliti za podporo, ki so jo v večini govorov izrazili glede odločitev in predlogov Komisije v vezi s tem vprašanjem.

Rad bi podal tri kratke pripombe na tri vprašanja, ki ste jih izpostavili v vaših govorih. Prvič, tudi sam sem zaskrbljen, tako kot gospod Becsey glede tveganj za družine in podjetja, ki se zadolžijo v tujih valutah v državah, kjer imajo drseči menjali tečaj in kjer so izpostavljeni tveganju prekomernega nihanja tega menjalnega tečaja, kot se je to zgodilo na Madžarskem. Gospod Becsey pozna mojo zaskrbljenost, saj se o proračunskem in gospodarskem nadzoru, ki ga izvajamo v Komisiji včasih premalo sliši, posveča premalo pozornosti ali pa nima zelenega učinka, kadar podamo tovrstne pripombe glede tveganja.

Verjamem, da smo učinkovitejši v proračunskem nadzoru. Primer Madžarske je v tem smislu zelo pozitiven, glede na večje proračunsko prilagajanje, ki je v državi potekalo od leta 2006 do sedaj. Vendar pa na drugi strani nismo imeli uspeha z vidika tveganj, ki jih predstavlja zadolževanje v tujih valutah. Upam, da bodo od sedaj naprej, glede na okoliščine, ne samo v Madžarski, ampak tudi v drugih državah EU, zaradi krize in prekomernega nihanja številnih finančnih kazalnikov, predvsem menjalnih tečajev, tovrstne pripombe in priporočila deležna večje pozornosti.

Gospod Lundgren ni več prisoten, vendar je podal pripombe, ki so bile v celoti nepravilne. Kritiziral je Madžarsko in Komisijo, ker je Madžarski priporočila, naj ima fiksni menjalni tečaj, v resnici pa so razmere ravno nasprotno. Z drugimi besedami, menjalni tečaj na Madžarskem je drseč in prekomerno nihanje menjalnega tečaja ja poslabšalo težave in predstavlja enega izmed dejavnikov, ki so povzročili krizo in so pripeljali do potrebe po zahtevanju pomoči. Preden ljudje kritizirajo, bi morali zagotoviti, da te kritike temeljijo na pravih in ne na popolnoma napačnih informacijah. Če bi gospod Lundgren ostal do konca te razprave, bi spoznal, da so bile njegove informacije popolnoma napačne. Ker ni prisoten, upam, da mu bo to povedal kdo izmed vas.

In zadnje, v zvezi s pripombami, ki jih je podal gospod Rübig o primanjkljaju, ni res, da ima Madžarska 5 % primanjkljaj, saj je bil znatno zmanjšan. V letu 2008 bo primanjkljaj zagotovo pod to vrednostjo, dejansko bo pod 3 % v zavezi, ki jo je podala Madžarska, kot pogoj za to pomoč, pa znaša ciljni primanjkljaj za naslednje leto 2,6 %. Če bo torej ta cilj izpolnjen – in upam, da bo – se bo Madžarska morala soočiti z drugo vrsto problema. Nedvomno se bo morala soočiti s tem in bo žal še naprej morala to početi, vendar v naslednjem letu vsaj ne bo imela prekomernega primanjkljaja.

Pervenche Berès, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, imam štiri pripombe.

Prva je ta, da nas komisar poziva, da podamo hiter, prožen odgovor na vsako takšno novo zahtevo. Prepričana sem, da je Evropski parlament dokazal, da je tega sposoben. Danes sprejemamo mejno vrednost 25 milijard EUR, da bi spremenili uredbo o odgovornosti iz leta 2002, če poznamo pogoje za pogajanja s Svetom, vendar pa dokazujemo, da smo odprti in pripravljeni za, žal, iskanje drugih scenarijev.

Z drugo pripombo bi vas rada opozorila, da je za nas ena izmed lekcij v tej fazi evropskega povezovanja, da se vsaka država članica, ne glede na to ali je v evrskem območju ali ne, za solidarnost, za razpravo, najprej obrne na Evropsko unijo. Upam, da je to danes jasno vsem, vsem institucijam in vsem državam članicam.

S tretjo pripombo bi rada izrazila, da sem zadovoljna z zavezo Komisije, da bo javno, oziroma najprej preučila, nato pa javno, tako v našem Odboru za ekonomske in monetarne zadeve, nato pa še v skupini gospe de Larosiére, predstavila lekcije, ki naj bi se jih naučili iz razmer, nastalih na Madžarskem.

V zadnji pripombi bi rada omenila, da smo v tej krizi vsi verjeli, da bosta obstajala dva kanala, preko katerih se bo širila kriza, zapleteni finančni trgi na eni strani in realno gospodarstvo na drugi strani.

Sedaj vidimo, da obstaja tudi tretji kanal, prek katerega se bo kriza širila in sicer gibanje kapitala, ki lahko vpliva tudi na enostavnejše, manj nepregledne finančne trge. Prav zaradi tega je medsebojno prepletanje realnega gospodarstva in finančnih trgov tako pomembno in po mojem mnenju njegovega obsega še nismo v celoti dojeli. Žal vsak dan odkrivamo več in več in soočamo se z vprašanjem, pri katerem moramo pokazati prožnost ter skupinsko razumnost, da bi našli primerne rešitve.

Menim, da je Parlament ponovno pokazal svojo sposobnost in željo, da prispeva k iskanju primernih rešitev na vsak nov vidik te krize, ob tem pa upam, da bomo končno našli tudi tisto, kar bo našemu gospodarstvu omogočilo, da se sooči z izzivi, ki jih prinašajo ti težki časi.

Predsednik. – Skupna razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 20. novembra 2008.

16. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

17. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

18. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 22.50.)